Bojisko v mysli

Získať víťazstvo v boji o svoju myseľ

Joyce Meyer

Copyright © 2006 by Joyce Meyer
Originál: Battlefield of the Mind,
Winning the Battle in Your Mind
by Joyce Meyer

Vydavateľ: SYLOAM
Preklad: Gabika Gažová
Jazykový redaktor: Bc. Zuštiaková L.

Použité citáty sú prevzaté:
Svätá Biblia, preložil prof. Roháček, podľa 1. revidovaného vydania z r. 1951, vydala Slovenská biblická spoločnosť 1998
Evanjelický preklad Biblie z roku 1991
Nádej pre každého – Nová zmluva a žalmy z roku 1993, vydala Medzinárodná biblická spoločnosť

Niekde sú v citátoch uvedené slová v zátvorke, ktoré boli preložené podľa originálu,
tak ako ich uvádzala autorka knihy.

Venovanie

Bojisko mysle by som rada venovala môjmu najstaršiemu synovi, Dávidovi.

Viem, že tvoja osobnosť je dosť podobná tej mojej v tom, aby si si tiež prežil svoje boje v oblasti mysle. Vidím, ako neustále rastieš a viem, že zažívaš víťazstvá, ktoré prichádzajú s obnovením mysle.

Ľúbim ťa, Dávid, a som na teba hrdá. Len tak ďalej!

Obsah

Časť 1: Dôležitosť mysle
Úvod
1 Myseľ je tým bojiskom
2 Životne dôležitá nevyhnutnosť
3 Nevzdávajte sa!
4 Kúsok po kúsku
5 Myslite optimisticky
6 Duchovia, ktorí zväzujú myseľ
7 Premýšľajte nad tým, nad čím premýšľate

Časť 2: Stavy mysle
Úvod
8 Kedy je moja myseľ normálna?
9 Túlavá, zvedavá myseľ
10 Zmätená myseľ
11 Neveriaca myseľ plná pochybností
12 Úzkostlivá a ustarostená myseľ
13 Odsudzjúca, kritizujúca a podozrievavá myseľ
14 Pasívna myseľ
15 Myseľ Kristova

Časť 3: Mentality púšte
Úvod
16 Moja budúcnosť je určená mojou minulosťou a mojou súčasnosťou
17 Ja za to nechcem byť zodpovedný

18 Nezvládnem to, ak to bude príliš ťažké
19 Nemôžem si pomôcť – som jednoducho závislý
20 Nenechávaj ma na nič čakať – chcem to teraz!
21 Nie je to moja chyba!
22 Môj život je skutočne úbohý
23 Nezaslúžim si Božie požehnania
24 Prečo by som nemal závidieť?
25 Budem to robiť po svojom!

O autorke

ČASŤ 1:

Dôležitosť mysle

Úvod

„Mám účinné Božie zbrane, schopné poraziť každého odporcu. Proti nim neobstojí nijaká ani najprefíkanejšia filozofia, ktorá popiera (skutočnú) Božiu pravdu. Každého mysliaceho človeka vedú ku Kristovi (Mesiášovi, tomu Pomazanému) ako ku konečnej odpovedi a zvrchovanej pravde.“

2. Korintským 10:4-5

Ako môžeme vyjadriť dôležitosť našich myšlienok dostatočne dobre na to, aby sme pochopili skutočný význam verša z Prísloví 23:7: **Lebo jako** (niekto) **zmýšľa vo svojej duši, taký je…?**

Čím dlhšie slúžim Bohu a študujem Jeho Slovo, tým viac si uvedomujem dôležitosť myšlienok a slov. Pomerne pravidelne zisťujem, že Duch Svätý ma vedie k tomu, aby som tieto oblasti skúmala.

Povedala som, a verím, že je to pravda, že pokiaľ sme na tejto zemi, budeme musieť v tejto oblasti veľa skúmať. Bez ohľadu na to, koľko veľa o nejakej oblasti vieme, stále sa môžeme naučiť nové veci a taktiež existujú veci, ktoré sme sa už kedysi naučili, ale potrebujeme si ich obnoviť.

Čo skutočne znamená verš z Príslovia 23:7? Preklad Biblie od profesora Roháčka hovorí: **Lebo jako niekto zmýšľa vo svojej duši, taký je…** Inak by sa tento verš mohol preložiť aj ako: Lebo ako niekto zmýšľa, takým sa stane.

Myseľ je vodcom alebo predchodcom všetkých skutkov. V Liste Rímskym 8:5 je to úplne jednoznačné:

Tí, čo žijú podľa vlastnej vôle, sú ovládaní sebeckými túžbami. Ale ten, v kom žije Svätý Duch, robí to, čo sa páči Bohu.

Naše skutky sú priamym výsledkom našich myšlienok. Ak máme negatívnu myseľ, budeme mať negatívny život. Ak, naopak, si obnovíme svoju myseľ podľa Božieho Slova, budeme, ako to sľubuje verš Rímskym 12:2, môcť zakúšať na vlastnej koži to, „čo je vôľa Božia, čo je teda správne, dokonalé a jemu milé“ v našich životoch.

Túto knihu som rozdelila do troch hlavných častí. Prvá časť sa zaoberá dôležitosťou myšlienok. Chcem, aby ste si do srdca navždy pevne zapísali, že musíte začať premýšľať o tom, o čom premýšľate.

Veľmi veľa problémov, ktoré ľudia majú, má svoj pôvod v spôsobe premýšľania. A to vlastne spôsobuje tie problémy, ktoré v živote majú. Satan každému ponúka zlý spôsob myslenia, ale my jeho ponuku prijať nemusíme. Naučte sa, aký spôsob myslenia je prijateľný pre Ducha Svätého a aké spôsoby prijateľné zase nie sú.

Druhý list Korintským 10: 4-5 jasne ukazuje, že na to, aby sme mohli porovnať to, čo je z našej mysle a čo je z mysle Božej, musíme poznať Božie Slovo dostatočne dobre; akúkoľvek myšlienku, ktorá sa pokúša povýšiť nad Slovo Božie, máme odhodiť a podriadiť ju Ježišovi Kristovi.

Modlím sa, aby vám v tom táto kniha pomohla.

Myseľ je bojisko. Je životne dôležité a nevyhnutné, aby ste svoje myšlienky zosúladili s Božími myšlienkami. Je to proces, ktorý bude nejaký čas trvať a vyžaduje si štúdium.

Nikdy sa nevzdávajte, pretože krok za krokom sa meníte. Čím viac premeníte svoju myseľ k lepšiemu, o to

viac sa zlepší aj váš život. Keď začnete vidieť dobrý Boží plán pre vaše myslenie, začnete v ňom chodiť.

Kapitola
1

Myseľ je tým bojiskom

Myseľ je tým bojiskom

Kapitola 1

„Veď nezápasíme s obyčajnou ľudskou mocou (nestretávame sa iba s fyzickými protivníkmi), ale vedieme zápas proti silám (a mocným duchom, patriacim do neviditeľnej duchovnej ríše), proti mocnostiam zla a tmy, ktoré pôsobia v tomto (nadprirodzenom) svete.“

Efezským 6:12

Z tohto verša vidíme, že sme vo vojne. Pozorné štúdium tohto verša nás informuje, že náš boj nie je s inými ľudskými bytosťami ale s diablom a jeho démonmi. Náš nepriateľ, Satan, sa nás snaží poraziť stratégiami a podvodom skrze dobre premyslené plány a zvádzanie.

Diabol je klamár. Ježiš o ňom povedal, že **rozsieva okolo seba lož, lebo je otcom lži…** (Ján 8:44). Klame teba aj mňa. Hovorí nám veci o nás, o iných ľuďoch a o okolnostiach, ktoré vôbec nie sú pravdivé. Avšak, nehovorí nám celé klamstvo naraz.

Začne tým, že našu myseľ bombarduje dôkladne premysleným systémom malicherných podráždených myšlienok, upodozrievaní, pochybností, strachov, zneistení, odôvodnení a teórií. Pohybuje sa pomaly a opatrne (koniec koncov, dobre vymyslené plány si vyžadujú nejaký čas). Pamätajte na to, že pre svoj boj má stratégiu. Pozoruje nás už veľmi dlho.

Vie, čo máme a nemáme radi. Pozná naše neistoty, naše slabosti a obavy. Vie, čo nám najviac vadí. Je ochotný investovať všetok čas, ktorý je potrebný na to,

aby nás porazil. Jedna z diablových výhod je jeho trpezlivosť.

Borenie pevností

„Zbroje nášho boja nie sú telesné (zbrane tela a krvi)**, ale schopné v Bohu zrúcať hradby;** (Lebo veď) **boríme mudrlantstvo a každú namýšľavosť, čo sa dvíha proti** (pravdivému) **poznaniu Boha, každú myšlienku podrobujeme v poslušnosť Kristovu** (Mesiášovi, tomu Pomazanému)**.“**

2. Korintským 10:4-5 (Evanjelický preklad)

Cez opatrnú stratégiu a prefíkaný podvod sa Satan pokúša vybudovať „pevnosti“ v našej mysli. Pevnosť je oblasť, v ktorej sme spútaní (držaní v otroctve, vo väzení) kvôli nejakému spôsobu uvažovania.

V tomto úseku nám apoštol Pavol hovorí, že máme zbrane, ktoré potrebujeme na prekonanie Satanových pevností. O týchto zbraniach sa viac dozvieme neskôr, ale teraz si, prosím, ešte raz všimnite, že opäť vidíme, že sme zapojení do boja, do duchovného boja. Piaty verš nám jasne ukazuje, kde sa nachádza bojisko, na ktorom sa tento boj odohráva.

Jeden preklad tohto verša hovorí, že sa máme týchto zbraní chopiť a protiargumentovať. Diabol sa s nami háda; ponúka nám teórie a zdôvodnenia. Všetko toto sa odohráva v mysli.

Tým bojiskom je myseľ.

Súhrn situácie

Čiže, zatiaľ sme videli, že:

1. Sme zapojení do boja.
2. Naším nepriateľom je Satan.
3. Bojiskom je myseľ.
4. Diabol usilovne pracuje na tom, aby v našej mysli vybudoval pevnosti.
5. Robí to pomocou stratégie a podvodu (cez dobre premyslené plány a zámerné zvádzanie.)
6. Neponáhľa sa; venuje čas tomu, aby si dobre premyslel svoj plán.

Poďme preskúmať jeho plán podrobnejšie prostredníctvom jedného príbehu.

Máriina verzia

Mária a jej manžel, Ján, nemajú dobré manželstvo. Stále sa kvôli niečomu hádajú. Obidvaja sú nahnevaní, zatrpknutí a urazení. Majú dve deti, ktoré sú poznačené týmito ich rodinnými problémami. Napätie sa odráža na výsledkoch v škole a v ich správaní. Jedno z detí trpí bolesťami žalúdka, ktoré sú zapríčinené nervozitou.

Máriin problém je, že nevie, ako má Jánovi povedať, aby bol hlavou domácnosti. Ona je panovačná – chce robiť všetky rozhodnutia, spravovať financie a vychovávať deti. Chce pracovať, aby mohla mať „svoje vlastné“ peniaze. Je nezávislá, výrazná, náročná a dráždivá.

Teraz si možno myslíte: „Mám pre ňu odpoveď. Potrebuje spoznať Ježiša.“

Ale ona ho pozná! Mária prijala Ježiša ako svojho Spasiteľa pred piatimi rokmi – tri roky po tom, ako sa vydala za Jána.

„Chceš povedať, že u nej nenastala žiadna zmena, odkedy prijala Ježiša ako Spasiteľa?“

Áno, nastala zmena. Verí, že pôjde do neba, i keď jej správanie spôsobuje, že cíti neustále odsúdenie. Teraz má nádej. Pred tým, ako stretla Ježiša, sa cítila mizerne a zúfalo; teraz sa cíti už iba mizerne.

Mária vie, že jej postoj je nesprávny. Chce sa zmeniť. Má dvoch osobných poradcov a takmer za každou vetou v modlitbe prosí za víťazstvo nad hnevom, vzburou, neodpustením, urazením a zatrpknutosťou. Prečo nevidí väčší pokrok vo svojom živote?

Odpoveď nájdeme v Rímskym 12:2

„A nepripodobňujte sa tomuto svetu (ktorý je usporiadaný a podriadený svojim vonkajším a povrchným zvyklostiam)**, ale premeňte sa obnovením mysle, aby ste vedeli rozpoznať** (sami pre seba)**, čo je vôľa Božia, totiž, čo je dobré, milé a dokonalé** (pre teba v Jeho očiach).“ (Evanjelickýpreklad)

Mária má vo svojej mysli pevnosti. Boli tam už roky. Ani nerozumie, ako sa tam dostali. Vie, že by nemala byť vo vzbure, panovačná, urazená, a tak ďalej, ale nevie, čo má robiť, aby zmenila svoju prirodzenosť. Zdá sa, akoby v určitých situáciách reagovala nevhodne, pretože jednoducho nedokáže ovládať svoje činy.

Mária nedokáže ovládať svoje skutky, pretože nekontroluje svoje myšlienky. Nekontroluje svoje myšlienky, pretože v jej mysli sú pevnosti, ktoré Satan vybudoval už veľmi dávno.

Satan začína pripravovať „to svoje“ cez dobre premyslené plány, a zasieva zámerné zvádzanie už vo veľmi mladom veku. V Máriinom prípade sa problémy začali dávno, keď bola ešte len dieťa.

Ako dieťa, mala Mária veľmi dominantného otca, ktorý jej dal na zadok len kvôli tomu, že mal zlú náladu. Ak urobila jednu malú chybičku, ventiloval si na nej svoj hnev. Dlhé roky trpela, pretože jej otec sa nechoval tak, ako by sa mal, ani voči nej ani voči jej matke. Ku svojej manželke a dcére sa správal tak neúctivo, ako sa len dalo. Na druhej strane, neexistovalo, aby Máriin brat urobil niečo nesprávne. Zdalo sa, že je zvýhodňovaný už len kvôli tomu, že je chlapec.

Kým mala Mária 16, Satan vymýval jej mozog dlhé roky a hovoril jej takéto klamstvá: „Muži si skutočne myslia, že sú niečo viac. Všetci sú rovnakí; nemôžeš im dôverovať. Ublížia ti a využijú ťa. Ak si muž, tak to máš v živote vyhrané. Môžeš si robiť, čo len chceš. Môžeš ľuďom okolo rozkazovať, môžeš sa hrať na šéfa, správať sa k ľuďom ako sa ti páči a nikto (zvlášť manželky a dcéry) s tým nič neurobí.“

Výsledkom bolo, že Máriina myseľ bola rozhodnutá: „Keď sa odtiaľto dostanem, už mi nikto nebude rozkazovať!“

Satan už viedol vojnu na bojisku jej mysle. Prehrávajte si takéto myšlienky stotisíckrát dookola, alebo aj viac, v priebehu desiatich rokov a skúste zistiť, či ste pripravené vydať sa a stať sa sladkou, podriadenou a obdivujúcou manželkou. Aj keby ste z nejakého zázračného dôvodu chceli takou byť, nebudete vedieť, ako to máte spraviť. A v takomto zmätku sa dnes Mária

nachádza. Čo má robiť? Čo má robiť ktokoľvek z nás, keď sa nachádza v takejto situácii?

Zbrane Slova

„...Ak budete žiť podľa mojich slov (pridržiavať sa ich a žiť v súlade s nimi), **stanete sa naozaj mojimi učeníkmi. Poznáte pravdu a pravda vás oslobodí."** JJán 8:31-32

Tu nám Ježiš hovorí, ako máme zvíťaziť nad Satanovými klamstvami. Musíme do seba nasať vedomosť o Božej pravde, obnoviť si myseľ Jeho Slovom, potom použiť zbrane z 2. Korintským 10:4-5, aby sme zborili pevnosti a každú vysokú a nepoddajnú myšlienku, ktorá sa povyšuje proti známosti Božej.

Tieto „zbrane" sú Slovo, prijaté skrze kázanie, vyučovanie, knihy, kazety, semináre a osobné štúdium Biblie. Ale musíme „prebývať" (zostávať) v Slove, pokiaľ sa z neho nestane zjavenie, skrze inšpiráciu Ducha Svätého. Pokračovanie (zostávanie v Slove) je dôležité. V Markovi 4:24 Ježiš hovorí: **„...Akou mierou** (myšlienok a štúdia) **meriate** (pravdu, ktorú počujete)**, takou Boh nameria vám** (cností a poznania) **a ešte vám aj pridá..."** Opakujem, musíme *pokračovať* a stále používať zbraň Slova.

Dve ďalšie duchovné zbrane, ktoré sú pre nás dostupné, sú chvála a modlitba. Chvála porazí diabla rýchlejšie než akýkoľvek bojový plán, ale musí to byť pravá a skutočná chvála zo srdca, nie len slová na perách alebo metóda, ktorú vyskúšame, aby sme zistili, či skutočne funguje. Taktiež, chvála aj modlitba, obe v sebe obsahujú Slovo. Chválime Boha podľa jeho Slova a jeho dobroty.

Modlitba je vzťah s Bohom – hlavou. Je to o tom, že prídeme k Nemu a prosíme Ho o pomoc alebo sa rozprávame o niečom, čo nás trápi.

Ak chcete mať efektívny modlitebný život, rozvite dobrý osobný vzťah s Otcom. Vedzte, že vás miluje, že je plný milosrdenstva, že vám pomôže. Spoznajte Ježiša. Je to váš Priateľ. Umrel za vás. Spoznajte Ducha Svätého. Je s vami stále ako váš Pomocník. Dovoľte mu, aby vám pomohol.

Naučte sa napĺňať svoje modlitby Božím Slovom. Božie Slovo a naša potreba je dôvod, prečo k Nemu prichádzame.

Takže, naše zbrane sú Slovo, používané rôznymi spôsobmi. Ako nám Pavol hovorí v 2. Korintským, naše zbrane nie sú telesné zbrane; sú duchovné. Potrebujeme duchovné zbrane, pretože bojujeme proti vycvičeným duchom, áno, aj proti samotnému diablovi. Aj Ježiš použil zbraň Slova na púšti na to, aby porazil diabla (Lukáš 4:1-13). Vždy, keď mu diabol zaklamal, Ježiš odpovedal: „Je napísané…“ a citoval mu Slovo.

Keď sa Mária bude učiť používať svoje zbrane, začne rúcať pevnosti, ktoré boli vybudované v jej mysli. Spozná pravdu, ktorá ju vyslobodí. Uvidí, že nie všetci muži sú ako jej pozemský otec. Niektorí takí sú, ale je veľa takých, ktorí takí nie sú. Jej manžel, Ján, taký nie je. Ján Máriu veľmi miluje.

Jánova verzia

Na druhej strane príbehu je Ján. Aj on má problémy, ktoré prispievajú do tejto situácie, v ktorej sa nachádzajú s Máriou v manželstve, domove a rodine.

Ján by sa mal chopiť svojej úlohy ako hlava rodiny. Boh od neho chce, aby bol kňazom pre svoju domácnosť. Aj Ján je znovuzrodený a pozná správne usporiadanie pre rodinný život. Vie, že by nemal svojej manželke dovoliť, aby riadila domácnosť, financie, deti a jeho. Toto všetko vie, ale nič s tým nerobí, teda okrem toho, že sa vzdáva a utiahne sa k televízoru alebo športu.

Ján sa skrýva pred svojou zodpovednosťou, pretože nenávidí konfrontáciu. Uprednostňuje zaujať pasívny postoj a myslí si: „Keď to nechám tak, možno sa to samo vyrieši.“ Alebo sa sám pred sebou ospravedlňuje za to, že nič poriadne neurobí: „Pomodlím sa za to.“ Samozrejme, modlitba je dobrá, ale nie vtedy, ak je používaná iba ako zbavenie sa zodpovednosti.

Dovoľte mi uviesť na pravú mieru, čo myslím tým, keď poviem, že Ján by sa mal chopiť svojho, Bohom určeného, postavenia v domácnosti. Nemyslím tým, že by mal prísť ako „veľký šéf“ a s revom a krikom preukazovať svoju autoritu. Efezským 5:25 nás učí, že muž by mal milovať svoju manželku ako Kristus miloval cirkev. Ján potrebuje prevziať zodpovednosť a so zodpovednosťou ide ruka v ruke aj autorita. Mal by byť voči svojej manželke prísny – milujúci, ale prísny. Mal by Máriu uistiť, že aj keď bola ako dieťa zranená, keď sa Bohu odovzdá a bude mu dôverovať, získa istotu, že nie všetci muži sú takí ako jej otec.

Ján by mal robiť veľa vecí; ale ako Mária, aj on má svoje zaužívané zvyky, ktoré otvorili dvere pre diabla, aby

ho mohol spútať. V Jánovej mysli sa tiež odohráva boj. Ako Mária, aj on bol ako dieťa slovne zneužívaný. Jeho dominantná matka mala ostrý jazyk a často mu hovorila zraňujúce veci: „Ján, ty si úplne strašný. Nikdy nič nedokážeš.“

Ján sa veľmi snažil svojej matke zapáčiť, pretože túžil po jej uznaní (tak ako to chcú všetky deti). Ale čím viac sa snažil, tým viac chýb robil. Bol trošku nemotorný, a tak mu matka neustále hovorila, aké je „nemehlo.“ Samozrejme, padali mu veci z rúk, pretože sa tak veľmi snažil zapáčiť matke, že bol z toho nervózny a mnohokrát svoj zámer zmaril.

Taktiež zakúsil niekoľko nešťastných odmietnutí od detí, s ktorými túžil byť priateľ. Takéto veci sa stávajú každému z nás v určitom úseku života, ale Jána zdevastovali, pretože on sa už vtedy cítil byť odmietnutý svojou matkou.

Potom, na strednej škole, prišlo dievča, ktoré sa mu veľmi páčilo, ale ona ho kvôli inému odmietla. Zatiaľ, čo sa všetky tieto veci hromadili v Jánovom živote, diabol na ňom pracoval a budoval v jeho mysli pevnosti celé roky, Ján už jednoducho nemal odvahu robiť niečo iné ako len byť ticho, byť plachý a utiahnutý.

Ján je pokojný človek, ktorý nerád robí rozruch. Mnoho rokov ho napádajú nasledovné myšlienky: „Nemá zmysel niekomu hovoriť, čo si myslíš. Aj tak by ťa nikto nepočúval. Ak chceš, aby ťa ľudia prijímali, musíš súhlasiť so všetkým, čo chcú.“

Tých niekoľkokrát, čo sa snažil stáť si za svojím, sa zdalo, že vždy prehral, tak sa nakoniec rozhodol, že konfrontácia nestojí za to.

„Aj tak na konci prehrám,“ odôvodňoval si: „tak načo vôbec niečo začínať?“

Aká je odpoveď?

„Duch Boží ma vedie, lebo ma (toho Pomazaného, Mesiáša) **Boh určil, aby som chudobným priniesol radostnú správu** (evanjelium)**, tých, čo majú zlomené srdce, uzdravil, zajatcom oznámil vyslobodenie, slepým vrátil zrak, utláčaných** (ubitých, zranených, zdrtených, zlomených nejakou kalamitou) **oslobodil a rozhlásil, že prichádza čas, keď sa Boh chce nad každým zľutovať a zachrániť ho** (deň, keď spasenie a Božia nezaslúžená priazeň budú hojne prebývať)**.“**

Lukáš 4:18-19

Keď poznáme problémy Jána a Márie, nie je ťažké predstaviť si, ako to vyzerá u nich doma. Spomeňte si, že som povedala, že majú veľa hádok. Hádka nie je vždy otvorený boj, mnohokrát je to iba atmosféra hnevu, o ktorej každý doma vie, ale nikto to nerieši. Atmosféra u nich doma je strašná a diabol má z toho nesmiernu radosť!

Čo sa stane s Jánom, Máriou a ich deťmi? Vyriešia to? Sú to kresťania – bola by škoda pozorovať, ako ich manželstvo zlyhá a ich rodina sa rozpadá. Avšak, je to na nich. Ján 8:31-32 bude pre nich kľúčovým veršom v rozhodovaní. Ak budú naďalej študovať Božie Slovo a Boh im to zjaví, spoznajú pravdu o sebe a o svojej minulosti.

Pravda je vždy zjavovaná skrze Slovo. Čo je ale smutné, ľudia ju nie vždy prijímajú. Postaviť sa tvárou v tvár naším chybám a riešiť ich je bolestný proces. Vo všeobecnosti je pravda, že ľudia si ospravedlňujú svoje zlé správanie. Dovolia, aby ich minulosť a to, ako boli vychovávaní, negatívne ovplyvnilo zvyšok ich života.

Naša minulosť môže byť vysvetlením prečo trpíme, ale nesmieme ju používať ako výhovorku, prečo sme niečím spútaní.

Každý je bez výhovorky, pretože Ježiš stojí vždy pripravený naplniť svoje zasľúbenie o tom, ako vyslobodí zajatých. Povedie nás cez cieľovú rovinku víťazstva v akejkoľvek oblasti, ak budeme ochotní ísť s Ním celú cestu.

Úniková cesta

„Až dosiaľ vás nestihlo nič (žiadna skúška, ktorá by lákala k hriechu, bez ohľadu na to, ako prišla alebo kam vedie)**, čo by človek nemohol uniesť.** (To znamená, že na vás neprišlo žiadne pokušenie alebo skúška, ktorá by bola väčšia ako by človek mohol odolať, a ktorá by nebola prispôsobená, upravená a vlastná ľudskej skúsenosti a taká, ktorú človek neunesie)**. Boh nesklame vašu dôveru** (je verný svojmu Slovu a svojej súcitnej prirodzenosti) **ani v ďalších skúškach; ak ich dopustí** (môžete Mu dôverovať, že vám**) dá vám** (vždy) **aj silu** (prostriedky úniku, ktorými sa dostanete na pristávaciu plochu) **vydržať a prekonať ich .“**

1. Korintským 10:13

Dúfam, že z tohto príkladu vidíte, ako Satan vezme naše okolnosti a v našich životoch vybuduje pevnosti – ako vedie vojnu na bojisku mysle. Ale, vďaka Bohu, máme zbrane na zničenie týchto pevností. Boh nás nezavrhuje a nenecháva nás bezmocných. 1. Korintským 10:13 nám sľubuje, že Boh nedovolí, aby sme boli pokúšaní nad to, čo sme schopní uniesť, ale s každým pokušením prináša cestu von, únik.

Ktokoľvek z nás môže byť Mária alebo Ján. Som si istá, že každý z nás sa do istej miery dokáže s týmto príbehom stotožniť. Ich problémy sú vnútorné – v ich mysliach a postojoch. Ich vonkajšie správanie je len výsledkom ich vnútorných životov. Satan dobre vie, že ak môže ovládať naše myšlienky, dokáže ovládať aj naše skutky.

Možno máte v živote nejaké nedobytné pevnosti, ktoré musia byť zbúrané. Dovoľte mi povzbudiť vás slovami: „Boh je na vašej strane.“ Je vojna a vaša myseľ je tým bojiskom. Ale dobrá správa je, že Boh bojuje na vašej strane.

Kapitola
2

Životne dôležitá nevyhnutnosť

Životne dôležitá nevyhnutnosť

Kapitola 2

„Lebo ako zmýšľa vo svojej duši, taký je...“

Príslovia 23:7

Už len tento samotný verš nám dáva dostatočne jasne najavo, že je veľmi dôležité, aby sme premýšľali správne. Myšlienky sú mocné a podľa pisateľa knihy Prísloví, samé sú tvorivé. Ak naše myšlienky budú ovplyvňovať to, kým sa staneme, potom by určite mala byť naša priorita, aby sme mysleli na správne myšlienky.

Chcem vám naliehavo zdôrazniť absolútnu nevyhnutnosť toho, aby vaše myslenie bolo v súlade s Božím Slovom.

Nemôžete mať pozitívny život a negatívnu myseľ.

Myseľ tela

„Tí, čo žijú podľa vlastnej vôle, sú ovládaní sebeckými túžbami. Ale ten, v kom žije Svätý Duch, robí to, čo sa páči Bohu.“

Rímskym 8:5

Inak by sa tieto verše dali preložiť aj takto: „Ak sa „staráme“ o veci tela, budeme kráčať telom; ale ak sa „staráme“ o veci Ducha, budeme kráčať v Duchu.“

Dovoľte mi povedať to ešte inak: ak máme telesné myšlienky, nesprávne myšlienky, nemôžeme kráčať Duchom. Vyzerá to tak, že obnovené myslenie, ktoré je podobné tomu Božiemu, je životne dôležitou nevyhnutnosťou úspešného kresťanského života.

Ako ľudia sme často leniví do niečoho, pokiaľ si neuvedomíme, aké je veľmi dôležité venovať tej veci pozornosť. Ale ak si uvedomíme, že to je záležitosť, ktorá spôsobí veľa problémov, ak ju nebudeme riešiť, tak potom sa poriadne vyzbrojíme a vyriešime to, pretože si uvedomujeme dôležitosť toho.

Povedzme, napríklad, že vám zavolajú z banky a povedia, že ste 20 000 Sk v debete. Okamžite sa na tento problém pozriete bližšie. A pri skúmaní zistíte, že ste zabudli vložiť peniaze, o ktorých ste si myslel, že ste už dávno vložili. Okamžite pobežíte do banky s hotovosťou, aby ste nemali ďalšie problémy.

Chcela by som, aby ste takýmto istým spôsobom uvažovali aj o obnovovaní vašej mysle.

Váš život môže byť v chaose kvôli dlhým rokom nesprávneho premýšľania. Ak to tak je, je dôležité pochopiť skutočnosť, že *váš život sa nenapraví, pokiaľ sa nenapraví vaša myseľ.* Mali by ste popremýšľať nad touto oblasťou *životne dôležitej nevyhnutnosti.* Berte vážne rúcanie pevností, ktoré Satan vo vašej mysli vybudoval. Používajte svoje zbrane Slova, chvály a modlitby.

Mojím Duchom

„…Nie silou ani mocou, ale mojím Duchom, hovorí Hospodin Zástupov.“

Zachariáš 4:6

Jedna z najlepších pomôcok ku slobode je prosiť Boha o veľa pomoci – a prosiť Ho o ňu často.

Jedna z vašich zbraní je modlitba (prosba). Nemôžete prekonať svoju situáciu iba samotným odhodlaním. Nemusíte byť odhodlaní, ale odovzdaní Duchu Svätému, nie v sile svojho vlastného tela. Duch Svätý je váš Pomocník – tak vyhľadávajte jeho pomoc. Oprite sa o Neho. Sami to nedokážete.

Životne dôležitá nevyhnutnosť

Pre veriaceho človeka je správne premýšľanie životne dôležitá nevyhnutnosť. Je to niečo, čo je natoľko dôležité, že bez toho človek jednoducho nedokáže existovať – napríklad, tlkot srdca je životne dôležitý, rovnako tak je životne dôležitý krvný tlak. Toto sú veci, bez ktorých neexistuje život.

Pán mi túto pravdu ukázal pred mnohými rokmi a bolo to spojené s mojím osobným spoločenstvom s Ním v modlitbe a v Slove. Vôbec sa mi nedarilo tieto veci praktizovať, až pokiaľ mi neukázal, že tieto veci sú životne dôležitou nevyhnutnosťou. Tak ako môj fyzický život závisí od prejavov životaschopnosti, tak je môj duchovný život závislý na pravidelnom a kvalitnom čase s Bohom. Keď som sa už raz naučila, že spoločenstvo s Ním je životne dôležité, stalo sa to v mojom živote prioritou.

Taktiež, keď som sa už raz naučila, že správne premýšľanie je životne dôležité pre víťazný život, začala som vážnejšie brať myšlienku o tom, o čom premýšľam a pozorne som si vyberala svoje myšlienky.

Ako premýšľaš, taký si

„Aký strom vypestujete, také ovocie bude rodiť. Dobrý (zdravý a dobrý) **dobré** (zdravé a dobré)**, zlý** (chorý a zlý) **zlé** (choré a zlé)**. Veď strom sa pozná podľa ovocia.“**
Matúš 12:33

Biblia hovorí, že strom možno spoznať podľa jeho ovocia.

Tá istá pravda platí aj v našich životoch. Myšlienky plodia ovocie. Majte dobré myšlienky a ovocie vo vašom živote bude dobré. Majte zlé myšlienky a ovocie vo vašom živote bude zlé.

Vlastne, môžete sa pozrieť na postoj človeka a takto spoznať, aké uvažovanie prevažuje v jeho živote. Sladká, milá osoba nemá kruté, pomstychtivé myšlienky. Podľa tohto istého znaku je možné vidieť, že skutočne zlá osoba nemá dobré a milujúce myšlienky.

Zapamätajte si Príslovia 23:7 a dovoľte, aby tento verš mal na váš život dopad: pretože ako zmýšľaš vo svojom srdci, taký si.

Kapitola
3

Nevzdávajte sa!

Nevzdávajte sa!

Kapitola 3

„Nedajme sa premôcť únavou, keď zasievame dobré semeno. Ak vytrváme, čaká nás slávna žatva.“

Galatským 6:9

Bez ohľadu na to, v akom zlom stave sa váš život a vaša myseľ nachádza, nevzdávajte sa! Opäť nadobudnite teritórium, ktoré vám ukradol diabol. Ak je to nevyhnutné, nadobúdajte ho kúsok po kúsku, pričom sa stále opierajte o Božiu milosť a nie na svoje vlastné schopnosti dosiahnuť to, po čom túžite.

V Galatským 6:9 nás apoštol Pavol jednoducho povzbudzuje, aby sme dokázali vytrvať! Neprestávajte! Nemajte toho starého ducha, ktorý vám hovorí: „Už toho bolo dosť!“ Boh hľadá ľudí, ktorí s Ním budú kráčať celú cestu.

Prejdite

„Keď pôjdeš cez vodu, budem s tebou, a keď cez rieky, nezatopia ťa; keď pôjdeš cez oheň nepopáliš sa, a plameň sa ťa nechytí.“

Izaiáš 43:2

Nech už čelíte alebo zažívate vo svojom živote práve teraz čokoľvek, povzbudzujem vás, aby ste cez to prešli a nevzdávali sa!

Habakuk 3:19 nám hovorí, že spôsob, akým budeme mať nohy jeleníc je, že nám Hospodin **...dáva kráčať (**nie stáť v hrôze ale kráčať a robiť pokrok) **po mojich** (duchovných) **výšinách** (problémov, utrpenia alebo zodpovednosti!).

Spôsob, akým nám Boh pomáha robiť duchovný pokrok je taký, že je s nami, aby nás posilnil a povzbudil, aby sme dokázali vydržať počas ťažkého obdobia.

Je jednoduché vzdať sa; ale na to, aby sme prešli, je potrebná viera.

Rozhodnutie je na vás!

„Za svedkov volám dnes proti vám nebesia i zem, že som ti predložil život i smrť, požehnanie i kliatbu. A vyvolíš si život, aby si žil ty i tvoje semeno.“

5. Mojžišova 30:19

Existujú tisíce a tisíce myšlienok, ktoré sa nám každý deň ponúkajú. Myseľ musí byť obnovená, aby nasledovala Ducha a nie telo. Naše telesné (svetské) mysle boli už tak dobre vycvičené premýšľať nezávisle, že určite

nepotrebujeme vynaložiť žiadne úsilie na to, aby sme začali premýšľať nesprávne.

Na druhej strane, pre správne myslenie sa musíme vedome rozhodnúť. Keď už sme sa rozhodli mať rovnaké premýšľanie ako Boh, musíme sa *rozhodnúť* a *neustále sa každý raz aj naďalej rozhodovať* pre správne myšlienky.

Keď začneme cítiť, že boj mysle je príliš ťažký a že ho nezvládneme, tak potom musíme byť schopní zavrhnúť takýto spôsob premýšľania a rozhodnúť sa premýšľať tak, že to zvládneme! Nielenže sa musíme rozhodnúť, že budeme premýšľať, že to zvládneme, ale taktiež sa musíme rozhodnúť, že to nevzdáme. Keď budeme bombardovaní pochybnosťami a obavami, musíme sa pevne postaviť a povedať: „Nikdy sa nevzdám! Boh je na mojej strane, miluje ma a pomáha mi!“

Vy aj ja budeme počas života nútení urobiť veľa rozhodnutí. V 5. Knihe Mojžišovej 30:19 Hospodin povedal svojmu ľudu, že pred nich postavil život a smrť a vyzýval ich, aby si vyvolili život. A v Prísloviach 18:21 je nám povedané: **„Smrť i život je v ruke jazyka, a ten, kto ho miluje, bude jesť jeho ovocie.“**

Naše myšlienky sa stanú našimi slovami. A preto, je životne dôležité, aby sme *sa rozhodli* pre myšlienky, ktoré rodia život. Ak to tak urobíme, z našich úst budú nasledovať správne slová.

Nevzdávajte sa!

Keď sa zdá byť boj nekonečný a myslíte si, že to nikdy nedokážete vyhrať, tak si spomeňte na to, že sa snažíte preprogramovať veľmi telesnú, svetskú myseľ, aby premýšľala tak, ako premýšľa Boh.

Nemožné? *Nie!*

Ťažké? *Áno!*

Ale len si spomeňte na to, že vo vašom tíme je Boh. Verím tomu, že je tým najlepším „programátorom počítačov“ na svete. (Vaša myseľ je ako počítač, do ktorého boli počas celej jeho existencie naprogramované nezmysly.) Boh pracuje aj na vás; teda len vtedy, ak ste Ho pozvali, aby mal kontrolu nad vašimi myšlienkami. Nanovo programuje vašu myseľ. Len naďalej s Ním spolupracujte – *a nevzdávajte sa!*

Je isté, že to bude nejaký čas trvať a nebude to vôbec jednoduché, ale idete správnym smerom, ak si vyberiete Boží spôsob premýšľania. Svoj čas musíte nejako zaplniť, a tak prečo by ste ho nestrávili napredovaním, namiesto stagnovania v tej istej špine, po zvyšok vášho života?

Otočte sa a vezmite svoje majetky!

„Hospodin, náš Boh, nám hovoril na Horebe a riekol takto: Už ste sa dosť nabývali na tomto vrchu.
Obráťte sa, rušajte sa a vojdite do vrchov Amoreja…
Vidz, dal som zem pred vami! Vojdite a zaujmite zem dedične, o ktorej prisahal Hospodin vašim otcom, Abrahámovi, Izákovi a Jakobovi, že ju dá im a ich semenu po nich.“

5. Mojžišova 1:6-8

V Piatej knihe Mojžišovej 1:2 Mojžiš pripomenul Izraelitom, že je to iba jedenásť dní cesty k hraniciam

Kanaánu (zasľúbenej zeme) a predsa im trvalo štyridsať rokov, kým sa tam dostali. A potom im v šiestom verši hovorí: „Hospodin, náš Boh, nám hovorí, že sme už dlho prebývali na tejto hore.“

Už ste dlho prebývali na tom istom vrchu? Trvalo vám štyridsať rokov, kým ste prešli jedenásťdňovú cestu?

Ja sama som sa raz musela zobudiť a uvedomiť si, že som nikam nesmerovala. *Bola som kresťanka bez víťazstva.* Ako Mary a John, mala som veľa nesprávnych zaužívaných spôsobov myslenia a veľa pevností v mysli, ktoré sa budovali dlhé roky. Diabol mi klamal a ja som mu uverila. A preto som žila v klamstve.

Už som bola na tom istom vrchu dosť dlho. Strávila som štyridsať rokov na niečom, čo mohlo byť oveľa kratšie, keby som len poznala Božie Slovo.

Boh mi ukázal, že Izraeliti zostali na púšti, pretože mali „mentalitu púšte“ – určitý spôsob nesprávneho premýšľania, kvôli ktorému boli spútaní do otroctva. Tomuto sa budeme venovať v inej kapitole, ale nateraz mi dovoľte vyzvať vás, aby ste urobili dôkladné rozhodnutie, že budete obnovovať svoju myseľ a naučíte sa vyberať svoje myšlienky pozorne. Rozhodnite sa, že neprestanete a nevzdáte sa, pokiaľ nebude víťazstvo pri konci a pokiaľ si nevezmete to, čo vám právom dedične patrí.

Kapitola
4

Kúsok po kúsku

Kúsok po kúsku

Kapitola 4

„A Hospodin, tvoj Boh, vyplieni tie národy spred tvojej tvári po kuse; nebudeš ich môcť vyhladiť narýchle, aby sa nerozmnožila na teba poľná zver.“

5. Mojžišova 7:22

Obnovovanie vašej mysle bude prebiehať *kúsok po kúsku,* tak sa nedajte odradiť, ak sa tento proces bude zdať byť pomalý.

Krátko pred tým ako Izraelčania vkročili do zasľúbenej zeme, im Hospodin povedal, že ich nepriateľov vyženie postupne, *aby sa nerozmnožila na nich poľná zver.*

Verím tomu, že pýcha je tá „poľná zver,“ ktorá nás môže zožrať, ak nadobudneme príliš veľa slobody za príliš krátky čas. Je lepšie, ak sme oslobodzovaní postupne v každej oblasti zvlášť. Vtedy si budeme ceniť svoju slobodu viac; uvedomíme si, že je to skutočne dar od Boha a nie niečo, čo môžeme vykonať zo svojej vlastnej sily.

Utrpenie predchádza oslobodeniu

„Ak obstojíte v dočasných utrpeniach, potom Boh plný lásky a milosti (ktorá zahŕňa všetko požehnanie a priazeň) **zjavenej v Ježišovi Kristovi vám dá večnú radosť, zdokonalí vás, utvrdí, posilní a postaví na pevný základ.“**

1. Petra 5:10

Prečo musíme obstáť v „dočasných utrpeniach?“ Verím, že od chvíle, keď si uvedomíme, že máme nejaký problém, až po chvíľu, kedy nás Ježiš oslobodí, prechádzame akýmsi utrpením, ale ešte viac sa potom tešíme, keď príde sloboda. Keď sa snažíme niečo urobiť sami, zlyháme a potom si uvedomíme, že musíme čakať na Neho. Naše srdcia pretekajú vďakou a chválou, keď je On vyvýšený a činí to, čo my sami nezvládame.

Žiadne odsúdenie

„A tak tí, čo patria Kristovi, sa už nemusia báť odsúdenia. Pre nich už totiž neplatí zákon hriechu a smrti, lebo oživujúci Duch ich spod tohto zákona vyslobodil.“

Rímskym 8:1-2

Keď sa vám nedarí alebo máte zlý deň, neprijímajte odsúdenie. Jednoducho sa opäť postavte, oprášte sa a začnite znova. Keď sa dieťa učí chodiť, spadne veľmi veľakrát pred tým, ako sa začne tešiť zo svojej istej chôdze. Jednu vec však na dieťati obdivujem. Aj keď môže chvíľu plakať po tom, ako spadne, vždy sa opäť postaví a skúša to ďalej.

Diabol sa bude čo najvytrvalejšie snažiť, aby vás zastavil v procese obnovovania mysle. Vie, že jeho moc nad vami sa končí vo chvíli, keď sa naučíte vyberať si správne myšlienky a zavrhnete tie nesprávne. Bude sa vás snažiť zastaviť skrze odrádzanie a odsúdenie.

Keď príde odsúdenie, použite svoju „zbraň Slova." Citujte Rímskym 8:1 a pripomínajte Satanovi aj sebe, že nekráčate podľa tela ale podľa Ducha. Kráčanie podľa tela znamená, že sa spoliehate na seba; kráčanie podľa Ducha je spoliehanie sa na Boha.

Keď zlyháte (a je isté, že zlyháte), neznamená to, že ste k ničomu. Jednoducho to znamená, že nie všetko robíte správne. Všetci musíme prijať realitu, že spolu so silnými stránkami máme aj tie slabé. Len dovoľte Kristovi, aby bol vo vašich slabostiach silný; nech je vašou silou počas slabých dní.

Opakujem: *neprijímajte odsúdenie.* Vaše úplné víťazstvo príde, ale bude to nejaký čas trvať, pretože príde postupne, „kúsok po kúsku."

Nenechajte sa odradiť

„Prečo si smutná, moja duša, a prečo sa nepokojíš vo mne? Čakaj na Boha lebo ho ešte budem chváliť, rôzne spasenie jeho tvári."

Žalm 42:6

Odradenie ničí nádej, a tak je prirodzené, že diabol sa nás bude vždy snažiť odradiť. Bez nádeje sa vzdáme a presne to diabol od nás chce. Biblia nám opakovane hovorí, aby sme sa nedali odradiť a aby sme sa nestrachovali. Boh vie, že ak sa necháme odradiť, nedostaneme sa k víťazstvu, a tak nás vždy povzbudzuje,

aby sme sa do niečoho pustili a hovorí nám: „Nenechaj sa odradiť.“ Boh chce, aby sme boli povzbudení a nie znechutení.

Ak sa vás snaží zmocniť znechutenie alebo odsúdenie, preskúmajte svoj myšlienkový život. Aké myšlienky máte? Sú podobné ako tieto nasledovné?

„Nedokážem to, je to príliš ťažké. Vždy zlyhám, vždy to tak bolo, nikdy sa nič nezmení. Som si istý, že iní ľudia nemajú taký veľký problém s obnovovaním svojej mysle. To sa môžem rovno vzdať. Už som unavený stále to dookola skúšať. Modlím sa, ale zdá sa, že Boh ma nepočuje. Pravdepodobne neodpovedá na moje modlitby, pretože je sklamaný z toho, ako sa správam.“

Ak tento príklad predstavuje vaše myšlienky, niet sa čo čudovať, že sa necháte odradiť alebo sa dáte zviesť odsúdením. Pamätajte na to, že sa z vás stane to, o čom premýšľate. Nechajte vo vás pôsobiť odradzujúce myšlienky a budete odradení a znechutení. Premýšľajte nad odsúdením a budete sa cítiť pod odsúdením. Zmeňte to, ako premýšľate a buďte slobodní!

Namiesto toho, aby ste premýšľali negatívne, premýšľajte takto:

„Nuž, ide to akosi pomaly. Ale, vďaka Bohu, robím nejaký pokrok. Určite som šťastný, že som na správnej ceste, ktorá ma povedie ku slobode. Včera som mal nepríjemný deň. Celý deň som si vyberal nesprávne myšlienky. Otče, odpusť mi a pomôž mi, aby som „vytrval vo vytrvalosti.“ Urobil som chybu, ale aspoň je to chyba, ktorú už nemusím opakovať. Toto je nový deň. Miluješ ma, Pane. Tvoja milosť je nová každé ráno.“

„Odmietam byť odradený. Odmietam byť odsúdený. Otče, Biblia hovorí, že ty ma neodsudzuješ. Poslal si Ježiša, aby za mňa umrel. Budem v poriadku – dnes je skvelý deň. Dnes mi pomôžeš vyberať tie správne myšlienky.“

Som si istá, že v takomto type radostného a pozitívneho premýšľania, ktoré je v súlade s Bohom, môžete cítiť víťazstvo.

Chceme mať všetko okamžite. Ovocie trpezlivosti máme v našom vnútri, ale prejavuje sa navonok. Niekedy nás Boh privedie do úplného vyslobodenia veľmi pomaly. Používa zložité obdobie čakania, aby našu vieru zväčšil a aby dal trpezlivosti dostatočne veľa času na to, aby vykonala svoje dielo v nás dokonale. (Jakub 1:4) Božie časovanie je dokonalé. Nikdy nemešká.

Tu je ďalšia dobrá myšlienka, ktorú si môžete osvojiť: „Verím Bohu. Verím, že vo mne pracuje bez ohľadu na to, ako sa cítim alebo ako situácia vyzerá. Boh vo mne začal dobré dielo a bude verný a dokončí ho.“ (Filipským 1:6, 2:13)

Takýmto spôsobom môžete účinne použiť svoju zbraň Slova na zničenie pevností. Navrhujem vám, aby ste nielen zámerne premýšľali správnymi myšlienkami, ale aby ste išli tú jednu míľu naviac a hovorili si ich nahlas ako vyznanie.

Pamätajte na to, že Boh vás vyslobodzuje *kúsok po kúsku* a preto, ak urobíte chybu, nedajte sa odradiť a necíťte sa odsúdení.

Buďte so sebou trpezliví!

Kapitola
5

Myslite optimisticky

Myslite optimisticky
Kapitola 5

„…to, čomu si uveril, sa stalo!“
Matúš 8:13

Optimistické premýšľanie plodí optimistické životy. Pesimistické premýšľanie plodí pesimistické životy. Optimistické mysle sú vždy plné viery a nádeje. Pesimistické mysle sú vždy plné strachu a pochybností.

Niektorí ľudia sa boja mať nádej, pretože boli v živote veľakrát veľmi zranení. Prežili priveľa sklamaní na to, aby si mysleli, že sa dokážu vysporiadať s bolesťou nasledujúceho sklamania. A preto odmietajú mať nádej, aby sa vyhli sklamaniu.

Toto vyhýbanie sa nádeje je určitá forma ochrany pred bolesťou. Sklamanie bolí! A tak namiesto toho, aby mali nádej, veľa ľudí jednoducho odmietne dúfať alebo veriť, že sa im niekedy stane niečo dobré. Takýto druh správania vytvára pesimistický životný štýl. Všetko sa

stane negatívnym, pretože aj naše myšlienky sú negatívne. Spomeňte si na Príslovia 23:7: **„Lebo jako** (niekto) **zmýšľa vo svojej duši, taký je…“**

Pred mnohými rokmi som bola extrémne pesimistická. Vždy hovorím, že ak by som vtedy mala dve optimistické myšlienky za sebou, moja myseľ by od prekvapenia vybuchla. Celá moja životná filozofia bola nasledovná: „Ak nebudeš očakávať, že sa stane niečo dobré, tak potom nebudeš sklamaná, ak sa to skutočne nestane.“

V živote som prežila veľmi veľa sklamaní – stalo sa mi veľmi veľa devastujúcich vecí – až som sa bála veriť, že sa môže stať aj niečo dobré. Na všetko som mala hrozne pesimistický pohľad. Keďže moje myšlienky boli pesimistické, rovnako sa správali aj moje ústa; a rovnako na tom bol aj môj život.

Keď som skutočne začala študovať Slovo a dôverovať Bohu, že ma uzdraví a obnoví, jedna z vecí, ktoré som si uvedomila, bola, že pesimizmus musí ísť preč.

V Matúšovi 8:13 nám Ježiš hovorí, že sa nám stane tak, ako veríme. Roháčkov preklad hovorí: **„...a jako si uveril, tak nech sa ti stane!“** Všetko, na čo som myslela, bolo negatívne, a tak bolo prirodzené, že sa mi stávali negatívne veci.

To neznamená, že dostaneme všetko, čo chceme, len tak, že na to budeme myslieť. Boh má pre každého z nás dokonalý plán a my Ho nemôžeme ovládať svojimi myšlienkami a slovami. Ale musíme premýšľať a rozprávať v súlade s Jeho vôľou a plánom pre nás.

Ak netušíte, aká je Božia vôľa pre váš život v tejto chvíli, aspoň začnite premýšľaním: „Nuž, nepoznám Boží plán, ale viem, že ma miluje. Čokoľvek urobí, bude dobré a ja budem požehnaný.“

Začnite nad svojím životom premýšľať optimisticky.

Trénujte optimistický postoj v každej situácii, ktorá sa vyskytne. Hoci aj vtedy, ak to, čo sa vo vašom živote práve teraz deje, nie je tak dobré, očakávajte, že Boh z toho prinesie niečo dobré, ako to sľúbil vo svojom Slove.

Všetko slúži na dobré

„Ale jedno viem iste (keďže Boh je partnerom v našej námahe)**: všetko, čokoľvek sa stane, slúži na dobré** (a je súčasťou plánu pre) **tým, ktorí milujú Boha a ktorých si povolal podľa svojho odvekého plánu.“**

Rímskym 8:28

Písmo nehovorí, že všetky veci sú dobré ale hovorí, že všetky veci *slúžia na dobré*.

Povedzme, že si naplánujete nakupovanie. Nasadnete do auta a ono nenaštartuje. Sú dva spôsoby, ako sa na túto situáciu môžete pozrieť. Môžete povedať: „Ja som to vedela! Je to tak vždy. Vždy, keď chcem niečo robiť, pokazí sa. Vedela som, že dnešné nakupovanie takto skončí. Moje plány tak vždy dopadnú.“ Alebo môžete povedať: „Chcela som ísť nakupovať, ale zdá sa, že to teraz nemôžem urobiť. Pôjdem neskôr, keď bude auto opravené. Verím, že ten čas medzi tým a zmena plánov bude slúžiť na moje dobré. Pravdepodobne je nejaký dôvod, prečo som dnes mala byť doma, a tak si ten čas doma vychutnám.“

V Rímskym 12:16 apoštol Pavol hovorí, aby sme sa podriaďovali jedni druhým. Ide mu o to, aby sme sa naučili byť ľuďmi, ktorí sa nezložia potom, ako naše plány nevyjdú.

Nedávno som mala výbornú príležitosť tento princíp praktizovať. S Davom sme boli v Lake Worth na Floride. Tri dni sme tam robili nejakú službu a práve sme sa balili a pripravovali sme sa odísť na letisko na našej ceste späť. Chystala som sa, že si oblečiem pohodlné nohavice, blúzku a topánky bez podpätku, aby som sa počas spiatočného letu cítila pohodlne.

Začala som sa obliekať a nemohla som nájsť svoje nohavice. Celú izbu sme prehľadali a nakoniec sme ich našli na spodku v skrini. Spadli z vešiaka a boli úplne dokrčené. Na cesty si so sebou nosíme cestovnú žehličku a tak som sa pokrčené nohavice snažila vyžehliť. Obliekala som si ich a zistila som, že to nepôjde. Moja ďalšia možnosť boli šaty a vysoké podpätky.

Cítila som, ako sa moje emócie začínajú kvôli tejto situácii búriť. Vidíte, vždy, keď nedostaneme to, čo chceme, naše emócie sa vzbúria a budú sa snažiť vyprovokovať nás k sebaľútosti a negatívnemu postoju. Mohla som byť podráždená, pretože veci sa nediali tak, ako som si to predstavovala, alebo som sa mohla prispôsobiť situácii a vychutnávať si spiatočnú cestu domov.

Ani človeku, ktorý je skutočne optimista, sa neprihodia vždy veci tak, ako by chcel. Ale optimista sa môže rozhodnúť, že sa bude radovať bez ohľadu na to, čo sa deje. Pesimista si nikdy nič nevychutnáva.

Pesimista nie je dobrý spoločník. Do každej situácie prináša pochmúrnu atmosféru. Je okolo neho akási ponurosť. Sťažuje sa, frfle a všetko kritizuje. Bez ohľadu na to, koľko dobrých vecí sa deje, nikdy nezabudne poznamenať tú jednu vec, ktorá by mohla byť potenciálnym problémom.

Keď som mala svoje dni extrémneho pesimizmu, mohla som ísť na návštevu k niekomu, kto si práve nanovo zariadil byt a namiesto toho, aby som si všímala a hovorila o všetkých tých krásnych dekoráciách, svoju pozornosť som upriamila na tapetu v rohu, ktorá odstávala alebo na čmuhu na okne. Som taká rada, že ma Ježiš oslobodil a ja sa môžem tešiť z vecí v živote! Som slobodná a môžem veriť, že s nádejou a vierou v Neho môžu byť tie zlé veci v živote premenené na dobré.

Ak ste pesimista, *necíťte sa odsúdene!* Odsúdenie je negatívne. S týmito vecami sa zdieľam, aby ste mohli rozoznať svoj problém s pesimizmom a začali ste dôverovať Bohu, že vás môže obnoviť a uzdraviť a nie, aby ste začali pesimisticky premýšľať o svojom pesimizme.

Cesta ku slobode sa začína, keď sa postavíme pred problém a nebudeme si ho ospravedlňovať a obhajovať. Som si istá, že ak ste pesimisti, je pre to dôvod – vždy tu je. Ale pamätajte na to, že ako kresťania ste podľa Biblie teraz noví ľudia.

Niečo celkom nové!

„Ak niekto odovzdal svoj život Kristovi (Mesiášovi)**, stal sa novým stvorením** (úplne novou osobou)**. Čo bolo predtým** (to staré,

predchádzajúce duchovné rozpoloženie)**, pominulo, začalo sa niečo celkom nové.“**

2. Korintským 5:17

Ako „nové stvorenie“ nemusíte dovoliť tým starým veciam, ktoré sa vám stávajú, aby ovplyvňovali váš nový život v Kristovi. Ste nové stvorenie s novým životom v Kristovi. Vaša myseľ môže byť obnovená podľa Slova Božieho. Budú sa vám stávať dobré veci.

Radujte sa, je tu niečo celkom nové!

Práca Ducha Svätého

„Verte mi, pre vás bude lepšie (dobré, prospešné, výhodné)**, keď odídem. Lebo keby som neodišiel, neprišiel by ten** (nemal by s vami blízke spoločenstvo)**, kto vám bude pomáhať a potešovať** (radiť, zastávať sa, prihovárať sa za..., posilňovať a stáť pri) **vás. Keď odídem, pošlem ho k vám** (aby s vami mal blízke spoločenstvo)**. A keď príde, ukáže ľuďom, v čom je ich hriech, ale ukáže aj Božiu spravodlivosť a Boží súd.“**

Ján 16:7-8

Najťažšia časť vyslobodenia z pesimizmu je postaviť sa pred pravdu a povedať: „Som pesimista a chcem sa zmeniť. Ja sa nemôžem zmeniť, ale verím, že Boh ma zmení a ja Mu dôverujem. Viem, že to bude nejaký čas trvať, ale nebudem sám seba odrádzať.

„*Keď Boh svoje dobré dielo u vás začal, dovŕši ho až do slávneho konca.*“ (Filipským 1:6)

Poproste Ducha Svätého, aby vás usvedčil vždy, keď budete premýšľať pesimisticky. To je jedna z Jeho úloh. Ján 16:7-8 nás učí, že Duch Svätý nás bude usvedčovať z hriechov a bude nás presviedčať o spravodlivosti. Keď príde usvedčenie, poproste Boha, aby

vám pomohol. Nemyslite si, že to zvládnete sami. Oprite sa o Neho.

Napriek tomu, že som bola extrémne pesimistická, Boh mi dal spoznať, že ak Mu budem dôverovať, spôsobí, že budem veľmi optimistická. Bolo pre mňa zložité udržiavať svoju myseľ v pozitívnych myšlienkach. A teraz nemôžem pesimizmus ani vystáť. Je to ako keď niekto fajčí. Často sa stáva, že osoba, ktorá prestane fajčiť, nemôže cigarety ani cítiť. Ja taká som. Dlhé roky som fajčila, ale potom, ako som prestala, nemohla som cigarety ani vystáť.

A taká istá som aj v ohľade na pesimizmus. Bola som veľká pesimistka. A teraz pesimizmus neznesiem; takmer ma pohoršuje. Asi som videla veľmi veľa dobrých zmien v mojom živote, takže teraz sa búrim voči čomukoľvek pesimistickému.

Postavím sa zoči-voči realite a povzbudzujem vás, aby ste urobili to isté. Keď ste chorí, nehovorte: „Nie som chorý," pretože to nie je pravda. Ale môžte povedať: „Verím, že Boh ma uzdravuje." Nemusíte povedať: „Pravdepodobne sa mi v nemocnici ešte prihorší." Namiesto toho môžte povedať: „Božia uzdravujúca moc vo mne práve teraz pôsobí a ja verím, že budem v poriadku."

Všetko musí byť v rovnováhe. To neznamená, že svoj optimizmus okoreníte trochou pesimizmu. Znamená to mať „pripravenú myseľ" na riešenie čohokoľvek, čo sa vám stane, či už je to pozitívne alebo negatívne.

Ochotná myseľ

„A tí boli šľachetnejší ako tí v Tesalonike a prijali slovo s celou ochotou a skúmali písma každý deň, či je tomu tak.“

Skutky 17:11 (Roh)

Biblia hovorí, aby sme mali ochotnú, pripravenú myseľ. To znamená, že máme mať mysle, ktoré sú otvorené pre Božiu vôľu pre nás, bez ohľadu na to, aká táto vôľa môže byť.

Napríklad, nedávno mladá žena, ktorú poznám, prežila zármutok nad zrušením zasnúbenia. Ona aj dotyčný mladý muž sa modlili, či je Božia vôľa, aby pokračovali v chodení, i keď sa rozhodli, že sa ešte nebudú brať. Táto mladá žena chcela, aby vo vzťahu pokračovali a myslela si, dúfala a verila, že jej bývalý snúbenec jej zavolá a povie jej, že to vidí rovnako.

Poradila som jej, aby mala „ochotnú myseľ“ v prípade, že sa to tak nestane. Spýtala sa ma: „No, a nie je to pesimistický postoj?“

Nie, nie je!

Pesimizmom by bolo, keby premýšľala: „Môj život sa skončil. Už ma nikdy nikto nebude chcieť. Zlyhala som, a tak sa do konca života budem mať pod psa!“

Optimistické by bolo povedať: „Som skutočne smutná, že sa to stalo, ale budem dôverovať Bohu. Dúfam, že so svojím priateľom budem stále chodiť. Budem prosiť za to a budem dúfať v to, že náš vzťah bude obnovený. Ale viac než čokoľvek túžim po Božej dokonalej vôli. Ak

sa veci nestanú tak, ako ich chcem mať ja, *prežijem to,* pretože Ježiš žije vo mne. Na nejaký čas to môže byť ťažké, ale dôverujem Pánovi. Verím, že na konci sa všetko obráti na dobré.“

A to sa volá postaviť sa pred skutočnosť. Mať ochotnú myseľ, ale zároveň byť optimistický.

To je rovnováha.

Moc nádeje

„Abrahám uveril, hoci sa to zdalo neuveriteľné (z ľudského pohľadu)**, že mu Boh dá naozaj početné potomstvo.**

Neochabol vo viere ani vtedy, keď si pomyslel na svoje (absolútne) **neduživé telo – veď mal bez mála sto rokov a** (keď premýšľal nad tým, že) **jeho žena Sára takisto prekročila vek, keď mohla mať deti.**

Abrahám nikdy nezapochyboval. Uveril Bohu, jeho viera bola čoraz pevnejšia a chválil Boha za požehnanie ešte skôr, ako sa naplnilo.“

Rímskym 4:18-20

S Davom dúfame, že naša služba v Tele Kristovom bude každý rok narastať. Stále chceme pomôcť väčšiemu počtu ľudí. Ale taktiež si uvedomujeme, že ak má Boh iný plán a ak na konci roku zistíme, že sme mali nulový nárast (všetko bude vyzerať presne tak ako keď sme začínali), nemôžeme dovoliť, aby táto situácia ovládala našu radosť.

Dúfame, že sa veľa *vecí* stane, ale viac, než to všetko, dúfame v *Niekoho*. Tým niekým je Ježiš. Nie vždy vieme, čo sa stane. Ale vieme, že vždy sa to obráti na naše dobré!

Čím optimistickejšími sa staneme, tým viac budeme kráčať v tom istom prúde s Bohom. Boh je optimista a aby sme šli popri Ňom, taktiež musíme byť optimistickí.

Možno sa nachádzate v skutočne nepríjemných okolnostiach. Možno si hovoríte: „Joyce, keby si poznala moju situáciu, tak by si odo mňa nečakala, aby som bol optimistický.“

Povzbudzujem vás, aby ste si opäť prečítali Rímskym 4:18-20, kde sa píše, že Abrahám potom, ako zhodnotil svoju situáciu (neignoroval fakty), zvážil (nakrátko popremýšľal) o svojej neplodnosti a o Sárinom mŕtvom lone. A napriek tomu, že všetky dôvody pre ľudskú nádej boli preč, dúfal vo viere.

Abrahám sa pozeral veľmi pozitívne na veľmi negatívnu situáciu!

Židom 6:19 nám hovorí, že nádej je kotva našej duše. Nádej je tá vec, ktorá nás upevňuje v skúškach. Nikdy neprestaňte dúfať. Ak to tak urobíte, budete mať úbohý život. Ak už teraz máte úbohý život kvôli tomu, že nemáte žiadnu nádej, začnite dúfať. Nebojte sa. Nemôžem vám sľúbiť, že veci vždy dopadnú presne tak, ako chcete. Nemôžem vám sľúbiť, že sa nikdy nesklamete. Ale aj v časoch sklamania, ak prídu, môžete dúfať a byť optimistami. Vstúpte do Božieho kráľovstva, kde sa dejú zázraky.

Očakávajte vo svojom živote zázraky.

Očakávajte na dobré veci!

Očakávajte, že dostanete!
Aby ste dostali, očakávajte!

„A preto bude (vytrvalo) **očakávať** (čakať, vyhľadávať a túžiť) **Hospodin, aby sa zmiloval nad vami, a preto sa vyvýši, aby sa zľutoval nad vami; lebo Hospodin je Bohom súdu. Blahoslavení** (šťastní, zdarní, závideniahodní) **sú všetci, ktorí očakávajú na neho** (na jeho víťazstvo, jeho priazeň, jeho lásku, jeho pokoj, jeho radosť a jeho jedinečnú, bezchybnú prítomnosť)**!“**

Izaiáš 30:18

Tento verš je jedným z mojich najobľúbenejších častí Písma. Ak nad ním budete premýšľať, začne vám prinášať veľkú nádej. Boh v ňom hovorí, že hľadá niekoho, ku komu môže byť milostivý (dobrý), ale nemôže to byť niekto so zatrpknutým postojom a pesimistickou mysľou. Musí to byť niekto, kto očakáva (hľadá a túži po Bohu, aby k nemu bol dobrý).

Zlé predtuchy

Čo sú „zlé predtuchy“?

Krátko po tom, ako som začala študovať Božie slovo, raz ráno som si česala v kúpeľni vlasy, keď som si zrazu uvedomila, že v atmosfére okolo mňa bol neurčitý hrozivý pocit, že sa stane niečo zlé. Uvedomila som si, že takýto pocit som mala okolo seba veľmi často.

Spýtala som sa Pána: „Čo znamená tento pocit, ktorý mávam?“

„Zlé predtuchy,“ odpovedal.

Nevedela som, čo to znamená, ani som o tom nikdy nepočula. Krátko na to som našla verš v Prísloviach 15:15, ktorý hovoril o tejto veci: „**Všetky dni chudobného**

človeka utrápeného (ustarostenými myšlienkami a zlými predtuchami) **sú zlé; ale ten, kto je veselého srdca, má vždycky hody** (bez ohľadu na okolnosti)**.“**

Vtedy som si uvedomila, že väčšina môjho života bola úbohá kvôli zlým myšlienkam a predtuchám. Áno, nachádzala som sa v okolnostiach, ktoré boli veľmi zložité, ale aj keď to tak nebolo, stále mi bolo úboho, pretože moje myšlienky pôsobili ako jed na môj pohľad a okrádali ma o schopnosť tešiť sa zo života a vidieť dobré dni.

Zdržajte svoj jazyk od zlého!

„Máte za úlohu dokázať, že si vážite život, a ak si želáte žiť dobre a šťastne (dobre – či už to tak vyzerá alebo nie)**, dávajte si pozor na svoj jazyk, aby z vašich úst nevyšlo nič zlé a ľstivé** (žiaden podvod alebo klamstvo)**.“**

1. Petra 3:10

Tento verš nám jasne hovorí, že tešiť sa zo života, vidieť dobré dni, optimisticky premýšľať a rovnako rozprávať, sú prepojené. Bez ohľadu na to, ako veľmi ste pesimistický alebo ako dlho ste takými bol, viem, že sa môžete zmeniť, pretože aj ja som sa zmenila. Trvalo to nejaký čas a veľa pomoci od Ducha Svätého, ale stálo to za to.

Aj vám to bude stáť za to.

Nech sa stane čokoľvek, dúfajte v Pána – a buďte optimistickí!

Kapitola
6

Duchovia, ktorí zväzujú myseľ

Duchovia, ktorí zväzujú myseľ

Kapitola 6

„O nič sa priveľmi netrápte, ale v každej modlitbe ďakujte a predkladajte svoje potreby Bohu.
Uvidíte, že vaše srdce zaplaví pokoj, aký si rozum ľudský nevie ani predstaviť.“

Filipským 4:6-7

Raz som sa vo svojom živote s Bohom dostala do bodu, kedy som mala problém uveriť určitým veciam, ktorým som predtým verila. Nevedela som, čo robím zle a výsledkom bolo, že som bola zmätená. Čím dlhšie som mala toto obdobie, tým viac som bola zmätená. Zdalo sa, že moja nevera rastie míľovými krokmi. Začala som pochybovať o svojom povolaní; myslela som si, že strácam víziu, ktorú mi Boh dal pre službu. Bolo mi úboho (nevera vždy splodí mizériu).

Dva dni v kuse som počula túto frázu, ktorá neustále vychádzala z môjho ducha: „*duchovia, ktorí zväzujú myseľ.“* Prvý deň som o tom príliš nepremýšľala. Avšak,

na druhý deň, keď som sa začala v modlitbe prihovárať, opäť som to počula, teraz už asi piaty alebo šiestykrát: „*duchovia, ktorí zväzujú myseľ*.“

Od ľudí, ktorým som kedy slúžila, som vedela, že nesmierne obrovské množstvo veriacich má nejaký problém v oblasti mysle. Myslela som si, že Duch Svätý ma vedie k tomu, aby som sa modlila za Telo Kristovo, aby nad ním nemal moc duch, ktorý zväzuje myseľ. Tak som sa začala modliť a v Ježišovom mene som sa postavila proti duchom, ktorí zväzujú myseľ. Hneď, po niekoľkých minútach modlitby som pocítila obrovské oslobodenie, ktoré prišlo do mojej vlastnej mysle. Bolo to celkom dramatické.

Oslobodená od duchov, ktorí zväzujú myseľ

Takmer každé vyslobodenie od Boha v mojom živote prišlo postupne, skrze vieru a prehlasovanie Božieho Slova. Ján 8:31-32 a Žalm 107:20 sú mojím svedectvom. V Jánovi 8:31-32 Ježiš hovorí: „**…Ak budete žiť podľa mojich slov, stanete sa naozaj mojimi učeníkmi. Poznáte pravdu a pravda vás oslobodí.“** A Žalm 107:20 hovorí o Hospodinovi: „**On poslal svoje slovo a uzdravil ich a z ich hrobových jám ich vyslobodil.“**

Ale teraz som okamžite cítila a vedela, že sa niečo stalo v mojej mysli. V priebehu niekoľkých minút som bola schopná opäť mať vieru v oblastiach, s ktorými som pred modlitbou zápasila.

Poviem vám príklad. Pred tým, ako som bola napadnutá démonmi, ktorí zväzujú myseľ, som verila, že podľa Božieho Slova tá skutočnosť, že pochádzam z Fentonu v Missouri, z mesta, ktoré nikto nepoznal,

nebude mať žiaden vplyv na môj život alebo službu. (Galatským 3:28). Keď bude Boh pripravený, *On* otvorí dvere, ktoré nebude môcť nikto zavrieť (Zjavenie 3:8) a ja budem po celom svete kázať ten praktický a oslobodzujúci odkaz, ktorý mi zveril.

Verila som, že budem mať výsadu zdieľať sa s evanjeliom s celým národom cez rádio (nie kvôli tomu, že som to bola ja ale napriek tomu, že som to bola ja). Vedela som, že podľa Písma si Boh vyberá slabé a bláznivé veci, aby zmiatol múdrych (1. Korintským 1:27). Verila som, že Boh ma použije na to, aby uzdravil chorých. Verila som, že naše deti budú zapojené v službe. Verila som rôznym prekrásnym veciam, ktoré Boh vložil do môjho srdca.

Avšak, ako náhle ma napadli duchovia, ktorí zväzujú myseľ, zdalo sa, že ničomu nedokážem veriť. Začala som si hovoriť nasledovné veci: „Nuž, tak som si to celé asi len vymyslela. Verila som tomu len kvôli tomu, že som chcela, ale pravdepodobne sa to nikdy nesplní.“ Ale keď odišli duchovia, schopnosť veriť prišla náhle späť.

Rozhodnite sa veriť

„A tak aj Duch (Svätý) prichádza na pomoc našej mdlobe. Lebo my nevieme, za čo sa máme modliť, ako náleží, ale sám Duch prihovára sa za nás vzdychaním nevysloviteľným.“

Rímskym 8:26 (Evanj)

Ako kresťania sa musíme naučiť *rozhodovať sa*, že budeme veriť. Boh nám často dáva vieru (ovocie Ducha) pre veci, s ktorými sa naše mysle nedokážu stotožniť. Myseľ chce porozumieť všetkému – dôvodu prečo, kedy a ako sa to všetko deje. Často, keď toto porozumenie nie je

darované Bohom, myseľ odmietne veriť tomu, čo nedokáže pochopiť.

Často sa stáva, že veriaci niečo *vie* vo svojom srdci (vo svojom vnútornom človeku), ale jeho myseľ proti nemu vedie vojnu.

Už veľmi dávno som sa rozhodla veriť tomu, čo hovorí Slovo, veriť v *rhema* (zjavenému Slovu), ktoré mi Boh dal (veci, ktoré mi povedal alebo zasľúbenia, ktoré dal mne osobne), i keď som nerozumela prečo, kedy alebo ako sa to v mojom živote naplní.

Ale táto vec, s ktorou som bojovala, bola iná; nebola to záležitosť rozhodnutia. Bola som zviazaná duchmi, ktorí zväzujú myseľ a jednoducho som sa nevedela prinútiť veriť.

Vďaka Bohu, že skrze Ducha Svätého mi ukázal, ako sa mám modliť a jeho moc zvíťazila, i keď som spočiatku nevedela, že sa vlastne modlím za seba.

Som si istá, že túto knihu práve teraz čítate, pretože ste k tomu boli vedení. Aj vy môžete mať v tejto oblasti problém. Ak to tak je, povzbudzujem vás k tomu, aby ste sa modlili v Ježišovom mene. Mocou jeho krvi sa postavte „duchom, ktorí zväzujú myseľ.“ Takto sa modlite nielen raz, ale kedykoľvek v tejto oblasti zaznamenáte ťažkosti.

Diablovi nikdy nedôjdu ohnivé šípy, ktoré do nás strieľa, keď sa snažíme napredovať. Pozdvihnite svoj pancier viery a pamätajte na Jakuba 1:2-8, ktorý nás učí, že môžeme prosiť Boha o múdrosť v skúškach a On nám ju dá a ukáže nám, čo máme robiť.

Mala som problém, ohnivý šíp, s ktorým som sa pred tým nestretla. Ale Boh mi ukázal, ako sa modliť a ja som bola oslobodená.

Aj vy budete.

Kapitola
7

Premýšľajte nad tým, nad čím premýšľate

Premýšľajte nad tým, Kapitola 7 *nad čím premýšľate*

„Rozmýšľam o tvojich *rozkazoch a hľadím na tvoje chodníky.“*
Žalm 119:15 (Evanjelický preklad)

Božie Slovo nás učí o tom, o čom by sme mali premýšľať.

Žalmista píše, že rozjímal nad Božími rozkazmi, prikázaniami. To znamená, že strávil veľa času uvažovaním a premýšľaním nad Božími cestami, Jeho nariadeniami a Jeho učením. Žalm 1:3 hovorí, že osoba, ktorá tak činí, **…bude ako strom, zasadený** (a ošetrovaný) **pri vodných tokoch, čo načas dáva ovocie a jeho lístie nevädne; a všetko, čo robí, sa vydarí** (a dozreje do dospelosti)**.**

Premýšľať o Božom Slove je veľmi užitočné. Čím viac času človek strávi premýšľaním o Božom Slove, tým viac zo Slova bude žať.

Pozor na to, o čom premýšľate!

„…vidzte, čo čujete! Jakou mierou (myšlienok a štúdia) **meriate** (pravdu, ktorú počujete)**, takou vám bude odmerané** (cnosti a poznanie) **a pridané bude** (navyše) **vám počúvajúcim.“**

Marek 4:24 (Roháček)

Aký úžasný verš! Hovorí nám, že čím viac času strávime premýšľaním nad Božím Slovom, ktoré čítame a počujeme, tým viac sily a schopnosti budeme mať, aby sme ho aplikovali – tým viac nám bude zjavená známosť o tom, čo sme čítali alebo počuli. V podstate nám hovorí, že z Božieho Slova dostaneme to, čo do neho vložíme.

Všimnite si zvlášť zasľúbenie, že množstvo myšlienok a štúdia, ktoré venujeme Slovu, bude určujúcim faktorom množstva cnosti a poznania, ktoré sa nám vráti.

Výkladový slovník slov z Nového zákona (*An Expository Dictionary of New Testament)* od Vinea hovorí, že v niektorých veršoch v anglickom preklade Biblie *King James Version* je slovo *dunamis*, ktoré znamená „sila“ preložené ako „cnosť.“ Podľa *Novej úplnej Strongovej biblickej konkordancie* (*New Strong's Exhaustive Concordance of the Bible)*, ďalší preklad slova *dumanis* je „schopnosť.“ Niektorí ľudia nesiahajú do Božieho Slova dostatočne hlboko. Výsledkom potom je, že sú zmätení, pýtajú sa, ako to, že nie sú silnými kresťanmi, ktorí žijú víťazné životy.

Pravdou je, že nevložili veľa vlastného úsilia do štúdia Slova. Možno chodia von a tam iných počujú ako

Slovo učia a kážu. Môžu počúvať kázne na kazetách alebo občasne čítať Bibliu, ale nie sú oddaní tomu, aby bolo Slovo závažnou súčasťou ich života, s čím je spojené aj premýšľanie nad Slovom.

Telo je v podstate lenivé a niektorí ľudia chcú dostať niečo za nič (bez úsilia na ich strane); avšak, tak to vôbec nefunguje. Poviem to opäť, *človek dostane zo Slova to, čo je do neho ochotný vložiť.*

Premýšľajte nad Slovom

„Blahoslavený (šťastný, zdarný a závideniahodný) **muž, ktorý nechodí podľa rady bezbožných** (nenasleduje ich radu, ich plány a zámery)**, na ceste hriešnikov nestojí** (podriadene a nečinne) **a na stolici posmievačov** (a tých, ktorí sa sťažujú) **nesedí** (aby si oddýchol a odpočinul)**.**

Ale má záľubu v zákone (nariadeniach, návodoch, učeniach) **Hospodinovom a o jeho zákone rozmýšľa** (hĺba a študuje) **dňom i nocou.“**

Žalm 1:1-2 (Evanjelický preklad)

Podľa anglického slovníka Webter, slovo *rozjímať* znamená: 1. uvažovať, hĺbať. 2. Naplánovať alebo zmyslieť si… zapojiť do hĺbania. *Výkladový slovník slov z Nového zákona* (*An Expository Dictionary of New Testament)* od Vinea hovorí, že slovo *rozjímať* znamená: „primárne zaujímať sa o niečo… všímať si niečoho…, praktizovať, … byť usilovný v, … praktizovanie je najsilnejším významom tohto slova, …hĺbať, predstavovať si, …popredu zvažovať-.“

Príslovia 4:20 hovoria: „**Môj synu, pozoruj na moje slová; nakloň svoje ucho k mojim rečiam.**“ Ak spojíme Príslovia 4:20 spolu s definíciami slova *rozjímať*,

vidíme, že pozorujeme na Božie Slovo tak, keď nad ním rozjímame, hĺbame, zvažujeme, precvičujeme alebo praktizujeme ho v našom premýšľaní. V podstate ide o to, že ak chceme robiť to, čo Božie Slovo hovorí, musíme stráviť nejaký čas premýšľaním nad ním.

Je jedno múdre príslovie, ktoré hovorí: „Cvičením k dokonalosti.“ Skutočne od nás nikto neočakáva, že v každej oblasti života budeme experti bez toho, aby sme veľa praktizovali, a tak prečo by to v kresťanstve malo byť inak?

Premýšľanie vedie k úspechu

„Neuhne táto kniha zákona od tvojich úst, ale budeš o nej rozmýšľať vodne i v noci, aby si ostríhal a činil všetko podľa všetkého toho, čo je napísané v nej, lebo vtedy sa ti podarí tvoja cesta, a vtedy budeš robiť múdre a rozumne.“

Jozua 1:8

Ak chcete mať vo všetkom, čo robíte, úspech a zdar, Biblia hovorí, že musíte o Božom Slove premýšľať dňom i nocou.

Koľko času strávite premýšľaním o Božom Slove? Ak máte problémy, v akejkoľvek oblasti svojho života, úprimná odpoveď na túto otázku môže viesť k odkrytiu dôvodu, prečo to tak je.

Väčšinu svojho života som nepremýšľala nad tým, nad čím som premýšľala. Jednoducho som myslela na to, čo mi do hlavy vošlo. Nemala som žiadnu vedomosť o tom, že Satan môže do mojej hlavy vlievať myšlienky. Veľa z toho, čo sa nachádzalo v mojej hlave, boli buď klamstvá, ktoré mi Satan hovoril alebo to boli úplné

nezmysly – veci, ktoré skutočne nestáli za to, aby som nad nimi strácala čas premýšľaním. Diabol ovládal môj život, pretože ovládal moje myšlienky.

Premýšľajte nad tým, nad čím premýšľate!

„Medzi ktorými sme kedysi aj my všetci obcovali v žiadostiach svojho tela (nášho správania ovládaného našou zničenou a zmyslovou prirodzenosťou) **robiac to, čo sa zachcievalo telu a mysliam…“**

Efezským 2:3 (Roháček)

Pavol nás tu varuje, aby sme neboli ovládaní svojou zmyslovou podstatou, ani aby sme neposlúchali žiadosti svojho tela, myšlienky našej telesnej mysle.

Napriek tomu, že som bola kresťanka, mala som problém, pretože som sa nenaučila ovládať svoje myšlienky. Premýšľala som nad vecami a vďaka tomu som bola zaneprázdnená, ale nebolo to produktívne ani pozitívne.

Potrebovala som zmeniť svoje premýšľanie!

Jedna vec, ktorú mi Pán povedal, keď ma začal učiť o bojisku v mojej mysli, sa stala pre mňa rozhodujúcim bodom. Povedal mi: „Premýšľaj nad tým, nad čím premýšľaš.“ Keď som to začala robiť, netrvalo dlho a zistila som, prečo mám v živote toľko veľa problémov.

V mojej mysli bol veľký neporiadok!

Premýšľala som nad samými nesprávnymi vecami.

Išla som do zhromaždenia a to som robievala dlhé roky, ale nikdy som vlastne nepremýšľala nad tým, čo som

tam počula. Išlo to jedným uchom dnu a druhým von, ak to tak môžem povedať. Každý deň som v Biblii prečítala niekoľko veršov, ale nikdy som nepremýšľala nad tým, čo som čítala. Nedávala som na Slovo pozor. Nevenovala som žiadnu myšlienku ani štúdium tomu, čo som počula. A preto sa mi späť nevracala žiadna cnosť alebo poznanie, či rozumnosť.

Rozjímajte nad Božím dielom

„Rozmýšľame, ó, Bože, o tvojej milosti vprostred tvojho chrámu."

Žalm 48:10

Žalmista Dávid často hovoril o premýšľaní nad všetkými prekrásnymi dielami Hospodina – nad mocnými skutkami Božími. Hovoril, že premýšľal nad menom Hospodinovým, o Hospodinovom milosrdenstve a mnohých iných podobných veciach.

Keď sa cítil deprimovaný, v Žalme 143:4-5: „**A prahne** (je ponorený do ponurosti) **duch môj vo mne, srdce mi trnie v mojom vnútri. Spomínam si na dávne dni, rozjímam o všetkých Tvojich činoch, uvažujem o skutkoch tvojich rúk.**"

Z tohto textu vidíme, že Dávidova odpoveď, na jeho pocity depresie a ponurosti, nebola rozjímať nad tým problémom. Namiesto toho sa doslova postavil voči problému, keď sa *rozhodol* pamätať na dobré časy v minulosti – uvažovať o skutkoch Hospodina a o diele jeho rúk. Inými slovami, premýšľal nad niečím dobrým a to mu pomohlo prekonať depresiu.

Nikdy nezabudnite na toto: *vaša myseľ vo vašom víťazstve hrá dôležitú úlohu.*

Viem, že je to moc Ducha Svätého, ktorý pracuje skrze Slovo Božie a to do našich životov prináša víťazstvo. Ale veľká časť práce, ktorá musí byť vykonaná, je zosúladiť naše myslenie s tým Božím a s Jeho Slovom. Ak to odmietneme robiť, alebo ak si myslíme, že to nie je dôležité, nikdy nezažijeme víťazstvo.

Buďte premenení obnovením mysle

„A nepripodobňujte sa tomuto svetu (ktorý je usporiadaný a podriadený svojim vonkajším a povrchným zvyklostiam)**, ale premeňte sa obnovením mysle, aby ste vedeli rozpoznať** (sami pre seba)**, čo je vôľa Božia, totiž, čo je dobré, milé a dokonalé** (pre teba v Jeho očiach).“

Rímskym 12:2 (Evanjelický preklad)

V tejto časti apoštol Pavol hovorí, že jedine ak máme obnovené mysle, môžeme vidieť Božiu dobrú a dokonalú vôľu, ktorá je v našich životoch k rozpoznaniu.

Obnovené - k čomu? Obnovené k Božiemu spôsobu premýšľania. Takýmto procesom nového premýšľania budeme premenení alebo pretransformovaní do stavu, ktorý pre nás Boh pripravil. Ježiš túto premenu umožnil svojou smrťou a vzkriesením. Stane sa to v našom živote realitou skrze tento proces obnovovania mysle.

Dovoľte mi niečo povedať, aby som sa vyhla nedorozumeniu, a to je, že správne myslenie nemá *nič* spoločné so spasením. Spasenie je založené jedine na krvi Ježiša, Jeho smrti na kríži a Jeho vzkriesení. Veľa ľudí bude v nebi kvôli tomu, že skutočne prijali Ježiša ako svojho Spasiteľa, ale veľa z týchto istých ľudí nikdy neprejdú víťazstvom, ani sa nikdy netešili z dobrého

plánu, ktorý Boh mal pre ich životy, pretože si neobnovili myseľ podľa Jeho Slova.

Dlhé roky som aj ja bola jednou z takýchto ľudí. Bola som znovuzrodená. Bola som na ceste do neba. Chodila som do zhromaždenia a nasledovala som akúsi formu náboženstva, ale skutočnosť bola taká, že som vo svojom živote nemala víťazstvo. A dôvodom bolo, že som premýšľala nad nesprávnymi vecami.

Myslite na tieto veci

„A napokon, bratia, rád by som vám položil na srdce ešte toto: zaujímajte sa o všetko, čo je pravdivé, dobré, správne, zapodievajte sa (upriamte na ne svoju myseľ) **vecami čistými, milými, chvályhodnými, pestujte cnosti a usilujte sa o dobrú povesť.“**

Filipským 4:8

Biblia predstavuje veľa detailných návodov na to, nad akými vecami máme premýšľať. Som si istá, že tieto rôzne verše nám radia, aby sme mysleli na dobré veci, veci, ktoré nás vybudujú, a nezbúrajú nás.

Naše myšlienky určite ovplyvňujú naše postoje a nálady. Všetko, čo nám povie Pán, je pre naše dobro. On vie, čo nás urobí šťastnými a z čoho sa budeme cítiť úboho. Ak je človek plný nesprávnych myšlienok, je mu úboho a z osobnej skúsenosti som sa naučila, že ak je niekomu úboho, zvyčajne to skončí tak, že sa aj ostatní v jeho okolí cítia rovnako.

Pravidelne by ste si mali robiť inventár a spýtať sa sami seba: „Na čo som myslel?“ Venujte nejaký čas preskúmaniu vášho myšlienkového sveta.

Premýšľať nad tým, nad čím premýšľate, je veľmi cenné, pretože Satan zvyčajne zvedie ľudí, aby si mysleli, že zdrojom ich mizérie alebo problému je niečo iné ako to, čo to v skutočnosti je. Chce, aby si mysleli, že sú nešťastní kvôli tomu, čo sa okolo nich deje (kvôli ich okolnostiam), ale tá mizéria je v skutočnosti kvôli tomu, čo sa deje v ich *vnútri* (v ich myšlienkach).

Veľa rokov som skutočne verila, že som nešťastná kvôli tomu, čo iní ľudia robili alebo nerobili. Za svoje nešťastie som vinila svojho manžela a moje deti. Ak by boli iní, ak by pozornejšie sledovali moje potreby, ak by viac pomáhali v domácnosti, tak potom, myslela som si, by som bola šťastná. To bola jedna a potom ďalšie veci, nad ktorými som premýšľala celé roky. Nakoniec som sa pozrela pravde do očí, a zistila som, že kvôli žiadnej z týchto vecí nemusím byť nešťastná, ak sa rozhodnem mať správny postoj. Moje myšlienky boli to, z čoho som sa cítila mizerne.

Dovoľte mi to povedať ešte posledný krát: *premýšľajte nad tým, nad čím premýšľate.* Môžete zistiť niektoré vaše problémy a byť na ceste k vášmu vyslobodeniu veľmi rýchlo.

ČASŤ 2:

Stavy mysle

Úvod

„...naše myšlienky (pocity a zámery) však vychádzajú z rovnakého prameňa ako myšlienky Kristove (Mesiáša).“ Korintským 2:16

V akom stave je vaša myseľ?

Všimli ste si, že stav vašej mysle sa mení? Raz môžete byť pokojný a uvoľnený a inokedy nervózny a ustrachovaný. Alebo môžete urobiť rozhodnutie, o ktorom ste si istý a potom neskôr zistíte, že vaša myseľ je v stave zmätku, kvôli tej istej veci, v ktorej ste pred tým mali jasno a boli ste si tým istí.

V mojom vlastnom živote som mala obdobie, kedy som zakúsila tieto veci, rovnako ako aj iné. Bolo obdobie, kedy sa zdalo, že som schopná veriť Bohu bez akýchkoľvek problémov. A potom boli obdobia, kedy ma pochybnosti a nevera bezľútostne prenasledovali.

Kvôli tomu, že sa zdá, že myseľ môže byť v toľkých rozličných stavoch, zaujímalo ma, kedy je moja myseľ v normálnom stave. Chcela som vedieť, čo je ten normál, aby som sa potom mohla vysporiadať s abnormálnym premýšľaním hneď, ako príde.

Napríklad, pre veriaceho by kritizujúce, odsudzujúce a podozrivé premýšľanie malo byť abnormálne. Avšak, veľkú časť svojho života práve tieto veci boli pre mňa normálne – aj keď to tak nemalo byť. Bola som na to zvyknutá, a napriek tomu, že môje premýšľanie bolo veľmi nesprávne a spôsobovalo veľa problémov v mojom živote, nevedela som, že s mojím premýšľaním nie je niečo v poriadku.

Nevedela som, že môžem niečo urobiť so svojím myšlienkovým svetom. Bola som veriaca, a to už niekoľko rokov, ale nepočula som vôbec žiadne vyučovanie o myšlienkovom svete alebo o správnom stave mysle veriaceho.

Naše mysle nie sú znovuzrodené vo chvíli znovuzrodenia – musia byť obnovované (Rimanom12:2). Ako som povedala už niekoľkokrát, obnovenie mysle je proces, ktorý si vyžaduje čas. Nebuďte zničení, aj keď prečítate zvyšok tejto knihy a zistíte, že vo väčšine je vaša myseľ v stave, ktorý je pre niekoho, kto prehlasuje Krista ako Spasiteľa, abnormálnym stavom. Rozoznať tento problém je prvým krokom vpred - k uzdraveniu.

V mojom prípade som začala vážnejšie brať svoj vzťah s Pánom pred niekoľkými rokmi, a práve vtedy mi začal odhaľovať, že veľa mojich problémov bolo zakorenených v zlom premýšľaní. V mojej mysli bol veľký neporiadok! Pochybujem, že bola niekedy v stave, v akom mala byť – a ak to tak bolo, potom to netrvalo dlho.

Cítila som sa premožená, keď som začínala vidieť, ako veľmi som bola závislá na zlom premýšľaní. Snažila som sa odhodiť nesprávne myšlienky, ktoré mi prišli na myseľ, ale okamžite sa vrátili späť. Ale, kúsok po kúsku prišla sloboda a uvoľnenie.

Satan bude agresívne bojovať proti obnoveniu našej mysle, ale je životne dôležité, aby ste naďalej napredovali a pokračovali v modlitbe a štúdiu v tejto oblasti, až pokiaľ nedosiahnete merateľné víťazstvo.

Kedy je vaša myseľ normálna? Má sa potuľovať kade tade alebo by ste mali byť schopní udržať ju upriamenú na tom, čo práve robíte? Mali by ste byť nahnevaní a zmätení alebo pokojní a istí ohľadom smerovania, ktoré v živote máte? Mala by byť vaša myseľ plná pochybností a nevery, mali by ste byť nervózni a ustrachovaní, mučení strachom? Alebo je to výsada Božieho dieťaťa odhodliť všetky svoje starosti na Neho? (1. Petra 5:7).

Božie Slovo nás učí, že máme myseľ Kristovu. Čo myslíte, aká bola jeho myseľ, keď žil tu, na zemi – nielen ako Syn Boží ale tiež ako Syn človeka?

S modlitbou prejdite do ďalšej časti *Bojiska mysle.* Verím, že vám otvorí oči, aby ste videli normálne

a abnormálne premýšľanie pre osobu, ktorá je učeníkom Ježiša, a ktorá si zaumienila kráčať vo víťazstve.

Kapitola
8

Kedy je moja myseľ normálna?

Kedy je moja myseľ normálna?
Kapitola 8

„(Lebo sa vždy modlím) aby Boh nášho Pána Ježiša Krista, Otec slávy, dal vám Ducha múdrosti a zjavenia (detailov v tajomstvách) v (hlbokom a intímnom) poznávaní Jeho,
a osvietil vám oči, aby ste vedeli, čo je to za nádej, do ktorej On povoláva, čo je to za bohatstvo Jeho slávneho dedičstva, ktoré je pre svätých (oddelených pre Neho).“
Efezským 1:17-18 (Evanjelický preklad)

Všimnite si, že Pavol sa modlí, aby sme vy aj ja získali múdrosť tak, že nám „osvieti oči“. Na základe niekoľkých štúdií, ktoré som robila, tieto oči opisujem ako myseľ.

V akom stave by mala byť naša myseľ, keďže sme kresťania? Inými slovami, aký by mal byť normálny stav mysle veriaceho? Aby sme túto otázku zodpovedali, musíme sa pozrieť na rozličné funkcie mysle a ducha.

Podľa Božieho Slova myseľ a duch spolupracujú: tento princíp som nazvala: „myseľ, ktorá napomáha duchu.“

Aby sme lepšie porozumeli tomuto princípu, poďme sa pozrieť na to, ako funguje v živote veriaceho.

Princíp mysle a ducha

„Veď kto z ľudí vie (pozná a rozumie)**, čo je v človeku, ak nie duch človeka, ktorý je v ňom? Tak ani veci Božie nepoznal** (nerozlíšil a nepochopil) **nikto, iba Duch Boží.“**

1. Korintským 2:11 (Evanjelický preklad)

Keď človek prijme Krista ako svojho osobného Spasiteľa, Duch Svätý v ňom začne prebývať. Biblia nás učí, že Duch Svätý pozná myseľ Božiu. Presne tak ako duch človeka, ktorý je v ňom, je jediný, ktorý pozná jeho myšlienky, tak je Duch Svätý jediný, kto pozná Božiu myseľ.

Keďže Duch Svätý v nás prebýva a aj pozná Božiu myseľ, jedným z jeho zámerov je odhaliť nám Božiu múdrosť a zjavenie. Táto múdrosť a zjavenie sú pridelené nášmu duchu a náš duch nám potom osvecuje oči, čo je vlastne naša myseľ. Duch Svätý to robí, aby sme na praktickej úrovni pochopili, aká služba je nám duchovne sprostredkovaná.

Normálna alebo abnormálna?

Ako veriaci sme duchovní, ale taktiež sme prirodzení. To telesné nie vždy rozumie tomu duchovnému; a preto, je životne dôležité a nevyhnutné, aby naše mysle boli osvietené v tom, čo sa deje v našom duchu. Duch Svätý túži po tom, aby nám priniesol toto osvietenie, *ale myseľ často nestihne spracovať to, čo sa jej duch snaží zjaviť, pretože je príliš zaneprázdnená.* Myseľ, ktorá je príliš zaneprázdnená, je abnormálna. Myseľ je normálna, keď je v pokoji – nie vtedy, keď nemyslí na nič, ale keď je v pokoji.

Myseľ by nemala byť naplnená odôvodneniami, starosťami, nervozitou, strachom alebo podobnými vecami. Mala by byť pokojná, tichá a utíšená. Ako prechádzame do tejto druhej časti knihy, budete čítať o niekoľkých abnormálnych stavoch mysle a je možné, že ich rozoznáte ako časté stavy vašej vlastnej mysle.

Je dôležité, aby sme pochopili, že myseľ potrebuje byť udržiavaná v „normálnom“ stave, ako je to opísané v tejto kapitole. Porovnajte to s obyčajným stavom našej mysle a uvidíte, prečo často máme len veľmi málo zjavenia od Ducha Svätého a prečo sa tak veľmi často cítime, akoby nám chýbala múdrosť a zjavenie.

Pamätajte na to, že Duch Svätý sa pokúša osvietiť myseľ veriaceho. Duch Svätý dáva informácie od Boha, duchu človeka, a ak jeho duch a myseľ pomáhajú jeden druhému, potom môže kráčať v posvätnej múdrosti a zjavení. Ale ak je jeho myseľ príliš zaneprázdnená, príde o to, čo sa mu Pán pokúša zjaviť cez jeho ducha.

Tichý a jemný hlas

„A riekol: Vyjdi, postav sa a stoj na vrchu pred Hospodinom. A hľa, Hospodin šiel pomimo. A najprv sa valil veľký vietor silný, ktorý podvracal vrchy a lámal skaly, pred Hospodinom. Ale Hospodin nebol vo vetre. A po vetre nasledovalo zemetrasenie; ale Hospodin nebol v zemetrasení.

A po zemetrasení oheň; ale ani v ohni nebol Hospodin. A po ohni bolo počuť tichý hlas jemný.“

1. Kráľov 19:11-12

Niekoľko rokov som sa modlila za zjavenie, prosila som Boha, aby mi zjavil veci skrze Jeho Ducha, ktorý prebýval vo mne. Vedela som, že táto požiadavka bola

biblická. Verila som Slovu a bola som si istá, že sa mám pýtať a následne prijímať. Avšak, väčšinou som sa cítila ako niekto, koho by som nazvala „duchovný nevedomec.“ Neskôr som sa naučila, že som neprijímala veľa z toho, čo mi chcel Duch Svätý zjaviť, jednoducho preto, že moja myseľ bola taká nespútaná a zaneprázdnená, že jej unikali informácie, ktoré jej boli ponúkané.

Predstavte si dvoch ľudí, ktorí sú spolu v miestnosti. Jeden sa tomu druhému snaží pošepkať tajomstvo. Ak je v miestnosti hluk, napriek tomu, že správa je komunikovaná, ten, ktorý čaká na tajomstvo ho neprijme jednoducho preto, že v miestnosti je taký hluk, že nepočuje. Pokiaľ nebude dávať skutočne veľký pozor, ani si nemusí uvedomiť, že niekto k nemu prehovoril.

Takto to je aj v komunikácii medzi Božím a naším duchom. Spôsob, akým hovorí Duch Svätý, je nežný; keď k nám väčšinou prehovára, je to tak, ako keď prehováral k prorokovi v tomto texte – „tichým hlasom jemným.“ Je preto životne dôležité, aby sme sa udržiavali v stave, kedy sme schopní počuť.

Duch a myseľ

> **„Nuž, čo robiť? Budem sa modliť duchom** (Duchom Svätým, ktorý je vo mne) **aj mysľou** (inteligentne a s porozumením)**…“**
>
> 1. Korintským 14:15

Na lepšie pochopenie tohto princípu „mysle napomáhajúcej duchu“ je možno dobrý príklad modlitba. V tomto verši apoštol Pavol povedal, že sa modlil aj vo svojom duchu aj svojou mysľou.

Rozumiem, o čom Pavol hovorí, pretože sama robím to isté. Často sa modlím duchom (neznámym jazykom); po tom, ako sa takto nejaký čas modlím, často mi príde na um niečo, za čo sa modlím po anglicky (svojím rodným jazykom). Verím, že takýmto spôsobom myseľ napomáha duchu. Spolupracujú, aby získali pre mňa známosť a múdrosť od Boha tak, aby som tomu rozumela.

Toto funguje aj opačne. Sú obdobia, kedy sa chcem modliť, a tak som pre Boha dostupná kvôli modlitbe. Ak nie je nejaké špeciálne vnuknutie od Ducha, tak sa jednoducho začnem modliť mysľou. Modlím sa za problémy alebo okolnosti, o ktorých viem. Niekedy sa tieto modlitby zdajú byť veľmi fádne – žiadna pomoc od ducha neprichádza. Vyzerá to, akoby som v tom mala problémy, a tak sa začnem modliť za niečo, o čom už viem viac.

Takto pokračujem až pokiaľ Duch Svätý vo mne nevzbudí záujem v určitej oblasti. Keď to tak urobí, tak potom viem, že som narazila na niečo, za čo sa chce modliť aj On a nie je to len niečo, za čo sa chcem modliť ja. Takýmto spôsobom moja myseľ a môj duch spolupracujú, pomáhajú si navzájom pri napĺňaní Božej vôle.

Jazyky a vykladanie

> **„Pre tú príčinu, ten, kto hovorí** (neznámym) **jazykom, nech sa modlí** (za moc)**, že by vykladal. Lebo keď sa modlím** (neznámym) **jazykom, modlí sa môj duch** (skrze Ducha Svätého, ktorý je vo mne)**, ale moja myseľ je bez úžitku** (nenesie žiadne ovocie a nikomu nepomáha)**.“**
>
> 1. Korintským 14:13-14 (Roháček)

Ďalší príklad toho, ako duch a myseľ spolupracujú, je dar jazykov a ich výklad.

Keď hovorím v jazykoch, moja myseľ je neproduktívna, pokiaľ Boh nedá mne alebo niekomu inému porozumenie o tom, čo hovorím; až potom sa moja myseľ stane užitočnou, takou, ktorá nesie ovocie.

Prosím, majte na mysli, že tento dar nie je jazyk a jeho preklad. Preklad je presné zopakovanie odkazu slova za slovom, pričom výklad je interpretácia, ktorú niekto poskytuje, keďže rozumie tomu, čo povedal niekto iný, avšak, je vo vlastnom štýle vykladateľa, vyjadruje odkaz skrze svoju vlastnú osobnosť.

Dovoľte mi uviesť príklad: sestra Novotná sa môže postaviť vpredu v zbore a môže niečo povedať v neznámom jazyku. Pochádza to z jej ducha a ani ona, ani nikto iný nevie, čo vlastne povedala. Boh môže spôsobiť, aby som rozumela, čo táto sestra povedala, ale možno len všeobecnú myšlienku jej odkazu. Keď vykročím vo viere a začnem vykladať to, čo bolo povedané, tento odkaz bude zrozumiteľný aj pre ostatných. Ale vychádza zo mňa, skrze moje vlastné jedinečné vyjadrovanie.

Modlenie sa v duchu (v neznámom jazyku) a výklad (tohto neznámeho jazyka) je úžasný spôsob, ako porozumieť princípu „mysle, ktorá napomáha duchu.“ Duch niečo hovorí a myseľ poskytuje porozumenie.

Teraz premýšľajte nad týmto: ak by sestra Novotná rozprávala neznámym jazykom a Boh hľadá niekoho na výklad, mňa bude musieť preskočiť, ak je moja myseľ píliš nespútaná a zaneprázdnená na počúvanie. Aj keď sa mi bude snažiť výklad dať, ja ho neprijmem.

Keď som bola kresťankou ešte krátko a učila som sa o duchovných daroch, takmer výlučne som sa modlila v jazykoch. Keď prešlo pomerne veľa času, začal ma môj modlitebný život nudiť. Keď som sa o tom rozprávala s Pánom, dal mi poznať, že som bola znudená, pretože som nemala porozumenie o tom, za čo sa vlastne modlím. I keď si uvedomujem, že nie *vždy* musím rozumieť tomu, čo hovorím pri modlitbe v duchu, naučila som sa, že takýto druh modlitby nie je v rovnováhe a nie je najplodnejší, ak *nikdy* nemám žiadne porozumenie toho, za čo sa modlím.

Pokojná a bdelá myseľ

„Človeka, ktorého myseľ (ktorého sklony aj charakter) **je opretá o teba, Bože, zachováš v pokoji, áno, v pokoji, lebo sa nadeje na teba.“**

Izaiáš 26:3

Dúfam, že z týchto príkladov môžte okamžite vidieť, že vaša myseľ a duch určite spolupracujú. *A preto, je absolútne nevyhnutné, aby bola vaša myseľ udržiavaná v normálnom stave.* Inak vášmu duch nepomôže.

Satan, samozrejme, si túto skutočnosť uvedomuje, a tak vašu myseľ napáda a vedie proti vám vojnu na bojisku, ktorým je vaša myseľ. Chce, aby vaša myseľ bola preťažená a prepracovaná tak, že ju naplní všetkými možnými nesprávnymi myšlienkami, aby nebola slobodná a voľná a dostupná pre prácu Ducha Svätého skrze vášho ľudského ducha.

Myseľ by mala byť udržiavaná v pokoji. Ako hovorí prorok Izaiáš, keď je myseľ upriamená na správne veci, vtedy je v pokoji.

Avšak, myseľ má taktiež byť bdelá. A to je nemožné, pokiaľ je naložená vecami, ktoré nikdy nemala niesť.

Premyslite si to: aké percento času je vaša myseľ v normále?

Kapitola
9

Túlavá, zvedavá myseľ

Túlavá, zvedavá myseľ

Kapitola 9

„Preto opášte si bedrá svojej mysle…“
Petra 1:13 (Roháček)

V predchádzajúcej kapitole sme povedali, že myseľ, ktorá je príliš zaneprázdnená, je abnormálna. Ďalší stav mysle, ktorý je abnormálny je, keď sa myseľ kade tade túla. Neschopnosť koncentrovať sa, naznačuje diablov útok na myseľ.

Veľa ľudí prežilo niekoľko rokov tak, že dovoľovalo svojej mysli, aby sa túlala, pretože do svojho života nikdy neaplikovali princíp disciplíny v myšlienkovom svete.

Pomerne často si ľudia, ktorí sa akosi nedokážu sústrediť, myslia, že sú mentálne podradnejší. Avšak, neschopnosť sústrediť sa, môže byť výsledkom dlhých rokov, kedy nechávali svoju myseľ, aby si robila, čo chce a kedykoľvek to chce. Nedostatok sústredenosti môže

taktiež byť výsledkom nedostatku vitamínov. Určité vitamíny B podporujú sústredenie a preto, ak máte problém sústrediť sa, spýtajte sa sami seba, či sa správne stravujete a či máte dostatok živín.

Extrémna únava môže takisto poznamenať sústredenie. Zistila som, že keď som nadmieru unavená, Satan sa snaží moju myseľ napadnúť, pretože vie, že počas takéhoto obdobia je zložitejšie odolať. Diabol chce, aby sme si mysleli, že sme mentálne nedostatoční, aby sme potom nerobili niečo, čo by mu spôsobovalo problémy. Chce, aby sme pasívne prijali akékoľvek klamstvá, ktoré nám hovorí.

Jedna z našich dcér, keď bola malá, mala problém so sústredenosťou. Bolo pre ňu ťažké čítanie, pretože sústredenosť a porozumenie idú ruka v ruke. Veľa detí, a dokonca aj dospelých, nerozumejú tomu, čo čítajú. Ich oči prebehnú po slovách na strane, ale ich mysle v skutočnosti nerozumejú, čo prečítali.

Často je nedostatok porozumenia výsledkom nedostatku sústredenia. Z vlastnej skúsenosti viem, že môžem prečítať kapitolu Biblie alebo nejakej knihy a zrazu si uvedomím, že vôbec neviem, čo som práve prečítala. Môžem sa vrátiť na začiatok a prečítať to znova a je to pre mňa úplne nové, pretože napriek tomu, že moje oči prebehli po slovách na stránke, moja myseľ sa zatúlala niekam inam. Kvôli tomu, že som nezostala upriamená na to, čo som robila, nebola som schopná porozumieť tomu, čo som čítala.

Často je tým skutočným problémom, schovaným za nedostatkom porozumenia, nedostatok pozornosti, ktorý je spôsobený túlavou mysľou.

Túlavá myseľ

„Strež svoju nohu (mysli na to, čo robíš)**…“**
Kazateľ 5:1

Verím tomu, že výraz „strež svoju nohu“ znamená „nestrať rovnováhu alebo nezíď z cesty.“ Preklad tohto verša s dodatočným vysvetlením naznačuje, že človek zostane na ceste, keď bude premýšľať o tom, čo robí.

Mala som túlavú myseľ a musela som ju trénovať v disciplíne. Nebolo to jednoduché a stále mám občas slabú chvíľu. Zatiaľ, čo sa snažím dokončiť nejaký projekt, náhle si uvedomím, že sa moja myseľ zatúlala na miesto, ktoré nemá nič spoločné s riešeným problémom. Ešte som nedorazila na miesto, kde by som sa mohla dokonale sústrediť, ale aspoň si uvedomujem, aké veľmi dôležité je nedovoliť mojej mysli, aby si chodila kam si len zažiada a kedykoľvek si zažiada.

Webstrov výkladový slovník definuje slovo *túlať sa* nasledovne: 1. Bezcieľne sa pohybovať: tárať sa. 2. Ísť niekam nepriamou cestou alebo neurčeným tempom: špacírovať sa. 3. Uskutočňovať nepravidelný smer alebo čin: pobehovať sem a tam… 5. Premýšľať alebo vyjadrovať sa nezrozumiteľne.

Ak ste ako ja, môžete sedieť v zbore na kázni a počúvať toho, kto hovorí, skutočne sa tešíte a získavate z toho, čo sa hovorí, keď tu zrazu sa vaša myseľ začne túlať. Po chvíli sa „zobudíte“ a zistíte, že si nepamätáte absolútne nič z toho, čo sa práve udialo. Napriek tomu, že vaše telo zostalo v zbore, vaša myseľ bola v nákupnom centre a prechádzala sa po obchodoch alebo bola doma v kuchyni a varila večeru.

Pamätajte na to, že v duchovnom boji je bojiskom myseľ. Tam nepriateľ uskutočňuje svoj útok. Veľmi dobre vie, že napriek tomu, že človek navštevuje zbor, ak nedokáže svoju myseľ sústrediť na to, čo sa práve vyučuje, tak nezíska absolútne nič, keď sa len tak bude potulovať. Diabol vie, že človek nemôže disciplinovane dokončiť projekt, ak nedokáže vychovať svoju myseľ a sústrediť ju na to, čo práve vykonáva.

Tento fenomén túlavej mysle sa vyskytuje aj v rozhovore. Niekedy, keď sa so mnou rozpráva môj manžel, Dave, chvíľu ho počúvam; potom si zrazu uvedomím, že som nepočula ani slovo z toho, čo hovoril. Prečo? Pretože som dovolila svojej mysli, aby sa zatúlala niekde inde. Moje telo tam stálo a tvárilo sa, že počúva, ale v mysli som nepočula nič.

Počas dlhých rokov, ak sa takéto niečo stalo, predstierala som, že viem presne, čo Dave povedal. Teraz sa zastavím a poviem: „Môžeš sa vrátiť a zopakovať to? Dovolila som, aby sa moja myseľ zatúlala a nepočula som ani slovo z toho, čo si hovoril.“

Takto sa cítim, že tento problém aspoň riešim. Konfrontovanie problémov je jediným spôsobom, ako sa dostať na víťaznú stranu!

Rozhodla som sa, že ak si diabol robil tú námahu a zaútočil na mňa túlavou mysľou, tak sa hovorilo asi niečo, čo som mala počuť.

Jedným zo spôsobov, ako v tejto oblasti bojovať proti nepriateľovi, je využiť kazety, ktoré ponúkajú mnohé zbory. Ak ste sa ešte nenaučili vychovať vašu myseľ, aby zostala sústredená pri tom, čo sa hovorí v zbore, tak si potom kúpte alebo požičajte kazetu s kázňou každý týždeň

a vypočujte si ju toľko krát, koľko je potrebné na to, aby ste pochopili vyučovanie.

Diabol sa vzdá, keď bude vidieť, že mu nepodľahnete.

Pamätajte na to, že Satan chce, aby ste si mysleli, že ste mentálne nedostatočný – že niečo s vami nie je v poriadku. Ale pravdou je, že len potrebujete vychovávať svoju myseľ k disciplíne. Nedovoľte, aby pobehovala po celom meste a robila, čo sa jej zachce. Dnes začnite a „strežte svoje nohy," sústreďte svoju myseľ na to, čo robíte. Nejaký čas to budete musieť cvičiť. Rušenie niektorých zvykov a vytváranie nových vždy nejaký čas trvá, ale na konci to stojí za to.

Zvedavá myseľ

„Veru, vám hovorím: Keby niekto povedal tomuto vrchu: Zdvihni sa a zvaľ sa do mora! a nepochyboval by v srdci ale veril by, že sa stane, čo hovorí, stane sa mu.

Preto vám hovorím: Verte (s dôverou a istotou)**, že dostanete všetko, za čo sa modlíte a za čo prosíte. Budete to mať."**

Marek 11:23-24 (Evanjelický preklad**)**

Keď niečo riešim, často počujem, ako hovorím: „Zaujímalo by ma." Napríklad:

„Zaujímalo by ma, aké zajtra bude počasie."

„Zaujímalo by ma, čo by som si mala na ten večierok obliecť."

„Zaujímalo by ma, aké známky bude mať Danny (môj syn) na vysvedčení.“

„Zaujímalo by ma, koľko ľudí na ten seminár príde.“

Slovník čiastočne definuje slovo *zvedavosť* ako „pocit zmätenia alebo pochybnosti“ a *byť zvedavý* ako „byť naplnený zvedavosťou alebo pochybnosťou.“

Naučila som sa, že mi je oveľa lepšie, keď robím niečo isté, ako keď som stále len zvedavá, niečo by ma zaujímalo a pochybujem, ako dopadne všetko možné, čo si len predstavím. Namiesto toho, aby som sa trápila a aby ma zaujímalo, aké známky dostane Danny, môžem veriť, že dostane dobré známky. Namiesto toho, aby som sa trápila nad tým, čo si mám obliecť na večierok, môžem sa rozhodnúť, čo si obliecť. Namiesto toho, aby ma zaujímalo, aké bude počasie alebo koľko ľudí navštívi niektoré moje stretnutie, môžem to všetko odovzdať Pánovi a dôverovať Mu, že všetky veci obráti na dobré, bez ohľadu na to, čo sa bude diať.

Keď sa človek trápi takýmto druhom zvedavosti, vedie to k nerozhodnosti a tá potom spôsobuje zmätok. Trápenie sa zvedavosťou, nerozhodnosť a zmätok zabraňujú jednotlivcovi vierou prijať od Boha odpoveď na jeho modlitbu alebo potrebu.

Všimnite si, že v Markovi 11:23-24 Ježiš nepovedal: „Buďte *zvedaví*, (povedzte si: „Zaujímalo by ma,“) či dostanete všetko, za čo sa modlíte a za čo prosíte. Budete to mať?“ Namiesto toho, povedal: „Verte že dostanete všetko, za čo sa modlíte a za čo prosíte. Budete to mať!“

Ako kresťania, ako *veriaci*, máme veriť – a nie pochybovať!

Kapitola
10

Zmätená myseľ

Zmätená myseľ

Kapitola 10

„Ak sa niekomu z vás nedostáva múdrosti, nech si ju prosí od Boha, ktorý proste a ochotne dáva všetkým, a dostane sa mu jej.
Ale nech prosí s vierou, bez akéhokoľvek pochybovania (bez váhania a čakania). Lebo kto pochybuje, podobá sa morskej vlne, ktorú vietor unáša a zmieta.
Lebo nech si taký človek nemyslí, že dostane niečo (čo prosí) od Pána –
(lebo je to taký) muž to rozpoltený (váhajúci, dvojej mysle, nerozhodný), (je) vo všetkom počítaní (a v tom, ako premýšľa, cíti a rozhoduje sa) nestály.“
Jakub 1:5-8 (Evanjelický preklad)

Objavili sme, že určitý druh zvedavosti a zmätok sú príbuzní. Pochybovať a byť zvedavý, namiesto toho, aby bol človek rozhodným, môže a aj spôsobuje pochybnosti a zmätok.

Jakub 1:5-8 sú úžasné verše, ktoré nám pomáhajú pochopiť, ako prekonať zvedavosť, pochybnosti a zmätok a prijať to, čo od Boha potrebujeme. Pre mňa je „rozpoltený“ človek (v Roháčkovom preklade je to „človek dvojej mysle“) obrazom zmätku, keďže takýto človek neustále ide tam a späť, tam a späť, a nikdy sa poriadne nerozhodne. Ako náhle si myslí, že urobil rozhodnutie, príde zvedavosť, pochybnosť a zmätok, a opäť premýšľa dvojakou, rozpoltenou mysľou. Vo všetkom je neistý.

Veľkú časť svojho života som prežila takto a neuvedomovala som si, že diabol proti mne vyhlásil vojnu a že tým bojiskom bola moja myseľ. Bola som úplne zmätená zo všetkého a nerozumela som prečo.

Zdôvodňovanie vedie k zmätku

„…čo to rozmýšľate medzi sebou, vy ľudia malej viery?... „

Matúš 16:8 (Roháček)

Zatiaľ sme hovorili o zvedavosti a o pochybnosti budeme hovoriť viac v nasledujúcej kapitole. Teraz by som viac chcela rozobrať zmätok.

Veľké percento Božieho ľudu je zmätených a sami to priznávajú. Prečo? Ako sme už videli, jeden z dôvodov je druh zvedavosti. Ďalším je zdôvodňovanie. Slovník čiastočne definuje slovo *zdôvodnenie* ako „základný fakt alebo motív, ktorý poskytuje logický zmysel pre premisu alebo fenomén“ a slovo *zdôvodňovať* je definované ako: „používať schopnosť zdôvodnenia a rozumu, myslieť logicky.“

Jednoducho sa to dá povedať nasledovne – zdôvodňovanie nastane, keď sa človek snaží zistiť príčinu „prečo," ktorá je dôvodom niečoho. Zdôvodňovanie spôsobuje, že myseľ sa dookola vracia k situácii alebo problému, alebo sa dokonca snaží porozumieť všetkým jeho skrytým súčastiam. Zdôvodňujeme, keď pitveme nejakú vetu alebo vyučovanie, aby sme zistili, či je logické a nebudeme ho brať do úvahy, ak logické nie je.

Satan nám často kradne Božiu vôľu kvôli zdôvodňovaniu. Pán nás môže viesť k určitej veci, ale ak to nedáva zmysel – ak to nie je logické – môžeme byť pokúšaní nebrať na to ohľad. Keď Boh vedie človeka, nie vždy to dáva tomu človeku a jeho mysli logický zmysel. Jeho duch môže toto povolanie potvrdiť a jeho myseľ odmietnuť, zvlášť ak je to povolanie niečím zvláštne alebo nepríjemné, alebo ak si vyžaduje osobnú obeť alebo nepohodlie.

Nezdôvodňuj v mysli, jednoducho poslúchni v duchu

„Ale telesný človek nechápe vecí Ducha Božieho, lebo sú mu bláznovstvom, a nemôže ich poznať, lebo sa majú duchovne posudzovať."

1. Korintským 1:14 (Roháček)

Tu je praktická a osobná ilustrácia a dúfam, že vám pomôže priniesť viac porozumenia v tejto téme *zdôvodnenia v mysli* verzus *poslušnosti v duchu.*

Raz ráno som sa obliekala a pripravovala na jedno vyučovanie, ktoré je neďaleko mesta, v ktorom bývam. Začala som premýšľať nad ženou, ktorá v tomto zbore vedie službu pre núdznych a aká je v tom verná. V srdci

mi narástla túžba túto ženu nejako požehnať, niečo pre ňu urobiť.

„Pane, Ruth Ann bola takým požehnaním pre všetkých nás počas dlhých rokov," modlila som sa: „Čo môžem urobiť, aby som ju požehnala?"

Okamžite mi padol zrak na nové červené šaty, ktoré mi viseli v šatníku a vedela som, že Pán ma povzbudzoval k tomu, aby som tieto šaty dala Ruth Ann. Aj keď som si ich kúpila tri mesiace pred tým, nikdy som ich na sebe nemala. Vlastne, ešte stále tam viseli v plastickom obale, v ktorom som si ich priniesla domov. Veľmi sa mi páčili, ale vždy, keď som si pomyslela, že si ich oblečiem, akosi som nemala túžbu skutočne si ich obliecť.

Nezabúdajte na to, že keď som na tieto červené šaty pozrela, *vedela som,* že by som ich mala dať Ruth Ann. Avšak, v skutočnosti som sa ich *nechcela* vzdať, a tak som si v mysli začala okamžite odôvodňovať, prečo mi Boh určite nehovorí, aby som jej dala červené šaty, keďže boli úplne nové, nikdy ich nikto nenosil, boli dosť drahé – a dokonca som si kúpila červeno-strieborné náušnice, ktoré mi so šatami ladili!

Keby som svoju telesnú myseľ z tejto situácie vynechala a naďalej by som bola citlivá na Boha v mojom duchu, všetko by išlo ako po masle, ale my ľudia máme schopnosť oklamať sa skrze zdôvodňovanie, keď nechceme robiť to, čo hovorí Boh. V priebehu niekoľkých minút som na celú vec zabudla a pokračovala som vo svojich povinnostiach. Podstata celého toho bola, že som sa tých šiat nechcela vzdať, pretože boli nové a páčili sa mi. Moja myseľ to zdôvodňovala tak, že tá túžba, ktorú som pociťovala, nemohol byť Boh, ale že Satan odo mňa chcel zobrať niečo, z čoho som sa tešila.

Niekoľko týždňov potom som sa pripravovala na stretnutie na tom istom mieste, a ako predtým, zrazu mi na srdce prišlo meno Ruth Ann. Začala som sa za ňu modliť. Celú scénu som si zopakovala a hovorila som: „Otče, Ruth Ann bola pre nás takým požehnaním, čo môžem urobiť, aby som ju požehnala?“ Okamžite som videla tie isté červené šaty a cítila som, ako sa mi podlamujú kolená, pretože som si vtedy spomenula na nedávny incident (na ktorý som veľmi rýchlo a úplne zabudla).

Teraz som sa z toho nemohla vyvliecť; buď som sa musela postaviť pred skutočnosť, že Boh mi ukazuje, čo mám robiť a urobiť to, alebo som jednoducho musela povedať: „Viem, čo mi ukazuješ, Pane, ale ja to jednoducho neurobím.“ Milujem Pána príliš veľa na to, aby som Ho vedome a ochotne neposlúchla, a tak som sa s Ním začala rozprávať o červených šatách.

V priebehu minút som si uvedomila, že minule som si svojím zdôvodnením vydláždila svoju cestu von z Božej vôle a trvalo to len chvíľočku. Myslela som si, že to, čo som počula, nemohlo byť od Pána, pretože tie šaty boli nové. Ale teraz som si uvedomila, že Biblia nehovorí nič o darovaní iba starých vecí! Darovať tie červené šaty by pre mňa bola väčšia obeť, pretože boli nové, ale taktiež by to pre Ruth Ann bolo väčšie požehnanie.

Keď som svoje srdce otvorila Bohu, začal mi ukazovať, že som kúpila tie šaty pre Ruth Ann a to bol len začiatok. To bol ten dôvod, prečo som sa nikdy nevedela prinútiť obliecť si ich. Pán zamýšľal použiť ma ako svojho agenta, aby som ju neustále požehnávala. Ale ja som o tých šatách mala vlastné predstavy a pokiaľ som nebola ochotná vzdať sa svojich predstáv, nemohla som byť vedená Duchom.

Táto konkrétna príhoda ma veľa naučila. Uvedomenie si toho, ako ľahko môžeme byť vedení svojimi hlavami a dovoliť zdôvodňovaniu, aby nám zabránilo priblížiť sa Božej vôli, vo mne vyprovokovalo „úctyhodný“ strach zo zdôvodňovania.

Pamätajte na to, že podľa 1. Korintským 2:14 prirodzený človek nerozumie duchovnému človeku. Moja telesná myseľ (môj prirodzený človek) nerozumel darovaniu šiat, ktoré som na sebe nikdy nemala, ale môj duch (duchovný človek) tomu rozumel veľmi dobre.

Dúfam, že tento príklad v tejto oblasti prinesie viac porozumenia aj vám a pomôže vám kráčať v Božej vôli viac ako kedykoľvek predtým.

(Mimochodom, viem, že ste pravdepodobne zvedaví, či som niekedy Ruth Ann tie červené šaty dala. Áno, dala, a teraz Ruth Ann pracuje v našej kancelárii na plný úväzok a ešte stále si z času na čas tieto červené šaty oblečie do práce).

Buďte činiteľmi Slova!

„Buďte však činiteľmi slova a nielen poslucháčmi, ktorí oklamávajú samých seba.“

Jakub 1:22 (Evanjelický preklad)

Vždy, keď v Písme vidíme, čo máme robiť a odmietneme to vykonať, nejakým spôsobom sa tam zaplietlo zdôvodňovanie a zviedlo nás, aby sme verili niečomu inému ako pravde. Nemôžeme stráviť obrovské množstvo času tým, že sa budeme snažiť porozumieť (mentálne) všetkému, čo Slovo hovorí. Ak nám o tom svedčí duch, môžeme sa pohnúť dopredu a vykonať to.

Zistila som, že Boh chce, aby som Ho poslúchla, či už to tak cítim alebo necítim, či to chcem alebo či si myslím, že je to dobrý nápad.

Keď prehovára Boh, či už skrze Slovo alebo skrze nášho vnútorného človeka, my nemáme zdôvodňovať, debatovať alebo pýtať sa samých seba, či to, čo povedal Pán, je logické.

Keď prehovorí Boh, máme mobilizovať – a nie racionalizovať.

Dôverujte Bohu, nie ľudskému rozumu

„Nadej sa na Hospodina celým svojím srdcom a nespoliehaj sa na svoju rozumnosť. „ Príslovia 3:5

Inými slovami, nespoliehaj sa na zdôvodňovanie. Zdôvodňovanie otvára dvere pre zvod a prináša veľa zmätku.

Raz som sa Pána spýtala, prečo je tak veľa ľudí zmätených a On mi povedal: „Povedz im, aby sa prestali snažiť všetko zdôvodniť a prestanú byť zmätení.“ Zistila som, že je to absolútna pravda. Zdôvodňovanie a zmätok idú ruka v ruke.

Vy aj ja môžeme nad nejakou vecou v srdci uvažovať, môžeme ju pozdvihnúť pred Pána a uvidíme, či túži po tom, aby nám dal porozumenie ale vo chvíli, keď sa začneme cítiť zmätení, sme zašli priďaleko.

Zdôvodňovanie je nebezpečné kvôli mnohým dôvodom, pričom jeden z nich je nasledovný: môžeme

logicky uvažovať a skúmať niečo, čo nám dáva zmysel. Ale to, na čo sme logicky prišli a myslíme si, že je správne, môže v skutočnosti byť nesprávne.

Ľudská myseľ má rada logiku, poriadok a dôvod. Rada sa zaoberá tým, čomu rozumie. Preto máme sklon všetko usporiadať do pekných malých nádob v oddeleniach svojej mysle a pritom si myslíme: „Takto to musí byť, pretože to tu tak krásne pasuje.“ Môžeme nájsť niečo, v čom sa naša myseľ cíti dobre a pritom to aj tak môže byť nesprávne.

Apoštol Pavol v Rímskym 9:1 povedal: „**Pravdu hovorím v Kristovi, neklamem! Svedkom je mi moje svedomie** (osvietené a nabádané) **v Duchu Svätom.”** Pavol vedel, že robí tú správnu vec nie kvôli tomu, že jeho zdôvodnenia mu to tak naznačovali, ale kvôli tomu, že jeho duch niesol o tom svedectvo.

Ako sme videli, myseľ niekedy napomáha duchu. Myseľ a duch skutočne spolupracujú, ale duch je ten vznešenejší nástroj a vždy by mal byť váženejší než myseľ.

Ak vo svojom duchu vieme, že niečo je nesprávne, nemali by sme dovoliť zdôvodňovaniu, aby nás prehovorilo k tomu, aby sme to urobili. Taktiež, ak vieme, že je niečo správne, nesmieme dovoliť zdôvodneniu, aby nás odhovorilo od toho, aby sme to urobili.

Boh nám dáva porozumenie vo veľa oblastiach ale nemusíme porozumieť všetkému, aby sme kráčali s Pánom a v poslušnosti Jeho vôli. Sú obdobia, kedy Boh necháva obrovské otázniky ako nástroje, ktorými zväčšuje našu vieru. Nezodpovedané otázky križujú život tela. Pre ľudí je zložité vzdať sa zdôvodňovania a iba dôverovať Bohu,

ale keď sa tento proces podarí, myseľ vstúpi na miesto, kde je v pokoji.

Zdôvodňovanie je jedna z „rušných“ aktivít, do ktorých je myseľ zapojená, a ktoré zároveň zabraňujú rozlišovaniu a zjaveniu pravdy. Je obrovský rozdiel medzi intelektuálnou známosťou a známosťou zo zjavenia.

Neviem, ako vy, ale ja chcem, aby mi Boh zjavoval veci takým spôsobom, aby som *vedela* vo svojom duchu, že to, čo bolo zjavené mojej mysli, bolo správne. Nechcem si to zdôvodňovať, zisťovať a premýšľať nad tým logicky, znovu a znovu svoje myšlienky sústreďovať na ten istý problém, až kým ma to nepoloží a nebudem z toho zmätená. Chcem zažiť ten pokoj mysle a srdca, ktorý prichádza ako výsledok dôverovania Bohu a nie v moje vlastné ľudské porozumenie a chápanie.

Vy aj ja musíme rásť do miesta, kde budeme spokojní s poznaním Toho Jediného, ktorý vie, aj keď my sami nevieme.

Zvoľte si poznať iba Krista

„Aj ja, keď som prišiel k vám, bratia, prišiel som nie s vyberanými slovami, alebo s múdrosťou zvestovať vám svedectvo o Bohu (ohľadom toho, čo urobil skrze Krista pre spasenie ľudstva)**;**

lebo som si umienil, že medzi vami nebudem vedieť (nebudem oboznamovaný s ničím, nebudem preukazovať vedomosť o ničom) **nič iné, jedine Ježiša Krista, a to toho ukrižovaného.“**

1. Korintským 2:1-2 (Evanjelický preklad)

Toto bol Pavlov prístup k poznaniu a

zdôvodňovaniu. Pochopila som ho a cením si jeho prístup. Trvalo mi to dlho, ale nakoniec som si uvedomila, že veľakrát čím menej viem, tým som šťastnejšia. Niekedy zistíme tak veľa, že je nám z toho úboho.

Vždy som bola veľmi zvedavá osoba, rada som veci skúmala. Aby som bola spokojná, všetko som vždy musela mať preskúmané a zistené. Boh mi začal ukazovať, že moje neustále premýšľanie a zdôvodňovanie bolo základom môjho zmätku a zabraňovalo mi prijímať to, čo mi On chcel dať. Povedal: „Joyce, musíš odložiť telesné premýšľanie, ak očakávaš, že niekedy budeš mať schopnosť rozsudzovať.“

Teraz si uvedomujem, že som sa cítila bezpečnejšie, keď som mala všetko zistené a premyslené. Vo svojom živote som nechcela žiadne neuzavreté oblasti. Chcela som mať všetko pod kontrolou – a keď som niečomu nerozumela, cítila som sa, ako by som stratila nad vecami kontrolu – čiže vystrašene. Ale niečo mi chýbalo. Nemala som žiadny pokoj v mysli a fyzicky som bola vyčerpaná zo všetkého toho premýšľania a zdôvodňovania.

Takýto druh pokračujúcej mentálnej aktivity dokonca unaví vaše fyzické telo. Môžete z toho byť vyčerpaní!

Boh odo mňa požadoval, aby som sa toho vzdala a ja silne odporúčam to isté tomu, kto je závislý na zdôvodňovaní. Áno, povedala som závislý na zdôvodňovaní. Môžeme sa stať závislými na zlých mentálnych aktivitách presne tak, ako je niekto závislý na drogách, alkohole alebo nikotíne. Bola som *závislá* na zdôvodňovaní a keď som sa ho vzdala, mala som abstinenčné príznaky. Cítila som sa stratená a vystrašená, pretože som nevedela, čo sa deje. Dokonca som sa nudila.

Tak veľa času som strávila mentálnym zdôvodňovaním a premýšľaním, že keď som sa ho vzdala, musela som si navyknúť na to, že je moja myseľ taká pokojná. Nejaký čas sa zdalo, že to bude nuda, ale teraz som z toho nesmierne nadšená. Zatiaľ, čo kedysi som mala svoju myseľ „zapnutú“ neustále, teraz nemôžem zniesť tú bolesť a námahu zdôvodňovania.

Usudzovanie nie je normálny stav, v ktorom by podľa Boha mala naša myseľ prebývať.

Dajte pozor na to, že keď je myseľ naplnená usudzovaním, nie je normálna. Aspoň nie pre kresťana, ktorý túži po víťazstve – veriaceho, ktorý túži vyhrať vojnu, ktorá sa odohráva na bojisku mysle.

Kapitola
11

Neveriaca myseľ plná pochybností

Neveriaca myseľ plná pochybností
Kapitola 11

„Človeče malej viery, prečo si pochyboval?“
Matúš 14:31 (Roháček)

„A divil sa ich nevere…“
Marek 6:6 (Evanjelický preklad)

Zvyčajne hovoríme o pochybnostiach a nevere jedným dychom, akoby to ani neboli dve rozličné veci. Ale pravdou je, že napriek tomu, že sa dajú spojiť, sú to dve odlišné veci.

Výkladový slovník slov z Nového zákona (*An Expository Dictionary of New Testament)* od Vinea čiastočne definuje slovo *pochybovať* ako „stáť dvojakým spôsobom…naznačovať neurčitosť, ktorou cestou sa vydať, …povedané o veriacich, ktorých viera je malá…

byť ustarostený, mať rozrušený stav mysle, váhanie medzi nádejou a strachom…“

Ten istý slovník poznamenáva, že jedno z dvoch gréckych slov, ktoré sa prekladajú ako *nevera*, „je vždy preložené ako *neposlušnosť* v anglickej verzii Biblie *Revised Version of the King James Bible*.

Keď sa teda pozrieme na tieto dva silné nástroje nepriateľa, vidíme, že pochybnosti privádzajú človeka k nerozhodnosti medzi dvoma možnosťami, pričom nevera vedie k neposlušnosti.

Myslím, že bude pre nás len dobré, keď budeme rozoznávať presne, s čím sa nás diabol snaží napadnúť. Riešime pochybnosti alebo neveru?

Pochybnosti

„…Dokedy budete kulhať na obe strany?...“
1. Kráľov 18:21

Počula som príbeh, ktorý nám viac objasní pochybnosti.

Bol muž, ktorý bol chorý a prehlasoval Slovo nad svojím telom, citoval verše o uzdravení a veril, že jeho uzdravenie skutočne nastane. Počas toho bol sporadicky napádaný myšlienkami plných pochybností.

Keď prešiel týmto zlým obdobím a bol odradený, Boh mu otvoril oči, aby videl duchovný svet. Videl nasledovné: démona, ktorý mu hovoril klamstvá o tom, že nebude uzdravený a že prehlasovanie Slova nefunguje. Ale taktiež videl, že vždy, keď prehlásil Slovo, z jeho úst

vyšlo svetlo ako meč a démon sa od strachu schúlil do klbka a padol dozadu.

Keď tomuto človeku Boh ukazoval túto víziu, rozumel, prečo je tak dôležité prehlasovať Slovo. Videl, že má vieru, a práve preto ho démon napádal pochybnosťami.

Pochybnosti nie sú niečím, čo do nás vkladá Boh. Biblia hovorí, že Boh dáva „**mieru viery**“ (Rímskym 12:3, Evanjelický preklad). Boh nám do srdca zasadil vieru, ale diabol sa snaží našu vieru negovať pochybnosťami.

Pochybnosti prichádzajú vo forme myšlienok, ktoré sú v protiklade s Božím Slovom. Preto je tak veľmi dôležité, aby sme poznali Božie Slovo. Ak poznáme Slovo, potom môžeme rozoznať, kedy nám diabol klame. Buďte si istí, že nás klame preto, aby nám ukradol to, čo pre nás Ježiš kúpil skrze svoju smrť a vzkriesenie.

Pochybnosti a nevera

„(Abrahám) **proti nádeji v nádeji** (z ľudského pohľadu) **uveril, aby sa stal otcom mnohých národov podľa slov: Tak** (početné) **bude tvoje potomstvo.**

A neoslabol vo viere, keď hľadel na svoje odumreté telo, - veď mal asi sto rokov, - a (ani keď myslel) **na odumretý život Sárin.**

O zasľúbení Božom nezapochyboval v nevere, ale utvrdil sa vo viere, vzdával Bohu chválu

A pevne bol presvedčený, že Ten, kto dal zasľúbenie, môže ho aj uskutočniť.“

Rímskym 4:18-21 (Evanjelický preklad)

Keď som zapojená do boja a viem, čo Boh zasľúbil a predsa na mňa ten zlý útočí pochybnosťami a neverou, rada si čítam a rozjímam nad týmito veršami.

Abrahám dostal od Boha zasľúbenie, že spôsobí, že bude mať potomka z jeho vlastného tela. Prešlo veľa rokov a stále tu nebolo žiadne dieťa, ktoré by bolo výsledkom vzťahu medzi Abrahámom a Sárou. Abrahám naďalej stál vo viere, že to, čo povedal Boh, sa splní. Ako tak stál, bol napádaný myšlienkami plnými pochybností a duch nevery na neho tlačil, aby neposlúchol Boha.

Neposlúchnuť v takejto situácii môže jednoducho znamenať vzdať sa, keď nás Boh nabáda, aby sme pokračovali. Neposlušnosť je nebrať ohľad na hlas Pána alebo na čokoľvek, čo nám Boh hovorí osobne, nie je to len prekračovanie desiatich prikázaní.

Abrahám bol stále neochvejný. Naďalej Boha chválil a oslavoval. Biblia hovorí, že ako to robil, utvrdil sa vo viere.

Vidíte, keď nám Boh niečo povie alebo nás o niečo požiada, viera v tie samotné slová alebo viera v to, že to dokážeme, prichádza spolu s Božím slovom. Pre Boha by bolo smiešne, keby od nás niečo očakával a nedal by nám schopnosť, aby sme verili, že to dokážeme. Satan vie, akí nebezpeční budeme so srdcom plným viery, a tak nás napáda pochybnosťami a neverou.

Nie je to tak, že by sme nemali vieru. Ale Satan sa jednoducho snaží našu vieru zničiť klamstvami.

Dovoľte mi uviesť príklad. Udialo sa to niekedy vtedy, keď som prijala povolanie do služby. Bolo to obyčajné ráno ako každé iné, jediný rozdiel bol v tom, že som asi tri týždne bola naplnená Duchom Svätým. Práve som dopočúvala prvú kazetu s vyučovaním. Pastor Ray Mossholder nazval svoje vyučovanie „Prejdi na druhú

stranu.“ Vo svojom srdci som bola veľmi potešená a rovnako užasnutá, že niekto môže celé hodiny vyučovať z Písma a celé jeho vyučovanie je zaujímavé.

Keď som si postielala, zrazu som hlboko vo vnútri pocítila intenzívnu túžbu vyučovať Božie Slovo. Keď ku mne prišiel Boží hlas a povedal mi: „Budeš chodiť po celom svete a učiť moje Slovo a budeš mať veľkú službu s kazetami, na ktorých bude tvoje vyučovanie.“

Neexistoval žiaden prirodzený dôvod, prečo by som mala veriť, že Boh ku mne skutočne prehovoril, alebo, že by som mohla alebo dokonca, niekedy by som skutočne robila to, o čom som si myslela, že som práve počula. Vo svojom vnútri som mala veľa problémov. Na prvý pohľad som nevyzerala ako „materiál pre službu,“ ale Boh si vyberá to, čo je svetu slabé a bláznivé, aby zahanbil rozumných (1. Korintským 1:27). Pozerá sa na srdce človeka a nie na telo (1. Samuelova 16:7). Ak je v poriadku srdce, Boh môže zmeniť telo.

Napriek tomu, že prirodzene neexitovalo nič, čo by hovorilo, že by som mala veriť, keď na mňa prišla táto túžba, bola som naplnená vierou, že môžem robiť to, čo odo mňa chce Boh. Keď On povoláva, dáva túžbu, vieru a schopnosť túto prácu alebo dielo vykonať. Ale, taktiež som vám hovorila, že počas tých rokov, ktoré som strávila v príprave a čakaní, ma diabol pravidelne napádal pochybnosťami a neverou.

Boh vkladá do srdc svojho ľudu sny a vízie; začínajú ako malé semiačka. Presne tak, ako sa žene uhniezdi v maternici semeno, spermia, keď otehotnie, tak „otehotnieme“ aj my, ak to tak môžem povedať, s vecami, ktoré nám Boh hovorí a zasľúbi. Počas „tehotenstva“ sa Satan snaží, aby sme svoje sny „potratili.“ Jeden

z nástrojov, ktoré používa, je pochybnosť; ďalší je nevera. Obidva sú s v protiklade s mysľou.

Viera je dielom ducha, je to duchovná sila. Nepriateľ nechce, aby sme vy ani ja prišli do stavu, kedy bude naša myseľ v súlade s naším duchom. Vie, že ak Boh do nás vloží vieru, aby sme niečo robili a my sme si istí o tom, že to Boh chce, začneme vedome veriť, že to skutočne dokážeme, potom spôsobíme závažnú škodu na jeho kráľovstve.

Len ďalej kráčaj po vode!

„Loď bola už mnoho honov (jeden hon je približne 185 metrov) **od brehu a zmietali ňou vlny, lebo dul protivný vietor.**

O štvrtej nočnej stráži (medzi 3:00 a 6:00) **prišiel k nim (Ježiš), chodiac po mori.**

Keď ho učeníci videli chodiť po mori, predesili sa zvolali: To je prízrak! A od strachu kričali.

Ježiš však hneď prehovoril k ním: Vzmužte sa, ja som, nebojte sa!

Peter mu povedal: Pane, ak si to Ty, rozkáž mi prísť k Tebe po vode.

Odpovedal mu: Poď! I vystúpil Peter z lode, chodil po vode a šiel k Ježišovi.

Ale vidiac, že je vietor, preľakol sa, počal tonúť a vykríkol: Pane, zachráň ma (od smrti)**!**

Ježiš vystrel hneď ruku, zachytil ho a povedal mu: Ó, maloverný, prečo si pochyboval?

***Len čo vstúpili na loď, vietor utíchol.*“**

Matúš 14:24-32 (Evanjelický preklad)

Posledný verš som zvýraznila, pretože chcem upriamiť vašu pozornosť na program, ktorý nepriateľ v tomto texte pripravil. Peter vykročil na príkaz Ježiša,

aby urobil niečo, čo ešte nikdy pred tým neurobil. Vlastne, ešte nikto okrem Ježiša to nedokázal.

Vyžadovalo si to vieru!

Peter urobil chybu; strávil príliš veľa času pozorovaním búrky. Vystrašil sa. Pochybnosti a nevera na neho začali doliehať a on sa začal topiť. Volal na Ježiša, aby ho zachránil a On to skutočne urobil. Ale všimnite si, že búrka prestala *len čo Peter vstúpil na loď!*

Pamätáte sa na Rímskym 4:18-21, kde Abrahám nepochyboval, keď zvážil svoju nemožnú situáciu? Abrahám vedel o svojich podmienkach, ale na rozdiel od Petra, nemyslím, že o nich premýšľal alebo o nich neustále hovoril. Vy aj ja si môžeme byť vedomí svojich okolností a predsa, zámerne môžeme upriamiť svoju myseľ na niečo, čo našu vieru vybuduje.

Preto Abrahám neustále chválil a oslavoval Boha. Oslavujeme Boha, keď pokračujeme a neustále robíme to, o čom vieme, že je správne, napriek nepriaznivým okolnostiam. Efezským 6:14 nás učí, že v časoch duchovného boja sa máme opásať opaskom pravdy.

Keď do nášho života príde búrka, zaborte sa obidvomi opätkami do zeme, svoju tvár majte pevnú ako skalu a v Duchu Svätom buďte odhodlaní zostať mimo lode! Búrka veľmi často prestane hneď potom, ako sa vzdáte a zaleziete späť na miesto bezpečia a istoty.

Diabol do vášho života prináša búrku, aby vás zahanbil. Počas búrky si pamätajte, že bojiskom je myseľ. Nezakladajte svoje rozhodnutia na svojich myšlienkach alebo pocitoch, ale skontrolujte ich so svojím duchom.

Keď to tak urobíte, nájdete tú istú víziu, ktorá tam bola aj na začiatku.

Nerozhodnosť sa nepovoľuje!

„Ak sa niekomu z vás nedostáva múdrosti, nech si ju prosí od Boha, ktorý proste a ochotne dáva všetkým, a dostane sa mu jej.

Ale nech prosí s vierou, bez akéhokoľvek pochybovania (bez váhania a čakania)**. Lebo kto pochybuje, podobá sa morskej vlne, ktorú vietor unáša a zmieta.**

Lebo nech si taký človek nemyslí, že dostane niečo (čo prosí) **od Pána.“**

Jakub 1:4-7 (Evanjelický preklad)

Môj pastor, Rick Shelton, rozpráva príbeh o tom, aký bol zmätený, keď sa rozhodoval, čo bude robiť po skončení biblickej vysokej školy. Boh mu pevne vložil do srdca, aby sa vrátil späť do St. Louis v Missouri, aby tam založil zbor po tom, ako bude promovaný, čo mal skutočne v úmysle. Avšak, keď už nastal čas odísť, mal vo vrecku približne 50 dokárov, manželku, jedno dieťa a ďalšie bolo na ceste. Jeho okolnosti očividne neboli veľmi dobré.

V tom čase, keď chcel urobiť svoje rozhodnutie, dostal dve veľmi dobré ponuky, aby sa pridal k zamestnancom iných, veľkých a úspešných služieb. Mal by veľmi dobrý plat. Tieto príležitosti pridať sa k iným službám boli veľmi príťažlivé a ak nič iné, tak už česť pracovať pre ktorúkoľvek z týchto dvoch služieb by pozdvihla jeho ego. Čím dlhšie zvažoval, tým bol popletenejší. (Vyzerá to tak, ako by ho navštívila pani Pochybnosť, však?)

Kedysi presne vedel, čo chce robiť a teraz bol kvôli týmto ponukám nerozhodný. Keďže jeho okolnosti neboli priaznivé k jeho návratu do St. Louis, bolo lákavé prijať jednu z týchto dvoch ponúk, ale nemal pokoj ani v jednej z nich. Nakoniec poprosil o radu jedného z pastorov, ktorí mu ponúkli prácu a tento muž múdro povedal: „Choď niekam, utíš sa a nehovor. Potom si vypni hlavu a nepremýšľaj. Pozri sa do svojho srdca a urob to, čo uvidíš!“

Keď nasledoval radu tohto pastora, veľmi rýchlo zistil, že v jeho srdci je zbor v St. Louis, Missouri. V dobe písania tejto knihy mal zbor *Life Chrisitan Centre* približne tritisíc členov a robil evanjelizácie po celom svete. Skrze službu tohto zboru bolo počas jeho existencie požehnaných a premenených tisíce životov. Päť rokov som v tomto zbore bola pomocným pastorom a počas tohto obdobia bola zrodená aj moja služba, *Život v Slove* (*Life In The Word*). Len si pomyslite, koľko veľa by diabol ukradol pomocou pochybností a nevery, ak by bol pastor Shelton vedený svojou hlavou namiesto svojho srdca.

Začať pochybovať je rozhodnutie

„Keď sa ráno vracal do Jeruzalema, pocítil hlad.

Pri ceste si všimol figovník, ale keď prišiel k nemu, nenašiel na ňom nijaké plody, iba lístie (vedel totiž, že na figovníku sa plody objavia v tom istom čase ako lístie)**. Povedal: „Už nikdy sa na tebe neurodí ovocie!“ A figovník v tej chvíli uschol.**

Keď to učeníci videli, prekvapene zvolali: „Ako rýchlo ten figovník vyschol!“

Ježiš im odpovedal: „Hovorím vám, ak budete veriť bez pochybovania (mať pevnú vieru a spoliehať sa na ňu)**, môžete robiť aj väčšie veci, ako ste teraz videli.**

Ak rozkážete tomuto vrchu, posuň sa a zrúť sa do mora, stane sa.

A dosiahnete všetko, za čo sa s (skutočnou) **vierou budete modliť.“**

Matúš 21:18-22

Keď sa Jeho učeníci čudovali a pýtali sa Ježiša, ako bol schopný zničiť figovník iba prostredníctvom slova, v podstate im na to odpovedal: „*Kto verí vo mňa a nepochybuje, tiež bude činiť skutky, ktoré ja činím, ako s tým figovníkom, áno, ešte väčšie bude činiť...“* (Ján 14:12).

Už sme povedali, že viera je dar od Boha, a tak vieme, že máme vieru (Rímskym 12:3). Ale nedôvera je rozhodnutie. Je to bojová taktika diabla proti našim mysliam.

Keďže si svoje vlastné myšlienky môžete vybrať, keď príde pochybnosť, mali by ste spoznať, že je to skutočne ona a povedať: „Nie, ďakujem.“ A naďalej verte!

Rozhodnutie je na vás!

Nevera je neposlušnosť

„A keď prišli k zástupu, pristúpil k nemu človek, ktorý sa mu klaňal padnúc na kolená.

A hovoril: Pane, zmiluj sa nad mojím synom, lebo je námesačník a hrozne trpí, lebo často padáva do ohňa a často do vody.

A priviedol som ho k tvojim učeníkom, ale ho nemohli uzdraviť.

A Ježiš odpovedal a riekol: Ó, pokolenie, neveriace a prevrátené, dokedy budem s vami? Dokedy vás ponesiem? Doveďte mi ho sem!

A Ježiš ho pokarhal, a démon hneď vyšiel z neho, a mládenec bol uzdravený od tej hodiny.

Vtedy pristúpili učeníci k Ježišovi osobitne a povedali? Prečo sme ho nevedeli vyhnať?

A on im povedal: Pre vašu neveru…“

Matúš 17:14-20 (Roháček)

Pamätajte na to, že nevera vedie k neposlušnosti.

Ježiš pravdepodobne učil svojich učeníkov, aby robili určité veci v takýchto prípadoch a ich nevera spôsobila, že Ho neposlúchli; a preto boli neúspešní.

Akokoľvek, dôležité je, že nevera, tak ako pochybnosti, nám zabránia robiť to, k čomu nás Boh povolal a pomazal, aby sme v živote dosiahli. Taktiež nám to zabráni žiť v pokoji, ktorý si máme podľa Boha vychutnávať, keď nájdeme pre svoje duše odpočinutie v Ňom (Matúš 11:28-29).

Odpočinok v deň sabatu

„A tak sa usilujem získať toto odpočinutie (od Boha, aby sme ho sami poznali a zažili)**, aby nik pre svoju neposlušnosť** (a neveru) **neminul cieľ. Naši otcovia na púšti sú nám výstražným príkladom.“**

Židom 4:11

Ak si prečítate celú štvrtú kapitolu v Liste Židom, tak sa dozviete, že hovorí o „sabatnom“ odpočinku, ktorý je dostupný pre Boží ľud. V čase Starej zmluvy bol sabat dodržiavaný ako deň odpočinku. V čase Novej zmluvy je tento sabat, o ktorom sa hovorí, duchovné miesto odpočinku. Výsadou každého veriaceho je odmietnuť každú starosť a nedočkavosť. Ako veriaci môžeme vy aj ja vstúpiť do Božieho odpočinku.

Pozorné štúdium verša Židom 4:11 nám odhaľuje, že jediný spôsob, ako sa dá vstúpiť do odpočinku, je skrze vieru a budeme o neho obratí skrze neveru a neposlušnosť. Nevera nás bude držať v „živote na púšti," ale Ježiš sa postaral o trvalé miesto odpočinku, také, v ktorom môžeme prebývať iba skrze živú vieru.

Žiť od viery k viere

„V nej sa prejavuje Božia spravodlivosť, ktorá sa prijíma vierou a k viere vedie. Veď už prorok Habakuk napísal: „Kto Bohu dôveruje, obstojí pred ním a bude žiť."

Rímskym 1:17

Pamätám si na príhodu, ktorá môže dokonale vykresliť to, čo chcem povedať. Raz večer som sa prechádzala po svojom dome a snažila som sa trochu upratať a cítila som sa úboho. Nemala som v sebe žiadnu radosť, žiaden pokoj v srdci. Stále som sa Pána pýtala: „Čo sa so mnou deje?" Často som sa tak cítila a úprimne som chcela vedieť, aký mám problém. Snažila som sa dodržiavať všetky veci, ktoré som sa počas svojho života s Pánom naučila, ale niečo mi určite chýbalo.

Práve vtedy zazvonil telefón a počas telefonátu som sa prehŕňala cez krabičku s veršami, ktorú mi niekto dal. Žiaden verš som nehľadala, len som si ich tak prevracala, zatiaľ, čo som telefonovala. Keď som položila, rozhodla som sa, že si jeden len tak náhodne vyberiem a uvidím, či z neho budem povzbudená.

Vybrala som si Rímskym 15:13: „**Nech vás Boh, darca nádeje, naplní radosťou, pokojom a dôverou**

(skrze skúsenosť vašej viery)**, aby sa vaša nádej mocou Svätého Ducha čoraz väčšmi upevňovala** (pretekala)**.“**

Videla som to!

Celý môj problém boli pochybnosti a nevera. Sama seba som robila nešťastnou tak, že som verila diablovým klamstvám. Bola som pesimistická. Nemohla som mať radosť a pokoj, pretože som neverila. Je nemožné mať radosť a pokoj a žiť v nevere.

Rozhodnite sa, že budete veriť Bohu a nie diablovi!

Naučte sa žiť od viere k viere. Podľa Rímskym 1:17, to je ten spôsob, akým je Božia spravodlivosť zjavená. Pán mi musel odhaliť, že namiesto toho, aby som žila od viery k viere, som často žila od pochybností k nevere. Potom som sa na chvíľu zase vrátila k viere a neskôr som sa zase vrátila k pochybnostiam a nevere. Tam a späť, chodila som od jedného k druhému. Preto som vo svojom živote mala toľko veľa problémov a trápení.

Pamätajte na to, že podľa Jakuba 1:7-8 je človek dvojej mysle nestály na všetkých svojich cestách a nikdy od Pána neprijme to, čo chce. Takže teraz si to premyslite a rozhodnite sa, že nebudete mať dvojakú myseľ. Nežite v pochybnostiach!

Boh pre vás naplánoval prekrásny život. Nedovoľte diablovi, aby vám ho pomocou klamstiev ukradol! Namiesto toho, nech je o vás pravda nasledovné: **„...každú namýšľavosť, čo sa dvíha proti** (pravdivému) **poznaniu Boha, každú myšlienku podrobujeme v poslušnosť Kristovu** (Mesiášovu, Toho Pomazaného)**.“** (Evanjelický preklad).

Kapitola
12

Úzkostlivá a ustarostená myseľ

Úzkostlivá a ustarostená myseľ
Kapitola 12

„…nehnevaj sa, a to ešte aby si urobil zlé!“
Žalm 37:8

Úzkostlivosť aj starosti sú útoky na myseľ, ktoré sa nás snažia odradiť od slúženia Pánovi. Nepriateľ taktiež používa tieto dve mučidlá, aby utlačil našu vieru, aby sa už viac nepostavila a nepomohla nám žiť víťazný život.

Niektorí ľudia majú taký problém so starosťami, že by sa dalo povedať, že sú na nich závislí. Ak nemajú niečo vlastné, kvôli čomu by sa trápili, budú sa trápiť nad situáciou niekoho iného. Takýto problém som mala, aj ja a tak som dostatočne kvalifikovaná o ňom hovoriť.

Keďže som sa neustále trápila kvôli niečomu, nikdy som sa netešila z toho pokoja, kvôli ktorému Ježiš za mňa zomrel.

Je úplne nemožné trápiť sa nad niečím a zároveň žiť v pokoji.

Pokoj si človek na seba nemôže obliecť; je to ovocie Ducha (Galatským 5:22) a ovocie je výsledkom prebývania na viniči (Ján 15:4). Prebývanie je spojené s vchádzaním do „odpočinutia Božieho," o ktorom sa hovorí vo štvrtej kapitole Židom, rovnako ako na iných miestach Božieho Slova.

V Biblii je niekoľko slov, ktoré sa prekladajú ako starosti, podľa toho, ktorý preklad Biblie použijeme. Keby sme použili preklad profesora Roháčka, toto slovo sa neprekladá ako starosti ale ako fráza „nehnevaj sa, a ešte aby si urobil zlé" (Žalm 37:8), iné frázy, ktoré sú použité ako varovanie pred starosťami sú „nepremýšľajte" (Matúš 6:25), „o nič sa nestarajte" (Filipským 4:6) a „vložte všetku svoju obavu" (1. Petra 5:7). Ja väčšinou používam preklad Biblie, ktorý sa volá *The Amplified Bible*. Táto verzia Biblie obsahuje niekoľko rozdielnych prekladov slova v tomto, aj iných častiach Písma. Pre zjednodušenie vyučovania vo zvyšku tejto kapitoly budem o tomto stave hovoriť ako o „starostiach."

Definícia slova starosti

Lexikón slovenského jazyka definuje slovo *starosť* nasledovne: nepokoj spôsobený ťažkosťami, obavami, trápenie. Webstrov výkladový slovník toto slovo definuje nasledovne: Cítiť sa nepohodlne alebo nepokojne. Slovo strachovať sa je definované nasledovne: 1. Spôsobiť, aby sa niekto cítil úzkostlivo, zúfalo alebo nepokojne. 2. Zdroj naliehavého znepokojenia. Taktiež som počula toto slovo definované ako *mučiť samého seba znepokojujúcimi myšlienkami*.

Keď som uvidela túto časť a mučenie sa znepokojujúcimi myšlienkami, okamžite som sa rozhodla na tom mieste, kde som bola, že tak to teda viem robiť aj múdrejšie veci, ako mučiť sa. Verím, že to môže urobiť každý kresťan. Myslím, že kresťania majú viac múdrosti robiť niečo iné, ako len sedieť a mučiť sa.

Starosti určite nikdy nič nevylepšia, tak prečo sa ich nevzdať?

Ďalšia časť definície mi taktiež osvietila myseľ – zdrapiť za hrdlo zubami a zatriasť alebo roztrhať, ako zviera roztrhá iné zviera, alebo napadnúť opakovanými uhryznutiami alebo ujedaním.

Keď som premýšľala nad touto definíciou, urobila som si nasledovnú súvislosť – diabol používa starosti, aby urobil presne to, čo je opísané vyššie. Keď sme mali záchvat spôsobený starosťami, hoci mohol trvať len niekoľko hodín, presne tak sa cítime – akoby nás niekto zdrapil za hrdlo, zatriasol nami, až pokiaľ nie sme úplne zničení a rozkmásaní. Opakovanie myšlienok, ktoré prídu a nechcú odísť, je ako opakované hryzenie a kmásanie, ako je to opísané v tejto definícii.

Starosti sú určite útokom od Satana na myseľ. Veriaci dostal určité inštrukcie, ktoré má so svojou mysľou robiť a nepriateľ sa chce uistiť, aby sa nikdy nedodržiavali. Tak sa diabol snaží udržiavať mentálnu arénu dostatočne zaneprázdnenú tými nesprávnymi myšlienkami, aby tak myseľ nikdy neprišla na miesto, kde môže byť použitá na zámer, pre ktorý ju Boh stvoril.

V neskoršej kapitole budeme opisovať tie správne veci, ktoré by sme mali robiť so svojou mysľou, ale

nateraz pokračujme v našom štúdiu o starostiach, aby sme získali celé zjavenie o tom, aké sú v skutočnosti neužitočné.

Matúš 6:25-34 sú skvelé verše, ktoré si môžme prečítať, keď cítime prichádzať „záchvat starostí.“ Poďme sa pozrieť na každý z týchto veršov osobitne, aby sme videli, čo nám Pán hovorí o tejto životne dôležitej téme.

Nie je život viac ako veci?

„Preto vám radím: netrápte sa (nebuďte úzkostliví a utrápení) **hmotnými starosťami – o jedlo, pitie a odev. Či nie je život viac** (čo sa týka kvality) **ako jedlo a telo viac** (omnoho viac a omnoho výnimočnejšie) **ako šaty?“**

Matúš 6:25

Život má mať takú vysokú kvalitu, že si ho máme nesmierne užívať. V Jánovi 10:10 Ježiš povedal**: „Zlodej prichádza, len aby kradol, zabíjal a hubil; a ja som prišiel, aby mali život, a to v hojnej miere** (naplnený, až kým nezačne pretekať)**!“** (Evanjelický preklad). Satan sa pokúša od nás takýto život ukradnúť mnohými spôsobmi – jedným z nich sú starosti.

V Matúšovi 6:25 nás Pán učí, že v živote nie je nič, nad čím by sme sa mali trápiť – v žiadnej jeho oblasti! Kvalita života, ktorú nám zaobstaral Boh, je dostatočná na to, aby zahrnula všetky tieto *ostatné veci*; ale ak sa budeme kvôli týmto veciam trápiť, tak potom ich stratíme, rovnako ako ten život, ktorý podľa Neho máme žiť.

Či nie ste cennejší než vtáčik?

„Pozrite na vtáky: nesejú ani nežnú, nezhromažďujú obilie do sýpok, a predsa ich nebeský Otec živí. Či nie ste omnoho cennejší ako ony?“

Matúš 6:26

Pre všetkých nás by bolo dobré niekedy pozorovať vtáky. Náš Pán nám povedal, aby sme tak robili. Ak nie každý deň, tak aspoň sem-tam si máme vyhradiť čas a pozorovať a pripomínať si, ako dobre je o našich operených priateľov postarané. Doslova nevedia, odkiaľ príde ich ďalšie jedlo, napriek tomu som ešte nevidela sedieť na strome vtáka v nervovom zrútení kvôli starostiam.

Hlavná myšlienka Učiteľa je tu úplne jasná: „*Či nie ste omnoho cennejší než ony?“*

Aj keď môžete zápasiť s nízkym sebavedomím, naisto môžete veriť, že ste cennejší ako vtáky a pozrieť sa, ako dobre sa o nich váš nebeský Otec stará.

Čo získate starosťami?

„Nech by ste sa akokoľvek starali, aj tak si nepredĺžite život ani o jediný okamih.“

Matúš 6:27

Pán veľmi rýchlo zdôrazňuje, že starosti sú zbytočné. Nedosiahnete nimi nič dobré. A ak to tak je, tak prečo by sme potom mali mať starosti, prečo by sme mali byť úzkostlivými?

Prečo sa tak trápiť a byť úzkostlivým?

„A prečo sa toľko trápite s oblečením? Pozrite na poľné kvety: nepracujú, nepradú,

a predsa ani Šalamún vo svojom kráľovskom majestáte nebol tak oblečený ako hociktorý z nich.

A ak teda Boh zaodieva do takej nádhery obyčajné poľné kvietky, ktoré dnes kvitnú a zajtra uschnú, nepostará sa tým skôr o vás? To mu tak málo dôverujete?“

Matúš 6:28-30

Použitím ilustrácie z božieho stvorenia, Pán hovorí dôležitú vec, že ak o kvet, ktorý nerobí nič, môže byť tak dobre postarané a môže vyzerať tak dobre, že prevýši Šalamúna v jeho sláve, tak potom naisto môžeme veriť, že bude postarané a zabezpečené aj pre nás.

Preto sa netrápte a nebuďte úzkostliví!

„Preto sa netrápte a nespytujte: Čo budeme jesť? Čo budeme piť? Čo si oblečieme?“

Matúš 6:31

Rada by som tento verš rozšírila a dodala ešte jednu otázku: „Čo budeme robiť?“

Myslím si, že Satan vyslal démonov, ktorých práca je, aby nerobili nič iné iba celý deň a celú noc opakovali do uší veriacich túto frázu. Pália do nás ťažké otázky a veriaci potom mrhá svojím drahocenným časom, aby na tieto otázky našiel odpovede. Diabol neprestajne vedie vojnu na bojisku mysle a dúfa, že kresťania sa zapoja do dlhého a vyčerpávajúceho odboja, ktorý ich veľa stojí.

Všimnite si časť 31. verša, kde nás Pán upozorňuje, aby sme sa netrápili ani nespytovali (iný preklad slova nespytovať je *byť úzkostlivý*). Pamätajte na to, že čím srdce oplýva, to cez ústa preteká (Matúš 12:34). Nepriateľ vie, že ak môže dostať dostatočne veľa zlých vecí, ktoré sa budú odohrávať v našej mysli, nakoniec začnú vychádzať z našich úst. Naše slová sú veľmi dôležité, pretože uisťujú našu vieru – alebo v niektorých prípadoch náš nedostatok viery.

Hľadajte Boha, nie dary

„Ľudia, ktorí nepoznajú Boha, tieto veci kladú na prvé miesto a trápia sa pre ne. Ale vy máte nebeského Otca, a ten dobre vie, čo všetko potrebujete.

Dajte Bohu (jeho spôsobu konania vecí a pravde) **prvé miesto** (na to mierte a snažte sa o to) **vo vašom živote a on vám dá, čo budete potrebovať.“**

Matúš 6:32-33

Je jasné, že Božie deti nemajú byť ako svet! Svet sa ženie za vecami, ale my sa máme hnať za Pánom. Sľúbil nám, že ak to tak budeme robiť, pridá nám všetky tie veci, o ktorých vie, že ich potrebujeme.

Musíme sa naučiť hľadať Božiu tvár a nie Jeho ruku!

Náš nebeský Otec sa teší z toho, keď svojim deťom môže dať dobré veci, ale len vtedy, ak nehľadáme veci samotné.

Boh vie, čo potrebujeme, ešte pred tým, ako ho o to požiadame. Ak Mu jednoducho dáme o svojich požiadavkách vedieť (Filipským 4:6), naplní ich vo svojom vlastnom dobrom čase. Starosti tomu ani

nepomôžu, ani nespôsobia, že tie veci dostaneme. Naopak, zabránia nášmu pokroku.

Deň po dni

„Netrápte sa teda o budúcnosť. Každý deň má dosť svojich starostí. A Boh vám ich pomôže riešiť aj zajtra.“

Matúš 6:34

Rada opisujem starosti alebo úzkostlivosť ako „stráviť dnešok tým, že sa snažím vyriešiť zajtrajšok.“ Naučme sa používať čas, ktorý nám Boh dal na to, na čo nám ho dal.

Život sa má žiť – tu a teraz!

Smutné ale je, že len veľmi málo ľudí vie, ako žiť každý deň naplno. Ale vy môžete byť jedným z nich. Ježiš povedal, že Satan, nepriateľ, prichádza, aby vám ukradol život (Ján 10:10). Nedovoľte, aby to robil naďalej! Nestrávte dnešok tým, že sa budete trápiť nad zajtrajškom. Dnes máte dosť veľa vecí, ktoré sa dejú. A tie potrebujú všetku vašu pozornosť. Božia milosť je nad vami, aby vám pomohla zvládnuť čokoľvek na dnes potrebujete, ale milosť na zajtra nepríde skôr ako príde zajtrajšok – tak dnešok nepremrhajte!

Netrápte sa ani nebuďte úzkostliví

„O nič nebuďte ustarostení, ale vo všetkom s vďakou predkladajte Bohu svoje žiadosti (určité požiadavky) **vo všetkých svojich modlitbách a prosbách.“**

Filipským 4:6

Toto je ďalší dobrý verš, ktorý treba zvážiť, keď príde „útok starostí.“

Veľmi odporúčam hovoriť Božie Slovo nahlas. Je to dvojsečný meč, ktorý musí byť vytasený na nepriateľa (Židom 4:12, Efezským 6:17). Meč v puzdre je počas útoku nanič.

Boh nám dal svoje Slovo, *tak ho použite!* Naučte sa verše, ako napríklad tento, a keď na vás zaútočí nepriateľ, opätujte jeho útok tou istou zbraňou, ktorú používal Ježiš – *Slovo!*

Rúcajte výmysly

„Proti nim neobstojí nejaká ani najprefíkanejšia filozofia, ktorá popiera (skutočnú) **Božiu pravdu. Každého mysliaceho človeka vedú ku Kristovi** (Mesiášovi, tomu Pomazanému) **ako ku konečnej odpovedi a zvrchovanej pravde.“**

2. Korintským 10:5

Keď myšlienky, ktoré sú vám ponúkané, nesúhlasia s Božím Slovom, najlepší spôsob, ako Satana umlčať, je hovoriť Slovo.

Slovo, ktoré veriaci povie zo svojich úst, s vierou, ktorá Slovo podporuje, je jednoduchá a najúčinnejšia zbraň, ktorou môžeme vyhrať boj proti starostiam a úzkostlivosti.

Uvaľte svoje starosti na Boha

„Pokorte sa (ponížte sa, znížte sa vo svojom vlastnom hodnotení) **pod mocnú ruku Božiu, aby vás časom povýšil.**

Na Neho uvaľte všetky svoje starosti (všetky vaše úzkosti, všetky vaše trápenia, všetky vaše neurčité oblasti, raz navždy)**, lebo On sa stará o vás.“**

1. Petra 5:6-7 (Evanjelický preklad)

Keď sa nám nepriateľ snaží vyrobiť problém, máme tú výsadu, že tento problém môžeme uvaliť na Boha. Slovo „uvaliť“ vlastne znamená vrhnúť alebo hodiť. Vy aj ja môžeme svoje problémy vrhnúť alebo hodiť na Boha a, verte mi, On ich dokáže chytiť. On vie, čo s nimi má robiť.

Tento text nás učí, že pokoriť sa nie je to isté ako mať starosti. Človek, ktorý má starosti, si stále myslí, že dokáže svoj problém nejako vyriešiť sám. Starosti sú vlastne myseľ, ktorá beží kade tade a snaží sa nájsť riešenie svojej situácie. Pyšný človek je plný samého seba, zatiaľ, čo pokorný je plný Boha. Pyšný človek má starosti; pokorný človek čaká.

Iba Boh nás môže vyslobodiť a chce, aby sme to vedeli, aby našou prvou reakciou v každej situácii bolo oprieť sa o Neho a vojsť do Jeho odpočinku.

Boží odpočinok

„Náš Bože, či nebudeš súdiť nad nami? Lebo v nás nie je sily, aby sme obstáli pred týmto veľkým množstvom, ktoré prišlo na nás, ani my nevieme, čo by sme mali robiť, ale jedine na teba hľadia naše oči.“

2. Kronická 20:12

Milujem tento verš! Ľudia si v ňom určite uvedomili tri veci:

1. Nemali proti svojim nepriateľom žiadnu silu.

2. Nevedeli, čo majú robiť.

3. Potrebovali mať svoje oči upriamené na Boha.

Vo veršoch 15 a 17 v tom istom úseku vidíme, čo im Pán povedal im, keď si to už uvedomili a slobodne Mu to priznali:

„…nebojte sa vy ani sa nestrachujte pred tým velikým množstvom, lebo nie vám je boj ale Bohu.
Nebude to vašou vecou bojovať v tomto boji. Postavte sa, stojte a vidzte spasenie Hospodinovo…“

Aké je naše miesto? Je v prebývaní v Ježišovi a Jeho odpočinku. Je to neustále očakávanie na Pána s našimi očami, upriamenými na Neho. Máme robiť to, čo od nás chce a máme mať „obrovský strach“ zo skutkov tela.

Čo sa týka vstúpenia do Božieho odpočinku, rada by som povedala nasledovné: neexistuje nič také ako Boží odpočinok bez toho, aby sme pocítili opozíciu.

Na vykreslenie sa s vami podelím o príbeh, ktorý som kedysi počula o dvoch umelcoch, ktorí boli požiadaní, aby namaľovali obraz pokoja, ako ho oni sami vnímajú. Jeden namaľoval tiché, nehybné jazero, niekde ďaleko v horách. Druhý namaľoval búrlivý tečúci vodopád, nad ktorým sa skláňal smrek, na ktorého konároch sedel vtáčik.

Ktorý skutočne znázorňuje pokoj, odpočinok? Ten druhý, pretože neexituje nič také ako odpočinok bez opozície. Ten prvý obraz znázorňuje stagnáciu. Scenéria,

ktorá je tam vykreslená, môže byť pokojná. Človek môže byť inšpirovaný, aby sa tam išiel zotaviť. Môže to byť krásna maľba, ale nepredstavuje „Boží odpočinok.“

Ježiš povedal: **„Pokoj vám zanechávam, svoj** (vlastný) **pokoj vám dávam, nie ako svete dáva, vám ja dávam…“** (Ján 14:27). Jeho pokoj je duchovný pokoj a jeho odpočinok je taký, ktorý vnímame v búrke – a nie keď búrka nie je. Ježiš neprišiel na to, aby všetku opozíciu z našich životov odstránil ale skôr na to, aby nás naučil inému postoju voči búrke života. Máme na seba zobrať Jeho jarmo a učiť sa od Neho (Matúš 11:29). To znamená, že sa máme naučiť Jeho spôsobom, aby sme k životu pristupovali rovnako ako On.

Ježiš nemal starosti a ani my nemusíme byť ustarostení!

Ak čakáte na to, že nebudete mať nič, nad čím by ste sa mohli trápiť, tak by som vám potom pravdepodobne mala povedať, že budete čakať veľmi dlho, pretože také obdobie *nikdy* nepríde. Nie som pesimistická. Som úprimná!

Matúš 6:34 naznačuje, aby sme si nerobili starosti so zajtrajškom, pretože každý deň bude mať dostatočne veľa starostí. Sám Ježiš to povedal a On určite nebol pesimista. Keď sme v pokoji a vychutnávame si Boží odpočinok v búrke, vzdávame Pánovi veľa slávy, pretože to len dokazuje, že Jeho spôsob, ako pristupovať k veciam, funguje.

Starosti, starosti, starosti!

Veľa rokov svojho života som premrhala tým, že som sa strachovala o veci, s ktorými som nič nemohla

urobiť. Chcela by som tieto roky vrátiť späť a rada by som k nim pristupovala inak. Avšak, keď už ste nejako strávili čas, ktorý vám dal Boh, je nemožné vrátiť ho späť a urobiť veci inak.

Môj manžel, na druhej strane, nikdy nemal starosti. Boli časy, kedy som sa na neho hnevala, pretože si nerobil starosti spolu so mnou – a nespojil sa so mnou a nehovoril o všetkých tých pochmúrnych možnostiach, ktoré by sa stali, ak by neprišiel Boh a nenaplnil naše potreby. Napríklad, sedela som v kuchyni a nariekala som nad zloženkami a šekmi, začala som sa hnevať, pretože účtov bolo viac ako peňazí. Dave bol vo vedľajšej miestnosti a hral sa s deťmi, sedel a pozeral sa na televíziu, zatiaľ, čo deti skákali a zoskakovali na jeho chrbát a na vlasy mu dávali natáčky.

Pamätám sa, ako som mu nepríjemným tónom povedala: „Prečo sem neprídeš a niečo neurobíš, namiesto toho, aby si sa hral, kým ja sa tu snažím vyriešiť tento neporiadok?“ Keď mi odpovedal otázkou: „A čo chceš, aby som urobil?“ nikdy som nevedela na to reagovať; len ma to nahnevalo, že on sa opovažuje vychutnávať si život, zatiaľ, čo sme boli v zúfalej finančnej situácii.

Dave ma upokojil, keď mi pripomenul, že Boh sa vždy postaral o naše potreby, že my sme svoju prácu odviedli (čo znamenalo, že sme odvádzali desiatky, dávali sme dary do zbierky, modlili sme sa a dôverovali) a že Boh bude pokračovať a vykoná svoju prácu. (Mala by som objasniť, že Dave dôveroval, zatiaľ, čo ja som sa strachovala.) Išla som za ním do izby, kde boli aj deti a o krátku chvíľu sa tie myšlienky vkradli späť do mojej mysle: „Ale čo budeme robiť? Ako zaplatíme tieto účty? Čo ak…“

A potom som videla všetky tie pohromy ako na plátne v kine v mojej predstavivosti – zrušenie hypotéky, zabavenie auta, hanba pred príbuznými a priateľmi, ak by sme museli požiadať o finančnú pomoc, a tak ďalej, a tak ďalej. Už ste niekedy boli na takomto „filme“ alebo ste neustále mali takéto myšlienky? Samozrejme, že áno, inak by ste túto knihu asi nečítali.

Po chvíli zaoberania sa týmito myšlienkami, ktoré mi dal diabol, som odkráčala späť do kuchyne, zobrala si kalkulačku a zápisník a cez celý ten chaos som sa prepočítavala znova. Čím viac som to robila, tým nahnevanejšia som bola. Potom sme zopakovali tú istú scénu! Kričala som na Dava a deti za to, že sa zabávajú, zatiaľ, čo ja som na seba preberala všetku „zodpovednosť“!

Ale skutočnosť bola taká, že to, čo som prežívala, nebola zodpovednosť ale starosti – niečo, o čom mi Boh konkrétne povedal, aby som na Neho uvalila.

Teraz, keď sa pozriem späť, uvedomím si, že som premrhala všetky tieto večery na začiatku nášho manželstva, ktoré mi Boh dal. Čas, ktorý nám dáva, je vzácny dar. Ale ja som ho dala diablovi. Váš čas patrí len vám. Využite ho múdro; druhýkrát ho využiť už nebudete môcť.

Boh sa postaral o všetky naše potreby a robil to rôznymi spôsobmi. Nikdy nás nesklamal – ani raz. Boh je verný!

Nestrachujte sa – dôverujte Bohu

„Nech sa vás nezmocní láska k peniazom (vrátane lakomstva, nenásytnosti, žiadostivosti a túžob po

pozemských majetkoch)**, buďte spokojní s tým, čo máte** (vrátane okolností)**. Veď Boh** (sám) **povedal: „Nikdy** (nikdy, nikdy) **ťa neopustím, ani sa ťa nezrieknem** (nepoľavím zo svojho objatia)**!** (Určite nie!)**“**

Židom 13:5

Toto je výborný verš na povzbudenie, keď máte starosti o to, či Boh príde alebo nepríde a naplní vaše potreby.

V tomto texte nám Pán dáva vedieť, že nemusíme mať svoje mysle upriamené na peniaze, nemusíme sa strachovať o to, ako sa o seba postaráme, pretože On sa o tieto veci postará za nás. Zasľúbil nám, že nás nikdy neopustí ani sa nás nezriekne.

Postarajte sa o svoju časť, ale nesnažte sa postarať o Božiu. Náklad je príliš ťažký na to, aby ste ho uniesli – a ak nebudete opatrní, pod jeho tiažou sa zlomíte.

Nemajte starosti. **„Nadej sa** (opri sa, spoľahni sa a maj istotu) **na Hospodina a čiň dobré; bývaj v zemi a živ sa spravedlive.“** (Žalm 37:3).

To je zasľúbenie!

Kapitola
13

Odsudzujúca, kritizujúca a podozrievavá myseľ

Odsudzujúca, kritizujúca
Kapitola 13
a podozrievavá myseľ

„Nesúďte, aby ste neboli súdení.“
Matúš 7:1 (Evanjelický preklad)

Veľa utrpenia do života ľudí prichádza kvôli odsudzujúcemu postoju, kritike a podozrievaniu. Týmito nepriateľmi sú zničené mnohé vzťahy. Ešte raz, myseľ je tým bojiskom.

Myšlienky – jednoduché *„Myslím si“* – môže byť nástroj, ktorý si diabol použije na to, aby niekto bol osamelý. Ľudia sa netešia z toho, keď sú okolo niekoho, kto chce vždy na všetko vyjadriť svoj názor.

Aby som to znázornila, raz som poznala ženu, ktorej manžel bol veľmi bohatý podnikateľ. Vo všeobecnosti bol veľmi tichý, ale ona chcela, aby viac rozprával. Vedel veľmi veľa o mnohých veciach. Nahnevala sa na neho, ak boli vo veľkej skupine ľudí a niekto začal hovoriť na tému, ku ktorej by jej manžel vedel pridať veľa zaujímavostí. Mohol im povedať všetko, čo vedel, ale neurobil tak.

Raz večer, keď sa so svojou manželkou vracali z oslavy, napomenula ho: „Prečo si nezačal hovoriť a nepovedal si všetkým tým ľuďom, čo si vedel o tej téme,

o ktorej sa rozprávali? Len si tam sedel a tváril si sa, že nič o tom nevieš!“

„Viem to, čo viem,“ odpovedal. „Snažím sa byť ticho a dozvedieť sa, čo vedia ostatní.“

Mám taký dojem, že presne to je dôvod, prečo je taký bohatý. Bol taktiež múdry! Len niekoľko málo ľudí zbohatne bez múdrosti. A len veľmi málo ľudí má priateľov, ak nepoužívajú v priateľstve múdrosť.

Byť odsudzujúcim, dogmatickým a kritizujúcim sú tri spôsoby, akými naisto zničíme vzťah. Satan, samozrejme, chce, aby sme vy, aj ja, boli opustení a odmietnutí, a tak na naše mysle v tejto oblasti zaútočí. Táto kapitola vám snáď pomôže rozoznať nesprávne návyky v premýšľaní, rovnako, ako vás naučí vysporiadať sa s podozrievaním.

Definícia slova odsudzovať

Výkladový slovník slov z Nového zákona (*An Expository Dictionary of New Testament)* od Vinea definuje grécke slovo, ktoré je preložené ako *súd* nasledovne: „rozhodnutie súdiť chyby iných“ a je prepojené so slovom „odsúdenie.“ Podľa toho istého zdroja, jedným z gréckych slov, ktoré sú preložené ako „súdiť,“ je čiastočne definované ako „vytvoriť si názor“ a je spojené so slovom „rozsudok.“

Boh je Ten Jediný, kto má právo odsúdiť alebo rozsúdiť a preto, ak niekoho iného hodnotíme a odsudzujeme, tak v určitom zmysle v živote tohto človeka nahradzujeme Boha.

Neviem, čo to robí s vami, ale vo mne to spôsobuje „zbožnú bázeň.“ Mám dobré nervy, ale nemám záujem na tom, aby som bola Bohom! Tieto oblasti boli kedysi v mojej osobnosti veľkým problémom a verím, že sa s vami podelím o veci, ktoré ma Boh naučil a ktoré vám, dúfam, pomôžu.

Kritizovanie, názory a súdenie vyzerajú byť príbuzní, a tak ich budeme preberať spolu ako jeden veľký problém.

Kritizovala som, pretože sa mi zdalo, že vždy vidím, čo nie je v poriadku namiesto toho, aby som videla to, čo v poriadku je. Niektoré osobnosti majú k tomu sklon viac ako iné. Niektoré radostnejšie povahy nechcú vidieť nič iné iba „šťastné a zábavné“ veci v živote, a tak vôbec nevenujú pozornosť veciam, ktoré by ich radosť mohli pokaziť. Melancholickejšie povahy alebo povahy, ktoré chcú mať všetko pod kontrolou, často ako prvú vec vidia to, čo je nesprávne. Vo všeobecnosti sú ľudia s takýmito povahami štedrí v zdieľaní sa so svojimi negatívnymi názormi a posudzovaním druhých.

Musíme si uvedomiť, že veci vidíme svojím spôsobom. Radi hovoríme ľuďom, čo si myslíme a presne o tom to je – to, čo si myslím, môže byť pravdou pre mňa, ale nemusí to nevyhnutne byť správne pre vás a naopak. Všetci, samozrejme, vieme, že „nepokradneš“ je pre každého správne ale teraz hovorím o tisíckach každodenných vecí, s ktorými sa stretávame, ktoré nie sú nevyhnutne zlé alebo dobré, sú to jednoducho osobné rozhodnutia. Mala by som dodať, že tieto rozhodnutia majú ľudia právo urobiť sami, bez vonkajšieho zasiahnutia.

Môj manžel a ja sme úplne rozdielni v prístupe k mnohým veciam. Jednou z nich sú dekorácie v našom dome. Nie je to o tom, že by sa nám nepáčilo nič, čo ten druhý vyberie, ale ak ideme spolu nakupovať veci do domácnosti, zdá sa, že Daveovi sa vždy páči niečo a mne sa páči niečo iné. Prečo? Jednoducho preto, že sme dvaja odlišní ľudia. Jeho názor je rovnako dobrý ako ten môj a môj je rovnako dobrý ako ten jeho; sú jednoducho iné.

Trvalo mi celé roky uvedomiť si, že s Daveom je všetko v poriadku, napriek tomu, že so mnou nesúhlasí. A, samozrejme, zvyčajne som mu dala najavo, že nie je v poriadku, pretože nemal rovnaký názor ako ja. Je zjavné, že môj postoj medzi nami spôsoboval veľa napätia a ubližoval nášmu vzťahu.

Pýcha: problém menom „JA“

„…kladiem na srdce každému z vás, aby si nemyslel o sebe viac, ako skutočne je. Nech každý zmýšľa o sebe podľa stupňa viery, ktorú získal od Boha.“

Rímskym 12:3

Súdenie a kritika sú ovocím hlbšieho problému – pýchy. Ak to „ja“ v nás je väčšie ako by malo byť, vždy spôsobuje problémy, o ktorých práve hovoríme. Biblia nás opakovane varuje, aby sme boli namyslení.

Ak v nejakej oblasti excelujeme, tak je to jedine preto, že nám k tomu Boh dal dar milosti. Ak sme namyslení alebo o sebe máme prehnane vysokú mienku, spôsobuje to, že sa na iných pozeráme z výšky a hodnotíme ich ako „menších“ od nás. Takýto postoj a premýšľanie sa Bohu nesmierne protivia a nepriateľovi otvárajú veľa dverí do nášho života.

Svätá bázeň

„Bratia, ak by niekoho aj pristihli pri nejakom poklesku, vy, duchovní, (citliví na Božieho Ducha a Ním vedení)**, napravte ho v duchu tichosti, - a daj si pozor, aby si aj ty nepadol do pokušenia.**

Jedni druhých bremená znášajte (neste) **a tak naplníte** (to, čo vám chýba v poslušnosti) **zákon Kristov** (Mesiášov)**.**

Lebo ak si niekto myslí, že je niečo (príliš dôležitý na to, aby sa ponížil a niesol náklad iného) **a nie je nič** (čo sa týka povýšenosti, okrem toho, ako sa sám na seba pozerá)**, sám seba klame.“**

Galatským 6:1-3 (Evanjelický preklad)

Pozorné preskúmanie týchto veršov nám rýchlo ukazuje, ako máme reagovať na slabosť, ktorú vidíme v iných. Opisuje mentálny postoj, aký máme mať. Musíme mať „svätú bázeň“ pred pýchou a musíme byť veľmi opatrní pri súdení alebo kritizovaní ostatných.

Kto sme my, že môžeme súdiť?

„Kto si ty, že súdiš cudzieho sluhu? Svojmu Pánovi stojí alebo padá. Ale bude stáť, lebo Pán má moc udržať ho.“

Rímskym 14:4 (Evanjelický preklad**)**

Skúste sa na to pozrieť takto: povedzme, že vaša susedka vám zaklope na dvere a začne vám dávať pokyny, ako máte svoje deti obliecť do školy a aké vyučovacie predmety by si podľa nej mali vybrať. Ako by ste reagovali? Alebo, povedzme, že by vás susedka zastavila a povedala by vám, že sa jej nepáči, ako maliar (s ktorým

ste bola spokojná) vymaľoval vašu obývačku. Čo by ste jej povedali?

Presne o tomto hovorí tento verš. Každý z nás patrí Bohu a aj keď máme slabé stránky, On nás opäť postaví a ospravedlní. Zodpovedáme sa Bohu, nie jeden druhému; a preto nemáme jeden druhého kriticky posudzovať.

Satan je veľmi zaneprázdnený tým, že zadáva démonom, aby do myslí ľudí vnášali posudzujúce a kritizujúce myšlienky. Pamätám sa na obdobie, kedy bolo pre mňa zábavou sedieť v parku na lavičke alebo v nákupnom stredisku a jednoducho pozorovať ľudí, ktorí okolo mňa prechádzali a ja som si vytvorila mentálny názor o každom z nich: ich oblečenie, ich účes, spoločnosť, ktorú so sebou mali, a tak ďalej. Nemôžeme vždy zabrániť, aby sme mali nejaký názor, ale nemusíme ho vyjadriť. Verím, že dokonca môžeme dospieť do takého bodu, kedy nebudeme mať tak veľa názorov a tie, ktoré budeme mať, nebudú kritizujúce.

Často si pre seba hovorím: „Joyce, do toho ťa vôbec nič nie je.“ Veľký problém vám začne v mysli kvasiť a zväčšovať sa, ak premýšľate nad svojím názorom, z ktorého sa stane súdenie. Čím dlhšie nad ním premýšľate, tým väčší problém narastie, až ho nakoniec začnete vyjadrovať iným ľuďom alebo dokonca tomu, ktorého súdite. Vtedy sa z vášho názoru stala výbušnina, ktorá má schopnosť urobiť veľa škody v oblasti vzťahu, a tak isto aj v duchovnej oblasti. Môžete sa ušetriť od možných problémov jednoducho tým, že sa naučíte hovoriť: „Do toho ma nič nie je.“

Súdenie a kritika boli v mojej rodine hojné ako burina, takže „som s tým vyrastala,“ ak to tak môžem povedať. Ak sa veci majú tak – čo môže byť aj váš prípad

– je to, ako snažiť sa hrať futbal so zlomenou nohou. Snažila som sa „hrať futbal“ s Bohom; chcela som robiť veci tak, ako ich chce On, premýšľať a správať sa tak, ako to chce On, ale nedokázala som to. Prešlo veľa rokov, v ktorých som prežívala krízu, kým som sa dozvedela o pevnostiach v mojej mysli, s ktorými som sa musela vysporiadať pred tým, ako sa mohlo zmeniť moje správanie.

Pamätajte na to, že vaše správanie sa nezmení, pokiaľ sa nezmení vaša myseľ!

Matúš 7:1-6 patria medzi klasické verše na tému súdenia a kritiky. Keď máte v tejto oblasti vo svojej mysli problém, prečítajte si tieto, a iné verše. Prečítajte si ich, potom si ich prečítajte nahlas a používajte ich ako zbrane proti diablovi, ktorý sa snaží vybudovať pevnosť vo vašej mysli. Možno bude viesť útok z pevnosti, ktorá tam už niekoľko rokov stojí.

Poďme sa pozrieť na túto pasáž a ja budem komentovať každú jej časť ako cez ňu postupne pôjdeme.

Zasievanie a žatva súdenia

„Nesúďte, aby ste neboli súdení;
lebo akým súdom súdite vy, takým budete súdení a akou mierou meriate vy, takou bude vám namerané.“
Matúš 7:1-2 (Evanjelický preklad)

Tieto verše nám jasne hovoria, že zožneme to, čo zasejeme (Galatským 6:7). Zasievanie a žatva sa nevzťahujú iba na oblasť poľnohospodárstva a financií, uplatňujú sa taktiež v mentálnej oblasti. Môžeme zasiať a zožať postoj presne tak ako úrodu alebo investíciu.

Keď sa jeden môj známy pastor dozvie, že o ňom niekto hovorí nepríjemným alebo odsudzujúcim spôsobom, často sa sám seba spýta: „To oni zasievajú alebo ja žnem?“ Častokrát vo svojich životoch žneme to, čo sme zasiali do životov iných.

Lekár, uzdrav sám seba!

„Ako to, že vidíš smietku v oku iného, ale brvno vo vlastnom oku nepozoruješ?

Ako môžeš povedať inému: Dovoľ, aby som ti vybral z oka smietku, a brvno vo vlastnom oku ti neprekáža?

Odstráň najprv brvno zo svojho oka, a až potom budeš dobre vidieť, aby si mohol vybrať smietku z oka svojho blížneho.“

Matúš 7:3-5

Diabol sa vyžíva v tom, keď nás mentálne zamestnáva posudzovaním chýb druhých. Takým spôsobom nikdy nevidíme ani neriešime to, čo nie je v poriadku s nami!

Nemôžeme iných zmeniť; to môže iba Boh. Ani seba nemôžeme zmeniť, ale môžeme spolupracovať s Duchom Svätým a dovoliť Mu, aby vykonal svoju prácu. Ale krok číslo jedna ku akejkoľvek slobode je postaviť sa pred pravdu, ktorú sa nám Pán snaží ukázať.

Keď máme svoje myšlienky a rozhovory upriamené na to, čo ostatní robia zle, zvyčajne sa klamne pozeráme na svoje vlastné správanie. A preto nám Ježiš prikázal, aby sme sa nezaoberali tým, čo nie je v poriadku u iných ľudí, keď máme toľko veľa nesprávnych vecí u seba. Dovoľte Bohu, aby sa vysporiadal najskôr s vami a potom sa

naučíte biblický spôsob, ako pomôcť svojmu bratovi napredovať v jeho živote s Kristom.

Milujte jedni druhých

„Čo je sväté, nedávajte psom, ani svoje perly nehádžte sviniam, aby ich nepošliapali, neobrátili sa a neroztrhali vás!“

Matúš 7:6 (Evanjelický preklad)

Verím, že tento verš sa vzťahuje na našu schopnosť milovať sa navzájom, ktorá nám bola daná od Boha.

Ak vy aj ja máme schopnosť a príkaz od Boha milovať ostatných, ale namiesto toho súdime a kritizujeme, zobrali sme svätú vec (lásku) a hodili sme ju pred psy a svine (pred démonov). Otvorili sme pre nich dvere, aby sa pošmykli na svätých veciach a obrátia sa na nás, aby nás roztrhali na márne kúsky.

Musíme vidieť, že „kráčať v láske“ je pre nás ochrana pred démonickým útokom. Neverím, že diabol môže narobiť veľa škody pri niekom, kto kráča v láske.

Keď som otehotnela s naším štvrtým dieťaťom, bola som kresťanka, pokrstená Duchom Svätým, povolaná do služby a usilovná študentka Biblie. Naučila som sa ako používať svoju vieru za účelom uzdravenia. Napriek tomu, počas prvých troch mesiacov tehotenstva som bola veľmi, veľmi chorá. Schudla som a stratila som energiu. Väčšinu času som preležala na gauči s nutkaním zvracať a bola som taká unavená, že som sa len ťažko mohla pohybovať.

Bola som z toho veľmi zmätená, pretože počas mojich troch predchádzajúcich tehotenstiev som sa cítila výborne. Vtedy som nepoznala veľmi veľa Božieho Slova,

napriek tomu, že som chodievala do zboru. Svoju vieru som aktívne na nič nepoužívala. Ale veľmi dobre som bola oboznámená s Božími zasľúbeniami. Napriek tomu mi bolo fyzicky zle – a žiadna modlitba k Bohu ani pokarhanie diabla tento problém neodstraňovalo!

Raz, keď som ležala v posteli a počúvala som, ako sa môj manžel a deti zabávajú na dvore, agresívne som sa spýtala Boha: „Čo, do kelu, robím zle? Prečo mi je tak zle? A prečo mi nezačne byť lepšie?“

Duch Svätý ma nabádal, aby som si prečítala Matúša 7. Spýtala som sa Pána, čo tento text mal spoločné so mnou a mojím zdravotným stavom. Cítila som, že ho mám čítať znova a znova. Nakoniec Boh otvoril moju pamäť a spomenula som si na udalosť, ktorá sa udiala niekoľko rokov pred tým.

Učila som a viedla biblické štúdium, na ktoré prišla mladá žena, ktorú nazvem Jane. Jane verne chodievala na stretnutia, pokiaľ neotehotnela, ale potom bolo pre ňu zložité stretnúť sa s nami, pretože bola unavená a cítila nevoľnosti.

Ako som tak v ten deň ležala vo svojej posteli, spomenula som si na túto „kresťanskú sestru,“ o ktorej som hovorila, odsudzovala a kritizovala som ju, pretože Jane sa jednoducho „nevedela preniesť“ ponad svoje okolnosti a vytrvalo chodiť na biblické stretnutia. Nikdy sme jej neponúkli žiadnu pomoc. Jednoducho sme si vytvorili názor, že je „zhýčkaná“ a svoje tehotenstvo používala iba ako výhovorku, aby mohla byť lenivá a hovela si v pohodlí.

Teraz som bola v rovnakých okolnostiach, v akých bola Jane pred dvomi rokmi. Boh mi ukázal, že napriek

tomu, že som bola počas svojich prvých troch tehotenstiev zdravá, otvorila som obrovské dvere pre diabla, tým, že som súdila a kritizovala. Zobrala som svoje perly, tie sväté veci (moju schopnosť milovať Jane), hodila som ich pred psov a svine a teraz sa obrátili a roztrhali ma na márne kúsky. Môžem vám povedať, že som veľmi rýchlo činila pokánie. Ako náhle som to urobila, bola som uzdravená a po zvyšok svojho tehotenstva som sa cítila výborne.

Z tejto príhody som sa naučila dôležité ponaučenie o nebezpečenstve odsudzovania a kritizovania iných. Bola by som rada, keby som mohla povedať, že po tejto príhode som už nikdy neurobila chybu takéhoto druhu, ale je mi ľúto, že musím povedať, že takýchto chýb som odvtedy urobila ešte veľmi veľa. Vždy sa so mnou musel vysporiadať Boh, za čo som Mu veľmi vďačná.

My *všetci* robíme chyby. My *všetci* máme slabosti. Biblia hovorí, že nemáme mať zatvrdeného a kritizujúceho ducha voči ostatným ale namiesto toho si máme navzájom odpúšťať a preukazovať milosrdenstvo jeden druhému, presne tak, ako Boh urobil pre nás, skrze Krista (Efezským 4:32).

Súdenie prináša odsúdenie

„Preto nemáš výhovorky, človeče, ktokoľvek súdiš (iného). Veď v čom ho súdiš, odsudzuješ sám seba, lebo veď ty, ktorý súdiš, robíš to isté (čo neschvaľuješ a zavrhuješ)**.“**

Rímskym 2:1 (Evanjelický preklad)

Inými slovami, tú istú vec, pre ktorú iných odsudzujeme, robíme sami.

Boh mi raz dal veľmi dobrý príklad, aby som mohla tento princíp pochopiť. Dumala som nad tým, prečo niečo robíme a myslíme si, že je to úplne v poriadku, ale keď to urobí niekto iný, odsudzujeme ho. Pán mi povedal: „Joyce, pozeráš sa na seba ružovými okuliarmi, ale na všetkých ostatných sa pozeráš cez lupu."

Pre svoje vlastné správanie si vymýšľame výhovorky, ale keď niekto iný urobí to isté, často sme nemilosrdní. Robiť iným to, čo chceme, aby oni robili nám (Matúš 7:12), je dobrý životný princíp, ktorý zabráni mnohému súdeniu a kritike, ak ho budeme dodržiavať.

Odsudzujúca myseľ je len odnož pesimistickej mysle – premýšľame, v čom niekto robí chyby namiesto toho, aby sme premýšľali, čo robí dobre.

Buďte optimistickí a nie pesimistickí!

Iným to bude k prospechu, ale pre vás to bude osožnejšie než pre kohokoľvek iného.

Strážte svoje srdce

„Nado všetko, čo treba strážiť, strež svoje srdce, lebo z neho pochádza život."

Príslovia 4:23

Ak chcete mať život, ktorý bude živo pretekať od vás, aj k vám, strážte svoje srdce.

Niektoré myšlienky sú pre veriaceho „nemysliteľné" – súdenie a kritika patria medzi ne. Všetko, čo sa nás Boh snaží naučiť, je pre naše dobro a šťastie. Nasledovanie Jeho cesty prináša ovocie; nasledovanie diablovej cesty prináša hnilobu.

Podozrievajte podozrievavosť

„(Láska) všetko znáša, všetkému verí, všetkého sa nádeje, všetko pretrpí.“

1. Korintským 13:7 (Evanjelický preklad)

Úprimne môžem povedať, že poslušnosť tomuto veršu bola pre mňa vždy výzvou. Bola som vychovaná tak, aby som bola podozrievavá. Učili ma, aby som nikomu nedôverovala, zvlášť, ak predstierali, že sú milí, pretože iste odo mňa niečo chcú.

Nielen, že som podozrievala iných ľudí a ich motívy, bola som veľmi sklamaná z niekoľkých vecí, ktoré mi ľudia urobili; nielen pred tým, ako som sa stala aktívnou kresťankou, ale aj po tom. Keď som rozjímala nad súčasťami lásky a uvedomovala som si, že láska vždy verí v to najlepšie, veľmi mi to pomohlo k tomu, aby som si vyvinula nový spôsob premýšľania.

Keď bola vaša myseľ otrávená alebo ak Satan získal vo vašej mysli pevnosti, musí byť obnovená podľa Božieho Slova. Toto sa udeje, ak sa naučíte Slovo a budete rozjímať (hĺbať, hovoriť si ho pre seba a premýšľať) nad ním.

Máme v sebe úžasného Svätého Ducha, ktorý nám pripomenie, keď naše myšlienky idú nesprávnym smerom. Boh to pre mňa robí, keď mám podozrievavé myšlienky namiesto milujúcich myšlienok. Prirodzený človek si myslí: „Ak budem dôverovať ľuďom, zneužijú ma.“ Možno, ale výhody úplne prevážia negatívne skúsenosti.

Dôvera a viera prinášajú radosť do života a pomáhajú, aby vzťahy rástli do maximálneho potenciálu.

Podozrievanie celý vzťah oslabuje a často ho aj zničí.

Podstata je táto – Božie spôsoby fungujú; tie ľudské nie. Boh odsudzuje súdenie, kritizovanie a podozrievanie, a tak by sme to mali robiť aj my. Milujte to, čo miluje Boh a nenáviďte to, čo nenávidí aj On. Dovoľte to, čo dovolí aj On a nedovoľte to, čo nedovolí ani On.

Vyvážený postoj je vždy to najlepšie pravidlo. To neznamená, že nemáme v našom prístupe k ostatným používať múdrosť a rozsudzovanie. Nemusíme doširoka otvoriť svoj život každému, s kým sa zoznámime, dávajúc tak každému, koho stretneme, príležitosť, aby nás zničil. Na druhej strane, nemusíme sa na každého pozerať negatívnym a podozrievavým okom, vždy očakávajúc, že nás niekto zneužije.

Bohu dôverujte úplne a človeku opatrne

„Keď bol v Jeruzaleme na slávnostiach veľkonočného baránka, mnohí uverili v Jeho meno (stotožnili sa s Jeho stranou)**, lebo videli znamenia** (divy a zázraky)**, ktoré činil.**

Ale sám Ježiš sa im nezveril, lebo znal všetkých (ľudí)**.**

A nepotreboval, aby niekto hovoril o človeku (nepotreboval žiaden dôkaz od nikoho o ľuďoch)**, pretože sám od seba vedel, čo bolo v človeku** (mohol prečítať srdce človeka)**.“**

Ján 2:23-25 (Evanjelický preklad)

Raz, hneď potom, ako som bola zapojená do jednej situácie v zbore, z ktorej som bola veľmi sklamaná, Boh upriamil moju pozornosť na Jána 2:23-25.

Tento text hovorí o Ježišovom vzťahu s Jeho učeníkmi. Jasne nám hovorí, že sa im nezveril. Nehovorí sa tu, že by ich upodozrieval alebo že by im nedôveroval; iba vysvetľuje, že keďže poznal ľudskú prirodzenosť (ktorú máme všetci), nezveril sa im nevyváženým spôsobom.

Naučila som sa dobré ponaučenie. Veľmi som bola z tejto situácie v zbore sklamaná, pretože som sa príliš zaplietla do skupiny niekoľkých dám a stratila som rovnováhu. Vždy, keď stratíme rovnováhu, otvárame dvere pre diabla.

Prvý Petra 5:8 hovorí: **„Buďte striezliví** (svieži, v rovnováhe)**, bdejte! Váš protivník, diabol, obchádza ako revúci lev** (šialene hladný)**, hľadajúc, koho by zožral.“**
(Evanjelický preklad)

Spoznala som, že som sa na dámy v tejto skupine opierala a vkladala som do nich dôveru, ktorá patrí iba Bohu. V ľudskom vzťahu môžeme ísť iba do určitých medzí. Keď prekročíme múdru hranicu, problém bude narastať ako kvások a my budeme zranení.

Vždy svoju najväčšiu dôveru vkladajte do Pána. Keď to tak budete robiť, otvoríte dvere pre Ducha Svätého, aby vám dal poznať, kedy prekračujete hranicu rovnováhy.

Niektorí ľudia si myslia, že majú dar rozsudzovania, ale pritom iba podozrievajú. Existuje skutočný dar Ducha Svätého, ktorý sa volá rozsudzovanie duchov (1. Korintským 12:10). Rozoznáva dobré a zlé, nielen to zlé.

Podozrievanie prichádza z neobnovenej mysle; rozsudzovanie prichádza od obnoveného ducha.

Modlite sa za skutočné dary – nie za telo, ktoré sa preoblečie za dar Ducha. Skutočné duchovné rozsudzovanie bude nabádať k modlitbe, nie k ohováraniu. Ak je skutočný problém rozoznaný skutočným darom, bude sa to diať podľa biblického návodu, ako ho riešiť, nie ľudskými spôsobmi, ktoré iba rozširujú a hromadia problém.

Príjemné slová sú sladké a liečivé

„Srdce múdreho spravuje rozumne jeho ústa a na jeho rty pridáva naučenia.
Plástom medu sú ľúbezné reči, sladkosťou duši a lekárstvom kosti.“

Príslovia 16:23-24

Slová a myšlienky sú ako kosti a kostná dreň – sú si tak blízke, že je ich ťažké rozdeliť (Židom 4:12).

Naše myšlienky sú tichými slovami, ktoré počujeme iba my a Pán, ale tieto slová ovplyvňujú nášho vnútorného človeka, naše zdravie, našu radosť a náš postoj. Veci, na ktoré často myslíme, vychádzajú z našich úst. A, čo je smutné, niekedy kvôli nim vyzeráme ako blázni. Súdenie, kritizovanie a podozrievanie nikdy neprinesú radosť.

Ježiš povedal, že prišiel, aby sme mali a vychutnávali si život (Ján 10:10). Začnite premýšľať v mysli Kristovej a vkročíte do úplne novej oblasti života.

Kapitola
14

Pasívna myseľ

Pasívna myseľ

Kapitola 14

„Môj národ zahynie pre nevedomosť…“
Hozeáš 4:6 (Evanjelický preklad)

Tento výrok je v oblasti pasivity určite pravdivý. Väčšina kresťanov tento termín ani nepozná a už vôbec nevie, ako rozoznať jeho príznaky.

Pasivita je protiklad aktivity. Je to nebezpečný problém, pretože Slovo Božie nás jasne učí, že máme byť triezvi, bdelí a aktívni (1. Petra 5:8) – aby sme roznecovali a rozvíjali dar, ktorý v nás je (2. Timoteovi 1:6).

Čítala som rôzne definície slova „pasivita“ a opisujem ju ako nedostatok pocitu, nedostatok vášne, všeobecná apatia, vlažnosť a lenivosť. Za pasivitou stoja zlí duchovia. Diabol vie, že ak nie sme aktívni, zlyhávame v disciplíne myšlienok a tam začína úplná porážka veriaceho. Kým sa človek pohybuje proti diablovi pomocou svojej vôle, ktorou mu odoláva, nepriateľ nevyhrá vojnu. Avšak, ak upadne do stavu pasivity, je vo vážnom probléme.

Mnohí veriaci sú poviazaní vo svojich emóciách a ak stratia citlivosť, tak prestávajú byť vnímaví k tomu, čo je dôležité, aby robili. Vzdávajú chválu, ak sa cítia, že to majú robiť, dávajú, ak sa cítia, že to tak majú robiť, dodržia svoje slovo, ak to tak cítia – a ak to tak necítia, tak to tak neurobia.

Prázdnota je miestom!

„Nedávajte miesta diablovi."
Efezským 4:27 (Evanjelický preklad)

Miesto, ktoré diablovi dávame, je často prázdnota. Prázdna, pasívna myseľ, môže byť veľmi ľahko zaplnená všetkými možnými nesprávnymi myšlienkami.

Veriaci, ktorý má pasívnu myseľ a ktorý neodoláva týmto nesprávnym myšlienkam, si ich často prisvojí ako svoje vlastné myšlienky. Neuvedomuje si, že mu ich zlý duch vložil do mysle, pretože tam bola prázdnota, ktorá sa takto dala zaplniť.

Nehovorím, že každý, kto má zlé myšlienky, musí v sebe mať aj zlého ducha. Ale zlý duch často stojí za zlými myšlienkami. Človek môže zboriť zlé myšlienky, ale tie sa budú opakovane vracať, pokiaľ sa nenaučí zaplňovať prázdny priestor správnym premýšľaním. Keď sa vráti nepriateľ, potom v tomto človeku už nenájde miesto.

Existujú agresívne hriechy alebo hriechy, ktoré sú vedome a s vôľou spáchané a potom existujú hriechy pasívne, ktoré sú spáchané absenciou niečoho. Inými slovami, sú zlé veci, ktoré robíme a sú dobré veci, ktoré nerobíme. Napríklad, vzťah môže byť zničený, ak

hovoríme slová bez premýšľania, ale taktiež môže byť zničený vynechaním milých slov ocenenia, ktoré sme mali povedať, ale nikdy sme tak neurobili.

Pasívny človek si myslí, že nerobí nič zlé, keďže nerobí nič. Ak ho budete konfrontovať s jeho chybou, odpovie vám: „Nič som neurobil!“ Jeho analýza je správna, ale nie jeho správanie. Problém nastal presne kvôli tomu, že nič neurobil.

Prekonanie pasivity

Môj manžel, Dave, mal pred mnohými rokmi nejaké problémy s pasivitou. Bolo niekoľko vecí, v ktorých bol aktívny. Každý deň chodil do práce, v sobotu hrával golf a v nedeľu pozeral futbal. Okrem týchto vecí bolo veľmi ťažké motivovať ho k niečomu inému. Ak som potrebovala na stenu zavesiť obraz, trvalo mu tri alebo štyri týždne, aby to urobil. To medzi nami spôsobovalo veľké napätie. Zdalo sa mi, že si robil to, čo chcel a okrem toho nerobil nič.

Dave miluje Pána a ako Ho kvôli tomuto problému hľadal, Boh ho nasmeroval na nejaké informácie o pasivite a jej nebezpečenstvách. Zistil, že za jeho ne-aktivitou sa skrývali zlí duchovia. Boli oblasti, v ktorých problém nepociťoval, pretože v tom si svoju vôľu ovládal, ale v iných oblastiach dal v skutočnosti, skrze pasivitu, svoju myseľ k dispozícii nepriateľovi. V týchto oblastiach bol utláčaný a dostal sa do bodu, kde nemal žiadnu túžbu, žiadne „chcem,“ absolútne žiadnu motiváciu, ktorá by mu pomohla dosiahnuť určité zodpovednosti.

Štúdium Božieho Slova a modlitba boli ďalšie dve oblasti, kde bol pasívny. Keďže som vedela, že nehľadá Boha, aby získal smer, bolo pre mňa ťažké ho poslúchať.

Aj bez toho som mala problém so vzburou a môžete si predstaviť, ako si diabol použil naše slabosti proti sebe navzájom. Veľa ľudí sa iba kvôli takýmto problémom rozvedú. V skutočnosti ale nechápu, kde je problém.

Bola som vlastne príliš agresívna. Vždy som bežala pred Bohom, v tele, „robila som si svoje vlastné veci“ a očakávala som, že ich Pán požehná. Dave nerobil vlastne nič veľké, iba čakal na Boha, čo ma úžasne iritovalo. Teraz sa obidvaja smejeme na tom, akí sme kedysi boli, ale vtedy to smiešne nebolo a ak by našu pozornosť Boh neupriamil na Neho, mohli sme byť jedným číslom, v tých štatistikách o rozvode.

Dave mi vždy hovoril, že som bežala popredu, pred Bohom a ja by som povedala, že on bol desať kilometrov za Bohom. Ja som bola príliš agresívna a Dave bol príliš pasívny.

Keď je veriaci neaktívny v akejkoľvek oblasti, v ktorej má schopnosti alebo talent, táto konkrétna oblasť začne odumierať alebo znehybnievať. Čím dlhšie nič nerobí, tým menej chce niečo robiť. Jeden z najlepších príkladov je fyzické cvičenie.

V súčasnosti mám dobrý program na fyzické cvičenie a čím viac cvičím, tým je to jednoduchšie. Keď som začala, bolo to veľmi ťažké. Vždy, keď som cvičila podľa rozpisu, bolelo to, pretože som v cvičení veľmi dlho nebola aktívna, ale pasívna. Čím dlhšie som nič nerobila, tým horšia bola moja kondícia. Bola som slabšia a slabšia, pretože som nepoužívala svoje svaly.

Dave začínal vidieť, čo je jeho problém! Mal dočinenia so zlými duchmi, ktorí ho utláčali kvôli dlhodobej neaktivite. Keď mu Duch Svätý odhalil túto

pravdu, Dave si zaumienil, že bude opäť aktívny a činný, nie lenivý alebo taký, ktorý všetko odkladá na neskôr.

Urobiť to rozhodnutie bola tá jednoduchá časť; ale aplikovať ho do praxe bolo ťažké. Bolo to ťažké, pretože v každej z oblastí, v ktorej bol pasívny, teraz musel „cvičiť," pokiaľ opäť tá oblasť nebola silná.

Začal vstávať o piatej ráno, aby študoval Slovo a modlil sa ešte pred tým, ako išiel do práce. *Boj sa začal!* Diabol sa nechce vzdať územia, ktoré nadobudol, a nevzdá sa ho bez boja. Dave vstal, aby strávil s Bohom čas a zaspal na gauči. Napriek tomu, že boli rána, kedy zaspal, stále robil nejaký pokrok už tým, že vstal z postele a pokúšal sa vybudovať modlitebný život.

Bolo obdobie, kedy sa nudil. Boli dni, kedy sa cítil, že nerobí žiaden pokrok, že aj tak nerozumel tomu, čo čítal, alebo že jeho modlitby neboli vypočuté. Ale vytrval, pretože Duch Svätý mu zjavoval jeho stav, ktorý sa nazýval „pasivita."

Začala som si všímať, že keď som potrebovala, aby Dave zavesil obrázok alebo niečo v dome opravil, okamžite reagoval. Opäť začal mať svoje premýšľanie a svoje vlastné rozhodnutia. Veľakrát sa prirodzene na to necítil ani nechcel niečo urobiť. Ale povzniesol sa nad svoje pocity a telesné túžby. Čím viac uplatňoval to, o čom vedel, že bolo správne, tým viac slobody si vychutnával.

Budem k vám úprimná a poviem vám, že to pre neho nebolo jednoduché. Nebol slobodný v priebehu niekoľkých dní alebo týždňov. Pasivita je jedna z najzložitejších stavov na prekonanie, pretože, ako som sa

už zmienila, nemáme pocity, na ktoré by sme sa mohli oprieť.

Dave vytrval vďaka Božej pomoci a teraz už vôbec nie je pasívny. Je administrátorom v službe *Život v Slove* (Life In The Word), dohliada na všetky naše rádiové a televízne evanjelizácie a má zodpovednosť za všetky finančné aspekty tejto služby. Všade so mnou cestuje a robí rozhodnutia o rozvrhu cestovania. Je taktiež úžasný muž so zmyslom pre rodinu. Modlí sa a pravidelne trávi čas v Božom Slove. V krátkosti, je to úctyhodný a obdivuhodný muž.

Stále hráva golf a pozerá šport, ale taktiež robí ďalšie veci, ktoré robiť má. Keď by ho teraz niekto spoznal a videl by všetko to, čo dosiahol, nikdy by si nebol myslel, že kedysi bol taký pasívny, ako bol.

Stav pasivity môže byť prekonaný. Ale prvým krokom k tomuto prekonaniu pasivity v skutkoch, je prekonať pasivitu v mysli. Dave nemohol urobiť pokrok, pokiaľ neurobil rozhodnutie a nezmenil spôsob svojho premýšľania.

Správne skutky sú výsledkom správneho myslenia

„A nepripodobňujte sa tomuto svetu (ktorý je usporiadaný a podriadený svojim vonkajším a povrchným zvyklostiam)**, ale premeňte** (zmeňte) **sa** (úplným) **obnovením mysle** (jej novými ideálmi a jej novými postojmi)**…“**

Rímskym 12:2 (Evanjelický preklad**)**

V celom Božom Slove je ukázaný dynamický princíp a nikto nebude kráčať vo víťazstve, pokiaľ ho

nebude chápať a nebude podľa neho fungovať: *správne skutky sú výsledkom správneho myslenia.*

Dovoľte mi povedať to ešte inak: *nezmeníte svoje správanie, pokiaľ nezmeníte svoje premýšľanie.*

Podľa Božieho poriadku, najskôr sú správne myšlienky, ktoré plodia správne skutky. Verím tomu, že správne skutky alebo správanie sú „ovocím" správneho premýšľania. Väčšina veriacich bojuje s robením dobrých skutkov, ale ovocie nie je produktom boja. Ovocie prichádza ako výsledok prebývania na viniči (Ján 15:4). A prebývanie na viniči si vyžaduje poslušnosť (Ján 15:10).

Vždy používam Efezským 4:22-24 (Evanjelický preklad), keď o tomto princípe učím. Verš 22 hovorí: **„Zložte starého človeka** (vyzlečte sa a zbavte sa svojho starého neobnoveného ja) **podľa terajšieho obcovania, rušiaceho sa v zlých, klamných žiadostiach."**

Verš 24 (Evanjelický preklad) pokračuje v myšlienke a hovorí: **„A oblečte nového človeka** (znovu narodené ja), **stvoreného podľa Boha v spravodlivosti a svätosti pravdy."**

Takže vidíme, že verš 22 nám v podstate hovorí, aby sme sa prestali správať nesprávne a verš 24 nám hovorí, aby sme sa správali správne. Ale 23. verš je verš, ktorý nazývam „premosťovací." Hovorí nám, ako sa dostať z verša 22 (od nesprávneho správania) ku veršu 24 (k správnemu správaniu): **„Obnovte sa** (neustále) **duchom svojej mysle** (majte svieži mentálny a duchovný postoj)**."** (Evanjelický preklad)

Je nemožné dostať sa z nesprávneho správania k správnemu bez toho, aby sme *najskôr* zmenili svoje

premýšľanie. Pasívny človek môže chcieť robiť správnu vec, ale nikdy ju neurobí, pokiaľ zámerne neaktivuje svoju myseľ a nezosúladí ju s Božím Slovom a vôľou.

Príklad, ktorý mi prišiel na um je muž, ktorý sa postavil do radu na modlitbu, na jednom z mojich seminárov. Mal problémy so sexuálnou žiadostivosťou. Skutočne miloval svoju manželku a nechcel, aby sa im zničilo manželstvo, ale jeho problém musel byť vyriešený, inak by svoje manželstvo skutočne zničil.

„Joyce, mám problém so žiadostivosťou," povedal. „Zdá sa, že jednoducho nedokážem odolať cudzím ženám. Pomodlíš sa za moje vyslobodenie? Už sa za mňa veľa ľudí modlilo, ale vyzerá to tak, že nerobím žiaden pokrok."

Duch Svätý mi naznačoval, aby som tomuto mužovi odpovedala: „Áno, budem sa za teba modliť, ale musíš byť zodpovedný za to, čo dovolíš, aby sa premietalo „na plátne" v tvojej hlave. Nemôžeš si v mysli predstavovať pornografické situácie alebo si predstavovať, ako si s týmito inými ženami, ak si niekedy chceš vychutnávať slobodu v tejto veci."

Ako tento muž, aj iní, si začali uvedomovať na tom mieste, prečo neprežívajú prielom, napriek tomu, že chcú byť slobodní: *chcú zmeniť svoje správanie, ale nie svoje premýšľanie.*

Myseľ je často oblasťou, kde sa ľudia „zahrávajú s hriechom." Ježiš v Matúšovi 5:27-28 (Evanjelický preklad) povedal: **„Počuli ste, že bolo povedané: Nescudzoložíš. Ale ja vám hovorím: Každý, kto žiadostivo pozerá na ženu už scudzoložil s ňou v srdci."**

Cesta pre hriešne skutky je vydláždená skrze hriešne premýšľanie.

Žena, ktorá navštevovala moje prvé domáce biblické štúdium odovzdala svoj život Pánovi a chcela, aby jej domácnosť a manželstvo boli napravené. Všetko v jej živote bolo chaotické – domov, deti, manželstvo, financie, fyzický stav, a tak ďalej. Otvorene povedala, že nemilovala svojho manžela; dokonca ním opovrhovala. Keď už vedela, že jej postoj nie je zbožný, bola ochotná milovať ho, ale zdalo sa, že nemôže vystáť jeho prítomnosť.

My sme sa modlili, ona sa modlila, všetci sa modlili! Zdieľali sme sa s ňou o Slovo a dávali sme jej kazety na počúvanie. Robili sme všetko, čo sme vedeli, a napriek tomu, že sa zdalo, že poslúchla našu radu, nerobila žiaden pokrok. *Čo bolo nesprávne?* Počas jedného pastoračného rozhovoru odhalila, že celý svoj život snívala s otvorenými očami. Vždy si predstavovala existenciu ako v rozprávke, kde ona bola princeznou a princ spoza siedmych dolín a siedmych hôr prišiel domov s kvetmi a bonboniérou a obklopoval ju svojou oddanosťou.

Svoje dni strávila v takomto premýšľaní a keď prišiel jej unavený, upotený, špinavý muž s nadváhou domov z práce (s jedným chýbajúcim zubom), opovrhovala ním.

Premýšľajte chvíľu nad touto situáciou. Táto žena bola znovuzrodená, a napriek tomu bol jej život kopa špiny. Chcela poslúchať Boha a žiť pre Neho, a taktiež chcela milovať svojho manžela, pretože vedela, že to je Božia vôľa. Bola ochotná dosiahnuť vo svojom živote aj manželstve víťazstvo, ale jej myseľ ju porazila. V žiadnom

prípade nemohla prekonať svoju nechuť k jej manželovi, pokiaľ nezačala fungovať pod „triezvou mysľou.“

Mentálne žila vo svete, ktorý neexistoval a nikdy by neexistoval. A preto bola absolútne nepripravená vysporiadať sa s realitou. Mala pasívnu myseľ, a keďže si nevyberala svoje vlastné myšlienky podľa Božieho Slova, zlí duchovia jej do mysle vložili svoje myšlienky.

Kým si myslela, že sú to jej vlastné myšlienky a tešila sa z nich, nezakúsila víťazstvo. Zmenila svoje premýšľanie a začal sa meniť aj jej život. Zmenila svoj mentálny postoj k svojmu manželovi a on začal meniť svoj zovňajšok a svoj postoj voči nej.

Upriamte svoju myseľ na to, čo je hore

„Ak ste teda boli vzkriesení s Kristom (k novému životu a tak máte podiel na Jeho vzkriesení z mŕtvych)**, hľadajte to, čo je hore** (hodnotné a večné poklady)**, kde Kristus sedí na pravici Božej.**

Myslite na to, čo je hore (na vyššie veci)**, a nie na to, čo je na zemi.“**

Kolosenským 3:1-2 (Evanjelický preklad)

Znovu vidíme tento princíp: ak chcete žiť vzkriesený život, ktorý poskytol Ježiš, tak potom hľadajte ten nový, mocný život tak, že upriamite svoju myseľ a budete ju udržiavať pri tých veciach, ktoré sú hore a nie pri veciach, ktoré sú na zemi.

Apoštol Pavol jednoducho hovorí, že ak vy a ja chceme dobrý život, tak potom musíme svoje mysle udržiavať na dobrých veciach.

Veľa veriacich tento dobrý život chce, ale pasívne sedia a želajú si, aby sa im prihodilo niečo dobré. Často závidia iným, ktorí žijú vo víťazstve a cítia sa byť ukrivdení, že ich vlastný život je taký ťažký.

Ak túžite po víťazstve nad vašimi problémami, ak skutočne chcete žiť život vzkriesenia, *musíte mať chrbtovú kosť a nielen prchavé priania!* Musíte byť aktívni – nie pasívni. Správne činy sa začínajú správnym premýšľaním. Nebuďte vo svojej mysli pasívni. Už dnes si začnite vyberať správne myšlienky.

Kapitola
15

Myseľ Kristova

Myseľ Kristova

Kapitola 15

„Lebo kto poznal myseľ (radu alebo zámer) *Pánovu, aby ho učil? My však myseľ Kristovu* (Mesiášovu) *máme* (a držíme sa myšlienok, pocitov a zámerov Jeho srdca)*!“*
1. Korintským 2:16 (Evanjelický preklad)

Verím, že teraz ste už urobili pevné rozhodnutie, že si budete vyberať správne myšlienky, tak sa teda pozrime na to, aké myšlienky sú podľa Pána považované za tie správne. Existuje určite veľa myšlienok, ktoré by boli pre Ježiša neprijateľné počas jeho života na zemi. Ak chceme kráčať v Jeho šľapajach, musíme začať premýšľať tak ako On.

Hneď ste si asi pomysleli: „To je nemožné, Joyce, Ježiš je dokonalý. Ja možno zlepším svoje premýšľanie, ale nikdy nebudem schopný premýšľať tak ako On.“

Nuž, ale Biblia nám hovorí, že máme myseľ Kristovu – a nové srdce a ducha.

Nové srdce a nový duch

„A dám vám nové srdce a nového ducha dám do vášho vnútra a odstránim to kamenné srdce z vášho tela a dám vám srdce z mäsa.

A dám svojho Ducha do vášho vnútra a učiním to, aby ste chodili v mojich ustanoveniach a ostríhali moje súdy a činili ich.“

Ezechiel 36:26-27

Ako kresťania, aj vy aj ja máme novú prirodzenosť, čo je vlastne Božia prirodzenosť vložená do nás pri znovuzrodení.

Z Písma môžeme vidieť, že Pán vedel, že ak máme počúvať Jeho ustanovenia a kráčať v Jeho nariadeniach, musel nám dať svojho Ducha a nové srdce (myseľ). Rímskym 8:6 hovorí o mysli tela a mysli Ducha a hovorí nám, že smrť je výsledkom nasledovania mysle tela a život je výsledkom nasledovania mysle Ducha.

Urobili by sme obrovský pokrok jednoducho tým, že by sme sa naučili rozoznávať život a smrť. Ak vám niečo prináša smrť, tak to už viac nerobte. Ak vás určité myšlienky napĺňajú smrťou, okamžite viete, že to nie je myseľ Ducha.

Na zvýraznenie povedzme, že premýšľam nad nespravodlivosťou, ktorú som utrpela kvôli niekomu inému a začnem sa hnevať. Začnem premýšľať o tom, ako veľmi túto osobu nemám rada. Ak budem schopná rozoznávať, tak spoznám, že som napĺňaná smrťou. Začnem byť nepríjemná, kŕčovitá a v strese – môžem

dokonca pociťovať fyzickú nevoľnosť. Bolesti hlavy, bolesti brucha alebo nadmerné vyčerpanie, to všetko môže byť ovocím môjho nesprávneho premýšľania. Na druhej strane, ak premýšľam o tom, aká som požehnaná a aký dobrý je ku mne Boh, taktiež rozoznám, že som napĺňaná životom.

Pre veriaceho je veľmi nápomocné, keď sa naučí rozoznávať život a smrť vo svojom vnútri. Ježiš to pre nás zariadil tak, že do nás vložil svoju vlastnú myseľ, aby sme mohli byť napĺňaní životom. Môžeme sa rozhodnúť ísť v tom istom prúde ako myseľ Kristova.

V nasledujúcich častiach tejto kapitoly je zoznam vecí, ktoré treba robiť, aby sme nasledovali myseľ Kristovu.

1. *Majte pozitívne myšlienky*

„Či azda pôjdu dvaja spolu bez toho, že by sa zhodli?“

Ámos 3:3

Ak niekto premýšľa v súlade s mysľou Kristovou, aké budú jeho myšlienky? Budú optimistické, to je isté. V predchádzajúcej kapitole sme už opisovali absolútnu nevyhnutnosť optimistického premýšľania. Možno by ste teraz mali ísť späť do kapitoly 5, aby ste si osviežili pamäť v tom, aké dôležité je byť optimistickým. Ja som sa tam práve vrátila, prečítala som si to a bola som požehnaná napriek tomu, že som to napísala ja sama.

O moci optimizmu nikdy nebude povedané dosť. Boh je optimistický a aj vy, aj ja, ak chceme byť v súlade s Ním, musíme sa naladiť na rovnakú vlnu a začať premýšľať optimisticky. Nehovorím o precvičovaní

kontroly mysle ale jednoducho o tom, že máme byť kompletne optimistickí.

Majte optimistický výhľad a postoj. Udržiavajte si optimistické myšlienky a očakávania. Zapájajte sa do optimistických rozhovorov.

Ježiš určite preukazoval optimistický výhľad a postoj. Pretrpel veľa ťažkostí, vrátane osobných útokov – klamali o Ňom, Jeho učeníci Ho opustili, keď ich najviac potreboval, vysmievali sa Mu, bol opustený, nepochopený a mnoho ďalších odradzujúcich vecí. A presa, uprostred všetkých týchto negatívnych vecí zostal optimista. Vždy mal povzbudzujúci komentár, povzbudzujúce slovo; vždy dával nádej tým, ku ktorým sa priblížil.

Myseľ Kristova v nás je optimistická a tak vždy, keď začneme premýšľať pesimisticky, vieme, že nefungujeme v mysli Kristovej. Mnohí ľudia trpia depresiami a nemyslím si, že je možné dostať depresiu bez toho, aby niekto premýšľal pesimisticky – iba ak je príčinou chemická nerovnováha v tele. Ale aj v tomto prípade pesimizmus len zvýši problém a jeho prejavy.

Podľa Žalmu 3:4 je Boh našou slávou a tým, ktorý dvíha našu hlavu. Všetko chce pozdvihnúť: naše nádeje, naše postoje, naše nálady, našu hlavu, ruky aj srdce – celý náš život. On je náš nebeský „Pozdvihovateľ!“

Boh nás chce pozdvihnúť a diabol nás chce utlačiť. Satan používa negatívne udalosti a situácie v našom živote, aby nás deprimoval. Definícia slova *deprimovať* je „znížiť v duchu: zarmútiť.“ Podľa anglického výkladového slovníka *Webster,* slovo *depresívny* je „potopený pod obkolesujúci región: dutý.“ *Deprimovať*

znamená potopiť sa, tlačiť nadol alebo držať pod úrovňou zeme. Pravidelne máme príležitosti premýšľať pesimisticky, ale tie nás len hlbšie zatlačia nadol. Pesimizmus naše problémy nevyrieši; len k nim pridá.

Prekonajte depresiu

Žalm 143:3-10 nám poskytuje opis depresie a ako ju prekonať. Poďme sa na tento text pozrieť zblízka, aby sme videli kroky, ktoré môžeme urobiť na prekonanie tohto útoku od nepriateľa:

1. Identifikujte podstatu a príčinu problému.

„Pretože nepriateľ stíha moju dušu, depce môj život na zem, posadil ma do tmy, takže som ako tí, ktorí dávno pomreli.“

Žalm 143:3

„Posadil ma do tmy, takže som ako tí, ktorí dávno pomreli.“ To určite znie ako opis niekoho, kto má depresiu.

Všimnite si, že príčinou alebo zdrojom tejto depresie, tohto útoku na dušu, je Satan.

2. Uvedomte si, že depresia kradne život a svetlo.

„A môj duch nyje vo mne (je zabalený do pochmúrnosti)**, a moje srdce hynie v mojom srdci.“**

Žalm 143:4

Depresia utlačuje duchovnú slobodu a moc človeka.

Náš duch (posilnený a povzbudený Božím Duchom) je mocný a slobodný. A preto sa Satan snaží jeho moc a slobodu utlačiť tak, že myseľ napĺňa temnotou

a pochmúrnosťou. Prosím, uvedomte si, že je životne dôležité odolať pocitu, ktorý sa volá „depresia“ okamžite, ako zaznamenáte jeho príchod. Čím dlhšie mu dovolíte zostať, tým ťažšie sa mu dá potom odolať.

3. Pamätajte na dobré časy.

„Rozpomínam sa na predošlé dni; rozmýšľam o všetkých tvojich skutkoch; rozjímam o diele tvojich rúk.“

Žalm 143:5

V tomto verši vidíme reakciu žalmistu na tento stav. Rozpomínal sa, rozjímal a rozmýšľal – to všetko sú činy mysle. Určite si uvedomuje, že jeho myšlienky ovplyvnia jeho pocity, a tak je zaneprázdnený premýšľaním o takých veciach, ktoré mu pomôžu prekonať útok na jeho myseľ.

4. Chváľte Pána uprostred problému

„Rozprestieram svoje ruky k tebe; moja duša práhne po tebe jako vypráhla zem (po vode)**. Sélah** (zastavte sa a v tichosti o tom premýšľajte)**.“**

Žalm 143:6

Žalmista pozná dôležitosť chvály; svoje ruky dvíha vo chvále. Vyhlasuje, čo je jeho skutočná potreba – potrebuje Boha. Iba Pán ho môže naplniť tak, že bude spokojný.

Príliš často, keď sú ľudia deprimovaní, je to preto, že niečo potrebujú a hľadajú to na nesprávnom mieste, čo ich problémom iba pridá.

V Jeremiášovi 2:13 Hospodin hovorí: **„Lebo môj ľud spáchal dvoje zlo: Opustil mňa, prameň živej**

vody, aby si vyrúbali cisterny, deravé cisterny dopukané, ktoré nedržia vody!“

Iba samotný Boh môže ponúknuť vodu smädnej duši. Nedajte sa zviesť a nemyslite si, že čokoľvek iné vás dokáže naplno a úplne uspokojiť. Naháňanie sa za nesprávnymi vecami bude vždy viesť ku sklamaniu a sklamanie je otvorenou bránou pre depresiu.

5. Poproste o Božiu pomoc.

„**Rýchle ma vysliš, Hospodine, môj duch hynie; neskrývaj predo mnou svojej tvári, lebo by som bol podobný tým, ktorí zostupujú do jamy** (do hrobu)**.“**

Žalm 143:7

Žalmista prosí o pomoc. V podstate hovorí: „Ponáhľaj sa, Bože, pretože bez teba to už veľmi dlho nevydržím.“

6. Počúvajte Pána.

„Daj, že by som ráno počul tvoju milosť, lebo na teba sa nadejem. Oznám mi cestu, ktorou mám ísť, lebo k tebe pozdvihujem svoju dušu.“

Žalm 143:8

Žalmista vie, že potrebuje od Boha niečo počuť. Potrebuje si byť istý o Božej láske a dobrote. Potrebuje Božiu pozornosť a smer.

7. Modlite sa za vyslobodenie.

„Vytrhni ma z moci mojich nepriateľov, Hospodine; k tebe sa skrývam.“

Žalm 143:9

Opäť, žalmista vyhlasuje, že Boh je tým jediným, kto mu môže pomôcť.

Prosím, všimnite si, že v tejto modlitbe má svoju myseľ upriamenú na Boha a nie na problém.

8. Hľadajte Božiu múdrosť, známosť a vedenie.

„Nauč ma činiť tvoju vôľu, lebo si ty môj Boh; tvoj dobrý Duch nech ma vedie po rovnej zemi.“

Žalm 143:10

Žalmista pravdepodobne naznačuje, že sa dostal mimo Božej vôle, a tak otvoril dvere pre útok na svoju dušu. Chce byť v Božej vôli, pretože teraz si uvedomuje, že to je to jediné bezpečné miesto, ktoré existuje.

Potom prosí Boha o to, aby mu pomohol byť priamym a pevným. Verím, že jeho fráza: „Nech ma vedie po rovnej zemi“ korešponduje s jeho nestálymi emóciami. Chce byť „rovný“ – nie raz hore, raz dole.

Používajte svoje zbrane

„Mám účinné Božie zbrane, schopné poraziť každého odporcu. Proti nim neobstojí nijaká ani najprefíkanejšia filozofia, ktorá popiera (skutočnú) **Božiu pravdu. Každého mysliaceho človeka vedú ku Kristovi** (Mesiášovi, tomu Pomazanému) **ako ku konečnej odpovedi a zvrchovanej pravde.“**

2. Korintským 10:4-5

Satan používa depresiu, aby milióny ľudí vtiahol do priepasti temnoty a zúfalstva. Samovražda je často

výsledkom depresie. Osoba so samovražednými sklonmi je väčšinou taká pesimistická, že nevidí žiadnu nádej do budúcnosti.

Pamätajte: *negatívne pocity pochádzajú z negatívnych myšlienok.*

Myseľ je tým bojiskom, miestom, na ktorom sa boj buď vyhrá alebo prehrá. Dnes sa rozhodnite, že budete optimistickí – búrajte svoje pesimistické predstavy – a privádzajte svoje myšlienky do poslušnosti Ježišovi Kristovi (2. Korintským 10:5).

2. *Majte rovnakú myseľ ako má Boh.*

„Človeka, ktorého myseľ (ktorého sklony aj charakter) **je opretá o teba, Bože, zachováš v pokoji, áno, v pokoji, lebo sa nadeje na teba.“**

Izaiáš 26:3

Ježiš mal nepretržité spoločenstvo so svojím nebeským Otcom. Je nemožné, aby ste s niekým mali naplnené spoločenstvo bez toho, aby ste na túto osobu zamerali svoju myseľ. Ak som so svojím manželom spolu v aute a on mi niečo hovorí ale ja mám myseľ upriamenú na niečo iné, v skutočnosti nemáme spoločenstvo, pretože mu nevenujem svoju úplnú pozornosť. A preto, verím, že bezpečne môžeme povedať, že myšlienky človeka, ktoré fungujú podľa Kristovej mysle sú také, ktoré sa sústredia na Boha a na Jeho slávne dielo.

Rozjímajte nad Bohom a Jeho skutkami

„Ako tukom a olejom sa sýti moja duša, jasajúcimi perami Ťa chvália moje ústa,

Keď si na lôžku spomínam na Teba a v nočných bdeniach rozjímam o Tebe.“

Žalm 63:6-7 (Evanjelický preklad)

„O každom Tvojom diele (budem) **hĺbať, o Tvojich skutkoch rozjímať.“**

Žalm 77:13 (Evanjelický preklad)

„Rozmýšľam o Tvojich rozkazoch a hľadím na Tvoje chodníky.“

Žalm 119:15 (Evanjelický preklad)

„Rozpomínam sa na predošlé dni; rozmýšľam o všetkých tvojich skutkoch; rozjímam o diele tvojich rúk.“

Žalm 143:5

Žalmista Dávid často hovoril o rozjímaní o Bohu, Jeho dobrote, Jeho dielach a Jeho cestách. Je nesmierne povzbudzujúce premýšľať nad Božou dobrotou a nad všetkými prekrásnymi dielami Jeho rúk.

Rada sa pozerám na dokumentárne filmy o prírode, zvieratách, podmorskom svete a podobne, pretože vystihujú veľkoleposť a nesmiernu velebu Boha, Jeho nekonečnú tvorivosť a ako všetko udržuje silou svojej moci (Židom 1:3).

Rozjímanie nad Bohom, Jeho cestami a skutkami sa bude musieť stať pravidelnou súčasťou vášho myšlienkového sveta, ak chcete zvíťaziť.

Jeden z mojich najobľúbenejších veršov z Biblie je Žalm 17:15, v ktorom žalmista hovorí o Hospodinovi: **„Ale chcem v spravodlivosti hľadieť na tvoju tvár**

a nasýtiť sa, keď sa prebudím, tvojím obrazom (a mať s tebou sladké spoločenstvo)**.“**

Zažila som veľa nešťastných dní, pretože vo chvíli, keď som sa prebudila, začala som premýšľať nad nesprávnymi vecami. Skutočne môžem povedať, že som bola úplne spokojná, odkedy mi Duch Svätý pomohol fungovať v mysli Kristovej (v mysli Ducha), ktorý je vo mne. Spoločenstvo s Bohom, zavčas ráno, je istý spôsob, ako sa začať tešiť zo života.

Spoločenstvo s Pánom

„…Lebo keby som neodišiel, neprišiel by ten (nemal by s vami blízke spoločenstvo)**, kto vám bude pomáhať a potešovať** (radiť, zastávať sa, prihovárať sa za, posilňovať a stáť pri) **vás. Keď odídem, pošlem ho k vám** (aby s vami mal blízke spoločenstvo)**.“**

Ján 16:7

Tieto slová povedal Ježiš tesne pred tým, ako odišiel do neba, kde sa posadil na pravici Otca v sláve. Z tohto verša je jasné, že Božia vôľa je, aby sme s Ním mali blízke spoločenstvo.

Nič nám nie je bližšie ako naše vlastné myšlienky. A preto, ak ich budeme napĺňať Pánom, prinesieme Ho do nášho vedomia a začneme si vychutnávať spoločenstvo, ktoré prinesie radosť, pokoj a víťazstvo do nášho každodenného života.

Je stále s nami, presne tak, ako to sľúbil (Matúš 28:20; Židom 13:5). Ale nebudeme si vedomí Jeho prítomnosti, pokiaľ o Ňom nebudeme premýšľať. Môžem byť s niekým v tej istej miestnosti, ale ak moja myseľ myslí na tisíc ďalších vecí, môžem z miestnosti odísť

a nikdy si ani neuvedomiť, že tam bol so mnou ešte niekto ďalší. Takto isto to je aj s našou výsadou mať spoločenstvo s Pánom. On je s nami vždy, ale my na Neho musíme myslieť a musíme si byť vedomí Jeho prítomnosti.

3. Myslite na to, že Boh vás miluje

„Poznáme (rozumieme, rozpoznávame, sme si vedomí tým, že ju vidíme a zažívame) **Božiu lásku a spoliehame sa** (sme na nej závislí, vkladáme do nej vieru a opierame sa) **na ňu. Boh je láska a ten, kto miluje, zostáva s Bohom v živom spojení.“**

1. Jána 4:16

Naučila som sa, že to, čo platí o Božej láske, platí aj o Jeho prítomnosti. Ak nebudeme rozjímať nad Jeho láskou voči nám, nikdy ju nezažijeme.

Pavol sa v Efezským 3 modlil, aby ľudia zažili osobne Božiu lásku. Biblia hovorí, že nás miluje. Ale koľko veľa zjavenia Božej lásky ešte stále chýba Božím deťom?

Pamätám si na obdobie, keď som začínala službu *Život v Slove* (Life In The Word). Prvý týždeň, keď som mala viesť stretnutie, pýtala som sa Pána, čo chce aby som učila a On odpovedal: „Povedz môjmu ľudu, že ho milujem.“

„Oni to ale vedia,“ odpovedala som. „Chcem ich naučiť niečo skutočne veľké, nie lekciu z besiedky, z Jána 3:16.“

Pán mi povedal: „Len veľmi málo mojich detí skutočne vie, ako veľmi ich milujem. Ak by to vedeli, správali by sa inak.“

Keď som začala študovať tému o Božej láske, uvedomila som si, že ja sama som po nej mala zúfalú potrebu. Pán ma v mojom štúdiu zaviedol do 1. Jána 4:16, kde sa hovorí, že by sme si mali byť vedomí Božej lásky. To znamená, že Jeho láska má byť niečo, čo si aktívne uvedomujeme.

Ja som mala podvedomé, neurčité chápanie toho, že Boh ma miluje, ale Božia láska má byť mocnou silou v našom živote, takou, ktorá nás prevedie aj cez tie najťažšie skúšky do víťazstva.

V Rímskym 8:35 apoštol Pavol napomína: **„Čo by nás teda mohlo odlúčiť od Krista a jeho lásky? Utrpenie alebo strach? Prenasledovanie? Hlad? Bieda? Nebezpečenstvo alebo sama smrť?“** A potom v 37. verši hovorí: **„A predsa nad tým všetkým víťazíme v moci Ježiša Krista, ktorý nás tak veľmi miluje.“**

Túto oblasť som veľmi dlho študovala a Božiu lásku som si začala uvedomovať skrze premýšľanie o Jeho láske a tým, že som to začala nahlas vyznávať. Naučila som sa verše o Božej láske, rozjímala som nad nimi a vyznávala som ich svojimi ústami. Toto som robila dookola celé mesiace a zjavenie Jeho bezpodmienečnej lásky voči mne bolo pre mňa stále väčšou a väčšou realitou.

Teraz je Jeho láska voči mne taká skutočná, že aj počas ťažkého obdobia som potešovaná, lebo si uvedomujem tú skutočnosť, že ma miluje a že už nemusím žiť v strachu.

Nebojte sa

„V láske nieto strachu, ale dokonalá láska vyháňa strach…“

1. Jána 4:17-18 (Evanjelický preklad)

Boh nás miluje dokonale, presne takých, akí sme. Rímskym 5:8 nám hovorí: **„Ale nám Boh dokázal svoju lásku práve tým, že poslal Krista, aby zomrel za nás, keď sme ešte boli hriešnikmi.“**

Veriaci, ktorí sa správajú podľa Kristovej mysle, nebudú premýšľať nad tým, akí sú strašní. Budú mať myšlienky založené na spravodlivosti. Mali by ste mať spravodlivé svedomie, pravidelne rozjímajúc nad tým, kým ste „v Kristovi.“

Buďte si vedomí spravodlivosti a nie hriechu

„Toho, ktorý nepoznal hriechu, urobil (zdanlivo) **hriechom za nás, aby sme my boli** (učinení, vnímaní ako v spravodlivosti a príkladom spravodlivosti) **v Ňom spravodlivosťou pred Bohom** (čo by sme mali byť, schválení a prijateľní v správnom vzťahu s Ním, Jeho dobrotou)**.“**

2. Korintským 5:21 (Evanjelický preklad)

Veľa veriacich je mučených negatívnymi myšlienkami o sebe samých. Myšlienkami o tom, ako s nimi Boh musí byť nespokojný, pretože majú tak veľa slabostí, a tak často zlyhávajú.

Koľko času života premrháte vo vine a odsúdení? Všimnite si, že som povedala, koľko času premrháte,

pretože presne o tom je takéto premýšľanie, iba strata času!

Nepremýšľajte o tom, akí strašní ste boli pred tým, než ste prišli ku Kristovi. Namiesto toho premýšľajte nad tým, ako ste boli premenení spravodlivosťou Božou, v Ňom. Pamätajte: *myšlienky sa premenia na skutky.* Ak sa niekedy chcete správať lepšie, najskôr musíte zmeniť to, ako premýšľate. Len naďalej premýšľajte nad tým, akí ste strašní a budete sa správať iba horšie. Vždy, keď vám príde na rozum negatívna a odsudzujúca myšlienka, pripomeňte si, že Boh vás miluje, že ste boli učinení Božou spravodlivosťou v Kristovi.

Stále sa meníte k lepšiemu. Každý deň duchovne rastiete. Boh má pre váš život slávny plán. Toto sú pravdy, na ktoré musíte myslieť.

To máte robiť so svojou mysľou!

Zámerne premýšľajte nad Božím Slovom; nemyslite na hocičo, čo vám vojde do hlavy a neprijímajte to ako svoju vlastnú myšlienku.

Pokarhajte diabla a začnite napredovať skrze správne myšlienky.

4. Majte myseľ, ktorá napomína.

„...kto má dar napomínania (povzbudzovania)**, nech napomína…“**

Rímskym 12:8 (Evanjelický preklad)

Osoba s mysľou Kristovou má optimistické, povzbudivé a budujúce myšlienky o iných ľuďoch,

rovnako ako o sebe samom a o svojich vlastných okolnostiach.

Služba napomínania je dnes vo svete veľmi potrebná. Nikdy svojimi slovami nenapomeniete človeka, pokiaľ ste najskôr naňho nemysleli láskavo. Pamätajte na to, že čokoľvek je vo vašej hlave, to vyjde z vašich úst. Zámerne premýšľajte láskavo.

Vysielajte k iným myšlienky plné lásky. Hovorte im slová povzbudenia.

Výkladový slovník slov z Nového zákona (*An Expository Dictionary of New Testament)* od Vinea definuje grécke slovo *parakaleo*, ktoré je preložené ako „napomínať," ak: „v prvom rade zavolať osobu (*para* bokom, *kaleo* zavolať)…aby ju niekto varoval, napomenúť, naliehať na niekoho, aby nasledoval určitý smer alebo správanie…" Ja túto definíciu interpretujem ako: *ísť vedľa človeka a naliehať na neho, aby napredoval a naďalej bol aktívny.* Dar služby napomínania, o ktorom sa hovorí v Rímskym 12:8 môže byť veľmi rýchlo spozorovaný v tých, ktorí ho majú. Stále niekomu hovoria niečo povzbudivé - niečo, po čom sa iní cítia dobre a povzbudzuje ich to napredovať.

Nie všetci musíme mať dar služby napomínania, ale každý sa môže naučiť byť povzbudivým. Jednoduché pravidlo je toto: ak to nie je dobré, tak na to nemysli ani to nehovor.

Každý už má dosť svojich problémov a nemusíme im prikladať ťažkosti, ktoré by ich zničili. Mali sme jeden druhého budovať v láske (Efezským 4:29). Nezabudnite: láska sa všetkého nádeje (1. Korintským 13:7).

Keď začnete o iných premýšľať láskavo, zistíte, že sa začnú láskavejšie správať. Myšlienky a slová sú nádoby alebo zbrane, ktoré v sebe ukrývajú tvorivú alebo ničivú moc. Môžu byť použité proti Satanovi, jeho práci, alebo mu môžu dokonca pomôcť v jeho pláne ničenia.

Povedzme, že máte dieťa, ktoré má určité problémy so správaním a určite sa musí zmeniť. Modlíte sa za neho a prosíte Boha, aby pracoval v jeho živote, a aby robil akékoľvek zmeny, ktoré sú potrebné. A čo teraz urobíte so svojimi myšlienkami a slovami voči svojmu dieťaťu v období, keď budete čakať na Božiu odpoveď? Veľa ľudí nikdy neuvidí odpovede na svoje modlitby jednoducho preto, že negujú to, o čo prosili vo svojich vlastných modlitbách prostredníctvom svojich myšlienok a slov, pred tým, ako Boh vôbec dostane príležitosť pre nich niečo urobiť.

Modlíte sa za svoje dieťa a potom o ňom negatívne premýšľate? Alebo, povedzme, modlíte sa za zmenu a potom si pomyslíte, a dokonca to aj poviete iným: „Toto dieťa sa nikdy nezmení!“ Na to, aby ste žili vo víťazstve, musíte začať prispôsobovať svoje myšlienky Božiemu Slovu.

Ak sú naše myšlienky v protiklade s tým, čo Slovo hovorí, nekráčame v Slove. Nekráčame v Slove, ak o Slove nepremýšľame.

Keď sa za niekoho modlíte, zjednoťte svoje myšlienky a slová podľa toho, čo ste sa modlili a začnete vidieť prielom.

Nenavrhujem vám, aby ste vybočili z rovnováhy. Ak má vaše dieťa problémy so správaním v škole a vaša priateľka sa vás spýta, ako sa mu darí, čo jej na to máte

odpovedať, ak sa, po pravde, nič nezmenilo? Môžete povedať: „Nuž, ešte sme nezaznamenali prielom, ale verím, že Boh koná a naše dieťa je pre Pána veľkým potenciálom. Uvidíme, ako sa bude meniť od slávy k sláve, deň po dni.“

5. *Vybudujte si vďačnú myseľ.*

„Vchádzajte s vďakou do Jeho brán a s chválospevom v Jeho nádvoria; ďakujte Mu a dobrorečte Jeho menu.“

Žalm 100:4 (Evanjelický preklad)

Človek, ktorý kráča v Kristovej mysli, zistí, že bude mať myšlienky plné chvály a vďaky.

Sťažovaním sa len otvárame veľa dverí nepriateľovi. Niektorí ľudia sú fyzicky chorí a žijú slabé a bezmocné životy kvôli chorobe, ktorá sa nazýva sťažovanie sa. Práve toto útočí na myšlienky a rozhovory medzi ľuďmi.

Mocný život neexistuje bez vďaky. Biblia nás stále dookola vyzýva k princípu ďakovania. Sťažovať sa myšlienkami alebo slovami je princípom smrti, ale postoj a slová vďačnosti sú princípom života.

Ak niekto nemá vďačné srdce (myseľ), z jeho úst nevyjde vďaka. Keď sme vďační, povieme to.

Vždy buďte vďační

„Skrze Neho teda vždy prinášajme Bohu obeť chvály, to jest ovocie pier, vyznávajúcich Jeho meno.“

Židom 13:15 (Evanjelický preklad)

Kedy máme ponúkať vďaku? Vždy – v každej situácii, vo všetkom – a keď tak budeme konať, vstúpime do víťazného života, kde nad nami diabol nemôže mať moc.

Ako nad nami môže mať moc, keď budeme radostní a vďační, bez ohľadu na to, aké sú okolnosti? Priznajme si, že takýto životný štýl si vyžaduje obeť chvály a vďaky; ale radšej budem obetovať svoju vďaku Bohu, ako obetovať svoju radosť Satanovi. Naučila som sa (tvrdým spôsobom), že keď som podráždená a odmietam vzdať vďaku, tak potom skončím tak, že sa vzdám svojej radosti. Inými slovami, prehrám v boji s duchom sťažovania sa.

V Žalme 34:2 žalmista hovorí: **„Dobrorečiť budem Hospodinovi každého času. Jeho chvála bude neprestajne v mojich ústach.“** Ako môžeme byť pre Pána požehnaním? Tak, že dovolíme, aby bola Jeho chvála *nepretržite* v našich myšlienkach a slovách.

Buďte vďační ľudia – takí, ktorí sú naplnení vďačnosťou nie len voči Bohu ale aj voči ostatným ľuďom. Keď pre vás niekto urobí niečo milé, dajte mu najavo, že si to ceníte.

Vo svojej rodine, medzi všetkými jej členmi preukazujte ocenenie. Tak veľmi často berieme Božie požehnania ako samozrejmosť. Určite tým nič nestratíme, ak dokážeme vyjadrovať svoje ocenenie druhým.

Ja si cením svojho manžela; sme spolu už veľa rokov, ale stále mu hovorím, ako si ho cením. Vo veľa veciach je veľmi trpezlivým človekom a má veľa iných, skutočne dobrých vlastností. Viem, že keď ľuďom hovoríme, že si ich ceníme, dokonca, ak povieme

konkrétne veci, za ktoré sme vďační, pomáha to vybudovať a udržiavať vzťahy.

Stretávam sa s mnohými ľuďmi a neustále ma udivuje, za aké maličkosti, ktoré pre nich niekto urobí, sú často vďační, zatiaľ, čo iní sú nespokojní, nech pre nich niekto urobí čokoľvek. Verím tomu, že s týmto problémom má niečo spoločné pýcha. Niektorí ľudia sú tak plní seba samých, že bez ohľadu na to, čo pre nich iní urobia, myslia si, že si nezaslúžia iba toto, ale ešte niečo naviac! Len zriedka vyjadrujú ocenenie.

Vyjadrovanie ocenenia nie je dobré len pre iných ľudí, je to dobré aj pre nás, pretože v nás uvoľňuje radosť.

Denne rozjímajte nad vecami, za ktoré môžete byť vďační. Zopakujte ich Pánovi v modlitbe a keď to budete robiť, pocítite, ako sa vaše srdce napĺňa životom a svetlom.

Za všetko neprestajne ďakujte

„Neholdujte alkoholu, lebo vedie k rozpustilosti, radšej sa dajte naplniť Svätým Duchom a ním sa viesť.

Medzi sebou veľa hovorte o Pánovi, spievajte (a hrajte) **žalmy, chválospevy a duchovné piesne. Nech vám aj v srdci zaznieva vďačná pieseň Pánovi.**

A za všetko neprestajne ďakujte nášmu Bohu a Otcovi v mene nášho Pána Ježiš Krista.“

Efezským 5:18-20

Aké mocné verše! Ako môžeme vy aj ja stále zostať naplnení Duchom Svätým? Tak, že si budeme hovoriť (skrze naše myšlienky) a budeme hovoriť aj iným (slovami) žalmy, chválospevy a duchovné piesne. Inými slovami, tak, že budeme mať svoje mysle a slová

upriamené a plné Božieho Slova; tak, že budeme prinášať obeť *chvály a za všetko a neprestajne budeme ďakovať.*

6. Majte myseľ podľa Slova.

„Jeho slovo (Jeho myšlienka) **vo vás nezostalo, lebo tomu, ktorého poslal, neveríte** (nie ste závislí, nevkladáte do neho vieru a neopierate sa) (preto jeho odkaz vo vás nežije, pretože neveríte Poslovi, ktorého poslal)**.“**

Ján 5:38

Božie Slovo sú Jeho myšlienky napísané na papier za účelom nášho štúdia a zváženia. Jeho Slovo nám hovorí, ako On premýšľa nad každou situáciou a témou.

V Jánovi 5:38 Ježiš napomínal niektorých neveriacich. Z tohto prekladu vidíme, že Božie Slovo je písomným vyjadrením Jeho myšlienok a ľudia, ktorí chcú veriť a zažiť všetky tie dobré výsledky viery, musia dovoliť, aby Jeho Slovo bolo živým odkazom v ich srdciach. To sa udeje rozjímaním nad Božím Slovom. Tak sa Jeho myšlienky môžu stať našimi myšlienkami – jediný spôsob, ako v nás vybudovať myseľ Kristovu.

Biblia v Jánovi 1:14 hovorí, že Ježiš bol Slovo, ktoré sa stalo telom. To by nebolo možné, ak by Jeho myseľ nebola nepretržite naplnená Božím Slovom.

Rozjímanie nad Božím Slovom je jedným z najdôležitejších životných princípov, ktoré sa môžeme naučiť. *Výkladový slovník slov z Nového zákona* (*An Expository Dictionary of New Testament)* od Vinea definuje dve grécke slová, ktoré sa prekladajú ako *rozjímať* nasledovne: „primárne, zaujímať sa o niečo… všímať si niečoho…, praktizovať, … byť usilovný v, …

praktizovanie je najsilnejším významom tohto slova, …hĺbať, predstavovať si, …popredu zvažovať.“ Iný zdroj uvádza „mrmlať si“ alebo „potichu si hovoriť.“

Nedokážem dostatočne naliehavo zdôrazniť, aký dôležitý je tento princíp. Nazývam ho princípom života, pretože rozjímanie nad Božím Slovom vám prinesie život a následne aj tým, ktorí sú okolo vás.

Veľa kresťanov sa slova „rozjímať“ bojí, kvôli praktikám rozjímania a meditácie v pohanských alebo okultných náboženstvách. Ale ja vás vyzývam k tomu, aby ste pamätali na to, že Satan nikdy nemá originálny nápad. Zoberie to, čo patrí Kráľovstvu Svetla a znetvorí si to do kráľovstva temnoty. My musíme byť dostatočne múdri na to, aby sme si uvedomili, že ak rozjímanie spôsobuje takú veľkú moc na strane zla, že taktiež pôsobí moc na strane dobra. Princíp rozjímania prichádza priamo z Božieho Slova; poďme sa pozrieť na to, čo o tom hovorí Biblia.

Rozjímaj a maj úspech

„Nech sa táto kniha zákona nevzdiali od tvojich úst, ale rozjímaj o nej vo dne i v noci, aby si sa snažil konať všetko, čo je v nej napísané; lebo vtedy sa zdarí tvoja cesta a budeš mať úspech.“

Jozua 1:8 (Evanjelický preklad)

V tomto verši nám Pán jasne hovorí, že nikdy nebudeme Slovo praktizovať fyzicky, ak ho najskôr nebudeme praktizovať mentálne.

Žalm 1:2-3 hovorí: **„Ale v zákone** (nariadeniach, návodoch, učeniach) **Hospodinovom má záľubu, o Jeho zákone rozjíma** (hĺba a študuje) **dňom – nocou.**

Bude ako strom, zasadený (a ošetrovaný) **pri vodných tokoch, čo načas dáva ovocie a jeho lístie nevädne; a všetko, čo robí, sa vydarí** (a dozreje do dospelosti)**.“**

Žalm 1:2-3 (Evanjelický preklad)

Rozjímajte a buďte uzdravení

„Môj synu, pozoruj na moje slová; nakloň svoje ucho k mojich rečiam.

Nech neodídu od tvojich očí; ostríhaj ich prostred svojho srdca.

Lebo sú životom tým, ktorí ich nájdu a celému ich telu lekárstvom.“

Príslovia 4:20-22

Iste si pamätáte, že jedným z významov slova „rozjímať“ je zaujímať sa o niečo, zvážte tieto verše, ktoré hovoria, že slová Pána sú zdrojom zdravia a uzdravenia tela.

Rozjímanie (hĺbanie a premýšľanie) nad Božím Slovom v našich mysliach vlastne bude mať vplyv na naše fyzické telo. Za posledných osemnásť rokov sa môj výzor zmenil. Ľudia mi hovoria, že vyzerám aspoň o pätnásť rokov mladšie teraz, než keď som začala usilovne študovať Slovo a urobila som z neho ústredný bod môjho celého života.

Počujte a žnite

„A vravel im: Vidzte, čo čujete! Jakou mierou (myšlienok a štúdia) **meriate** (pravdu, ktorú počujete)**, takou vám bude odmerané** (cnosti a poznanie) **a pridané bude** (navyše) **vám počúvajúcim.“**

Marek 4:24 (Roháček)

Toto je ako princíp zasievania a žatvy. Čím viac zasejeme, tým viac budeme žať počas obdobia žatvy. V Markovi 4:24 Pán hovorí, že čím viac času vy, aj ja, vložíme do premýšľania a štúdia Slova, ktoré počujeme, tým viac z neho budeme mať.

Čítajte a žnite

(Veci sú ukryté iba dočasne, aby potom mohli byť zjavené). **„Lebo nič nie je tak skryté, čo by nemalo byť zjavené, ani nebolo** (dočasne) **ukryté, ale tiež iba nato, aby vyšlo najavo.“**

Marek 4:22 (Roháček)

Tieto dva verše nám tvrdia, že Slovo má v sebe ukryté prekrásne poklady, mocné životodarné tajomstvá, ktoré nám chce Boh zjaviť. Sú preukazované tým, ktorí rozjímajú, hĺbajú, študujú, premýšľajú, mentálne praktizujú a hovoria si Božie Slovo.

Ako učiteľka Božieho Slova osobne poznám pravdu tohto princípu. Zdá sa, že nie je konca tomu, čo mi Boh môže ukázať z jedného verša v Písme. Študujem ho raz a dostanem z neho jednu vec. Ale druhýkrát vidím niečo úplne nové, čo som si pred tým ani len nevšimla.

Pán neprestajne zjavuje svoje tajomstvá tým, ktorí usilovne študujú Slovo. Nebuďte ako človek, ktorý sa chce neustále priživovať na zjavení niekoho iného. Sami študujte Slovo a dovoľte Duchu Svätému, aby váš život požehnal pravdou.

Mohla by som ešte dlho pokračovať o téme rozjímania nad Božím Slovom. Ako som povedala, je to jedna z najdôležitejších vecí, ktoré sa môžme naučiť robiť.

Počas celého dňa, keď budete vykonávať svoje každodenné povinnosti, poproste Ducha Svätého, aby vám pripomenul určité verše, aby ste tak nad nimi mohli rozjímať. Budete v údive, koľko veľa moci bude do vášho života vypustenej z tejto činnosti. Čím viac budete rozjímať nad Božím Slovom, tým pripravenejší budete pri jeho používaní v čase problému. Pamätajte na to, že: *moc na vykonanie Slova prichádza z toho, že nad ním rozjímate.*

Prijmite a uvítajte Slovo

„Preto odložte všetku nečistotu a všetko množstvo zlosti a s tichosťou (nežnosťou a skromnosťou) **prijímajte** (a vítajte) (do vašich sŕdc) **vštepované slovo, ktoré má moc spasiť vaše duše.“**

Jakub 1:21 (Evanjelický preklad)

Z tohto verša vidíme, že Slovo má moc zachrániť nás od života v hriechu, ale len vtedy, keď je prijímané, vítané, vštepené a zakorenené do našich sŕdc (myslí). Toto vštepovanie a zakoreňovanie sa deje skrze všímanie si Božieho Slova – tak, že bude v našej mysli viac než čokoľvek iné.

Ak vy a ja neustále premýšľame nad svojimi problémami, tak do nich budeme stále viac a viac zakorenení. Ak budeme rozjímať nad tým, čo je v nás alebo v ostatných nesprávne, budeme ešte hlbšie presvedčení o problémoch a nikdy neuvidíme riešenie. Ako by nám bol dostupný celý oceán života a nástroj, ktorým tento život budeme čerpať, je usilovné štúdium a rozjímanie nad Slovom Božím.

Naša služba sa volá *Život v Slove* (*Life In The Word*) a z vlastnej skúsenosti môžem povedať, že v Božom Slove je skutočne život.

Vyberte si život!

„Lebo myseľ tela (čo je zmysel a rozum bez Svätého Ducha) **je smrť** (smrť, ktorá pozostáva zo všetkých utrpení, ktoré vychádzajú z hriechu aj tu aj potom na inom mieste)**, ale myseľ Ducha** (Svätého) **je život a pokoj** (duše teraz aj potom na inom mieste)**.“**

Rímskym 8:6 (Roháčak)

Dobrým spôsobom, ako uzavrieť túto časť knihy je priviesť vašu pozornosť na Filipským 4:8: „**…zaujímajte sa o všetko, čo je pravdivé, dobré, správne, zapodievajte sa** (upriamte na ne svoju myseľ) **vecami čistými, milými, chvályhodnými, pestujte cnosti a usilujte sa o dobrú povesť.**

Stav, v ktorom by mala byť vaša myseľ je opísaný v tomto verši. Máte myseľ Kristovu, tak ju začnite používať. Ak by si to nemyslel On, nemali by ste na to myslieť ani vy.

Len takýmto neustálym „strážením“ vašich myšlienok začnete každú myšlienku podrobovať do poslušnosti Ježiša Krista (2. Korintským 10:5).

Duch Svätý vám rýchlo pripomenie, ak vás vaša myseľ začne ťahať nesprávnym smerom, ale rozhodnúť na musíte sami. Budete nasledovať myseľ tela alebo myseľ Ducha? Jedna vedia k smrti, druhá k životu. Rozhodnutie je na vás.

Vyberte si život!

ČASŤ 3:

Mentality púšte

Úvod

„Je to (iba) jedenásť dní cesty od Horeba cestou cez vrch Seir po Kádeš – barneu (na hranici s Kánanom, a predsa to izraelskému ľudu trvalo štyridsať rokov, kým sa tam dostali).“
5. Mojžišova 1:2

Izraelský ľud sa štyridsať rokov túlal púšťou, ale malo to pôvodne trvať jedenásť dní. Prečo? Boli to ich nepriatelia, ich okolnosti, trápenia, ktoré ich stretli po ceste alebo niečo úplne iné, čo im zabránilo dostať sa na miesto určenia?

Keď som nad touto situáciou premýšľala, Boh mi dal mocné zjavenie, ktoré pomohlo mne osobne, rovnako ako tisíckam iným. Pán mi povedal: „Izraelský národ strávil štyridsať rokov na púšti, a pritom to malo trvať jedenásť dní, pretože mali „mentalitu púšte.“

Zostal si tu už dosť dlho

„Hospodin, náš Boh, nám hovoril na Horebe a riekol takto: Už ste sa dosť nabývali na tomto vrchu.“

5. Mojžišova 1:6

Skutočne by sme sa na Izraelitov nemali pozerať s takým údivom, pretože väčšina z nás robí to isté, čo robili aj oni. Dookola chodíme okolo tej istej hory namiesto toho, aby sme robili nejaký pokrok. Výsledkom je, že nám roky trvá, kým zažijeme víťazstvo nad niečím, čo mohlo a malo byť vyriešené rýchlo.

Myslím, že Pán hovorí to isté mne, aj vám, dnes, čo povedal Izraelčanom vtedy:

„Už ste sa dosť nabývali na tomto vrchu; je čas pohnúť sa ďalej.“

Nastavte si myseľ a majte ju stále nastavenú

„Myslite na to, čo je hore, nie na to, čo je na zemi.“

Kolosenským 3:2 (Evanjelický preklad)

Boh mi ukázal desať „mentalít púšte,“ ktoré držali Izraelčanov na púšti. Mentalita púšte je nesprávne nastavená myseľ a jej premýšľanie.

Môžeme mať správne alebo nesprávne nastavenú myseľ. Tie správne nastavenia sú nám ku prospechu a tie nesprávne nám ubližujú a zabraňujú nášmu pokroku. Kolosenským 3:2 nás učí, aby sme si upriamili myseľ a mali ju upriamenú. Naše mysle potrebujeme mať nastavené na ten správny smer. Zlé nastavenie nielen že

ovplyvňuje naše okolnosti, ale taktiež ovplyvňuje náš vnútorný život.

Niektorí ľudia *žijú* na púšti, zatiaľ, čo iní tou púšťou sú.

Bolo obdobie, kedy moje okolnosti neboli veľmi zlé, ale nevedela som sa tešiť z ničoho v živote, pretože vnútri som bola „púšťou.“ Dave a ja sme mali pekný dom, tri krásne deti, dobré zamestnanie a dosť peňazí na to, aby sme si mohli pohodlne žiť. Nemohla som sa tešiť z našich požehnaní, pretože som mala niekoľko mentalít púšte. Môj život sa mi zdal ako púšť, pretože takto som všetko vnímala.

Niektorí ľudia vidia veci negatívne, pretože po celý život zažívali nepríjemné okolnosti a nemôžu si predstaviť, že by sa niečo mohlo zmeniť k lepšiemu. Potom existujú ľudia, ktorí tiež vidia všetko na nič a negatívne, pretože takí istí sú vo svojom vnútri. Pesimistický pohľad, nech je jeho príčina akákoľvek, zanecháva človeka v úbohom stave a je nepravdepodobné, že takýto človek urobí nejaký postup do Zasľúbenej zeme.

Boh povolal Izraelčanov z otroctva v Egypte, aby išli do krajiny, ktorú im zasľúbil ako večné dedičstvo – krajinu, ktorá oplýva mliekom a medom a každou dobrou vecou, akú si len vedeli predstaviť – krajinu, kde nebude nedostatok ničoho, čo by mohli potrebovať – krajinu blahobytu, v každej oblasti ich existencie.

Väčšina z generácie, ktorá bola Hospodinom povolaná z Egypta ani nevošla do zasľúbenej zeme. Namiesto toho umreli na púšti. Pre mňa je to jedna z najsmutnejších vecí, ktorá sa môže stať Božiemu dieťaťu – mať tak veľa k dispozícii a nikdy si to nevychutnať.

Ja som bola jednou z takýchto ľudí, a to mnoho rokov môjho kresťanského života. Bola som na ceste do Zasľúbenej krajiny (do neba), ale nevychutnávala som si cestu tam. Umierala som na púšti. Ale, vďaka Bohu za jeho milosrdenstvo, v mojej temnote zasvietilo svetlo a On ma vyviedol von z temnoty.

Modlím sa, aby táto časť knihy bola pre vás svetlom a pripravila vás na cestu von, z vašej púšte, do slávneho svetla Božieho prenádherného Kráľovstva.

Kapitola
16

„Moja budúcnosť je určená mojou minulosťou a mojou súčasnosťou.“

Mentalita púšte číslo 1

„Moja budúcnosť je určená mojou

Kapitola 16

minulosťou a mojou súčasnosťou.“

Mentalita púšte číslo 1

„Kde niet zjavenia, ľud sa zvrhne…“
Príslovia 29:18 (Evanjelický preklad)

Izraelčania nemali pre svoj život žiadne optimistické zjavenie alebo víziu – žiadne sny. Vedeli, odkiaľ prichádzajú, ale nevedeli, kam smerujú. Všetko bolo založené na tom, čo videli a čo mohli vidieť. Nevedeli, ako sa majú pozerať „očami viery.“

Pomazaný k vyslobodeniu

„Duch Pánov nado mnou; lebo pomazal ma zvestovať chudobným evanjelium, [uzdravovať skrúšených srdcom] poslal ma hlásať zajatým

prepustenie a slepým vrátenie zraku, utláčaným oslobodenie, a zvestovať vzácny rok Pánov.“

Lukáš 3:18-19 (Evanjelický preklad)

Pochádzam z rodiny, kde som bola zneužívaná. Mala som dysfunkčný domov. Moje detstvo bolo naplnené strachom a mučením. Odborníci hovoria, že osobnosť dieťaťa sa vybuduje počas jeho prvých piatich rokov života. Moja osobnosť bola úplný chaos! Žila som v pretvárke za obrannými stenami, ktoré som si vybudovala, aby som si držala od tela ľudí a bránila sa zraneniu. Ostatných som vymkla a nechala ich vonku a seba som zamkla dnu. Bola som panovačná, a tak naplnená strachom, že jediný spôsob, ako som sa mohla postaviť tvárou v tvár svojmu životu bol pocit, že mám nad všetkým kontrolu a potom mi už nikto nemohol ublížiť.

Ako mladá dospelá žena, ktorá sa snažila žiť pre Krista a žiť podľa kresťanského životného štýlu, som vedela, odkiaľ pochádzam, ale nevedela som, kam smerujem. Cítila som, že moja budúcnosť bude navždy zničená mojou minulosťou. Myslela som si: „Ako môže niekto, kto má takú minulosť ako ja, byť niekedy v poriadku? To je predsa nemožné!“ Avšak, Ježiš povedal, že prišiel na to, aby uzdravil tých, ktorí boli chorí, zlomení, doráňaní a zranení, tých, ktorí boli zničení nejakým nešťastím.

Ježiš prišiel na to, aby otvoril dvere väzenia a vyslobodil väzňov. Neurobila som žiaden pokrok, pokiaľ som nezačala veriť tomu, že môžem byť oslobodená. Potrebovala som mať optimistické zjavenie, víziu do môjho života; musela som veriť, že moja budúcnosť nie je určená mojou minulosťou, dokonca ani mojou prítomnosťou.

Môžete mať strašnú minulosť, dokonca aj vaše momentálne okolnosti môžu byť pesimistické a depresívne. Možno riešite situácie, ktoré sú tak zlé, že neexistuje žiaden skutočný dôvod k nádeji. Ale odvážne vám hovorím: *vaša budúcnosť nie je určená vašou minulosťou ani prítomnosťou!*

Majte nové nastavenie mysle. Verte tomu, že s Bohom je všetko možné (Lukáš 18:27); u človeka niektoré veci možné nie sú, ale my slúžime Bohu, ktorý stvoril všetko, čo vidíme - z ničoho (Židom 11:3). Dajte Mu svoju ničotu a pozorujte, ako koná. Všetko, čo potrebuje, je vaša viera v Neho. Potrebuje od vás, aby ste verili a On urobí zvyšok.

Oči na videnie a uši na počúvanie

„A vyjde prútok z parezu Izaiho, a mládnik z jeho koreňov ponesie ovocie.

Spočinie na ňom Duch Hospodinov, Duch múdrosti a rozumnosti, duch rady a hrdinskej sily, duch známosti a bázne Hospodinovej.

A jako voňavá obeť bude mu voňať bázeň Hospodinova; nebude súdiť podľa videnia svojich očí ani nebude trestať podľa počutia svojich uší.“

Izaiáš 11:1-3

Veci nemôžeme presne posúdiť zrakom našich prirodzených očí. Musíme mať duchové „oči, aby sme videli“ a „uši, aby sme počuli.“ Potrebujeme počuť, čo hovorí Duch a nie to, čo hovorí svet. Nech vám o vašej budúcnosti hovorí Boh – a nie všetci ostatní.

Izraeliti sa neustále pozerali a rozprávali o tom, ako sa veci majú. Boh ich vyviedol z Egypta rukou Mojžiša,

rozprával sa s nimi skrze neho o zasľúbenej krajine. Chcel, aby svoje oči nechali upriamené na to, kam idú – a aby sa nepozerali späť, odkiaľ prišli. Pozrime sa na niekoľko veršov, ktoré jasne vykresľujú ich postoj.

Kde je problém?

„A reptali na Mojžiša a na Árona všetci synovia Izraelovi, a vraveli im, celá obec: Ach, keby sme len boli zomreli v Egyptskej zemi alebo aspoň na tejto púšti keby sme boli zomreli!

Prečo nás len vedie Hospodin do tej zeme, aby sme popadali od meča?! Naše ženy a naše deti budú za lúpež. Či nie je nám lepšie vrátiť sa do Egypta?“

4. Mojžišova 14:2-3

Povzbudzujem vás, aby ste si tieto verše pozorne pozreli. Všimnite si, akí boli títo ľudia pesimistickí – sťažovali sa, boli pripravení vzdať sa veľmi ľahko, uprednostňovali návrat do otroctva pred napredovaním cez púšť do zasľúbenej krajiny.

Oni vlastne nemali problém, oni sami boli tým problémom!

Zlé myšlienky plodia zlé postoje

„A obec nemala vody, a preto sa zhromaždili na Mojžiša a Árona.

A ľud sa dohadoval s Mojžišom, a vraveli: Ach, kedy sme len boli zomreli vtedy, keď zomreli naši bratia pred Hospodinom!

Prečo ste doviedli zhromaždenie Hospodinovo na túto púšť, aby sme tu pomreli i my i náš dobytok?“

4. Mojžišova 20:2-4

Z ich slov je veľmi ľahko vidieť, že Izraelčania Bohu vôbec nedôverovali. Mali pesimistický postoj plný zlyhania. Rozhodli sa, že prehrali, ešte pred tým, ako začali bežať, jednoducho preto, že nie všetky okolnosti boli dokonalé. Preukazovali postoj, ktorý pochádzal z nesprávneho nastavenia mysle.

Zlé postoje sú ovocím zlých myšlienok.

Nedostatok postoja vďačnosti

„Potom sa rušali od vrchu Hora cestou k Červenému moru, aby obišli zem Edomovu, a ľud ustával v duši na ceste.

A ľud vravel proti Bohu a proti Mojžišovi: Prečo ste nás vyviedli hore z Egypta? Aby sme pomreli tu na púšti? Lebo niet chleba ani vody. A naša duša si už zošklivila ten ničomný chlieb.“

4. Mojžišova 21:4-5

Spolu s inými zlými postojmi, ktoré sme videli v predchádzajúcich veršoch, v týchto veršoch vidíme u Izraelitov dôkaz obrovského nedostatku vďačnosti. Izraelský národ sa nevedel upriamiť na to, kam smerujú, jednoducho preto, lebo nemohol prestať myslieť na to, odkiaľ prichádzali a kde už dosť dlho prebývali.

Ak by som im mohla pomôcť, iste by som im pripomenula ich praotca Abraháma. On mal v živote niekoľko odradzujúcich skúseností, ale nedovolil, aby negatívne ovplyvnili jeho budúcnosť.

Už žiadne napätie

„Tak povstala zvada medzi pastiermi dobytka Abramovho a medzi pastiermi dobytka Lotovho. A Kananej a Ferezej býval vtedy v zemi.

Preto povedal Abram Lotovi: nech nie je, prosím, rozbroja medzi mnou a medzi tebou, medzi mojimi pastiermi a medzi tvojimi pastiermi, lebo sme mužovia – bratia.

Či nie je pred tebou celá zem? Oddeľ sa, prosím, odo mňa! Ak pôjdeš naľavo, ja pôjdem napravo, a keď pôjdeš napravo, ja pôjdem naľavo.

A Lot pozdvihol svoje oči a videl celé okolie Jordána, pretože bolo celé zavlažované, predtým, než skazil Hospodin Sodomu a Gomoru; celý ten kraj bol ako záhrada Hospodinova, a jako Egyptská zem, ako ideš do Coára.

A Lot si vyvolil celé okolie Jordána a Lot sa rušal od východu. A tak sa oddelili brat od brata.“

1. Mojžišova 13:7-11

Abrahám poznal nebezpečenstvo života v napätí; preto povedal Lotovi, že sa musia rozdeliť. Aby kráčal v láske a aby sa uistil, že medzi nimi nebude v budúcnosti napätie, Abrahám dovolil svojmu synovcovi, aby si prvý vybral, v ktorom údolí chce bývať. Lot si vybral to najlepšie – údolie Jordánu – a rozdelili sa.

Musíme pamätať na to, že Lot nemal nič, pokiaľ mu Abrahám nepožehnal. Premýšľajte nad tým, aký postoj mohol mať Abrahám, ale on sa rozhodol, že to neurobí! Vedel, že ak sa bude správať správne, Boh sa o neho postará.

Pozdvihnite svoje oči a pozerajte

„A Hospodin riekol Abramovi, keď sa už bol od neho oddelil Lot: nože pozdvihni svoje oči a vidz, od miesta, na ktorom si, na sever a na juh, na východ a na západ, k moru;

Lebo celú tú zem, ktorú vidíš, dám tebe a tvojmu semenu až na veky.“

1. Mojžišova 13:14-15

Tieto verše jasne odhaľujú, že aj keď sa Abrahám nachádzal v nezávideniahodných okolnostiach, po oddelení od svojho synovca, Boh chcel, aby „pozdvihol svoje oči“ z miesta, kde sa nachádzal, na miesto, kam ho Boh chcel zobrať.

Abrahám mal v tejto situácii dobrý postoj a kvôli tomu diabol nemohol zabrániť, aby ho Boh požehnal. Boh mu dal ešte viac majetku ako mal pred rozdelením a v každej oblasti ho prehojne požehnal.

Povzbudzujem vás, aby ste mali optimistický pohľad na možnosti do budúcnosti a aby ste o „budúcich veciach hovorili s takou istotou, ako keby sa už stali“ (Rímskym 4:17). Premýšľajte a hovorte o svojej budúcnosti optimisticky, podľa toho, čo vám Boh vložil do srdca a nie podľa toho, čo ste videli v minulosti alebo podľa toho, čo vidíte v súčasnosti.

Kapitola
17

„Nech to niekto urobí za mňa. Ja za to nechcem byť zodpovedný.“

Mentalita púšte číslo 2

„Nech to niekto urobí za mňa.

Kapitola 17

Ja za to nechcem byť zodpovedný.“

Mentalita púšte číslo 2

„A Térach pojal Abrama, svojho syna, Lota, syna Háranovho, svojho vnuka, i Sáraj, svoju nevestu, ženu Abrama, svojho syna, a vyšli s nimi z Úra Chaldejov, aby išli do zeme Kanaána a prišli do Chárana a bývali tam.“ Mojžišova 11:31

Zodpovednosť je často opisovaná ako naša reakcia na Božiu schopnosť. Byť zodpovedný znamená reagovať na príležitosti, ktoré pred nás položil Boh.

Boh dal Abramovmu otcovi zodpovednosť; príležitosť reagovať na Jeho schopnosť. Položil pred neho príležitosť ísť do Kanaánu. Ale namiesto toho, aby celú cestu išiel s Hospodinom, rozhodol sa zastaviť a usadiť sa v Chárane.

Je celkom jednoduché nadchnúť sa, keď k nám Boh prehovorí a dá nám príležitosť niečo robiť. Ale, ako Térach, často krát nedokončíme to, čo sme začali, pretože sa do toho dostaneme a uvedomíme si, že si to vyžaduje niečo viac ako „husiu kožu a nadšenie“.

Väčšina nových dobrodružstiev je nadchýnajúcich iba preto, že sú nové. Nadšenie človeka chvíľu ponesie, ale neprevedie ho cez cieľovú rovinku.

Veľa veriacich robí to, čo hovorí Biblia o Térachovi. Začnú na jednom mieste a usadia sa niekde po ceste. Unavia sa a sú vyčerpaní; radi by skončili svoju cestu, ale v skutočnosti nechcú niesť všetku zodpovednosť, ktorá je s tým spojená. Ak by to za nich urobil niekto iný, veľmi radi by za to zožali úspech a slávu, ale tak to jednoducho nefunguje.

Osobná zodpovednosť nemôže byť prenesená na druhého

„A stalo sa na druhý deň, že povedal Mojžiš ľudu: Vy ste zhrešili veľkým hriechom, a tak teraz odídem hore k Hospodinovi, ak by som mohol nejako zmieriť váš hriech.

Potom sa navrátil Mojžiš k Hospodinovi a povedal: Prosím, ó, Pane, tento ľud zhrešil veľkým hriechom, a spravili si zlatých bohov.

A tak teraz, ak odpustíš ich hriech – : a keď nie, vytri ma, prosím, zo svojej knihy, ktorú si napísal.
Mojžišova 32:30-32

Počas svojho čítania a štúdia som si uvedomila, že Izraelčania nechceli prevziať zodpovednosť za nič. Mojžiš sa za nich modlil; hľadal za nich Boha, dokonca za nich

činil pokánie, keď sa sami dostali do problému (2. Mojžišova 32:1-14).

Bábätko nemá absolútne žiadnu zodpovednosť, ale ako dieťa vyrastá, očakáva sa od neho, že na seba bude preberať stále viac a viac zodpovednosti. Jedna z hlavných úloh rodiča je učiť svoje deti prijímať zodpovednosť. Boh túži svoje deti učiť to isté.

Pán mi dal príležitosť byť v službe na plný úväzok – učiť Jeho Slovo v celonárodnom rádiu a televízii – kázať evanjelium po celých Spojených štátoch amerických a v iných národoch. Ale môžem vás uistiť, že na druhej strane tohto povolania sa skrýva zodpovednosť, o ktorej mnohí nevedia. Veľa ľudí povie, že chcú byť zapojení v službe, pretože si myslia, že je to nepretržitá duchovná záležitosť.

Veľakrát sa v našej organizácii stáva, že ľudia žiadajú zamestnanie, mysliac si, že tá najlepšia vec, aká sa im môže v živote stať je byť súčasťou kresťanskej služby. Neskôr zistia, že tam musia pracovať rovnako ako na ktoromkoľvek inom mieste; musia vstať a prísť do práce na čas, musia poslúchať svojich nadriadených a dodržiavať denný režim. Keď nám ľudia povedia, že chcú pre nás pracovať, hovorím im, že sa celý deň nevznášame na oblaku a nespievame „hallelujah“ – pracujeme a pracujeme tvrdo. Kráčame v integrite a to, čo robíme, robíme veľmi kvalitne.

Samozrejme, že je výsada pracovať v službe, ale snažím sa objasniť novým uchádzačom o miesto, že keď sa zimomriavky a nadšenie pominú, zistia, že od nich očakávame vysoký stupeň zodpovednosti.

Choď za mravcom!

„Idi k mravcovi, leňochu; vidz jeho cesty a zmúdrej.

On, ktorý nemá vodcu ani správcu ani panovníka,

Pripravuje v lete svoj chlieb; zhromažďuje svoju potravu v čas žatvy.

Dokedyže budeš ležať, leňochu? Kedy už povstaneš zo svojho spánku?

Ešte trochu pospať, trochu podriemať, trochu založiť ruky poležať,

a príde tvoja chudoba jako pocestný (pomalými ale istými približujúcimi sa krokmi) **a tvoja núdza jako ozbrojenec** (pred ktorým budeš bezmocný)**.“**

Príslovia 6:6-11

Takéto lenivé nastavenie mysle, ktoré mali Izraelčania, bol jeden z dôvodov, ktorý ich v púšti držal štyridsať rokov, pričom im to malo trvať jedenásť dní.

Rada si čítam tieto verše z Prísloví, kde je naša pozornosť upriamená na mravca, ktorý bez nadriadeného alebo pána zaobstaráva všetko pre seba aj pre svoju rodinu.

Ľudia, ktorí vždy nad sebou niekoho musia mať, kto ich do vecí bude tlačiť, nikdy nedosiahnu nič veľké. Ani tí, ktorí pracujú iba vtedy, keď sa niekto pozerá, sa nedostanú ďaleko. Musíme mať motiváciu zvnútra, nie zvonku. Musíme žiť svoje životy pred Bohom, vediac, že On vidí všetko, a že naša odmena príde od Neho, ak budeme vytrvalo konať to, o čo nás požiadal.

Veľa povolaných, málo vyvolených

„…lebo mnoho je povolaných, ale málo vyvolených.“

Matúš 20:16 (Evanjelický preklad)

Raz som počula jedného učiteľa Biblie hovoriť, že tento verš znamená, že veľa ľudí je povolaných, alebo je im daná príležitosť robiť niečo pre Pána, ale len málo z nich je ochotných prevziať zodpovednosť a reagovať na toto povolanie.

Ako som sa už zmienila v predchádzajúcej kapitole, veľa ľudí má prchavé priania a nie chrbtovú kosť. Ľudia, ktorí majú „mentalitu púšte“ chcú mať všetko, ale nerobiť nič.

Vstaň a choď!

„A stalo sa po smrti Mojžiša, služobníka Hospodinovho, že takto povedal Hospodin Jozuovi, synovi Núnovmu, sluhovi Mojžišovmu:

Mojžiš, môj služobník, zomrel; preto teraz vstaň (zaujmi toto miesto) **a prejdi cez tento Jordán, ty i všetok tvoj ľud, do zeme, ktorú im ja dám, synom Izraelovým.**

Každé miesto, na ktoré šľapí vaša noha, dal som vám, tak ako som hovoril Mojžišovi.“

Jozua 1:1-3

Keď Boh povedal Jozuovi, že Mojžiš zomrel a on sa mal postaviť na jeho miesto a viesť ľud cez Jordán do zasľúbenej krajiny, znamenalo to pre neho veľa novej zodpovednosti.

To isté platí o nás, keď ideme dopredu a ideme si prevziať svoje duchovné dedičstvo. Vy, ani ja, nikdy nebudeme mať tú výsadu stáť a slúžiť pod Božím

pomazaním, ak nie sme ochotní svoju zodpovednosť brať vážne.

Ajhľa, teraz je príhodný čas!

„Ten, kto pozoruje na vietor (a čaká, kým všetky podmienky budú príhodné)**, nebude siať, a kto hľadí na oblaky, nebude žať."**

Kazateľ 11:4

V roku 1993, keď Boh mne aj Daveovi povedal, že chce, aby sme išli do televízie, Boh povedal: „Dávam vám príležitosť ísť do televízie; ale ak sa tej príležitosti nechopíte teraz, už okolo vás nikdy takáto príležitosť neprejde." Možno, keby nám Boh nedal vedieť, že táto príležitosť bola len pre tento konkrétny moment, otáľali by sme s rozhodnutím. Koniec koncov, boli sme už na mieste, kde sme mohli byť spokojní.

Boli sme deväť rokov v procese „rodenia" služby *Život v Slove* (*Life In The Word Ministries*). A teraz nám Boh náhle dáva príležitosť zasiahnuť viac ľudí, po čom sme túžili celým našim srdcom. Avšak, aby sme to mohli urobiť, museli sme opustiť svoje pohodlné miesto a chopiť sa novej zodpovednosti.

Keď Boh žiada svoj ľud, aby niečo urobil, je pokušenie čakať na „príhodnejší čas" (Skutky 24:25). Vždy máme sklon čakať, pokiaľ to nič nebude stáť alebo pokiaľ to nebude také ťažké.

Povzbudzujem vás k tomu, aby ste boli človekom, ktorý sa nebojí zodpovednosti. Keď sa stretnete s odporom, vybudujete si svoju silu. Ak budete robiť iba to, čo je jednoduché, vždy zostanete slabí.

Boh očakáva odo mňa aj od vás, aby sme boli zodpovední, a aby sme sa postarali o všetko, čo nám zverí – aby sme s tým urobili niečo, čo prinesie dobré ovocie. Ak nepoužívame dary a talenty, ktoré nám dal, tak potom nenesieme zodpovednosť za to, čo nám zveril.

Buďte pripravení!

„Preto bdejte (venujte veľkú pozornosť a buďte pozorní a aktívni)**, lebo neznáte dňa ani hodiny, kedy príde Syn človeka.“**

Matúš 25:13 (Evanjelický preklad)

Matúš 25 je kapitola, ktorá nás učí, čo máme robiť počas čakania na návrat Pána.

Prvých dvanásť veršov nám ukazuje desať panien, z ktorých päť bolo nerozumných a päť múdrych. Tie nerozumné nechceli robiť nič naviac, aby sa uistili, že sú pripravené stretnúť Ho, keď sa vráti. Urobili absolútne minimum, s ktorým niekto mohol byť spokojný; neboli ochotné ísť tú míľu naviac, a tak si zobrali iba toľko oleja, koľko sa im vošlo do lámp. Ale tie múdre panny urobili viac než to, čo bolo absolútne nevyhnutné. Zobrali si olej naviac, aby sa uistili, že sú pripravené na dlhé čakanie.

Keď prišiel ženích, nerozumné panny zistili, že im došiel olej a, samozrejme, chceli, aby im múdre panny dali trochu z ich oleja. Takto to väčšinou býva. Ľudia, ktorí sú leniví a odkladajú si všetko na neskôr, vždy chcú, aby tí, ktorí tvrdo pracujú a preberajú zodpovednosť, pre nich urobili to, čo mali urobiť sami.

Použite to, čo ste dostali

„…Ty zlý a lenivý sluha!…“

Matúš 25:26 (Evanjelický preklad)

Matúš 25 potom zaznamenáva podobenstvo, ktoré Ježiš hovoril o troch sluhoch, ktorí dostali hrivny, ktoré patrili ich pánovi. Pán potom odišiel do vzdialenej krajiny a očakával, že jeho sluhovia sa budú dobre starať o jeho peniaze, kým bude preč.

Muž, ktorý dostal päť hrivien, ich využil. Investoval ich a získal ďalších päť navyše. Muž, ktorý mal dve hrivny, urobil to isté. Ale muž, ktorý dostal jednu hrivnu ju zakopal do zeme, pretože sa hrozne bál. Bál sa vykročiť a čokoľvek podniknúť. Bál sa zodpovednosti.

Keď sa pán vrátil, pochválil tých dvoch, ktorí zobrali to, čo im bolo dané a niečo s tým urobili. Ale tomu, ktorý svoju hrivnu zakopal, povedal: „Ty zlý a lenivý sluha!“ Potom prikázal, aby mu zobrali hrivnu a dali ju mužovi s desiatimi hrivnami a toho zlého a lenivého sluhu dal veľmi potrestať.

Povzbudzujem vás, aby ste reagovali na schopnosti, ktoré do vás Boh vložil, aby ste s nimi robili to, čo môžete, aby potom, keď sa vráti Pán, ste Mu nemuseli dať len to, čo vám dal On, ale aj niečo navyše.

Biblia nám jasne ukazuje, že je Božia vôľa, aby sme niesli ovocie (Ján 15:16).

Odhoďte starosti a nie zodpovednosť

„Pokorte sa tedy pod mocnú ruku Božiu, aby vás povýšil svojím časom.

Každú svoju starosť uhoďte na neho, lebo on sa stará o vás.“

1. Petra 5:6-7 (Roháček)

Nebojte sa zodpovednosti. Naučte sa odhadzovať svoje starosti ale nie svoju zodpovednosť. Niektorí ľudia sa naučia nerobiť si starosti s ničím; stanú sa odborníkmi v „zahadzovaní svojich starostí,“ ale tak spohodlnejú, že odhodia aj svoju zodpovednosť.

Zaumieňte si urobiť všetko, čo pred vami stojí a neutekajte od ničoho len preto, že je to pre vás výzva.

Vždy pamätajte na to, že ak vám dá Boh čokoľvek, o čo Ho prosíte, spolu s požehnaním prichádza aj zodpovednosť. Ak vlastníte dom alebo auto, Boh očakáva, že sa o to budete starať. Démoni lenivosti môžu zaútočiť na vašu myseľ a pocity, ale vy máte myseľ Kristovu. Určite môžete rozoznať zvádzanie diabla, prejsť cez svoje pocity a urobiť to, čo viete, že je správne. Požiadať o niečo je jednoduché… byť za to zodpovedný je časť, kde sa buduje charakter.

Spomínam si na čas, kedy som sa snažila svojho manžela prehovoriť, aby sme si kúpili dom pri jazere – na mieste, kde by sme mohli chodiť oddychovať, modliť sa a študovať Písmo. Miesto, „kde by sme od všetkého mohli uniknúť.“ Hovorila som mu, aké nádherné by to bolo, ako by sa z toho tešili naše deti a vnúčatá, a dokonca, ako by sme tam mohli zobrať svojich zamestnancov a mohli by sme tam mávať obchodné stretnutia a úžasné spoločné modlitebné stretnutia.

Všetko to znelo výborne a znelo to dobre aj mojim emóciám, ale Dave mi vymenovával všetko, čo by sme museli robiť, aby sme sa o ten dom mohli postarať. Pripomenul mi, akí sme už teraz zaneprázdnení a že by sme nemali čas, aby sme boli zodpovední za ďalší dom. Rozprával mi o kosení trávnika, o údržbe a poplatkoch. Povedal, že by bolo pre nás lepšie, keby sme si prenajali nejaký domček, ak budeme potrebovať na chvíľu „vypadnúť“, ale nemusíme si vziať na zodpovednosť vlastníctvo domu.

Ja som sa pozerala na emocionálnu stránku problému a on sa pozeral na praktickú stránku. Vždy, keď robíme rozhodnutie, by sme sa mali pozrieť na obidve stránky – nie len to, z čoho sa budeme tešiť ale aj na to, akú zodpovednosť si to vyžaduje. Domček pri jazere je úplne vyhovujúci pre tých, ktorí majú čas starať sa oň, ale to sme my nemali. Hlboko vnútri som to vedela, ale striedavo som sa snažila Davea asi rok prehovoriť, aby sme si taký dom skutočne kúpili.

Som rada, že sa nedal prehovoriť. Ak by sa dal, som si istá, že by sme ten dom kúpili, chvíľu by sme si ho nechali a pravdepodobne by sme ho po nejakom čase predali, pretože by s ním bolo príliš veľa práce. Ako sa ukázalo, naši priatelia si kúpili domček na jazere a ponúkli nám, že ho môžeme používať, ako nám to naše a ich časové možnosti dovolia.

Ak použijete múdrosť, zistíte, ako Boh napĺňa vaše potreby. Každý, kto funguje pod mysľou Kristovou, bude kráčať v múdrosti – nie v emóciách.

Buďte zodpovední!

Kapitola
18

„Prosím, nech je všetko jednoduché; nezvládnem to, ak to bude príliš ťažké.“

Mentalita púšte číslo 3

„Prosím, nech je všetko jednoduché;

Kapitola 18

nezvládnem to, ak to bude príliš ťažké.“

Mentalita púšte číslo 3

„Lebo toto prikázanie, ktoré ti ja prikazujem dnes, nie je nad tvoje sily a nad tvoj um ani nie je ďaleké.“
5. Mojžišova 30:11

Takéto premýšľanie je podobné tomu, o ktorom sme práve hovorili, ale ak je niečo veľkým problémom medzi Božím ľudom, verím, že stojí za to o ňom napísať kapitolu v tejto knihe.

Je to jedna z najväčších výhovoriek, ktoré počujem od ľudí, ktorí sa postavia do rady, aby som sa za nich modlila. Často sa mi stáva, že za mnou niekto príde po radu alebo modlitbu a keď im poviem, čo hovorí Božie Slovo alebo čo si myslím, že hovorí Duch Svätý,

odpovedia na to takto: „Ja viem, že je to pravda. Boh mi ukazoval to isté. Ale, Joyce, *je to príliš ťažké.“*

Boh mi ukázal, že nepriateľ sa pokúša túto vetu vštepiť do mysle veriaceho, aby ho tak prinútil vzdať sa. Pred pár rokmi, keď mi Boh túto pravdu odkryl, mi povedal, aby som prestala hovoriť, aké je všetko ťažké a uistil ma, že ak to tak budem robiť, tak mi pôjdu veci ľahšie.

Aj keď sme odhodlaní v niečom pokračovať a plniť svoju prácu, strávime príliš veľa času premýšľaním a rozprávaním o tom, „aké ťažké to je.“ A potom sa z našej úlohy alebo práce stane niečo omnoho ťažšie než, keby sme boli optimistickí, a nie pesimistickí.

Keď som na začiatku začala vidieť v Božom Slove, ako mám žiť a správať sa a keď som to porovnala s tým, kde som bola, vždy som hovorila: „Chcem robiť veci tvojím spôsobom, Bože, ale je to také ťažké.“ Pán ma viedol do 5. Mojžišovej 30:11, kde hovorí, že Jeho prikázania nie sú príliš ťažké alebo príliš ďaleko.

Dôvod, prečo nie sú prikázania nášho Pána príliš ťažké, je, že nám dáva svojho Ducha, aby v nás mocne konal a pomáhal nám vo všetkom, čo od nás žiada.

Pomocník

„A ja budem prosiť Otca, a dá vám iného Radcu (Tešiteľa, Pomocníka, Zástancu, Posilňovača a toho, ktorý bude stáť vedľa vás)**, aby bol s vami až naveky.“**

Ján 14: 16 (Evanjelický preklad)

Veci sú zrazu ťažké, keď sa ich snažíme robiť nezávisle bez toho, aby sme sa opierali o Božiu milosť. Ak

by v živote bolo všetko jednoduché, ani by sme nepotrebovali moc Ducha Svätého, aby nám pomohol. Biblia o Ňom hovorí ako o „Pomocníkovi.“ On je v nás a vždy s nami a *pomáha nám*, aby nás zmocnil robiť to, čo sami nedokážeme – a, môžem dodať, aby sme s ľahkosťou robili to, čo by bez Neho bolo ťažké.

Jednoduchý spôsob a ťažký spôsob

„A stalo sa, keď prepustil faraon ľud, že ich neviedol Boh cestou do zeme Filištínov, hoci bola bližšia, pretože Boh riekol: Aby neľutoval ľud, keď by uvidel vojnu, a vrátil by sa do Egypta.“

2. Mojžišova 13:17

Môžete si byť istí, že kamkoľvek vás Boh vedie, je schopný vás tam udržať. Nikdy nedovolí, aby na nás prišlo viac, ako sme schopní uniesť (1. Korintským 10:13). Čokoľvek rozkáže, za to si aj zaplatí. Nemusíme žiť v neustálom boji, ak sa naučíme opierať sa o Neho a žiadať Ho o pomoc, ktorú potrebujeme.

Ak viete, že Boh vás o niečo požiadal, nestiahnite sa len kvôli tomu, že to začne byť ťažké. Keď začnú byť veci ťažké, strávte s Ním viac času, viac sa o Neho oprite a prijmite od Neho viac milosti (Židom 4:16).

Milosť je Božia moc, ktorá k vám prichádza zadarmo, aby urobila skrze vás to, čo nie ste sami schopní urobiť. Dajte si pozor na myšlienky, ktoré hovoria: „Nezvládnem to; je to príliš ťažké.“

Niekedy nás Boh vedie tou ťažšou cestou namiesto tej ľahkej, pretože v nás niečo buduje. Ako sa kedy môžeme naučiť o Neho opierať, keď je všetko v našich životoch také jednoduché, že to zvládneme sami?

Boh viedol Izraelcov tou dlhou a ťažkou cestou, pretože boli stále zbabelí a musel v nich niečo vybudovať, aby ich pripravil na boje, ktoré stáli pred nimi v zasľúbenej krajine.

Veľa ľudí si myslí, že vstup do zasľúbenej krajiny znamená koniec bojom. Ale to nie je pravda. Ak čítate záznamy toho, čo sa stalo, keď Izraelčania prešli Jordán, pokračovali a osídľovali zem zasľúbenia, zistíte, že bojovali jeden boj za druhým. Ale všetky tieto boje vyhrali v Božej sile a pod Jeho vedením.

Boh ich viedol dlhou a ťažšou cestou napriek tomu, že existovala kratšia a ľahšia, pretože vedel, že neboli pripravení na boje, ktorým museli čeliť pri nadobúdaní krajiny. Bál sa, že ak uvidia nepriateľa, tak utečú späť do Egypta, a preto ich vodil tou ťažšou cestou, aby ich učil, KTO ON je a učil ich aj tomu, aby sa nespoliehali na seba.

Keď niekto prechádza zložitým obdobím, jeho myseľ sa chce vzdať. Satan vie, že ak nás chce poraziť v našej mysli, môže nás poraziť cez naše skúsenosti. Preto je tak dôležité, aby sme nestrácali nádej, aby sme sa neunavili a neomdlievali.

Buď pevný!

„V činení dobrého neochabujme, lebo ak neochabneme, časom svojím budeme žať."

Galatským 6:9 (Evanjelický preklad)

Ochabnutie a stratenie nádeje sa vzťahujú na vzdanie sa v mysli. Duch Svätý nám hovorí, aby sme sa nevzdávali v mysli, pretože ak vytrváme, budeme

v príhodnom čase žať.

Premýšľajte nad Ježišom. Hneď po tom ako bol pokrstený a naplnený Duchom Svätým bol Duchom vedený na púšť, aby bol skúšaný a sužovaný diablom. Nesťažoval sa, ani nebol odradený alebo deprimovaný. Nepremýšľal ani nehovoril pesimisticky. Nebol zmätený a nesnažil sa zistiť, prečo sa to muselo stať! Cez každú skúšku prešiel víťazne.

V strede svojich skúšok a pokušení sa náš Pán nepotuloval v púšti štyridsať dní a nocí a nehovoril, aké to bolo ťažké. Svoju silu čerpal od svojho nebeského Otca a vyšiel z toho ako víťaz (Lukáš 4:1-13).

Viete si predstaviť, ako by Ježiš po celej krajine cestoval so svojimi učeníkmi a sťažoval sa, aké je to všetko ťažké? Viete si Ho predstaviť, ako by diskutoval o tom, aké ťažké bude, keď pôjde na kríž… alebo ako sa desil vecí, ktoré sa majú ešte len stať… alebo aké frustrujúce bolo žiť v ich životných podmienkach: potulovať sa po krajine a nemať miesto, ktoré by nazvali domovom, nemali nad hlavou žiadnu strechu, žiadnu posteľ, v ktorej by večer spali.

Vo svojej vlastnej situácii, keď musím cestovať po celom svete a kázať evanjelium, som sa musela naučiť nehovoriť o ťažkostiach, ktoré sú spojené s takouto službou. Musela som sa naučiť nesťažovať sa na to, aké je to ťažké zostať vždy v inom neznámom hoteli, neustále jesť v reštauráciách, každý víkend spať v inej posteli, byť preč od domova, stretávať sa s novými ľuďmi a vytvárať priateľstvá práve pred tým, ako je čas odísť na iné miesto.

Vy, aj ja, máme myseľ Kristovu a môžeme riešiť veci tak ako On: tým, že budeme pripravení v „mysli

víťazstva“ – nie v „mysli vzdávania sa.“

Po utrpení nasleduje úspech

„Keď Kristus trpel telesne, vyzbrojte sa aj vy tým istým zmýšľaním (trpezlivo trpte, ako by ste nemali potešiť Boha)**, že kto trpel telesne** (pričom mal myseľ Kristovu)**, prestal** (vedome) **hrešiť** (prestal sa páčiť samému sebe a svetu a páči sa Bohu)**,**

aby, dokiaľ je ešte v tele, nežil viac podľa (svojich) **ľudských žiadostí, ale podľa vôle Božej** (žije)**.“**

1. Petra 4:1-2 (Evanjelický preklad)

Tento úsek nás učí tajomstvo, ako to máme zvládnuť počas zložitých situácií a období. Tu je môj výklad týchto dvoch veršov:

„Premýšľajte nad všetkým, cez čo išiel Ježiš a ako vydržal utrpenie vo svojom tele a to vám pomôže dostať sa cez vaše ťažkosti. Vyzbrojte sa k boju; pripravte sa na výhru tak, že budete premýšľať ako Ježiš: „Radšej budem trpezlivo trpieť ako by som sa nemal páčiť Bohu…“ Pretože ak trpím a mám myseľ Kristovu, už viac nebudem žiť len preto, aby som sa páčil sám sebe, robiac len to, čo je jednoduché, utekajúc od všetkého, čo je ťažké. Ale budem schopný žiť pre to, čo si želá Boh, a nie pre moje vlastné pocity a telesné myšlienky.

Je utrpenie „v tele,“ ktoré budeme musieť zniesť, aby sme vykonali vôľu Božiu.

Moje telo sa nie vždy cíti pohodlne v životnom štýle cestovania, ale viem, že je to Božia vôľa pre mňa, ktorú mám nasledovať. Preto sa musím vyzbrojiť správnym premýšľaním; inak budem porazená, ešte pred tým, ako začnem.

Vo vašom živote môže byť niekto, s kým sa ťažko vychádza, a predsa viete, že Boh chce, aby ste v tom vzťahu pokračovali a neutekali od neho. Vaše telo trpí, pretože byť s touto osobou nie je jednoduché, ale môžete sa dobre pripraviť, ak o tejto situácii budete správne premýšľať.

Som dostatočný v Kristovej dostatočnosti

„Viem sa aj uskromniť a viem aj v hojnosti žiť. Už som vo všetkom možnom pocvičený; sýtym byť aj hladovať, hojnosť mať i núdzu trpieť.

Všetko môžem v Kristu, ktorý ma posilňuje (Som pripravený na čokoľvek a som vyrovnaný vo všetkom skrze Neho, ktorý do mňa vlieva silu; som dostatočný v Kristovej dostatočnosti).

Filipským 4:12-13 (Evanjelický preklad)

Správne premýšľanie nás „vyzbrojuje“ do boja. Ísť do boja s nesprávnym premýšľaním je, ako ísť do prednej línie vo vojne bez zbrane. Ak to urobíme, dlho nevydržíme.

Izraelčania boli „upišťaní,“ čo bolo jedným z dôvodov, prečo putovali štyridsať rokov, pričom im to malo trvať jedenásť dní. „Pišťali“ kvôli každej ťažkosti a sťažovali sa pri každej novej výzve – vždy hovorili o tom, aké to všetko bolo ťažké. Ich mentalita bola nasledovná: „Prosím, nech je všetko jednoduché; nezvládnem to, ak to bude príliš ťažké!“

Nedávno som si uvedomila, že veľa veriacich je nedeľných bojovníkov a pondelkových „upišťancov.“ V nedeľu hovoria správne – v zbore so všetkými svojimi priateľmi – ale v pondelok, keď je čas na to, aby robili to,

čo hovoria a nie je okolo nich nikto, na koho by mohli urobiť dojem, zlyhajú v tej najmenšej skúške.

Ak ste „upišťanec“ a sťažujete sa, nanovo si nastavte myseľ, aby hovorila: **„Všetko môžem v Kristu, ktorý ma posilňuje“** (Filipským 4:13, Evanjelický preklad).

Kapitola
19

„Nemôžem si pomôcť; som jednoducho závislý na reptaní, nachádzaní chýb a sťažovaní sa.“

Mentalita púšte číslo 4

„Nemôžem si pomôcť; som jednoducho

Kapitola 19

závislý na reptaní, nachádzaní chýb a sťažovaní sa.“

Mentalita púšte číslo 4

„Veď je milosťou (je dokázaný, prijateľný a hodný vďaky), keď niekto s čistým svedomím pred Bohom znáša bolesti a trpí bez viny.
(Veď nakoniec) Ale čože je to za sláva, keď vás bijú preto, že hrešíte? Keď však dobre robíte, a predsa vytrváte v utrpení, to je milé Bohu.“
1. Petra 2:19-20 (Evanjelický preklad)

Pokiaľ sa nenaučíme oslavovať Boha svojím postojom počas ťažkých období, nebudeme oslobodení.

Utrpenie nie je to, čo Boha oslavuje. Je to zbožný postoj v utrpení, ktorý sa Mu páči a prináša Mu slávu.

Ak vy a ja chceme niečo prijímať z týchto veršov, ktoré Boh chce, aby sme mali, budeme ich musieť prečítať pomaly a stráviť každú frázu a vetu dôkladne. Priznám sa, že som tieto verše študovala dlhé roky a snažila som sa porozumieť tomu, prečo sa Bohu tak veľmi páči, keď ma vidí trpieť, keď Biblia jasne hovorí, že Ježiš niesol moje utrpenie a bolesť pochádzajúcu z trestu (Izaiáš 53:3-6).

Trvalo veľa rokov, kým som si uvedomila, že hlavným bodom týchto veršov v 1. Petra nie je utrpenie ale postoj, aký má človek v utrpení mať.

Všimnite si slovo „trpezlivo“, ktoré sa v tomto verši používa. Hovorí sa, že ak sa k nám niekto správa nesprávane a my to trpezlivo znášame, páči sa to Bohu. Vec, ktorá sa mu páči, je postoj trpezlivosti – nie naše utrpenie. Na povzbudenie nášho utrpenia sme vyzvaní, aby sme sa pozreli na to, ako sa Ježiš vysporiadal s nespravodlivými útokmi na Jeho osobu.

Ježiš ako náš príklad

„Lebo na to ste boli povolaní (je to neoddeliteľné od vášho povolania)**; pretože Kristus trpel za nás, dal vám** (Jeho osobný) **príklad, aby ste nasledovali Jeho šľapaje.**

On nikdy hriechu neučinil, ani lesti (prefíkanosti) **nebolo v Jeho ústach;**

Keď Mu zlorečili, nezlorečil; keď trpel, nehrozil (pomstou)**, ale odporúčal** (seba aj všetko) **Tomu, ktorý spravodlivo súdi.“**

1. Petra 2:21-23 (Evanjelický preklad)

Ježiš trpel v sláve! V tichosti, bez sťažovania, dôveroval Bohu, bez ohľadu na to, ako veci vyzerali, v každej situácii zostal rovnaký. Nereagoval trpezlivo, keď boli veci ľahké a netrpezlivo, keď boli ťažké alebo nespravodlivé.

Verše napísané vyššie nám dávajú vedieť, že Ježiš je naším príkladom a že prišiel, aby nám ukázal, ako máme žiť. Ako sa správame pred ostatnými, to im ukazuje, ako by mali žiť. Svoje deti učíme viac príkladom ako slovami. Máme byť živými listami, aby si nás každý mohol prečítať (2.Korintským 3:2-3) – svetlá, ktoré majú jasne svietiť v tmavom svete (Filipským 2:15).

Povolaný k pokore, tichosti a trpezlivosti

„Prosím vás zo svojho väzenia: žite a správajte sa tak, ako sa patrí na ľudí povolaných (k svätosti a) **k slávnej budúcnosti.**

Buďte pokorní a nežní, trpezliví a zhovievaví, znášajte sa navzájom v láske.“

Efezským 4:1-2

Pred nejakým časom sme v našej rodine prežili situáciu, ktorá je skvelým príkladom toho, čo chcem povedať o utrpení v pokore, tichosti a trpezlivosti.

Náš syn, Daniel, sa práve vrátil z misijného výletu v Dominikánskej republike. Prišiel späť s vážnym ekzémom na ramene a s niekoľkými otvorenými ranami. Povedali mu, že je to spôsobené dominikánskou odrodou žihľavy. Vyzeralo to tak zle, že sme chceli potvrdiť, že je to skutočne ono. Náš rodinný lekár bol v ten deň preč, a tak sme sa objednali u lekára, ktorý ho zastupoval.

Naša dcéra, Sandra, zavolala a objednala ho. Povedala, v akom stave Daniel je, a tiež to, že je jeho sestra a privezie ho k lekárovi. Všetci sme v ten deň mali veľa práce a povinností, vrátane Sandry. Po štyridsiatich piatich minútach cesty autom dorazila k lekárovi, len aby si vypočula: „Och, je mi ľúto, ale naše pravidlá nám nedovoľujú ošetrovať nezletilých bez prítomnosti rodiča."

Sandra vysvetľovala, že keď telefonovala, vyslovene povedala, že ona bude tá, ktorá s Danielom príde k lekárovi – že ho často brávala k lekárovi kvôli nášmu častému cestovaniu. Sestrička neústupne trvala na tom, že so sebou musí mať rodiča.

Sandra mala príležitosť nahnevať sa. Prinútila sa vsunúť túto nevyhnutnosť do svojho, už aj tak preplneného rozvrhu, len aby sa dozvedela, že jej plánovanie a úsilie boli zbytočné. Pred sebou mala ďalšiu štyridsaťpäť minútovú jazdu domov a celé sa to zdalo byť ako strata času.

Boh jej pomohol zostať pokojnou a milujúcou. Zavolala svojmu ockovi, ktorý bol na návšteve u svojej mamy a ten povedal, že príde a o všetko sa postará. Dave bol vedený v to ráno zastaviť sa v našich kanceláriách a zobrať so sebou niekoľko mojich kníh a kaziet s vyučovaním, ani skutočne nevedel, čo s nimi bude robiť. Len cítil, že ich má zobrať.

Keď prišiel k lekárovi, sestrička sa spýtala, či je pastor a či je manžel Joyce Meyerovej. Povedal, že áno. Vtedy ona povedala, že pozerá môj program v televízii a veľakrát počula, ako som spomínala mená členov našej rodiny, a tak chcela vedieť, či sú to tí istí ľudia. Dave sa s ňou chvíľu rozprával a dal jej jednu z mojich kníh o emocionálnom uzdravení.

Rozprávaním tohto príbehu chcem povedať nasledovné: Čo ak by Sandra stratila trpezlivosť a bola by netrpezlivá? Jej svedectvo by bolo poškodené, ak nie zničené. Vlastne by mohlo spôsobiť duchovnú škodu žene, ktorá sledovala môj program v televízii a potom by videla, ako sa moja rodina nepatrične správa.

Veľa ľudí vo svete sa snaží nájsť Boha a to, čo im ukazujeme, je omnoho dôležitejšie než to, čo im hovoríme. Samozrejme, je dôležité, aby sme sa verbálne zdieľali s evanjeliom, ale robiť to a potom negovať, čo sme povedali, svojím vlastným správaním, je horšie, ako nepovedať nič.

Sandra v tejto situácii svoje utrpenie zniesla trpezlivo a Božie Slovo hovorí, že do takéhoto správania a postoja sme povolaní.

Trpezlivé utrpenie Jozefa

„Poslal pred sebou znamenitého muža; Jozef bol predaný za sluhu.
Zovreli jeho nohy putami; jeho duša sa dostala do železa
Až do času, keď prišlo jeho slov, dokiaľ ho neskúsila reč Hospodinova jako oheň zlato.“

Žalm 105:17-19

Ako na starozákonný príklad si spomeňte na Jozefa, s ktorým nespravodlivo zle zachádzali jeho bratia. Predali ho do otroctva a povedali svojmu otcovi, že bol zabitý divým zvieraťom. Medzitým ho kúpil bohatý muž, ktorý sa volal Putifar, ktorý si ho vzal domov ako otroka. Boh dal Jozefovi priazeň kamkoľvek išiel a čoskoro mu činil priazeň aj jeho nový pán.

Jozefa stále povyšovali do lepších postov, ale stala sa mu ďalšia nespravodlivá vec. Putifarova manželka sa Jozefa snažila zviesť a mať s ním pomer, ale keďže on bol bezúhonný muž, nechcel s ňou mať nič spoločné. Klamala svojmu manželovi a povedala, že Jozef ju napadol a kvôli tomu sa dostal do väzenia za niečo, čo neurobil!

Jozef sa počas celého svojho pobytu vo väzení snažil pomáhať iným. Nikdy sa nesťažoval a keďže mal správny postoj v utrpení, Boh ho vyslobodil a povýšil ešte viac. Nakoniec mal v Egypte tak veľa autority, že v celej krajine nad ním nebol nikto okrem samotného faraóna.

Boh taktiež pomstil Jozefa v situácii s jeho bratmi tak, že museli prísť za Jozefom po jedlo, keď bol v celej krajine hladomor. Opäť, Jozef preukázal zbožný postoj tým, že sa k nim nesprával zle, napriek tomu, že si to zaslúžili. Povedal im, že to, čo proti nemu zamýšľali zle, Boh premenil na jeho dobré – boli v Božích rukách, nie v jeho, a tak nemal žiadnu moc urobiť niečo iné, ako ich požehnať (1. Mojžišova 39-50).

Nebezpečenstvá sťažovania sa

„Ani nepokúšajme (skúšať Jeho trpezlivosť, stať sa pre Neho skúškou, kriticky ho ohodnocovať a využívať Jeho dobrotu) **Krista, jako tiež niektorí z nich pokúšali a pohynuli od hadov.**

Ani nerepcite, jako niektorí z nich reptali a zhynuli od zhubcu.

A toto všetko sa dialo tamtým predobrazne (Ako príklad a varovanie pre nás)**, je napísané na naše napomenutie, ku ktorým došli konce vekov** (ich zničenie a záverečné obdobie)**.“**

1. Korintským 10:9-11 (Roháček)

Z týchto veršov môžeme hneď vidieť rozdiel medzi Jozefom a Izraelčanmi. On sa vôbec nesťažoval a oni nerobili nič iné, len sa sťažovali na každú malú vec, ktorá sa nediala tak, ako chceli oni. Biblia veľmi konkrétne oslovuje nebezpečenstvo reptania, nachádzania chýb a sťažovania sa.

Odkaz je celkom jednoduchý. Sťažovanie sa Izraelčanov otvorilo dvere pre nepriateľa, ktorý prišiel a zničil ich. Mali si ceniť Božiu dobrotu – ale nerobili to, – a tak za to zaplatili.

Je nám povedané, že úplne celý záznam ich utrpenia a smrti je zapísaný kvôli tomu, aby nám ukázal, čo sa stane, ak sa budeme správať tak ako oni.

Vy, ani ja, sa nesťažujeme svojimi ústami bez toho, aby sme sa najskôr nesťažovali svojimi myšlienkami. Sťažovanie sa je určite mentalita púšte, ktorá nám zabráni tomu, aby sme prekročili na druhú stranu, do zasľúbenej krajiny.

Ježiš je náš príklad a mali by sme robiť to, čo robil On.

Izraeliti *sa sťažovali a zostali* na púšti.

Ježiš *vzdával chválu a vstal* z mŕtvych.

V tomto kontraste môžeme vidieť moc chvály a vďakyvzdania a taktiež moc sťažovania sa. Áno, sťažovanie, reptanie, frflanie a nachádzanie chýb majú moc – ale je to negatívna moc. Vždy, keď svoje mysle alebo ústa prenecháme ktorejkoľvek z predchádzajúcich

činností, prenechávame Satanovi moc nad nami, na čo mu Boh nedal autoritu.

Nereptajte, nenachádzajte chyby, ani sa nesťažujte

„Všetko, čo robíte, robte bez reptania (voči Bohu) **a pochybovania** (medzi sebou)**.**

Ste predsa Božie deti a váš bezúhonný (bezchybný a nepoškvrnený) **a príkladný život má žiariť ako hviezdy** (jasné svetlá alebo majáky, ktoré jasne svietia) **v hustej tme vašim blúdiacim a strateným spoluobčanom** (duchovne prevráteným a zvráteným) **a má ich privádzať k pravému životu.“**

Filipským 2:14-15

Niekedy sa zdá, že sa celý svet sťažuje. Je tu tak veľa reptania a frflania, a tak málo vďačnosti a ocenenia. Ľudia sa sťažujú na svoju prácu a na svojho šéfa, keď by mali byť vďační za to, že majú pravidelnú prácu a mali by si ceniť to, že nežijú v prístrešku pre bezdomovcov alebo niekde nečakajú v rade na polievku.

Veľa z týchto chudobných ľudí by bolo nesmierne nadšených, keby malo vaše zamestnanie, napriek jeho nedostatkom. Boli by veľmi ochotní trpieť aj nedokonalého šéfa, aby mohli mať pravidelný príjem, žiť vo svojom dome a variť si svoje vlastné jedlo.

Možno potrebujete lepšie zaplatenú prácu alebo možno máte šéfa, ktorý sa k vám správa nespravodlivo. To je síce nešťastné, ale cesta von nevedie skrze sťažovanie sa.

Nehnevajte sa alebo nestrachujte – modlite sa a vzdávajte vďaku!

„O nič sa priveľmi netrápte, ale v každej modlitbe ďakujte a predkladajte svoje potreby (konkrétne žiadosti) **Bohu.“**

Filipským 4:6

V tomto verši nás apoštol Pavol učí, ako máme vyriešiť svoje problémy. Dáva nám návod, že sa máme modliť *s ďakovaním za každých* okolností.

Pán ma ten istý princíp naučil takto: „Joyce, prečo by som ti mal dať niečo ďalšie, ak nie si vďačná za to, čo máš už teraz? Prečo by som ti mal dať niečo ďalšie, na čo sa budeš sťažovať?“

Ak nemôžeme ponúknuť svoje súčasné modlitebné predmety zo života, ktorý je založený na vďake, nedostaneme priaznivú odpoveď. Slovo nehovorí, aby sme sa modlili so sťažovaním ale s ďakovaním.

Reptanie, frflanie, nachádzanie chýb a sťažovanie sa väčšinou vyskytnú, keď sa buď niekto alebo niečo nedopadlo tak, ako sme to chceli my, alebo keď na niečo musíme čakať dlhšie, ako sme očakávali. Slovo Božie nás učí, aby sme počas takýchto období boli trpezliví.

Zistila som, že trpezlivosť nie je schopnosť čakať, ale schopnosť udržať si správny postoj počas čakania.

Je veľmi dôležité, aby táto záležitosť sťažovania sa a všetky spojené typy pesimistického premýšľania a konverzácie boli brané veľmi vážne. Úprimne verím, že Boh mi dal zjavenie o tom, aké nebezpečné je prenechať im naše mysle a ústa.

V 5. Mojžišovej 1:6 Hospodin povedal Izraelčanom: „**…Už ste sa dosť nabývali na tomto vrchu.“** Možno ste okolo tej istej hory chodili veľakrát a teraz ste pripravení prekročiť ju. Ak je to tak, bude dobré, ak si zapamätáte, že nebudete napredovať v žiadnom pozitívnom smere, pokiaľ budú vaše myšlienky a rozhovory naplnené sťažovaním sa.

Nepovedala som, že nesťažovať sa bude jednoduché, ale máte myseľ Kristovu. Prečo ju nevyužiť naplno?

Kapitola
20

„Nenechávaj ma na nič čakať;
všetko si zaslúžim okamžite.“

Mentalita púšte číslo 5

„Nenechávaj ma na nič čakať; všetko si zaslúžim okamžite.“

Kapitola 20

Mentalita púšte číslo 5

„Bratia, čakajte trpezlivo, kým príde Pán. Vezmite si príklad z roľníka, ktorý vytrvalo (trpezlivo) čaká na vytúženú úrodu zeme, kým dozrie po jesenných a jarných dažďoch.“
Jakub 5:7

Netrpezlivosť je ovocím pýchy. Zdá sa, že pyšný človek nedokáže čakať so správnym postojom. Ako sme rozoberali v predchádzajúcej kapitole, trpezlivosť nie je schopnosť čakať ale udržať si správny postoj počas čakania.

Písmo nehovorí: „Buďte trpezliví, ak budete čakať,“ ale: „Buďte trpezliví, *keď* čakáte.“ Čakanie je súčasťou

života. Veľa ľudí „nečaká dobre," a predsa väčšiu časť života strávime v čakaní než v prijímaní.

Chcem povedať toto: o niečo v modlitbe Boha poprosíme a veríme, že nám to dá a potom čakáme a čakáme na vypočutie modlitby. Keď to príde, tešíme sa, pretože sme konečne prijali to, na čo sme čakali.

Avšak, keďže sme ľudia orientovaní na výsledok, ktorí vždy musia pred sebou mať niečo, čo môžu tlačiť – niečo, na čo sa môžu tešiť – vrátime sa hneď do procesu prosenia Boha a viery v niečo iné a čakáme a čakáme, kým nepríde ďalší prielom.

Keď som nad touto situáciou premýšľala, uvedomila som si, že nakoniec strávim oveľa viac času čakaním než prijímaním. A tak som sa rozhodla, že sa naučím vychutnávať si čakanie, nie len to prijímanie.

Musíme sa naučiť tešiť sa z toho, kde sme teraz, na ceste do nášho cieľa!

Pýcha zabraňuje trpezlivému čakaniu

„Lebo mocou milosti (nezaslúženou priazňou od Boha)**, ktorá je mi daná, hovorím každému medzi vami, aby si nemyslel o sebe viac ako treba** (aby mal o svojej vlastnej dôležitosti prehnanú predstavu)**, ale aby skromne zmýšľal, ako Boh komu udelil mieru viery."**

Rímskym 12:3 (Evanjelický preklad)

Je nemožné tešiť sa z čakania, ak neviete, ako čakať trpezlivo. Pýcha zabraňuje trpezlivému čakaniu, pretože pyšný človek si o sebe myslí také vysoké veci; myslí si, že by nikdy nemal byť v žiadnom smere obťažovaný.

Napriek tomu, že si o sebe nemáme myslieť zlé veci, taktiež si o sebe nemáme myslieť príliš dobré veci. Je nebezpečné vyzdvihnúť sa na také vyvýšené miesto, že sa pozeráme na iných z výšky. Ak nerobia veci tak, ako ich chceme my, alebo tak rýchlo, ako si myslíme, že by ich mali robiť, správame sa netrpezlivo.

Pokorný človek nebude preukazovať netrpezlivý postoj.

Buďte realistickí!

„...Tu na svete budete mať mnoho trápenia a ťažkostí. Ale nestrácajte odvahu (buďte posmelení, uistení, rozhodní a nebojácni)**. Ja som zvíťazil nad svetom** (ja som ho zbavil moci ublížiť vám a dobyl som ho pre vás)**.“**

Ján 16:33

Ďalší spôsob, ktorým Satan používa našu myseľ, aby nás zaviedol do netrpezlivého správania, je skrze premýšľanie, ktoré nie je realistické, ale idealistické.

Ak si do mysle vložíme myšlienku, že všetko, čo sa týka nás a našich okolností a vzťahov by vždy malo byť dokonalé – žiadne nepohodlie a žiadne nejasnosti, žiadne prekážky, žiadni nemilujúci ľudia, s ktorými sa musíme vysporiadať – tak potom sa pripravujeme k pádu. Alebo, vlastne, mala by som povedať, že Satan nás pripravuje k pádu použitím nesprávneho premýšľania.

Nenavrhujem, aby sme boli pesimistickí; som silná veriaca v optimistické postoje a myšlienky. Ale navrhujem, aby sme boli dostatočne realistickí na to, aby sme si mohli uvedomiť, že v reálnom živote je len veľmi málo vecí dokonalých.

S mojím manželom cestujeme takmer každý víkend do iného mesta, kde máme semináre. Často si prenajmeme spoločenské miestnosti v hoteloch, mestských alebo prednáškových priestoroch. Na začiatku som bývala netrpezlivá a frustrovaná, keď niečo v týchto miestach nešlo podľa plánu – ako napríklad, keď dobre nefungovala klimatizácia (alebo nefungovala vôbec), nedostatočné svetlo v prednáškovej miestnosti, zafľakované a roztrhané stoličky, z ktorých trčali kusy látky a molitanu alebo na zemi zostali zvyšky svadobnej torty z predchádzajúcej noci.

Myslela som si, že sme za prenajatie týchto priestorov zaplatili celkom veľa a že sme si ich prenajali v dobrej viere, očakávajúc, že budú v slušnom stave, a tak som bola iritovaná, ak to tak nebolo. Robili sme všetko, čo sme mohli, aby sme sa uistili, že miesto, ktoré sme prenajali, bolo čisté a pohodlné, a predsa, v 75 percentách z nich, niečo nespĺňalo naše očakávania.

Stávalo sa nám tiež to, že nám sľúbili, že náš cestujúci tím sa bude môcť ubytovať skôr; a potom sme prišli a bolo nám oznámené, že voľné izby ešte niekoľko hodín nebudú k dispozícii. Zamestnanci hotelov často poskytovali nesprávne informácie ohľadom časov našich stretnutí napriek tomu, že sme im to opakovane hovorili a pred príjazdom sme im poslali aj vytlačený program, ktorý obsahoval presné časy a miesta. Často boli zamestnanci hotelov a občerstvenia drzí a leniví. Často sa stávalo, že jedlo, ktoré sme si objednali na obed nebolo to, aké malo byť.

Mohla by som o tom veľa hovoriť, ale podstata je jednoducho nasledovná: občas, ale veľmi zriedka, sme

mali dokonalé miesto, dokonalých ľudí a dokonalý seminár.

Nakoniec som si uvedomila, že jeden z dôvodov, prečo ma tieto situácie viedli do netrpezlivosti a kvôli čomu som sa správala zle, bol, že som bola idealistická a nie realistická.

Neplánujem si, že budem zlyhávať, ale pamätám si, že Ježiš povedal, že v tomto svete sa budeme musieť vysporiadať s utrpením a skúškami, s nepríjemnosťami a frustráciou. Tieto veci sú súčasťou života na tejto zemi – pre veriaceho rovnako ako pre neveriaceho. Ale žiadne nehody nám nemôžu ublížiť, ak zostaneme v Božej láske, ukazujúc ovocie Ducha.

Trpezlivosť – moc k vytrvaniu

„Ako vyvolení (Ním vybraní predstavitelia) **Boží,** (ktorí sú) **svätí a milovaní** (samotným Bohom)**, oblečte teda srdečné milosrdenstvo, dobrotivosť, pokoru, krotkosť, trpezlivosť** (ktorá je neúnavná a zhorievajúca a má moc vydržať čokoľvek, čo príde, s dobrým postojom) **.“**

Kolosenským 3:12 (Evanjelický preklad)

K tomuto veršu sa často vraciam, aby som si pripomenula, aké správanie mám ukazovať vo všetkých situáciách. Pripomínam si, že trpezlivosť nie je moja schopnosť čakať, ale moja schopnosť udržať si dobrý postoj počas čakania.

Skúšky plodia trpezlivosť

„Bratia moji, pokladajte si za najväčšiu radosť, že prišli na vás rozličné pokúšania,

vediac, že skúšky vašej viery spôsobia vytrvalosť.

Ale vytrvalosť nech je dokonalá v skutku, aby ste boli dokonalí a celí bez úhony, aby ste v ničom nemali nedostatok.“

Jakub 1:2-4 (Evanjelický preklad)

Trpezlivosť je ovocím Ducha (Galatským 5:22) a je vložená v duchu každého znovuzrodeného človeka. Prejav alebo zjavenie trpezlivosti božích detí je pre Pána veľmi dôležitý. Chce, aby aj iní ľudia videli Jeho charakter skrze Jeho deti.

Kapitola 1 v Liste Jakuba nás učí, že keď sme boli učinení dokonalými, nič nám nebude chýbať. Diabol nemôže mať moc nad trpezlivým človekom.

Jakub 1 nás taktiež učí, že by sme sa mali radovať, keď zistíme, že sa nachádzame v ťažkých situáciách, vediac, že metóda, ktorú Boh používa na to, aby nám dal trpezlivosť, je skrze to, čo sa v Evanjelickom preklade(viď citát) nazýva ako „rozličné pokúšania“.

Vo svojom vlastnom živote som zistila, že „rozličné pokúšania“ mi nakoniec priniesli trpezlivosť do môjho vnútra, ale najskôr zo mňa odstránili veľa iných vecí, ktoré neboli zbožnými črtami: veci ako pýcha, hnev, vzbura, sebaľútosť, sťažovanie sa a veľa ďalších. Zdá sa, že sa pred takéto veci musíme postaviť a nejako sa s nimi vysporiadať pred tým, ako nám môže byť udelená trpezlivosť.

Skúška alebo nepohodlie?

„Potom sa rušali od vrchu Hora cestou *k* Červenému moru, aby obišli zem Edomovu, a ľud

ustával v duši na ceste (boli deprimovaní a veľmi odradení kvôli skúškam)**.“**

4. Mojžišova 21:4

Ak si pamätáte, tak netrpezlivý postoj bol jednou z mentalít púšte, ktorá držala Izraelčanov, blúdiac po púšti štyridsať rokov.

Ako mohli byť títo ľudia pripravení vstúpiť do zasľúbenej krajiny a vyhnať vtedajších obyvateľov, aby mohli prevziať zem, ak nedokázali byť trpezliví a pevní počas malých nepohodlí?

Skutočne vás povzbudzujem k tomu, aby ste spolupracovali s Duchom Svätým, keď vo vás bude tvoriť ovocie trpezlivosti. Čím viac Mu budete odolávať, tým dlhšie tento proces bude trvať. Naučte sa trpezlivo reagovať vo všetkých skúškach a zistíte, že žijete kvalitný život, ktorý len tak neprežívate ale naplno sa z neho tešíte.

Dôležitosť trpezlivosti a vytrvalosti

„No vyzbrojte sa trpezlivosťou, aby ste splnili Božiu vôľu a dosiahli to, čo bolo zasľúbené.“

Židom 10:36

Tento verš nám hovorí, že bez trpezlivosti a vytrvalosti neprijmeme Božie zasľúbenia. A Židom 6:12 nám hovorí, že iba skrze vieru a trpezlivosť zdedíme zasľúbenia.

Pyšný človek beží v sile svojho vlastného tela a snaží sa, aby sa veci udiali v jeho vlastnom načasovaní. Pýcha hovorí: „Už som pripravená!“

Pokora hovorí: „Boh vie všetko najlepšie a On nebude meškať!“

Pokorný človek trpezlivo čaká; má vlastne „zbožnú bázeň“ pred chodením v sile svojho vlastného tela. Ale pyšný človek sa snaží o jednu vec za druhou a nemá to žiaden úžitok.

Priama čiara nie je vždy najkratšia vzdialenosť od cieľa

„*Niektorá* cesta je priamou pred človekom; ale jej koniec cestami smrti.“

Príslovia 16:25

Musíme sa naučiť, že v duchovnom kráľovstve priama čiara niekedy nie je vždy tou najkratšou vzdialenosťou medzi nami a miestom, kde chceme byť. Môže to byť aj najkratšia vzdialenosť ku zničeniu!

Musíme sa naučiť byť trpezliví a čakať na Pána, i keď sa môže zdať, že s nami chodí v kruhovom objazde a snaží sa nás dostať do vytúženého cieľa.

Na svete existuje obrovské množstvo nešťastných a nenaplnených kresťanov, jednoducho preto, že sa snažia, aby sa niečo stalo, namiesto toho, aby trpezlivo čakali na Boha, aby On spôsobil tie veci vo svojom vlastnom čase a svojím vlastným spôsobom.

Keď sa snažíte čakať na Boha, diabol bude vašu myseľ neustále mlátiť a bude sa dožadovať: „Urob niečo!“ Chce, aby ste boli motivovaní telesným zápalom, pretože vie, že telo neprospieva ničomu (Ján 6:63, Rímskym 13:14).

Ako sme videli, netrpezlivosť je znakom pýchy a jediná odpoveď na pýchu je pokora.

Pokorte sa a čakajte na Pána

> **„Pokorte** (podriaďte sa, znížte sa vo svojom vlastnom ohodnotení) **sa teda pod mocnú Božiu ruku, aby vás časom povýšil.“**
>
> 1. Petra 5:6.

Táto fráza „znížte sa vo svojom vlastnom ohodnotení“ neznamená, že máme o sebe premýšľať zle. Jednoducho znamená: „Nemyslite si, že môžete vyriešiť všetky svoje problémy sami.“

Namiesto toho, aby sme si pyšne vzali záležitosti do svojich vlastných rúk, musíme sa naučiť pokoriť sa pod mocnú Božiu ruku. Keď Boh bude vedieť, že je ten správny čas, pozdvihne nás a vyvýši.

Keď budeme čakať na Boha a odmietneme kráčať v telesnom zápale, odohráva sa „umieranie sebe samému.“ Začneme umierať svojim vlastným cestám a svojmu vlastnému časovaniu, aby sme sa stali živí pre Božiu vôľu a Jeho cestu pre nás.

Vždy by sme mali byť okamžite poslušní čomukoľvek, čo nám Boh hovorí, ale mali by sme taktiež mať zbožnú bázeň pred telesnou pýchou. Pamätajte: koreňom netrpezlivosti je pýcha. Pyšný človek hovorí: „Prosím, nenechávaj ma na nič čakať; všetko si zaslúžim okamžite.“

Keď ste pokúšaní, aby ste boli frustrovaní alebo netrpezliví, odporúčam vám, aby ste si začali hovoriť: „Pane, chcem Tvoju vôľu v Tvojom čase. Nechcem bežať

popredu pred Tebou, ani nechcem byť za Tebou. Pomôž mi, Otče, aby som na Teba trpezlivo čakal!“

Kapitola
21

„Možno sa správam zle,
ale nie je to moja chyba.“

Mentalita púšte číslo 6

„*Možno sa správam zle,*
Kapitola 21
ale nie je to moja chyba.“

Mentalita púšte číslo 6

„A Adam povedal: Žena, ktorú si dal, aby bola so mnou, tá mi dala zo stromu (ovocie), a jedol som.
... A žena povedala: Had ma zviedol (oklamal ma, prekabátil a podviedol) a jedla som.“
1. Mojžišova 3:12-13

Neochota prevziať zodpovednosť za vlastné skutky, viniť všetko, čo je nesprávne alebo sa pokazí, na niekoho iného, je veľkou príčinou života na púšti.

Tento problém môžeme vidieť od začiatku času. Keď boli Adam a Eva konfrontovaní so svojím hriechom

v záhrade Eden, jeden na druhého zvaľovali vinu, vinili Boha a diabla, a tak sa vyhýbali osobnej zodpovednosti za svoje skutky.

Je to všetko tvoja chyba!

„A*le* Sáraj, žena Abramova, mu nerodila, a mala dievku Egypťanku, ktorej bolo meno Hagar.
A Sáraj riekla Abramovi: Nože hľa, Hospodin ma zavrel, aby som nerodila; vojdi tedy k mojej dievke, ak by som azda od nej mala syna. A Abram poslúchol na hlas Sáraje.
Vtedy vzala Sáraj, žena Abramova, Hagar, Egypťanku, svoju dievku, po desiatich rokoch, ktoré býval Abram v zemi Kanaáne, a dala ju Abramovi, svojmu mužovi, za ženu.
A vošiel k Hagari a počala. A keď videla, že počala, zľahčila si svoju paniu vo svojich očiach.
A Sáraj povedala Abramovi: Moja krivda *nech príde* na teba! Ja som dala svoju dievku do tvojho lona, a teraz, keď vidí, že počala, zľahčená som v jej očiach. Nech Hospodin rozsúdi medzi mnou a medzi tebou!
A Abram povedal Sáraji: Hľa, tvoja dievka je v tvojej ruke; učiň jej to, čo je dobré v tvojich očiach. A Sáraj ju trápila, a utiekla od nej.“

1. Mojžišova 16:1-6

Ten istý scenár, ktorý sme mohli vidieť u Adama a Evy, je prítomný aj tu, medzi Abrámom a Sárou. Boli unavení z čakania na Boha, kým naplní svoje zasľúbenie, že sa im narodí dieťa, a tak sa začali správať podľa tela a „robili svoje vlastné veci.“ Keď sa to obrátilo na zlé a začalo to spôsobovať problémy, začali za to jeden druhého viniť.

V minulosti som si všimla, že presne tento istý scenár sa udial aj u nás doma, medzi mnou a Daveom. Zdalo sa, že sme sa neustále vyhýbali tým skutočným problémom v živote a nikdy sme sa nechceli pozrieť realite do tváre.

Živo si pamätám, ako som sa modlila za to, aby sa Dave zmenil. Čítala som si Bibliu a začala som vidieť stále viac a viac chýb, ktoré robil a aj to, ako odlišne by sa mal začať správať! Keď som sa modlila, Pán ku mne prehovoril a povedal mi: „Joyce, Dave nie je tým problémom… ty si."

Bola som zničená. Plakala som a plakala. Tri dni som nariekala, pretože mi Boh ukazoval, aké to je žiť so mnou v jednom dome. Ukázal mi, ako som sa snažila ovládať všetko, čo sa dialo, ako som frflala na všetko a na všetko som sa sťažovala, aké ťažké ma bolo niečím potešiť, aká pesimistická som bola – a tak ďalej, a tak ďalej. Bol to pre moju pýchu šokujúci úder, ale taktiež to bol začiatok môjho uzdravenia v Pánovi.

Ako väčšina ľudí, obviňovala som zo všetkého niekoho iného alebo nejakú okolnosť, ktorá bola mimo môj vplyv. Myslela som si, že sa zle správam kvôli tomu, že som bola zneužívaná, ale Boh mi povedal: „Zneužívanie môže byť dôvodom, prečo sa takto správaš, ale nech to nie je výhovorka pre to, aby si sa tak správala aj naďalej!"

Satan na našich mysliach tvrdo pracuje – stavia pevnosti, ktoré nám zabránia postaviť sa tvárou v tvár pravde. Pravda nás vyslobodí a on to vie!

Nemyslím si, že existuje niečo viac emocionálne bolestivé, ako postaviť sa pred pravdu o nás samých

a o našom správaní. Pretože je to bolestivé, väčšina ľudí od toho uteká. Je celkom jednoduché postaviť sa pred pravdu o niekom inom – ale keď dôjde na nás, zdá sa nám to omnoho zložitejšie.

Keby…

„A ľud vravel proti Bohu a proti Mojžišovi: Prečo ste nás vyviedli hore z Egypta? Aby sme pomreli *tu* na púšti? Lebo niet ani chleba ani vody. A naša duša si *už* zošklivila ten ničomný chlieb.“

4. Mojžišova 21:5

Ako si iste spomínate, Izraeliti sa sťažovali, že všetky ich problémy boli Božia vina a Mojžišova vina. Úspešne sa vyhli akejkoľvek zodpovednosti za to, prečo tak dlho zostávali na púšti. Boh mi ukázal, že toto bola jedna z najhlavnejších mentalít púšte, ktorá ich tam držala štyridsať rokov.

Taktiež to bol jeden z hlavných dôvodov, prečo som strávila dlhé roky chodením dookola okolo tých istých „hôr“ v mojom živote. Môj zoznam ospravedlnení, prečo som sa správala zle, bol nekonečný:

„Keby som ako dieťa nebola zneužívaná, nestrácala by som trpezlivosť.“

„Ak by mi moje deti viac pomáhali, správala by som sa lepšie.“

„Keby Dave cez soboty nehral golf, nehnevala by som sa neho tak veľmi.“

„Keby sa so mnou Dave viac rozprával, nebola by som taká osamelá.“

„Ak by mi Dave kupoval viac darčekov, nebola by som taká pesimistická.“

„Ak by som nemusela pracovať, nebola by som taká unavená a podráždená.“ (Tak som prestala pracovať a potom to prišlo…)

„Keby som bola častejšie mimo domu, nenudila by som sa tak!“

„Keby sme len mali viac peňazí…“

„Keby sme mali svoj vlastný dom…“ (Tak sme si ho skutočne kúpili a potom to prišlo…)

„Keby sme nemali tak veľa poplatkov a účtov…“

„Ak by sme mali lepších susedov alebo iných priateľov…“

Keby! Keby! Keby! Ak by! Ak by! Ak by!

Ale…

„Potom sa rušal ľud z Chaceróta, a rozložili sa táborom na púšti Fárane.
A Hospodin riekol Mojžišovi a riekol:
Vyšli si mužov, aby preskúmali Kanaánsku zem, ktorú ja dám synom Izraelovým. Vyšlete po jednom mužovi *zo všetkých pokolení*, *jedného muža* na pokolenie jeho otcov. Každý knieža medzi nimi.
To miesto nazvali *potom dolinou* potok*a* Eškola <Eškol = strapec>, pre strapec, ktorý stade odrezali synovia Izraelovi.

A navrátili sa z preskúmania zeme po štyridsiatich dňoch.
A išli a prišli k Mojžišovi a k Áronovi a k celej obci synov Izraelových na púšť Fáran, do Kádeša, a doniesli im správu i celej obci a ukázali im ovocie zeme.
Rozprávali mu a riekli: Prišli sme do zeme, do ktorej si nás poslal, ktorá aj *naozaj* oplýva mliekom a medom, a toto je jej ovocie.“

4. Mojžišova 13:1-3, 25-28

„Keby“ a „ale“ sú dve najzvodnejšie slová, ktoré nám Satan zasadí do mysle. Dvanásť vyzvedačov, ktorí boli poslaní do zasľúbenej krajiny na zistenie pomerov sa vrátili späť s takým veľkým strapcom hrozna, že ho museli niesť dvaja ľudia na tyči, ale správa, ktorú podali Mojžišovi a ľudu bola negatívna.

Bolo to slovíčko „ale,“ ktoré ich porazilo! Mali si nechať oči upriamené na Boha a nie na prípadné problémy.

Jeden z dôvodov prečo nás naše problémy porazia je to, že si myslíme, že sú väčšie ako Boh. Tiež môžu byť dôvodom, prečo je pre nás také ťažké postaviť sa pred pravdu. Nie sme si istí, či nás Boh môže zmeniť, a tak sa sami pred sebou skrývame a nezaujmeme voči sebe taký postoj, aby sme videli, akí skutočne sme.

Teraz pre mňa nie je také ťažké vidieť o sebe pravdu, keď so mnou Boh jedná, pretože viem, že On ma môže zmeniť. Už som videla, čo dokáže a dôverujem Mu. Avšak, na začiatku môjho života s Ním to bolo ťažké. Väčšinu svojho života som strávila skrývaním sa pred jednou alebo druhou vecou. Žila som v temnote tak dlho, že vyjsť do svetla nebolo jednoduché.

Pravda vo vnútornom človeku

„Zmiluj sa nado mnou, ó, Bože, podľa svojej milosti! Podľa množstva svojho milosrdenstva zahlaď moje prestúpenia.
Dokonale ma umy od mojej neprávosti a očisti ma od môjho hriechu;
Lebo ja znám svoje prestúpenia, a môj hriech *je* vždycky predo mnou.
Tebe samému som zhrešil a učinil som to, *čo je* zlé v tvojich očiach, aby si bol spravodlivý; Zmiluj sa nado mnou, ó, Bože, podľa svojej milosti! Podľa množstva svojho milosrdenstva zahlaď moje prestúpenia.
Dokonale ma umy od mojej neprávosti a očisti ma od môjho hriechu; lebo ja znám svoje prestúpenia, a môj hriech *je* vždycky predo mnou.
Tebe samému som zhrešil a učinil som to, *čo je* zlé v tvojich očiach, aby si bol spravodlivý.“

Žalm 51:3-8

V Žalme 51 kráľ Dávid plakal pred Bohom kvôli milosrdenstvu a odpusteniu, pretože Boh s ním začal jednať kvôli jeho hriechu s Batšebou a vražde jej manžela.

Či už tomu veríte alebo nie, Dávidov hriech sa udial celý rok pred napísaním tohto žalmu. On sa nikdy pred tým nepostavil pred skutočnosť a nepriznal si ju. Nepozeral sa na pravdu, a pokiaľ sa odmietal na ňu pozrieť, nemohol činiť skutočné pokánie. A pokiaľ nečinil skutočné pokánie, Boh mu nemohol odpustiť.

Verš 6 v tomto texte je mocný verš. Vraví sa tu, že Boh túži po pravde vo „vnútornom človeku.“ To znamená, že ak chceme prijať Božie požehnanie, musíme k Nemu byť úprimní o sebe, aj ohľadom našich hriechov.

Po vyznaní nasleduje odpustenie

„Ak hovoríme, že nemáme hriech (odmietame si priznať, že sme hriešnici)**, sami seba klameme a nie je v nás** (neprebýva v našich srdciach) **pravda** (ktorú prezentuje evanjelium)**.**

Ak (slobodne) **vyznávame svoje hriechy, On je verný a spravodlivý** (pravdivý vo svojej podstate a vo svojich zasľúbeniach)**, aby nám odpustil hriechy** (zmaže naše prestúpenia)**a očistil** (a stále očisťuje) **nás od všetkej neprávosti** (čohokoľvek, čo nie je v súlade s Jeho plánom v zámere, myšlienke alebo skutku)**.**

Ak hovoríme (tvrdíme)**, že sme nezhrešili, Jeho robíme klamárom, a Jeho slovo v nás neprebýva** (posvätný odkaz evanjelia neprebýva v naši srdciach)**.“**

1. Jána 1:8-10 (Evanjelický preklad)

Boh je rýchly odpustiť, ak činíme skutočné pokánie, ale nemôžeme činiť skutočné pokánie, ak sa nepozrieme a nepriznáme si pravdu o tom, čo sme vykonali.

Uznať, že sme urobili niečo zlé a potom si to stále ospravedlňovať nie je Boží spôsob, ako sa postaviť pred pravdu. Prirodzene chceme ospravedlniť seba aj svoje skutky, ale Biblia hovorí, že naše ospravedlnenie je iba v Ježišovi Kristovi (Rímskym 3:20-24). Vy, aj ja, sme učinení spravodlivými iba skrze krv Ježiša – nie skrze naše výhovorky.

Pamätám si, ako mi jedného dňa volala susedka a poprosila ma, aby som ju vzala do banky okamžite, pred tým, než zavrú, pretože jej auto nemohlo naštartovať. Ja som bola zaneprázdnená, robila som si „svoje veci“ a nechcela som ich prestať robiť, tak som k nej bola drzá a netrpezlivá. Ako náhle som zavesila telefón, vedela som,

ako strašne som sa k nej správala. Tak som jej musela zavolať, ospravedlniť sa a vziať ju do banky. Moja myseľ bola preplnená výhovorkami, ktoré som jej chcela povedať, prečo som reagovala tak zle: „Necítila som sa dobre…“ „Bola som zaneprázdnená…“ „Sama som mala ťažký deň…“

Ale hlboko v mojom duchu som vnímala, ako mi Duch Svätý hovorí, aby som sa nevyhovárala!

„Jednoducho jej zavolaj a povedz jej, že si nekonala správne. Bodka! Nepovedz viac ako toto: „Mýlila som sa a nie je žiadne ospravedlnenie pre to, ako som sa správala. Prosím, odpusti mi a dovoľ mi zobrať ťa do banky.“

Môžem vám povedať, že to bolo ťažké urobiť. Moje telo malo záchvat! Cítila som niečo malé, čo pobehovalo po mojej duši a zúfalo sa snažilo nájsť miesto, kde by sa to skrylo. Ale pred pravdou sa nedá ukryť, pretože pravda je svetlo.

Pravda je svetlo

„Už od večnosti jestvovalo Slovo (Kristus)**, ktoré bolo u Boha, a to Slovo bol Boh sám.**

On, toto Slovo, stvoril všetko, čo jestvuje, a niet ničoho, čo by On nebol stvoril.

On je zdrojom všetkého života a svetlom pre každého človeka.

To svetlo prekonáva temnotu sveta a tá temnota ho nikdy nepohltí (neabsorbuje alebo neprivlastní si a nie je voči nej náchylné)**.“**

Ján 1:1-5

Pravda je jedna z najmocnejších zbraní proti kráľovstvu temnoty. Pravda je svetlo a Biblia hovorí, že

temnota nikdy nepremohla svetlo, ani ho nikdy nepremôže.

Satan chce držať veci skryté v temnote, ale Duch Svätý ich chce priniesť na svetlo a vysporiadať sa s nimi, aby sme vy, aj ja, boli skutočne slobodní.

Ježiš povedal, že pravda je to, čo nás oslobodí (Ján 8:32). A táto pravda je odhalená Duchom Pravdy.

Duch Pravdy

„Tak veľa by som vám ešte chcel povedať, lenže teraz by ste to nezniesli.

Ale keď príde Svätý Duch, ktorý je pravda, odhalí vám celú pravdu. Nebude hovoriť sám od seba, ale oznámi vám to, čo počul. Ba zjaví vám aj to, čo sa má stať v budúcnosti.“

Ján 16:12-13

Ježiš mohol svojim učeníkom ukázať celú pravdu, ale vedel, že na to neboli pripravení. Povedal im, že budú musieť čakať, kým nepríde Duch Svätý z neba, aby v nich a s nimi prebýval.

Po tom, ako Ježiš vstúpil na nebesá, poslal Ducha Svätého, aby v nás pracoval, neustále nás pripravoval na to, aby skrze nás bola zjavená Božia sláva v rôznej miere.

Ako môže Duch Svätý v nás pracovať, ak sa nepostavíme pred pravdu? On sa volá „Duch Pravdy.“ Jedna dôležitá časť Jeho služby pre mňa aj pre vás je, pomôcť nám uvedomiť si pravdu – priviesť nás na miesto pravdy, pretože jedine pravda nás oslobodí.

Niečo vo vašej minulosti – osoba, udalosť alebo okolnosti, ktoré vám ublížili – môžu byť zdrojom vášho nesprávneho postoja a správania, ale nedovoľte, aby sa to stalo výhovorkou na to, aby ste takí naďalej zostali.

Veľa z mojich problémov v správaní bolo určite spôsobených sexuálnym, verbálnym a emocionálnym zneužitím počas mnohých rokov – ale bola som v pasci nesprávneho správania iba dovtedy, dokedy som zneužívanie používala ako ospravedlnenie za moje správanie. Znamená to toľko, ako keby ste svojho nepriateľa obhajovali a hovorili: „Nenávidím túto vec, ale preto si ju nechávam."

Určite môžete zakúsiť slávnu slobodu od každého spútania a otroctva. Nemusíte stráviť štyridsať rokov blúdením po púšti. Alebo ak ste tam už štyridsať alebo viac rokov strávili, pretože ste nevedeli, že vás tam držia „mentality púšte," dnes môže byť deň vášho rozhodnutia.

Poproste Boha, aby vám začal ukazovať pravdu o vás samých. Keď to tak urobí, vydržte! Nebude to jednoduché, ale pamätajte na to, že zasľúbil: „Nikdy ťa neopustím, ani sa ťa nezrieknem!" (Židom 13:5).

Ste na ceste von z púšte; vychutnávajte si zasľúbenú krajinu!

Kapitola
22

„Môj život je na nič; ľutujem seba samého, pretože môj život je skutočne úbohý!“

Mentalita púšte číslo 7

„Môj život je na nič; ľutujem seba samého,
Kapitola 22
pretože môj život je skutočne úbohý!“

Mentalita púšte číslo 7

„Tu sa pozdvihla celá obec, a dali sa kričať, a ľud plakal celú tú noc.
A reptali na Mojžiša a na Árona všetci synovia Izraelovi…“
4. Mojžišova 14:1-2

Izraelitom bolo nesmierne ľúto seba samých. Každé nepohodlie sa stalo novou výhovorkou na to, aby sa začali ľutovať.

Pamätám sa, ako ku mne prehovoril Pán raz počas mojich „sebaľútostných“ večierkov. Povedal mi: „Joyce, môžeš sa buď ľutovať alebo môžeš kráčať v moci, ale nemôžeš robiť obidve veci naraz.“

Toto je kapitola, cez ktorú nechcem prebehnúť príliš rýchlo. Je *životne* dôležité, aby sme pochopili, *že nemôžeme zamestnávať démonov sebaľútosti a zároveň kráčať v Božej moci!*

Povzbudzujte a budujte jeden druhého

„Preto sa navzájom povzbudzujte (napomínajte a vyzývajte) **a vychovávajte sa, ako ste to robili doposiaľ.“**

1. Tesalonickým 5:11

Bolo pre mňa ťažké vzdať sa sebaľútosti. Za tie roky som si na ňu zvykla a potešovala som sa ňou, keď som bola zranená.

Vo chvíli, keď nám niekto ublíži, vo chvíli, keď pocítime sklamanie, diabol prikáže démonovi, aby nám šepkal klamstvá o tom, ako kruto a nespravodlivo sa niekto k nám správal.

Všetko, čo potrebujete robiť, je počúvať myšlienky, ktoré vám víria mysľou počas takýchto chvíľ a veľmi rýchlo si uvedomíte, ako nepriateľ používa sebaľútosť na to, aby nás držal v zajatí.

Avšak, Biblia nám nedáva žiadnu slobodu ľutovať sa. Namiesto toho sa máme povzbudzovať a budovať navzájom v Pánovi.

Existuje skutočný dar súcitu, čo znamená, že cítime zbožnú ľútosť voči iným, ktorí sú zranení a svoj život trávime tým, že sa im snažíme uľahčovať a pomáhať v ich trápení. Ale sebaľútosť je zvrátená, pretože sebaľútosť znamená, že zoberieme niečo, čo Boh určil pre ostatných a obrátime to na seba.

Láska je na tom rovnako. Rímskym 5:5 hovorí, že Božia láska bola v našich srdciach vyliata skrze Ducha Svätého. Urobil to kvôli tomu, aby sme vedeli, ako veľmi nás Boh miluje a aby sme boli schopní milovať iných.

Keď vezmeme lásku, ktorú nám Boh dal, aby sme ju rozdávali a my ju nasmerujeme na seba, stane sa z toho sebectvo a egocentrizmus, ktoré nás zničia. Sebaľútosť je modlárstvo – obrátenie sa na seba, sústredenie sa na seba a na svoje pocity. Iba nás upozorňuje na samých seba, naše potreby a starosti – a to je určite úzkoprsý spôsob života.

Myslite na ostatných

„Nemyslite iba na seba a na vlastné blaho, radšej rozmýšľajte, ako prospieť iným."

Filipským 2:4

Nedávno bolo jedno naše stretnutie nečakane zrušené. Tešila som sa na to a na začiatku som bola dosť sklamaná. Bolo obdobie, kedy by ma takáto príhoda uvrhla do záchvatu sebaľútosti, kritiky, odsúdenia tej druhej strany a do všetkých možných pesimistických myšlienok a činov. Od vtedy som sa naučila v takýto situáciách byť jednoducho ticho; je lepšie nehovoriť nič, ako povedať niečo nesprávne.

Keď som v tichosti sedela, Boh mi začal túto situáciu ukazovať z pohľadu ľudí na druhej strane. Nemohli nájsť budovu, v ktorej by mohlo byť naše stretnutie a Boh mi ukázal, aké sklamanie to bolo pre nich. Počítali so stretnutím, tešili sa na to s veľkým očakávaním, a teraz nič z toho.

Je úžasné, aké jednoduché je neľutovať sa, ak sa pozrieme na stranu tej druhej osoby a nie len na svoju vlastnú. Sebaľútosť je podporovaná premýšľaním iba o nás a o nikom inom.

Doslova sa vyčerpávame, keď sa niekedy snažíme získať súcit. Áno, sebaľútosť je veľká pasca a jedeným zo Satanových najobľúbenejších nástrojov, ktorými nás drží na púšti. Ak nie sme opatrní, môžeme sa na nej dokonca stať závislí.

Závislosť je automatická reakcia na podnet – naučený vzorec správania, ktorý sa stal zvykom.

Koľko veľa času strávite sebaľútosťou? Ako reagujete na sklamania? Kresťan má vzácnu príležitosť, keď prežije sklamanie – môže byť znovu nasmerovaný na niečo iné. S Bohom je vždy dostupný nový začiatok. Sebaľútosť nás však drží v pasci minulosti.

Nechajte to tak a nechajte Boha konať!

„Nespomínajte na drievne veci a na dávne nedbajte. Hľa, učiním nové, teraz vypučí. A či neviete o tom? Áno, učiním cestu na púšti a rieky na pustine.“

Izaiáš 43:18-19

Tak veľa rokov svojho života som premrhala tým, že som sa ľutovala. Bola som na tom závislá. Moja automatická reakcia na akékoľvek sklamanie bola sebaľútosť. Satan okamžite naplnil moju myseľ nesprávnymi myšlienkami, a keďže som nevedela, ako mám „premýšľať o tom, o čom som premýšľala,“ jednoducho som myslela na čokoľvek, čo sa mi dostalo do mysle. Čím viac som premýšľala, tým ľútostivejšie som sa cítila.

Často hovorím príbehy o našich prvých rokoch v manželstve. Každú nedeľu poobede počas futbalovej sezóny chcel Dave pozerať hry v televízii. Ak nebola futbalová sezóna, bola nejaká iná „loptová sezóna.“ Dave si to všetko vychutnával a ja som si to nevychutnávala vôbec. On mal rád všetko, kde bola lopta v pohybe a vedel sa tak veľmi vžiť do nejakej športovej udalosti, že ani nevedel, že existujem.

Raz som sa pred neho postavila a veľmi jasne som mu povedala: „Dave, vôbec sa necítim dobre; cítim sa ako keby som išla umrieť.“

Bez toho, aby zdvihol svoje oči od televízora, povedal: „Ehm, to je milé, zlatko.“

Veľa nedeľných odpoludní som strávila nahnevaná a v sebaľútosti. Vždy, keď sa na Davea hnevám, upratujem dom. Vedela som, že sa snažím, aby sa cítil vinný za to, že si užíval, zatiaľ, čo ja som sa mala hrozne. Celé hodiny som po dome chodila ako veľká búrka, búchala som dverami a zásuvkami, pochodovala som sem a tam po izbe, kde bol, v ruke som mala vysávač a hlasne som demonštrovala, ako tvrdo pracujem.

Samozrejme, že som sa snažila upútať jeho pozornosť, ale on si ma vôbec nevšímal. Potom som sa vzdala, odišla som do kúpeľne, sadla si na zem a plakala som. Čím viac som plakala, tým viac som sa ľutovala. Boh mi dal o niekoľko rokov na to zjavenie o tom, prečo chodí žena plakať do kúpeľne. Povedal mi, že dôvodom je veľké zrkadlo v kúpelni; keď je žena už vyplakaná, môže sa postaviť, dlho sa na seba pozerať, aby videla, ako skutočne úboho vyzerá.

Niekedy som vyzerala tak hrozne, že keď som videla svoj odraz v zrkadle, začala som plakať znova. Nakoniec som uskutočnila svoj posledný prechod zármutku cez izbu, v ktorej bol Dave, kráčala som pomaly a veľmi ľútostivo. Občas sa na mňa pozrel, aby ma poprosil o pohár ľadového čaju, ak idem do kuchyne.

Podstata je táto: nefungovalo to! Emocionálne som sa vyčerpala – často to skončilo tak, že som sa cítila aj fyzicky chorá kvôli všetkým tým zlým pocitom, ktoré som celý deň prežívala.

Boh vás nevyslobodí vašou vlastnou rukou, ale svojou. Iba Boh dokáže zmeniť ľudí! Nikto, okrem Všemohúceho, nemohol znechutiť Daveovi pozeranie toľkých športových zápasov, ako to robil. Keď som sa naučila dôverovať Pánovi a prestala som sa váľať v sebaľútosti, keď sa veci nediali podľa mňa, Dave sa dostal do rovnováhy, čo sa týka pozerania športových programov.

Stále ich má rád a teraz mi to skutočne nevadí. Ten čas využívam na veci, ktoré mám rada. Keď skutočne chcem alebo potrebujem robiť niečo iné, sladko (nie nahnevane) sa Davea spýtam a väčšinou je ochotný zmeniť svoje plány. Ale sú chvíle – a vždy tu budú – keď to nie je tak, ako chcem ja. Ako náhle pociťujem, že sa moje emócie začínajú búriť, modlím sa: „Ó, Bože, pomôž mi prejsť touto skúškou. Už okolo tejto hory nechcem ani raz prejsť!“

Kapitola
23

„Nezaslúžim si Božie požehnania, pretože toho nie som hodný.“

Mentalita púšte číslo 8

„Nezaslúžim si Božie požehnania,

Kapitola 23

pretože toho nie som hodný.“

Mentalita púšte číslo 8

„ A Hospodin riekol Jozuovi: Dneska som z vás odvalil pohanu Egypta. A nazval meno toho miesta Gilgal (odvalenište), a tak sa volá až do tohoto dňa.“
Jozue 5:9

Keď Jozua previedol izraelský národ cez rieku Jordán do zasľúbenej krajiny, bolo niečo, čo Boh musel urobiť preto, aby boli pripravení dobyť a zaujať svoje prvé mesto, Jericho.

Hospodin prikázal, aby boli všetci izraelskí muži obrezaní, keďže to sa nerobilo počas celých štyridsiatich rokov putovania púšťou. Keď to bolo vykonané, Hospodin povedal Jozuovi, že „odvrátil“ pohanu Egypta od Jeho ľudu.

O niekoľko veršov neskôr, v kapitole 6, rozprávanie začína tým, ako Boh viedol izraelský národ, aby premohli a dobyli Jericho. Prečo od nich najskôr musela byť odvrátená pohana? Čo je pohana?

Definícia slova pohana

Slovo *pohana* znamená: „vina… nemilosť: hanba.“ Keď Boh povedal, že „odvráti“ pohanu od Izraelitov, tak tým niečo chcel povedať. Egypt predstavuje svet. Po niekoľkých rokoch strávených vo svete a pripodobňovaniu sa svetu všetci potrebujeme, aby táto pohana bola od nás odvrátená.

Kvôli tomu, čo som v minulosti urobila a kvôli tomu, čo ľudia v minulosti urobili mne, je moja povaha založená na hanbe. Viním samu seba za to, čo sa mi stalo (napriek tomu, že väčšina z toho sa stala v mojom detstve a nemohla som urobiť nič, čím by som to zastavila).

Povedali sme, že milosť je Božia moc, ktorá k nám prichádza ako dar zadarmo od Neho, aby sme s ľahkosťou robili to, čo nemôžeme urobiť sami. Boh nám chce dať milosť a Satan nám chce dať nemilosť, čo je ďalšie slovo pre pohanu.

Nemilosť mi hovorila, že som nehodná Božej lásky alebo pomoci, že nie som dobrá. Hanba otrávila môjho vnútorného človeka. Nielen, že som sa hanbila za to, čo mi kedysi urobili, ale hanbila som sa za samú seba. Hlboko vnútri som sa nemala rada.

Keď Boh od nás odvracia pohanu, znamená to, že každý z nás musí prijať to odpustenie pre seba, ktoré ponúka za všetky naše hriechy, spáchané v minulosti.

Musíte si uvedomiť, že si nikdy nebudete môcť zaslúžiť Božie požehnania – nikdy ich nebudete hodní. Môžete ich len pokorne prijať a ceniť si ich a byť v úžase z toho, aký je Boh dobrý a ako veľmi vás miluje.

Seba nenávisť, seba odmietnutie, odmietnutie prijať Božie odpustenie (tým, že si odpustíme sami), nepochopenie spravodlivosti skrze krv Ježiša a všetky problémy, ktoré sú s tým spojené, vás určite budú držať v blúdení na púšti. Vaša myseľ musí byť obnovená v pravdivom vzťahu s Bohom skrze Ježiša – a nie skrze vaše vlastné skutky.

Som presvedčená, po mnohých rokoch v službe, že asi 85 percent našich problémov vyrastá z toho, ako sa cítime voči sebe. Ktokoľvek, koho poznáte, kto kráča vo víťazstve, kráča taktiež v spravodlivosti.

Viem, že si nezaslúžim Božie požehnania, ale ja ich aj tak prijímam, pretože som spoludedič Kristov (Rímskym 8:17). On si ich zaslúžil a ja ich získam tak, že vložím svoju vieru v Neho.

Dedič alebo robotník?

„Nie sme už otrokmi, ale Božími deťmi, a ako takí aj dedičmi jeho kráľovstva.“

Galatským 4:7

Ste synom alebo otrokom – dedič alebo sluha? Dedič je ten, kto prijíma niečo iné ako to, čo si zaslúži, napríklad, keď je presunutý majetok od jednej osoby k druhej prostredníctvom závetu. A sluha alebo robotník, v biblickom zmysle, je ten, kto je unavený z toho, ako sa snaží nasledovať Zákon. Toto slovo naznačuje úmornú námahu a ťažkosti.

Celé roky som sa po púšti potulovala ako robotník, snažila som sa byť dostatočne dobrá na to, aby som si zaslúžila to, čo mi Boh chcel dať zadarmo svojou milosťou. Mala som nesprávny systém premýšľania.

Najskôr som si myslela, že všetko si musím zaslúžiť: „Nikto pre teba neurobí nič zadarmo.“ Tento princíp mi do hlavy vštepovali celé roky. Tento výrok som počula znova a znova počas toho, keď som vyrastala. Bolo mi povedané, že ak by sa niekto správal tak, ako by chcel niečo pre mňa urobiť, iste ma klame a určite by ma na konci zneužil.

Skúsenosť so svetom nás učí, že si musíme zaslúžiť všetko, čo dostaneme. Ak chceme priateľov, hovoria nám, že sa s nami musia vždy cítiť šťastní, inak nás odmietnu. Ak chceme v práci postúpiť, tak všetci hovoria, že musíme poznať tých správnych ľudí, musíme sa k nim určitým spôsobom správať a možno raz dostaneme príležitosť napredovať. Kým so svetom neskončíme, jeho potupa je na nás, ťaží nás a určite musí byť odvrátená.

Ako sa vidíte?

„A pustili medzi Izraelcov zlý chýr o krajine, ktorú preskúmali: Krajina, ktorou sme prešli, aby sme ju preskúmali, je krajina, ktorá zožiera svojich obyvateľov, a všetok ľud, ktorý sme v nej videli, je obrovského vzrastu. Tam sme videli obrov, Anákovcov z obrov, pripadali sme si vo vlastných očiach ako kobylky a takými sme sa zdali aj im.“

4. Mojžišova 13:32-33 (Evanjelický preklad)

Izraeliti mali na sebe pohanu. Skutočnosť, že mali o sebe negatívnu mienku, je viditeľná z tohto verša. Desiati, z dvanástich vyzvedačov, ktorí boli vyslaní na

prieskum do zasľúbenej krajiny, pred celým národom prekročili Jordán, vrátili sa späť a hovorili, že krajina je obývaná obrami, ktorí sa na nich pozerali ako na lúčnych koníkov – a takými boli aj vo svojich vlastných očiach.

Toto nám jasne ukazuje, čo si títo ľudia o sebe mysleli.

Prosím, majte sa na pozore pred Satanom, ktorý sa bude snažiť naplniť vašu myseľ (ak mu to Boh dovolí) rôznymi druhmi pesimistického premýšľania o vás samých. Začal zavčasu so stavaním pevností vo vašej mysli, veľa z toho boli negatívne veci o vás samých a o tom, čo si o vás myslia iní. Vždy pripraví situácie, v ktorých zažijete odmietnutie, aby vám potom mohol neskôr túto bolesť pripomenúť počas obdobia, kedy sa snažíte urobiť nejaký pokrok.

Strach zo zlyhania a odmietnutia veľa ľudí drží na púšti. Otroctvo v Egypte počas dlhých rokov a život pod krutým a zlým zaobchádzaním zo strany Egypťanov nechali na Izraelitoch pohanu. Je zaujímavé všimnúť si, že takmer nikto z generácie, ktorá pôvodne odišla s Mojžišom, nevstúpila do zasľúbenej krajiny. Vošli tam ich deti. A predsa Boh povedal, že od nich musel odvaliť pohanu.

Väčšina z nich sa narodila na púšti po tom, ako ich rodičia odišli z Egypta. Ako mohli mať na sebe pohanu Egypta, keď tam ani nebývali?

Veci, ktoré boli na vašich rodičoch, môžu byť prenesené aj na vás. Postoje, myšlienky a vzorce správania môžu byť zdedené. Nesprávny spôsob premýšľania, aký mali vaši rodičia, sa môže stať vašim premýšľaním.

Spôsob, akým nad niečím premýšľate mohol byť na vás prenesený a ani nebudete vedieť, prečo tak premýšľate.

Rodič, ktorý má o sebe slabú mienku, postoj nehodnosti a premýšľanie, ktoré hovorí: „Nezaslúžim si Božie požehnania," môže preniesť na svoje deti.

Napriek tomu, že som o tom hovorila už na predchádzajúcich stranách tejto knihy, keďže je to taká dôležitá oblasť, dovoľte mi opäť zmieniť sa o tom, že si musíte dávať pozor na to, čo sa deje vo vašej mysli kvôli vám samým. Boh je ochotný dať vám milosrdenstvo za vaše zlyhania, ak ste ochotní prijať ho. Neodmeňuje dokonalých, ktorí nemajú žiadnu vadu a nikdy nerobia chyby, ale tých, ktorí v Neho vložia svoju vieru a dôverujú Mu.

Boha teší , keď Mu veríte

„Bez viery sa totiž nikto nemôže páčiť Bohu. Kto k nemu prichádza, musí (nevyhnutne) **veriť, že Boh je a že odmieňa tých, čo ho hľadajú."**

Židom 11:6

Prosím, všimnite si, že bez viery sa Bohu nemôžete páčiť; a preto, bez ohľadu na to, koľko „dobrých skutkov" ponúknete, nebude sa Mu to páčiť, ak ste ich urobili kvôli tomu, že si chcete „zaslúžiť" Jeho priazeň.

Čokoľvek robíme pre Boha, malo by to vychádzať z toho, že Ho milujeme, a nie preto, že sa od Neho niečo snažíme získať.

Tento mocný verš nám hovorí, že Boh odmeňuje tých, ktorí Ho usilovne hľadajú. Radovala som sa, keď som to konečne zistila! Viem, že som urobila vo svojej

minulosti veľa chýb, ale taktiež viem, že som usilovne hľadala Pána celým svojím srdcom. To znamená, že spĺňam podmienky na odmenu. Veľmi dávno som sa rozhodla, že budem prijímať akékoľvek požehnania, ktoré mi Boh chce dať.

Hospodin chcel priviesť Izraelitov do zasľúbenej krajiny a bohato ich požehnať nad ich očakávania, ale najskôr od nich musel odvaliť pohanu. Nemohli od Neho prijímať tak, ako mali, pokiaľ boli obťažení hanbou, vinou a nemilosťou.

Preč s pohanou

„Už dávno pred stvorením sveta si nás Boh (vo svojej láske) **vyvolil** (vlastne vybral pre seba ako svojich vlastných) **za svoje deti prostredníctvom obete Pána Ježiša a vo svojej láske sa rozhodol urobiť nás svätými** (posvätenými a oddelenými pre Neho) **a nepoškvrnenými v jeho očiach.“**

Efezským 1:4

Toto je nádherný verš! Pán nám v ňom hovorí, že sme Jeho a že nám posiela, čo pre nás má – že by sme mali vedieť, že sme milovaní, jedineční, hodnotní a že by sme mali byť svätí, bezúhonní a nemali by sme mať nič spoločné s pohanou.

Prirodzene, mali by sme robiť to, čo je v našich silách, aby sme žili svätý život. Ale môžme ďakovať Bohu, že keď robíme chyby, môže nám odpustiť a môžme byť obnovení do svätosti; opäť môžeme byť učinení bezúhonnými a pohana je od nás odňatá – to všetko „v Ňom.“

Bez výčitiek alebo nachádzania chýb

„Ak by niekto nevedel, ako si má počínať, nech prosí Boha o múdrosť a on vám ju dá štedro a rád.“

Jakub 1:5

Toto je ďalší skvelý verš, ktorý nás učí, že máme prijímať od Boha bez výčitiek.

Jakub pred tým hovoril o ľuďoch, ktorí prežívali skúšky a teraz im hovorí, že ak potrebujú múdrosť vo svojej situácii, mali by poprosiť Boha. Uisťuje ich, že im nič nebude vyčítať alebo v nich nachádzať chybu – jednoducho im pomôže.

Nikdy neprejdeme cez púšť bez obrovskej pomoci od Boha. Ale ak máte pesimistický prístup k sebe samým, aj keď sa vám snaží pomôcť, neprijmete ju.

Ak túžite po tom, aby ste mali víťazný, mocný a optimistický život, nemôžete k sebe pristupovať pesimisticky. Nepozerajte sa len na to, ako ďaleko ešte musíte ísť, ale na to, ako ďaleko ste už došli. Zvážte váš pokrok a zapamätajte si Filipským 1:6: **„Nepochybujem, že keď Boh svoje dobré dielo u vás začal, dovŕši ho až do slávneho konca v deň Kristovho návratu.“**

Myslite a hovorte o sebe optimisticky!

Kapitola
24

„Prečo by som nemal závidieť a nežiarliť, keď sú všetci na tom lepšie ako ja?“

Mentalita púšte číslo 9

„Prečo by som nemal závidieť a nežiarliť,
Kapitola 24
keď sú všetci na tom lepšie ako ja?“

Mentalita púšte číslo 9

„Peter sa nato spýtal Ježiša: „Povedz, Pane, čo bude s ním (s Jánom)?“
Ježiš odpovedal: „Ak chcem, aby tu zostal (prežil, žil) až do môjho príchodu, čo teba do toho? Ty ma nasleduj!“
Ján 21:21-22

V Jánovi 21 sa Ježiš rozprával s Petrom ohľadom ťažkostí, ktoré bude musieť podstúpiť, aby Mu mohol slúžiť a osláviť Ho. Ako náhle mu Ježiš tieto veci povedal, Peter sa otočil, uvidel Jána a okamžite sa spýtal, aká je Jeho vôľa pre Jána. Peter sa chcel uistiť, že ak by on mal prechádzať zložitým obdobím v živote, nech to musí podstúpiť aj Ján.

V odpovedi Ježiš vhodne povedal Petrovi, aby sa staral o seba.

Staranie sa (keď je naša myseľ upriamená na niečo) do vecí iných ľudí nás bude držať na púšti. Žiarlivosť, závisť a mentálne porovnávanie sa našich okolností s inými, je mentalita púšte.

Dajte pozor na žiarlivosť a závisť

„Životom každého tela je zdravé srdce; ale hnisom v kostiach je závisť."

Príslovia 14:30

Závisť spôsobí, že človek opovrhuje a je krutý – niekedy môže byť dokonca až zvierací. Závisť spôsobila, že Jozefovi bratia ho predali do otroctva. Nenávideli ho kvôli tomu, že ich otec ho tak veľmi miloval.

Ak je vo vašej rodine niekto, kto zdanlivo získava viac priazne ako vy, neskĺznite voči nemu k nenávisti. Dôverujte Bohu! Robte to, o čo vás žiada – verte, že On vám dáva priazeň – a skončíte ako Jozef – nadmieru požehnane.

Výkladový slovník slov z Nového zákona (*An Expository Dictionary of New Testament)* od Vinea definuje grécke slovo, ktoré je preložené ako *závisť,* nasledovne: „Pocit nespokojnosti, vytvorený pozorovaním alebo počutím o výhode alebo zdare iného." *Žiarlivosť* je definovaná slovníkom Webster ako „pocit závisti, neistoty alebo zatrpknutosti." Túto definíciu vykladám ako strach zo straty toho, čo máte, v prospech druhého; nespokojnosť s úspechom niekoho iného, ktorá pochádza z pocitov závisti.

Neporovnávajte sa a nesúťažte

„Napokon sa medzi nimi rozpútal spor, kto z nich je najväčší.

Ježiš im povedal: „Tu na zemi panujú vládcovia a dávajú sa nazývať dobrodincami.

Medzi vami nech je to opačne. Nechcite panovať, ale slúžiť. Kto je medzi vami najväčší, nech koná, akoby bol posledný, a kto je na čele, nech slúži ostatným.“

Lukáš 22:24-26

Keď som bola mladá, veľmi veľa som bojovala so žiarlivosťou, závisťou a porovnávaním. Toto je bežná črta neistých ľudí. Ak cítime neistotu ohľadom našej vlastnej ceny a hodnoty ako jedinečného človeka, prirodzene sa ocitneme, ako súťažíme s kýmkoľvek, kto sa zdá byť úspešný alebo sa mu darí.

Keď som sa naučila, že som jednotlivec (že Boh má pre mňa jedinečný a osobný plán pre môj život) bola to skutočne jedna z najcennejších a najvzácnejších slobôd, ktoré mi Pán dal. Som uistená, že sa nepotrebujem porovnávať (alebo nepotrebujem porovnávať svoju službu) s nikým iným.

Vždy som povzbudená, že je tu pre mňa nádej, keď sa pozriem na Ježišových učeníkov a uvedomím si, že bojovali s mnohými podobnými vecami, s ktorými bojujem aj ja. V Lukášovi 22 nachádzame učeníkov, ako sa hádali o tom, kto z nich je najväčší. Ježiš im odpovedal, povediac, že najväčší je vlastne ten, ktorý sa považoval za najmenšieho alebo ten, ktorý bol ochotný byť služobníkom. Náš Pán strávil veľa svojho času v snahe naučiť svojich učeníkov, že život v Božom Kráľovstve je zvyčajne úplný opak spôsobu, akým funguje život v tele.

Ježiš ich učil veci ako: „Mnohí prví budú poslední a poslední prví,“ (Marek 10:31, Evanjelický preklad) „Radujte sa s tými, ktorí sú požehnaní,“ (Lukáš 15:6, 9) „Milujte svojich nepriateľov! Modlite sa za tých, ktorí vás prenasledujú“ (Matúš 5:44). Svet by povedal, že toto je bláznovstvo – ale Ježiš hovorí, že to je tá skutočná moc.

Vyhnite sa svetskej súťaživosti

„Kde vládne Duch Svätý, tam márnivosť, vzájomné osočovanie a závisť nemajú miesto.“

Galatským 5:26

Podľa svetského systému, najlepšie miesto je také, kde sme pred všetkými ostatnými, lepší než oni. Populárne myslenie by povedalo, že by sme sa mali snažiť dostať sa na vrchol, bez ohľadu na to, komu ublížime na našej ceste nahor. Ale Biblia nás učí, že neexistuje nič také ako skutočný pokoj, pokiaľ nie sme oslobodení od potreby súťažiť s inými.

Dokonca aj v hrách, ktoré majú byť zábavné, často vidíme, ako súťaživosť vybočí z rovnováhy a skončí to tak, že sa ľudia hádajú, znenávidia sa, namiesto toho, aby sa uvoľnili a užívali si spoločný čas. Prirodzene, ľudské bytosti nehrajú hry kvôli tomu, aby prehrali; každý sa snaží vydať zo seba to najlepšie. Ale ak sa niekto nemôže tešiť z hry, pokiaľ nevyhráva, určite má problém – pravdepodobne hlboko zakorenený, ktorý spôsobuje iné problémy v mnohých oblastiach jeho života.

Určite by sme sa mali čo najviac snažiť, aby sme svoju prácu vykonali najlepšie, ako je to možné; nie je nič zlé na tom, keď chceme robiť veci v našej vybranej

profesii dobre a výnimočne. Ale povzbudzujem vás k tomu, aby ste pamätali, že povýšenie v práci prichádza od Boha a nie od človeka. Vy ani ja nemusíme hrať svetské hry na to, aby sme sa dostali do popredia. Boh nám preukáže priazeň v Ňom a s inými, ak budeme robiť veci Jeho spôsobom (Príslovia 3:3-4).

Žiarlivosť a závisť sú mučidlá z pekla. Veľa rokov som strávila tým, že som žiarlila a závidela komukoľvek, kto vyzeral lepšie ako ja alebo mal obdarovania, ktoré som ja nemala. V tichosti som súťažila s inými ľuďmi v službe. Bolo pre mňa veľmi dôležité, aby „moja“ služba bola väčšia, viac navštevovaná, ziskovejšia a podobne, než služba kohokoľvek iného. Ak niekoho služba prevyšovala tú moju v akejkoľvek oblasti, chcela som sa z toho tešiť, pretože som vedela, že je to Božia vôľa a cesta pre toho človeka, ale niečo v mojej duši mi to jednoducho nedovolilo.

Ako som rástla v poznaní toho, kým som v Kristovi a nie v mojich skutkoch, získala som slobodu neporovnávať seba alebo čokoľvek, čo som robila, s nikým iným. Čím viac som sa naučila dôverovať Bohu, tým viac slobody som v týchto oblastiach prežívala. Naučila som sa, že môj nebeský Otec ma miluje a urobí pre mňa to, čo je najlepšie – pre *mňa.*

To, čo Boh urobí pre mňa alebo pre vás nemusí byť to isté, čo urobí pre niekoho iného, ale musíme pamätať na to, čo Ježiš povedal Petrovi: „Nestaraj sa, čo sa rozhodnem robiť s niekým iným – ty ma nasleduj!“

Raz jedna moja priateľka dostala od Pána darček, po ktorom som dlho túžila a verila som, že ho raz dostanem. Nepovažovala som túto svoju priateľku ani zďaleka za tak „duchovnú“ ako som bola ja, a tak som začala byť veľmi

žiarlivá a závistlivá, keď zazvonila u nás doma a s nadšením sa so mnou začala zdieľať o to, čo jej Pán učinil. Samozrejme, v jej prítomnosti som predstierala, že som spolu s ňou šťastná, ale v mojom srdci to tak nebolo.

Keď odišla, začali sa zo mňa valiť postoje, o ktorých som ani netušila, že vo mne sú! Vlastne som bola zatrpknutá kvôli tomu, že ju Boh požehnal, pretože som si nemyslela, že si to zaslúži. Po tom všetkom som zostala doma, postila som sa a modlila, zatiaľ, čo ona navštevovala priateľov a mala sa dobre. Viete, ja som bola „farizej," náboženský snob a ani som o tom nevedela.

Boh často zosúladí udalosti tak, aby sme my nerobili rozhodnutia, pretože On vie, čo skutočne potrebujeme. Potrebovala som sa zbaviť svojich zlých postojov omnoho viac, než som potrebovala dostať to, v čo som dúfala, že dostanem. Pre Boha je dôležité, aby naplánoval udalosti tak, aby sme sa nakoniec museli postaviť tvárou v tvár sebe samým. Inak nikdy nezažijeme slobodu.

Pokiaľ sa nepriateľ bude skrývať v našej duši, vždy nad nami bude mať určitú moc. Ale keď ho Boh odhalí, sme na našej ceste k slobode, *ak* sa odovzdáme do Božích rúk a dovolíme Mu, aby rýchlo urobil to, po čom túži.

Boh už v skutočnosti dávno naplánoval, že služba, ktorú mi zverí, bude veľká a že mala zasiahnuť milióny ľudí skrze rádio a televíziu, semináre, knihy a kazety. Ale nemohol by naplno požehnať túto službu, lebo by bola limitovaná mojou mierou Jeho poznania.

Majte nový spôsob premýšľania!

„Milovaný, prajem ti, aby si vo všetkom prospieval (aby si mal zdravý spôsob premýšľania) **a bol zdravý, ako prospieva tvoja duša.“**

3. Jána 2 (Evanjelický preklad)

Zvážte tento verš pozorne. Boh *túži po tom, aby nás požehnal ešte viac, než túžime byť požehnaní.* Ale taktiež nás miluje dostatočne na to, aby nás nepožehnal nad našu kapacitu, kedy by sme nemohli s týmto požehnaním správne zaobchádzať a nevzdávali by sme Mu slávu.

Žiarlivosť, závisť a porovnávanie sa s inými je detinské. Patrí to úplne telu a nemá to nič spoločné s duchovnými vecami. Ale je to jednou z hlavných príčin života na púšti.

Všímajte si svoje myšlienky v tejto oblasti. Keď zistíte, že sa do vašej mysle začínajú valiť nesprávne vzorce premýšľania, trochu sa so sebou rozprávajte. Povedzte si: „Čo dobré z toho budem mať, keď budem na iných žiarliť? Z toho nebudem požehnaný. Boh má pre každého z nás samostatný plán a ja Mu budem dôverovať, že pre mňa urobí to najlepšie. Vôbec nie je mojou starosťou, čo sa rozhodne robiť pre iných ľudí.“ Potom sa zámerne a cielene modlite za to, aby ich požehnal ešte viac.

Nebojte sa byť pred Bohom úprimní vo svojich pocitoch. Aj tak vie, ako sa cítite, tak sa o tom s Ním môžete porozprávať.

Hovorila som Pánovi takéto slová: „Bože, modlím sa za _____, aby bola ešte viac požehnaná. Spôsob, aby sa jej darilo; požehnaj ju v každom smere. Pane,

modlím sa to s vierou. V mojom duchu na ňu žiarlim a cítim sa pred ňou ponížená, ale *rozhodujem* sa robiť to Tvojím spôsobom, či sa na to cítim alebo nie.“

Nedávno som počula, ako niekto hovorí, že bez ohľadu na to, ako dobre niečo dokážeme urobiť, vždy príde niekto, kto to vie urobiť ešte lepšie. Tento výrok na mňa mal dopad, pretože viem, že je pravdivý. A ak je pravdivý, tak aký má zmysel bojovať celý náš život o to, aby sme boli lepší ako všetci ostatní? Ako náhle sa staneme „číslom jedna“, niekto s nami bude súťažiť a skôr alebo neskôr sa objaví tá jedna osoba, ktorá dokáže spraviť to, čo vieme my, ale o niečo lepšie.

Premýšľajte nad športom; zdá sa, že bez ohľadu na to, aký rekord nejaký atlét stanoví, nakoniec iný atlét príde a prekoná ho. A čo tak oblasť zábavy? Súčasná hviezda je populárna len nejaký čas a potom príde niekto iný, kto ju vystrieda. Aký je to hrozný zvod, ak si myslíme, že musíme vždy zápasiť, aby sme boli lepší než všetci ostatní – a potom, aby sme bojovali, aby sme na tom mieste zostali.

Boh mi dávno povedal, aby som si pamätala, že „rýchle hviezdy“ rýchlo zažiaria a získajú veľa pozornosti, ale zvyčajne existujú len veľmi krátko. Väčšinou padnú tak rýchlo, ako zažiarili. Povedal mi, že je omnoho lepšie zostať tu na dlhý pochod – vydržať – a robiť to, o čo ma požiadal, ako najlepšie môžem. Uistil ma, že sa postará o moju reputáciu. Čo sa týka mňa, rozhodla som sa, že nech už Boh chce, aby som čokoľvek robila, alebo bola čímkoľvek, je to v poriadku. Prečo? Pretože On vie lepšie ako ja, čo zvládnem.

Možno ste boli v tejto oblasti dlhý čas vo svojej mysli pevne rozhodnutí o svojom názore. Vždy, keď

prejdete okolo niekoho, kto sa vám zdá byť lepší ako vy, cítite žiarlivosť, závisť alebo túžbu vstúpiť s touto osobou do súťaženia. Ak to tak je, vyzývam vás, aby ste si zadovážili nové premýšľanie.

Nastavte svoju myseľ tak, aby bola šťastná kvôli iným a dôverujte Bohu ohľadom samých seba. Bude to nejaký čas trvať a budete musieť byť vytrvalí, ale keď sa tá stará mentálna pevnosť zbúra a bude nahradená Slovom Božím, budete na svojej ceste von z púšte do Zasľúbenej krajiny.

Kapitola
25

„Buď to urobím po svojom,
alebo to neurobím vôbec.“

Mentalita púšte číslo 10

„Buď to urobím po svojom,
Kapitola 25
alebo to neurobím vôbec.“

Mentalita púšte číslo 10

„Aby zložili svoju nádej v Bohu a nezabudli na skutky silného Boha, ale aby ostríhali Jeho prikázania;
A aby neboli jako ich otcovia, pokolenie odpadlícke a spurné, pokolenie, ktoré neupravilo svojho srdca poslúchať Hospodina a ktorého duch nebol verný voči silnému Bohu.“
Žalm 78:7-8

Izraeliti počas svojho prebývania na púšti preukazovali veľa tvrdohlavosti a vzbury. To je presne ten dôvod, prečo tam aj umreli. Jednoducho odmietali robiť to, čo im Boh hovoril! Volali na Boha, aby ich vyslobodil z problému, keď sa dostali do zamotanej situácie. Dokonca na Jeho pokyny reagovali poslušnosťou – pokiaľ sa nezlepšili okolnosti. A potom, opakovane, sa vrátili priamou cestou späť ku vzbure.

Tento istý cyklus je zaznamenaný a opakovaný v Starom zákone tak veľakrát, že je to až neuveriteľné. A predsa, ak nekráčame v múdrosti, strávime svoje životy tým, že budeme robiť stále tú istú vec.

Predpokladám, že od prirodzenia sú niektorí z nás tvrdohlavejší a búrlivejší než iní. A potom, samozrejme, musíme zvážiť naše korene a ako sme začali život, pretože to nás taktiež ovplyvňuje.

Narodila som sa so silnou osobnosťou a pravdepodobne by som strávila veľkú časť môjho života tým, že by som si to „robila po svojom," bez ohľadu na čokoľvek. Ale tie roky, ktoré som strávila v zneužívaní a pod nadvládou – keď ich pridáme k už silnej osobnosti – sa vo mne spojili, aby vytvorili vo mne spôsob premýšľania, na báze toho, že nikto mi nebude hovoriť, čo mám robiť.

Očividne, Boh sa musel vysporiadať s týmto zlým postojom pred tým, ako ma mohol použiť.

Pán požaduje, aby sme sa naučili vzdávať sa nášho spôsobu a aby sme boli ohybní a tvarovateľní v Jeho rukách. Pokiaľ sme tvrdohlaví a vo vzbure, nemôže nás použiť.

Slovo „tvrdohlavý" opisujem ako vzdorujúci; s takým človekom je ťažké vychádzať alebo spolupracovať; a slovo „vo vzbure" ako odolávajúci kontrole; odoláva náprave, svojvoľný; odmietajúci nasledovať zvyčajné pravidlá. Obidve tieto definície ma opisujú, teda takú, aká som kedysi bola!

Zneužívanie, ktoré som ako mladá pretrpela, spôsobilo veľa mojich nevyvážených postojov voči autoritám. Ale ako som už v tejto knihe povedala, nemohla som dovoliť, aby moja minulosť bola výhovorkou k tomu, aby som zostala ako v pasci, vo vzbure alebo v čomkoľvek inom. Víťazný život si vyžaduje okamžitú a presnú poslušnosť voči Pánovi. Vo svojej schopnosti a ochote odložiť svoju vlastnú vôľu a nasledovať tú Jeho, rastieme. Je životne dôležité, aby sme v tejto oblasti neustále robili pokrok.

Nie je dostatočné, ak dosiahneme nejakú rovinku a pomyslíme si: „Dostal som sa tak ďaleko, už ďalej nepôjdem.“ Musíme byť poslušní vo všetkých veciach – nič si nezadržovať ani nedržať niektoré dvere v našom živote pred Pánom zatvorené. Všetci máme „tieto“ oblasti, ktoré si držíme tak dlho, ako je to možné, ale vyzývam vás, aby sme pamätali na to, že málo kvasu nakvasí celé cesto (1. Korintským 5:6).

Boh chce poslušnosť, nie obeť

„No, Samuel riekol (kráľovi Saulovi)**: Či azda má Hospodin takú záľubu v zápalných a v iných obetiach bitných, ako aby niekto poslúchal na hlas Hospodinov? Hľa, poslúchať je lepšie ako obetovať a pozorovať na slovo Hospodinovo ako donášať tuk baranov.**

Lebo spúra je taký hriech ako čarodejníctvo a svojvôľa jako modlárstvo a bohovia (domáce figúrky pre šťastie)**. Preto, že si ty zavrhnul slovo Hospodinovo, zavrhnul aj on teba, aby si nebol kráľom.“**

1. Samuelova 15:22-23

Preskúmanie Saulovho života nám ukazuje jasne, že dostal príležitosť byť kráľom. Toto postavenie si dlho

neudržal kvôli svojej tvrdohlavosti a vzbure. Mal na veci svoj vlastný názor.

Raz, keď Samuel opravoval Saula kvôli tomu, že nerobil to, čo mu bolo prikázané, Saulova odpoveď bola nasledovná: „Pomyslel som si.“ (1. Samuelova 10:6-8, 13:8-14, Evanjelický preklad). Samuel na to odpovedal kráľovi Saulovi, že Boh túži po poslušnosti a nie obeti.

Často nechceme robiť to, o čo nás žiada Boh a potom sa snažíme robiť niečo ako kompenzáciu za našu neposlušnosť.

Koľko veľa Božích detí zlyháva v tom, že majú „žiť život ako králi“ (Rímskym 5:17; Zjavenie 1:6)? A je to len kvôli tomu, že sú tvrdohlaví alebo sa búria.

Úvod pred knihou Kazateľ v mojej Biblii, ktorá sa volá *The Amplified Bible*, hovorí nasledovné: „Zámerom tejto knihy je preskúmať život ako celok a naučiť, že v konečnej analýze je život bezvýznamný ak tam nie je patričná úcta a bázeň pred Bohom.“

Musíme porozumieť, že bez poslušnosti neexistuje patričná úcta a bázeň. Vzbura, ktorú môžeme pri mnohých dnešných deťoch vidieť, je zapríčinená nedostatkom patričnej úcty a bázne voči rodičom. Toto je zvyčajne chyba rodičov, pretože pred očami svojich detí nežili život, ktorý by vzbudzoval úctu alebo bázeň.

Väčšina teológov súhlasí s tým, že kniha Kazateľ bola napísaná kráľom Šalamúnom, ktorý od Boha dostal viac múdrosti než akýkoľvek iný človek. Ak mal Šalamún toľko veľa múdrosti, ako mohol vo svojom živote urobiť tak veľa smutných chýb? Odpoveď je jednoduchá: je možné niečo mať a nepoužívať to. My máme myseľ

Kristovu, ale používame ju vždy? Ježiš bol pre nás učinený múdrosťou od Boha, ale používame vždy múdrosť?

Šalamún chcel ísť svojou vlastnou cestou a robiť svoje veci. Svoj život strávil tak, že najskôr niečo vyskúšal a potom vyskúšal niečo ďalšie. Mal čokoľvek, čo chcel a všetko, čo sa dalo kúpiť za peniaze – to najlepšie, zo všetkých svetských potešení – a predsa, toto je to, čo povedal v závere knihy:

„Suma všetkého toho, čo si počul: Boj sa (cti a váž si Ho, vediac, že existuje) Boha a ostríhaj jeho prikázania, lebo to je povinnosťou každého človeka (úplný, pôvodný zámer jeho stvorenia, predmet Božej prozreteľnosti, koreň charakteru, základ všetkého šťastia, náprava všetkých neharmonických okolností a podmienok pod slnkom)**.“**

Kazateľ 12:13

Dovoľte mi vlastnými slovami povedať to, čo z týchto veršov rozumiem:

> Celý zámer stvorenia človeka je to, aby ctil a uctieval Boha tým, že Ho bude poslúchať. Celý pobožný charakter musí byť zakorenený v poslušnosti – je to základ všetkého šťastia. Nikto nemôže byť skutočne šťastný bez toho, aby bol poslušný Bohu. Čokoľvek v našich životoch, čo nefunguje, bude napravené skrze poslušnosť. Poslušnosť je všetko, čo je človek povinný robiť.

Čo sa týka mňa, toto je jeden úžasný verš a povzbudzujem vás k tomu, aby ste ti ho sami naďalej študovali.

Poslušnosť a neposlušnosť: obidve majú následky

„Mnohí sa stali hriešnikmi preto, že Adam neposlúchol Boha, a naopak, Kristova poslušnosť mnohým priniesla ospravedlnenie.“

Rímskym 5:19

Naše rozhodnutie poslúchnuť alebo neposlúchnuť ovplyvňuje nielen nás, ale aj zástupy ďalších. Len nad tým premýšľajte: ak by Izraeliti okamžite poslúchli Boha, o koľko úžasnejšie by boli ich životy? Veľa z nich a z ich detí umreli na púšti kvôli tomu, že sa nepodriadili Božím cestám. Ich rozhodnutím boli zasiahnuté ich deti a rovnako je to aj s našimi deťmi.

Nedávno mi môj najstarší syn povedal: „Mami, niečo ti musím povedať, možno budem plakať, ale vypočuj ma.“ Potom pokračoval a povedal: „Premýšľal som nad tebou a ockom a nad tými rokmi, ktoré ste do tejto služby vložili, a o všetkých tých chvíľach, kedy ste sa rozhodli poslúchnuť Boha a ako to pre vás nebolo vždy ľahké. Uvedomujem si, mami, že ty aj ocko ste prešli vecami, o ktorých nikto nevie a ja chcem, aby si vedela, že dnes ráno mi Boh dal poznať, že kvôli vašej poslušnosti veľmi prospievam a to si veľmi vážim.“

To, čo povedal, pre mňa veľa znamenalo a pripomenulo mi to Rímskym 5:19.

Vaše rozhodnutie poslúchnuť Boha ovplyvňuje iných ľudí, a keď sa rozhodnete neposlúchnuť Boha, aj to ovplyvňuje iných. Môžete neposlúchnuť Boha a zostať na púšti, ale, prosím, majte na pamäti, že ak teraz alebo niekedy v budúcnosti budete mať deti, vaše rozhodnutie ich bude držať na púšti spolu s vami. Možno to zvládnu

a dostanú sa odtiaľ preč, keď vyrastú, ale môžem vás uistiť, že za vašu neposlušnosť draho zaplatia.

Váš život môže byť teraz v lepšom stave, ak niekto vo vašej minulosti poslúchol Boha.

Poslušnosť je ďalekosiahla záležitosť; zatvára brány pekla a otvára okná neba.

Mohla by som o poslušnosti napísať celú knihu, ale nateraz chcem povedať to, že život v neposlušnosti je ovocím nesprávneho premýšľania.

Každú myšlienku priveďte do poslušnosti Krista

„Zbrane nášho boja nie sú telesné (zbrane tela a krvi)**, ale schopné v Bohu zrúcať hradby; boríme mudrlantstvo**

a každú namýšľavosť, čo sa dvíha proti (skutočnému**) poznaniu Boha, každú myšlienku podrobujeme v poslušnosť Kristovu** (Mesiášovu, toho Pomazaného).

2. Korintským 10:4-5 (Evanjelický preklad)

Naše myšlienky sú to, čo nás pomerne často privádza do problémov.

V Izaiášovi 55:8 (Evanjelický preklad) Pán hovorí: „**Lebo moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty.**“ Bez ohľadu na to, čo si vy, alebo ja myslíme, Boh svoje myšlienky napísal pre nás v Jeho knihe, ktorá sa volá Biblia. Musíme sa rozhodnúť skúmať naše myšlienky vo svetle Slova Božieho, vždy musíme byť ochotní podriadiť svoje myšlienky Jeho myšlienkam, vediac, že tie Jeho sú tie najlepšie.

Toto je presne to, o čom sa píše v 2. Korintským 10:4-5. Preskúmajte, čo je vo vašej mysli. Ak to nesúhlasí s Božími myšlienkami (Bibliou), tak potom odhoďte svoje vlastné myšlienky a premýšľajte nad tými Jeho.

Ľudia, ktorí žijú v márnosti svojich myslí nielen že ničia seba, ale príliš často prinášajú skazu aj iným, ktorí sú okolo nich.

Myseľ je tým bojiskom!

Je to na tomto území mysle, kde buď vyhráte, alebo prehráte vojnu, ktorú začal Satan. Mojou modlitbou z celého srdca je, aby vám táto kniha pomohla v zavrhovaní predstáv a všetkých povýšených a pyšných vecí, ktoré sa vyvyšujú proti známosti Božej, aby ste prinášali každú myšlienku do podrobenia, do poslušnosti Ježiša Krista.

Boj už prebieha a tvoja myseľ je bojisko.

Ak si jeden z milióna tých, ktorí trpia úzkosťou, pochybnosťou, zmätkom, depresiou, hnevom alebo odsudzovaním, potom prežívaš útok na tvoju myseľ. Víťazstvom nad negatívnymi myšlienkami, ktoré bojujú v tvojej mysli získavaš slobodu a pokoj. Nauč sa, akým spôsobom môžeš rozpoznať škodlivé myšlienkové vzory a zastav ich vplyv na tvoj život.

V tejto výbornej knihe, autorka mnohých bestselerov a známy hosť konferencií, Joyce Meyerová, vás prevedie svojím svetom úprimnej osobnej skúsenosti, zdieľa sa so svojimi skúškami, prehrami a víťazstvami vo svojom vlastnom manželstve, rodine a službe - a odhaľuje nám, aké myšlienky ju trápili na tejto ceste k víťazstvu. Spoznáte, akým spôsobom Joyce zvíťazila v boji vo svojej mysli a akým spôsobom môžete zvíťaziť aj vy.

Taktiež zistíte ako:

- nájsť pokoj a zastaviť búrku vo svojej mysli
- vidieť pravdu správnym spôsobom rozmýšľania
- použiť efektívne duchovnú výzbroj
- zvíťaziť nad desiatimi spôsobmi *púšťovej mentality* v nepriaznivých okolnostiach

Nepoddaj sa smútku ani jeden deň naviac. Nauč sa dnes, čo môžeš robiť, aby si získal víťazstvo prostredníctvom knihy: **Bojisko v mysli.**

ISBN 80-969473-8-9